

تجربہ (۲۰۹)

پینازہ سرہ کی یہ کانی نُدوب و ہونہ ر

K

Ktebi Pdf

نہ محمد سال

12

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as a horizontal line of scribbles.

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as a horizontal line of scribbles.

پیشه کی .

هونه رهنندی گه وره کاک نه حمه د سالار له م بهر هه مهیدا به راستی خوئی له قهری گه وره ترین پاره وی هونه ری داوه .

گه لیک هونه رهنندانه له کلاسیزم و رومانسیزم و ریالیزم کولیوه ته وه . نه رکیکی مه زنی کیشاوه چونکه گه وره ترین پاره ون که سه رجهم مرو فایه تی ، بو کاتیکی دوورو دریز شوین پی هی ه لگرتوون . چونکه نه زانین که کلاسیزم له سایه ی نورو ستوکراتی و به گایه تی و پاشایه تی و ثابین دا به چهند یاسایه کی گشتی میشک و ژیری کومه لی له قالب دابوو وه له بازنه ی پهر ژه وه ندی ه کانیاندا خه لکه که یان گیز دابوو .

هه موو ده رچوونیک له و بازنه یه روچوون بوو بو ناخی زه وی و جار یکی تر روناکی خوئی نه نه بینیه وه ، چونکه نه و بازنه یه تاجیک بوو ته نها به سه ری خو یانه وه ، واته به سه ری ده سه لاته وه و خه لکه که دهستی نه نه گه یشتی . ته نها له خه ونه کانیاندا نه بی که هه رگیز نه نه هاتنه دی و ته نانه ت گیرانه وه ی خه ونه کانیسیان قه ده غه بوو .

نه م درایه تی به بووه هوئی نه وه ی چینی بوژوا به ناگابینیه وه و راده ی زانیاری و هویشیان به رز بکه نه وه و خو یان له ته قینه وه ی شو رشه مه زنه که ی « ۱۷۸۹ » ی فهره نسه دا بینیه وه . لیره وه تاک جو ره سه ربه ستی یه ک به خو یه وه ده بینی و نه سپی خه ون و خه یاله کانی تاو ده دات بو به نه نجام هی نان و به ده رخستی هیزه شاراهه ده روونی یه کانی و بازاری دروست ده بی بو به هه مه هونه ری یه کانی و ده بی

به دلخوازی سر وشت و به تنهایی وهك دیوانه ده داته کیوو ههرد، وهك قاره مانئ
دهیهوی هه موو یادگار هکانئ منالی بکا به دروشمی بهختیاری بوژیانی
داهاتووی، وه هه موو سنوری بشکینئ بو گه یشتن به و مه به سته. خوئه گهر کپیش
له کار ترازو هیوای برا نهوا خو کوشتن تاکه ریگای چاره نووسیتی. بهلی ئه مه یه
گه وره یی رومانیزم.

پاشا نووسه ری هونه رمه ند ههنگاوی ناوه ته ناوه راستئ سه ده ی نوزده هه مه وه و
پیشوازی له سه ده ی نویی بر له شورش و گورانکاری هه ره گه وره کردووه،
باسی ریالیزمی کردووه.

نهو ریبازه ی له سه ر تیوری پیشاندانه وه ی بوون و واقع بهنده. ئه مه یه گه وره یی
ئهم ئه رکه ی ماموستا ئه حمه د سالار. نهك هه ره رووی هونه ری یه وه به لکو
له رووی ئا کادیمیشه وه، بویه داخوازیم له بخوینئ کورد ئهویه زور به ووردی
لاپه ره کانی هه ل بده نه وه.

ئیتیر سوپاس

دارا حه مه سه عی

سلیمانئ - ۱۹۸۵/۴/۲۱

سەرەتا

بەختیاری لەوهدایە کە ئاکامی کوشش و ماندوو بوونت ببینەو. بۆیە پر بەدل
گوشادو بەختیارم کە بەری رهنج و کوششی چەند سالەم وا هاتەدی. ئا ئیستا
هەست بە چیژی خوشیەکی گەورەتر دەکەم کە سات وئانی خو ئامادەکردن بو
کوششیکێ دی.

ئەم بەردەوامیە واتا و مەبەشیکی جوان و تیرو تەسەل بە ژیان و بوونم دەدات.
یان رەوانترە گەر بلیم و اتا راستەقینەکی ژیان و بوون دەگەتینی.
ئەوێ نامیە سەر کەلکەلەیی ئەم نووسینە چەند هویەك بوو، بەر لە
هەموویان، بوونی پەیمانگەیی هونەرە جوانەکان لە شارەکەم کە لە دامەزراندنیەو
ماموستا میژووی شانوو ئەدەب و رەخنەم بۆیە بە پیوستم زانی کتیبیکێ ئاوا
بەزمانە کوردیە شیرینەکەم لە بەر دەست قوتایەکاندا بیت. هەر وەما گشت
رۆشنیرو کەسانیکی ئەدیب و هونەرمانند سوودی لی وەرگرن، چونکە
ئاوردانەوێە لە کاروانی تەمدنی ئەدەب و هونەر، لەدیر زەمانەوێ تا ئەمڕۆ، مایەیی
ئەو دەسکەوت و شورش و گۆرانکاریە مەزنانەوێ، کە مڕۆف بە دەستی هیناون.
چ گومان لەوهدانییە کە کاریکی وەك ئەم کارە ئاسان و ئاسایی نییە.
چونکە خوێ لە خویدا بەربلاو، کورد واتەنی ئاوکیشە، بەلام خو بەستەوێم
بە پەپرهوی کردنی پرۆگرامی زانستیانهی نووسین، دەر بازکەرم بوو لەو مەترسیە.
لەلایەکی دیەو نووسینی ئەم بابەتانه بەزمانەکەمان. کاریکی دەسپیشکەرییە بۆیە
گەلیک تەنگ و چەلەمەیی زمانەوانی بەرۆکی دەگرتم.

چونکە لەم جوړە نووسینانەدا خاوەن ئەزموونم، بۆیە کەمیک بارو ئەرکم
چاک و سووک بوو. لەگەل ئەوێ شدا ئەو دەرە کەم دەستیە هەر دیارە. ئەمانەو
گەلیک گیر وگرتی دی. . لەرووی چاوگ و سەرچاووێ سوودم لە دەیان چاوگ
کردوو، بەچەندین زمان، بو چەند زمانیکی ئەوروپیانە وەك ئەلمانی و ئیتالی و
فەرەنسی. . یارمەتیاں داوم. ئەو کەسانە شایستەیی سوپاسمن. لەگەل ئەوانەشدا
هەرگیز نکولی لە ئاستی نووسین و بەرھەمەکانی مەزنە نیگارکیشی کورد «حەمە

عارف سیامه نسوری، ناکم، که همیشه بالادهسته له پی ناسینی هونه رمه نداتی جهان به کورد. یان ههول و کوشته کانی په یکه تاشی جهانی «دارا حمه سه عی» مان، ههولی هونه رمه ندو ته دیب «سه عید زهنگه نه». به تایه تی له ته له فیزیون و رادیودا که روشنبیری هونه ر بو خه لکی په خش ده کات، ته مه به ریزانه و چه ندین ماموستای به ریزی تر، که جیگه په نجه یان به روشنبیری به هونه ریه که وه ئاشکراو دیاره.

ئه وهی به م به ره مه وه دیاری، بریتی یه له زالبوونی کیشه ی شانوو هونه رو ئه ده بی شانویه، ته مه کاریکی ئاسایی یه، چونکه خو م «دراماتیست» م، شانوو پیشه م، بویه زیاتر به لای شانودا شکاندومه ته وه. له گه ل ته مه شدا ئه وه له یاد ناکری که شانو نه ک هه ر ته نها دیارترین دیاده شارستانیته ته کان و هه نگاوه کانی په ره سه ندی بیرو بوچوونی مروقه، به لکو کوکه ره وه و له ئامیزگری گشت بابته کانی دی هونه رو ئه ده به و چه روه رده که رو گوش که ره یانه. چاکترین پیوه رو راستگوترین ئاوینه ی روزگارمکانه له گه ل ئه و جو ره تایه ت مهنده ی شانوو، بابته کانی دی پشت گوینی نه خراون، به پی پی پیوست ئاوریان لی دراوه ته وه.

ئه وهی من مه به ستم بوو ته نها ریپازه سه ره کیه کان بوو، بویه هه ر سی ریپازه سه ره یکه که م به یاد کردوونه ته وه، ئه وه نده گویم به ریپازه لاهه کیه کان نه داوه، که له بنه ره تدا زاده ی بوونی ریپازه سه ره کیه که ن، که سه رجه میان ره نگدانه وهی ئه و شه پۆل و ره وتانه ی که له پای گورانکاریه که نه وه راست ده بوونه وه وهک. «په رناسیزم - Parnasseism»، «ره فریه ت - Symbolism»، «ئیمپریشینیزم - Impressionim»، «ته عبیرییه ت - Expressionism»، «کوبیزم - Cubsim» داوایزم - Dadism»، «سریالیزم - Sarrialism» «ئه بستراکشینیزم - Abstractionism»، له گه ل ته مانه شدا گه لیکه وهک «روشنگاری - Enlightenment» و «وجودیه ت - Existantalism» و چه ندینی دی. ئه وهی جیگای سه رنجه بریتی یه له وه دیان و چه نده هالو و ته رزه ی له ریپازی ریالیزمه وه سه ری هه لداوه، ناچاری کردم به کورتی له م دواین

رئیزه‌یانه‌وه بدویم، بو نوونه هه‌ر له هونه‌ری شانودا پتر له بیست لقی سه‌ره‌کی
لی‌بوته‌وه له مه‌ودایه‌کی وادا جیگای ناپیته‌وه، نه‌وه‌یان بو کانیکی دی. ناواتمه
بتوانم شوناسنامه‌ی بوون و ژیانم بهینه‌دی.
ئیترا ئیوه سه‌ربه‌رز

نه‌حمه‌د سالار

۱۹۸۵/۹/۲۵

بەشى بەدەم

رەبازى كلاسيزم

لە ھونەرى شانۇدا

«ووتەبەك»

كلاسيزم لە ژيانى بىرو زانست و ھونەردا گەۋەترىن پانتايى داگىر كىردوۋە . . .
ھىندە فراۋان بوونى ئاسوكان فراۋان بوۋە . . . بۆبە بەرەوام بىنى جوگەلەبەكى
لى ھەلگىرمە سەر كىلگەي روشنىرىمان . . . ۋەنەيى توانىيىتم گىشت بابەت
كلاسيزمەكان باس بىكەم، چونكە گەلىك زۆرەو ووزەو گورىكى فرەي گەرەك . . .
ھىندەي لەدەستم ھاتىي باسكردنى رەبازى كلاسيزم لە ھونەرداۋ بەنايىتى لە
ھونەرى شانۇدا دەگوتىرى خو ھاويشتە نىو دەريايى بى ىنەو خەونى مەلەۋانە ھەرزە
سەرەروپەكانەو بالدانى فرىتە ھەۋارى ھەوران جىگە شايانى خەرماتە خولباي تازە
بالگرتوۋانە . ئەۋا ئىمەش كالە پىتاۋى ئەۋ چوونە كلاسيزمەۋ لاتەمان ئايە بەرۋبە
ئومىدىن دىبارى شۋانكارانىش پىرىي لە پىشوك و ھەلەكوك . . . خو گەلىك
جارىش داستانى ئەقىن و بلويز ژەندنى كىۋان بىزۋنىشان بو ھىتاۋىن .

زاراوهی زام:

له هه ره دوز شهوهی ره چه لهك و نهژادی ئەم زاراوهی کلاسیزمه «Classicime» چەندین راو بوچوون ههیه، به لای بهکی لهو بوچوونانهوه وایه که ئەم زاراوهیه زادهی وشهیی «کلاسیکوس - Classicus» ه که به واتای - چین «الطبقة» دیت. زایهکی دی لای وایه که ئەم «کلاسیکیزم - Classicisme» ه له وشهیی «کلاسیز - Classise» ی لاتینی بهوه که وتوتوه، که به واتای پارچهیهکی که شتی گهل دیت، نه گهرچی نهو که شتی گله جهنگی بی یان ده ریایی رووت. پاشان ئەم زاراوهو وشهیه تاییهتی ههندی خویندنگاه بوو بو نیشانه کردن و جیاکردنهوهی نهو جوړه نه ده ب و زانستانهیی بابهتی خویندن و شیاوی نهون بیری نهوه کانیان بی روشن بکری.

نهو نه ده به دیرینهی له چنگی له ناوچوون سه رفراز بووه و نه مری ی به ده ست هیناوه بوته که ره سهیه کی گونجاوی سوود به خشی ی په روهر ده کردنی هه ست و هوش.

دیاره هه ره به بونه و بونی نه مه وهیه که له زمانی فه رنگ و ئینگلیزه کاندای به واتاو مه بهستی پولی وانه خویندن سه پاندراره ده لاین «Classe - کلاس» زیندویتی ئەم زاراوهیه مه وداکانی زمانی چرو و پرکردوهو گه لی جار ده دریته پال وشهیی دی و شهوهی «وه سپ» بی دان وه رده گری، وهك ده ووتری هونه رو نه ده بیکی کلاسیکی، ره فتاریکی کلاسیکیانه، بوچوونیک کلاسیکیانه... هتد... لیره دا به پیوستی ده زانم به کهم به کارهینانی ئەم زاراوهیه به سه ره بکه مه وه که له لایهن «ئولیوس جیلیوس - Auliscellius» ی نووسه ری «لاتین» هوه بوو، له سه دهی دووه می زاین دا، کاتی ئەم نووسه ره له نووسراویکدا دوو رستهی به کارهیناوه، بو شهوهی دوو جوړ له نه ده ب ده ستیشان کات، له رستهیه کیان دا وشهیی «کلاسیکی» ی به کارهیناوه، ده لی «سکریتور کلاسیکوش - Scriptor Classicus» واته نهو نووسه ره ئوروستوکراتییهی بو که مه که سانیکی تاییهتی ده نوی، بو که مایه تیه کی

زاراوهی (کلاسیکیزم):

له سه ره دوزینه وهی ره چه لهك و نه ژادی ئەم زاراوهی کلاسیزمه «Classicime» چەندین راو بوچوون ههیه، به لای یهکی لهو بوچوونانه وه وایه که ئەم زاراوهیه زادهی وشه ی «کلاسیکوس - Classicus» ه که به واتای - چین «الطبقة» دیت. زیهکی دی لای وایه که ئەم «کلاسیکیزم - Classicisme» ه له ووشه ی «کلاسیز - Classise» ی لاتینی یه وه که وتوته وه، که به واتای پارچه یه کی که شتی گهل دیت، ئەگه رچی ئەو که شتی گله جهنگی بی یان ده ریایی رووت. پاشان ئەم زاراوه و وشه یه تایبه تی هه ندی خویندنگاه بوو بو نیشانه کردن و جیاکردنه وهی ئەو جوړه ئەده ب و زانستانه ی بابه تی خویندن و شیاوی ئەون بیری نه وه کانیان بی روشن بکری.

ئەو ئەده به دیرینه ی له چنگی له ناوچوون سه رفراز بووه و نه مری ی به ده ست هیناوه و بوته که ره سه یه کی گونجاوی سوود به خشی ی په روه ر ده کردنی هه ست و هوش.

دیاره هه ر به بوته و بونی ئەمه وه یه که له زمانی فه رهنگ و ئینگلیزه کاندا به واتاو مه به ستی پولی وانه خویندن سه پاندراره ده لێن «Classe - کلاس» زیندویتی ئەم زاراوه یه مه وداکانی زمانی چرو پرکردووه و گه لی جار ده دریته پال وشه ی دی و شیوه ی «وه سپ» بی دان وه رده گری، وهك ده ووتری هونه رو ئەده بیکی کلاسیکی، ره فتاریکی کلاسیکیانه، بوچوونیکي کلاسیکیانه. هتد. لیره دا به پیوستی ده زانم یه که م به کارهینانی ئەم زاراوه یه به سه ر بکه مه وه که له لایه ن «ئولیوس جیلیوس - Auliscellius» ی نووسه ری «لاتین» وه بوو، له سه ده ی دووه می زاین دا، کاتی ئەم نووسه ره له نووسراویکدا دوو رسته ی به کارهیناوه، بو ئەوه ی دوو جوړ له ئەده ب ده ستنیشان کات، له رسته یه کیان دا ووشه ی «کلاسیکی» ی به کارهیناوه، ده لی «سکرپتور کلاسیکوش - Scriptor Classicus» واته ئەو نووسه ره ئوروستوکراتیه ی بو که مه که سانیکي تایبه تی ده نوی، بو که مایه تیه کی

بهرزه ژيان و جياواز له‌ره‌شه خه‌لکه‌که . له‌رسته‌ی دووه‌ميا ده‌لی: سکرپتور پرولیتاریوس - **Proletarius Scriptor**» واته‌ ته‌و نووسه‌ره‌ی بو‌جه‌ماوه‌وی گه‌ل ده‌نووسی. به‌کاره‌یناتی ته‌م وشه‌ی «کلاسیکی» یه‌ له‌لایه‌ن ته‌و نووسه‌ره لاتینی‌یه‌وه به‌مه‌به‌ستی ته‌دیپی تاییه‌تی هاتبوو. بو‌ته‌وانه‌ ده‌نووسی که خوش‌گوزه‌رانتن و راده‌ی روشن‌بیریان بلنده.

ونه‌بی مه‌به‌ستی له‌وه بووبی بللی ته‌و ته‌دیپه‌یه که به‌ره‌مه‌کانی شیایو خویندن‌گایه. له‌گه‌ل هه‌نگاوه‌کانی روژگاردا چهنده‌ها ناسوی به‌ریلاوو مه‌ودای فراوان هاته‌ ناراه، چهنده‌ها پیوه‌رو ته‌ندازه‌ی نویی، زاراه‌که باللی سه‌د ته‌رزی به‌سه‌ر سه‌دان چل و لقی تازه سه‌ووزبوودا راکیشاو خسته‌ی ژیر سایه‌ی خویه‌وه بو‌چه‌شته‌ها واتاو مه‌به‌ست به‌کاره‌ینرا، ته‌گه‌ر سه‌رنجی فه‌ره‌نگی کوپری زمانه‌وانی فه‌ره‌نگ بده‌ین ده‌بیتین ته‌م زاراه‌ی «کلاسیزم - **Classicisme**» ه‌ به‌واتای ته‌و نووسه‌رانه‌یه که له‌ پله‌ی یه‌که‌مدان، ته‌واته‌ له‌ پیشه‌وه‌ن و بوونه‌ته‌ رابه‌رو نه‌ونه‌یه‌کی نه‌مر، هه‌رچون به‌ره‌مه‌کانیان به‌رگی روژگاری گرتووه‌و به‌نه‌مری مانوه‌و، ته‌وانه‌ی خاوه‌ن سه‌لیقه‌یه‌کی به‌رزو ته‌واون و په‌نجه‌یان بو‌راده‌کیشری له‌لایه‌کی دیه‌وه بو‌ناوی ته‌و ته‌دبه‌ به‌کار ده‌ینری که له‌سه‌ده‌ی حه‌قده‌ه‌مدا جیگای خوی کرده‌وه‌و خاوه‌نه‌کانی ناوداربوون و پاشان له‌سه‌ده‌کانی دواي ته‌و سه‌ده‌یه‌ شدا له‌لایه‌ن ته‌دیب و هونه‌رمداتی دیه‌وه شوین پیمان هه‌لگیراو لاسایی کرانه‌وه ته‌وانه‌ی به‌ «کلاسیزمه نویی - یه‌کان - **Neo - Classicism**» ناو ده‌برین.

ده‌بی ته‌وه‌ش بزانتری که له‌سه‌ده‌ی بورانه‌وه‌دا «رینیسانس - **Renaissance**» و به‌تاییه‌تی له‌لایه‌ن هوماتیزمه‌کانه‌وه **Humanists**» به‌شاکاره «گریک» ی و «رومان» یه‌کاتیان ده‌ووت «کلاسیکی».

له‌ کوتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ه‌مه‌یشدا ته‌م زاراه‌یه به‌واتای ته‌و ته‌دبه‌ ده‌هات و به‌کار ده‌ینرا که پیچه‌وانه‌ی «رومانسیزم - **Romantisme**» بیت. واته‌ ته‌و ته‌دبه‌ی شایانی شوین بی هه‌لگرتن و له‌سه‌ر رویشتن و خاوه‌نی دایه‌ و

دهستووریکي تاییه تی ریک و پیکه لهسه ر یاساکی ناوهنجی بویه «غوته»ی شاعیری بهناوبانگی نهلهمان سووربوو لهسه ر ناوانی نهدهبی باش و ساغ بهکلاسیک بهدهردهاریش بووتری «روماتیک».

پووختهکی نهویه که نه م زاراویه دوو واتا سههکی دهگینی:

یه کهم - نهو نووسهرو بهرهه مانه دهگریتهوه که شیایوی خویندنگان بو پینگه یاندنی قوتابیان و پهروهرده کردن.

دووهم - واتا زاراویه بی یه ککش نهو جوړه نهدهب و هونه ره دهگریتهوه که لهسه دهی حه فده همدا له نهو روپا سهری هه لدا.

سی یهم - نهو بهرهه مه نهده بیانیه لهسه ر ری و شوینی چوار مه زنه شاعیره داهینه ره که ی گریک له دایک ده بوو واته شوین پی هه لگرتی - نه سکیلیوس - یوربیدس - سوفوکلیدس، نه رستوفاتیس که شاعیرانی گریک و پاشان رومان لهسه ری رویشتن و ری نیما بیان کردن. دوا ی نهوانیش له روزانی یوزانه وه دا «ریناسانس» هه مان ریچکه یان گرت واته پیشوویان ده گپرایه وه. «محاكاة القديم».

چوارهم - زاراویه «کلاسیک» به «کلاسیزم» ی سه دهی حه فده هم دکوتری. پینجه م - بهو بهرهه مه گهورانه ی بایه خیکی مه زتی جیهانی و هونه ریان هه یه. شه شه م - زاراویه که بو گشت بهرهه میکی په سه ندو دانسقه و ره سن به کار دی، له بواره کانی کومه لایه تی و که له پوورو پهروه رده و نهدهب و هونه ردا. په یدا بوونی کلاسیزم

داب و دهستوورو یاساکانی ریازی کلاسیزم له دوو کتییی ره خنه سازی به وه هه لینجر اووه ئیلهامی لی وهرگرتووه کتییی «هونه ری شیعر - **Ars poetica**» «نه رستو - **Aristotle**, 384 - 22 پ ز» ی «گریک» ی و «هوراس - 65 - 8 **Horace** پ. ز» نه وه بوو ئیتالیا ییه کان لهسه دهی شانزه هه مدا بو چند جار یک نهو دوو شاکاره مه زنه یان وهرگیژا بوونه دوو هه وینی به پیتی ی چه شنه ها باس و

خواس بوارینکی فراوانی برادر: برین و لهئه نجامدا بنچینه و بنه ما سه ره کی و سه ره تایی به کانی کلاسیزمی ایوه هاته دی. نه وه بوو له سالی «1674 - ز» دابویلو - 1636 Boilod - 1711 ز» کتیپکی به ناوی «هونه ری شاعر Artpoetica» وه نووسی له و نووسراوه یدا رهنگ و رواله ته کانی کلاسیزمی چه سپاندو بناغه کانی دارشت. توانی گیانیکی سه رده مانه به ری بازه که بدات. له بهر نه وه هموو گرنگیهی «نه رستو» و «هوراس» و نه وه هموو کاره زورهی له سه ر ری بازی کلاسیزم، بویه به ره وام زانی لهم باسه دا نمایشیان بکهم. له سه ره تاوه «هونه ری شاعر»ی «نه رستو»: - له بواری هونه رو هونه رو نه ده بدا گرنگترین کتیپی «نه رستو» به له سالی «1498» ز. وه کاتی بو یه کم جار له شاری «ئینسیا» به زمانی ئیتالی بلا بو بویه وه، له وده مه وه ده سته لاتداری نه رستو به سه ر جیهانی ره خنه سازی و را ده برینه کان و تیوره هونه ری به کانی دا بری، واته به دریزی سه ده کانی شانزه هم و هه ژده هم له کار دابوو، به لکو له گورهی رهنگ دانه وه دابوو، له تهك نه م دا «هوراس» یش وهك نه ستیره یه کی پرشنگداری ئاسمانی کلاسیزم ده دره وشایه وه.

نه میش به هوی کتیبه که یه وه «هونه ری شاعر» «نه رستو» له نووسراوه که یدا «هونه ری شاعر» بو یه کم جار له میژووی مروفا رهنگ پرووه کانی کلاسیزم به یاساو توخم و گوه ره کانیه وه کیشرا.

«نه رستو»ی زاناو فه یله سووف و دامه زرینه ری «منطق» و گه لی لقی دیکه ی زانیاری. که «مارکس» - «1818 - 1883 Marx» به «مه زنترین بیر که ره وه ی چاخه دیرینه کان» دایده نی، به لای «لنین» - «1870 - 1924 Lenin» ز، یشه وه «نه وه فه یله سووفه یه که زور به لای ماته ریالیزمدا نزیك ده بیته وه» نه م زانا مه زنه کارینکی نه وتوی کرد که له روزگاری بوژانه وه و «ریناسانس» - «Renaissance» تا نه مرو که زور به ی سه رقالی و کاری ره خنه سازان هاتوته سه ر شی کردنه وه و ده مه ته قی کردن له سه ر مه بده ته کانی نه رستو تالیسانه و نیمچه نه رستویانه . له روزگاری که دا ژیاوه که هاوژیانی ده بیان شاعیری شانو نامه نووسی شوین

پئی هه لگري سئ باوکه مهزنه که ی دراما که وتبوون که بریتی بوون له «ئه سکيلپوس - سوفوکليس، یورپيدس» به ره می نهو زنجیره يه که له دوای يه که ی ديوو. له سهر رپيازی شی کردنه وه سهرنجی يه که يه که می شانوانه کانی داوه. پارچه پارچه وه ری گرتوون و له باره ی بايه خ و توخمه دراماتيکيه کانيانه وه دوآوه، هه لساوه به جوی کردنه وه ی بابه ته کان و جوړه کانی، پاشان رای له سهر رهنگ و بوو خاله گرنگ و جوی که ره وه کانی داوه، له م تاوتوی کردنه دا مهرج و هاوبه شه کانی بينوه ته وه.

سهره تا به جوړه کانی شيعرو پيشه کانی ههر جوړه يان دهست پئی ده کان شيعر به گيرانه وه «المحاكاة - Lmition» داده نئ ههر له سهر هم تيوره ی جياوازی جوړه کانی دهست نشان ده کات ههر چوون به پئی هئو بابه ت و که ره سهو شيوه ی گيرانه وه که جوی ده بنه وه، پاشان هوی بوونی شيعرو دروست بوونی پيوستی به بوونی ده باته وه سهر مروف خوئی و ده بیاته وه بو سهر چاوه ی دوو «نزعه» ی سروشتی مروف، «نزعه» ی گيرانه وه که ته مه يان ته نهاو تايه تمه ندی مروفه و جوی که ره وه به تی له گشت گياندارانی ههر چوون نهو ناماده بوونه ی بو گيرانه وه هه به تی له چ گيانداریکی ديدا نئ يه.

ته مه ش که له مندالی و سهره تاوه تيا دا ده رده که وی. دووه میان بریتی يه له «نزعه» ی چه زکردن به گونجاندن و ته بایی.

پاشان نووسهر له باره ی پهره سه نندی جوړه کانی شيعره وه ده ودئ ده چيته سهر باسی ته راژيديا نامه و کوميديانامه به پئی ره وشت و خووی شاعيره که ش جوړی به ره مه که جوی ده کاته وه، گوايه نه وانهی ره وشت به رزن رووداوی به رزو مه زن ده گيرنه وه و نه وانه ش که پيچه وانهی نه وانن باسی ناشيرين دینه ناراوه و جنيوو هيرش بردن ده نووسن.

دوا به دوای نهو باسه دینه سهر پيناسه کردنی بابه تی گالته جار «فارس - Farce» جياوازی يه کانی نيوانی و بابه تی «کوميديا - Comedy» ده ستنيشان ده کات نه وسا خاله سهره کيه جوی که ره وه کانی له ته راژيديا نامه ده رده خات

بهوردی پیتاسه‌ی تهر اژیدیا ده‌کات و گوه‌ره بنه‌ره‌تیه‌کانی دیاری‌ی ده‌کات له‌گه‌ل هه‌لو‌یسته‌یه‌ک له‌سه‌ر مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی‌ی که بو‌ ئاکامی «پاگژ بوونه‌وه‌یه - Cathersis».

ده‌لی: «که‌واته تهر اژیدیا بریتی‌یه له‌ گیرانه‌وه مه‌زنه‌ فرمانیکی ته‌واو دریزی‌یه‌کی دیاری‌ی هه‌یه، به‌زمانیکی رازاوه‌ به‌چه‌شنه‌ها ره‌نگی جوانی‌ی، ده‌گورنی به‌په‌ی پارچه‌کانی. ئەم گیرانه‌وه‌یه‌ش له‌ ریگی‌ی که‌سانیکه‌وه‌یه فرمان ده‌کن نه‌ک له‌ریگی‌ی حه‌ق‌ایه‌ت کردنه‌وه، ترس و به‌زه‌یی ده‌بزوینی و پاگژبوونه‌وه به‌ده‌ست دینی»^(۱).

له‌به‌شی حه‌وته‌مدا «ئه‌وستو» له «قیمه» دراماتیکیه‌کانه‌وه ده‌دوی باسی فرمان و پروداو ده‌کات و ده‌لی ده‌بی فرمانیکی ته‌واو‌ییت مه‌به‌ستی له‌فرمانی ته‌واو‌ئو فرمانه‌یه سه‌ره‌تاو ناوه‌راست و کوتایی تیداییت، ده‌بی دریزه‌پیدانی تیدانه‌بی.

ئه‌وه‌ی شایانی سه‌رنجه بریتی‌یه له‌باسی‌ی یه‌که‌ی - **Unity** «بابه‌ت. به‌کاریکی پیوستی‌ی داده‌نی و له‌بارهی کات و شوینه‌وه به‌ره‌وا‌ی ده‌زانی پروداوه‌که له‌شوین و کاتیکی دیاری‌ی کراودا بی‌ت.

ئەم مه‌سه‌له‌ی یه‌کی‌تی‌یه بوو له‌لای زانایانی ره‌خنه‌ سازی‌ی «سه‌ده‌ی ژبانه‌وه» بووه که‌ره‌سه‌یه‌کی به‌پیت و پی‌زی چه‌ندوو چون له‌سه‌رکردن مه‌به‌ست له‌و یه‌کی‌تی‌یانه، واته‌ بابته‌ وز کات و شوین له‌وه‌بوو که‌ تاکه فرمان و پروداویکی سه‌ره‌کی بی‌و چ پروداویکی دی له‌لاوه تیه‌هلکیش نه‌بی و کار کاته سه‌ر روخ و دوخی ئەم یه‌کی‌تی‌یەیان به‌ پیوست و یه‌که‌م دانراوه. به‌لام ئەوانه‌ی دی په‌یوه‌ستی بوونی هه‌رچون دوویه‌که‌ی دی چ شوین و چ کات به‌هوی قه‌واره‌ بابته‌وه به‌ستراون، گه‌لی لیکدانه‌وه بو‌چوونی بو‌قووت بوویه‌وه. له‌بارهی کاته‌وه گوايه ده‌بی له‌ماوه‌ی روژیکدا یان شه‌وو روژیکدا به‌سه‌ره‌اته‌کان کوتاییان پی‌بی له‌بارهی شوینیشه‌وه له‌ شاریکدا یان شوینیک زیاتر نه‌بی. واته‌ شاره‌و زور دوور که‌وته‌وه‌ی تیدا نی‌یه.

له‌به‌شی نو‌یه‌میشدا هه‌ر له‌سه‌ریه‌که‌ی یه‌که‌ی فرمانه‌وه شیعو میژوو لیک جوی ئەکاته‌و. شیعر به‌وه‌دا که‌ ئایدیایه‌کی نموونه‌یه به‌لام میژوو وینه‌و نیگاری پروداوه

ریالیستی به کان ده کیشی .

دوابه دواى ئەم بابەتە دەچیتە سەر باسی داستان و چیرۆکه کانه ووه دهستنیسانی
جوړه کانی ده کات : ده لى : -

«وهك باسمان ليوه كردو ئاشكرايه كه كارى ته واوى شاعير گيرانه ووى شته كانى
نى يه وهك چوڼ كه رووى داوه، بهلكو گيرانه ووى ته ووى ده لوى و ده بى
روو بدات، تهو شتانهى كه ده بى! يان به پى رهنگه بى، يان به پى
پيوستى، چونكه جياوازى نيوان ميژوو نووس و شاعير له ووه دا نى يه كه
يه كيكيان به پەخشان ده نووسى ته وى دييان به شاعر... له بهر ته ووه يه و كه شاعر
له فسهفه به ختیارتره و له ميژووش بلندتره، له بهر ته ووه ي شاعر گشت به سەر
ده کاته ووه به لام ميژوو كه مایه تى!»^(۲)

بو جار يکى دى له بهشى سيانزه هه مدا ده چیتە سەر باسى ته راژيديا نامه و -
له باره ي گرى رووداو و خو و ره و شتى پاله وانه كه يه ووه ده وى، باسى ماقوولى
رووداو و پاله وان ده کات، لای وایه ده بى له بوون و خه لکی نيو ژيانه ووه بچى،
ره و شتى چاك بى و له هه له و نه زانينه ووه گيروده ي دهر دو به لا بى، نهك
له تاوان كرده ووه، ته مانه و گه لى هوو شتى دى تا بتوانى ترس و به زه يى بيزينى و
ناكام به چنگ خات .

ده لى . «ده بى چیرۆکه كه ئاسان بى تا چاك ده رچى نهك وهك هه نديك ده يانه وى
كه تيكه ل بى، گورانىك روودات له به ختیارى يه ووه بو كویره وهرى نهك
به پيچه وانه ووه . ئەم گورانەش له تاوانكارى يه ووه نه بى، بهلكو له هه له و بى
ئاگابى يه ووه...»^(۳)

«ئه رستو» له بهشى هه فده هه مى نو سراوه كه يدا رينمايى شاعيرانى ته راژيديا
نووس ده کات، خويان له هه له ي نه گونجاندن پياريزن، له رهنگ كيشانى
«عاتفه» دا لاواز نه بن، كه ده نووسن خويان بخه نه شوينى بينه ران و له چاوى
ئه وانه ووه سه رنج بدن، له کاتى نووسينه كه شدا شيوه ي نمايش كرده كه ش، بهينه
به ر چاويان، هه روه ها پيان راده گه يه نى كه له گشته ووه بچنه پارچه ي بچووك نهك

به ناوه ژوووهو، دهلی «له سهر شاعیر پیویسته کوشش بکات نمایشی که سه کان له بیری خویدا نمایش بکات، چهندهی پیکرا، هه لوئیست و جولانه وه بیان، به تواناترین شاعیرانیش نه وانهی هاوههستی که سه کانیاں به خه لکی ده که نه وه . به حق چاکترین کسی بو ده برپینی باری کویره وه ری نه و که سه یه له کویره وه ری دا بی، لیهاتوتربیش بو ده برپینی توره یی نه و که سه یه بتوانی دلی پر له توره بوون بکات...»⁽¹⁾

پاشان شاعیری بلیمهت که بتوانی گریی ته راژیدیاکهی بکاته وه که به ووردی و چاپوکی چیروکه که ی هونیوه ته وه .

له دواین به شهکاندا باسی «الحبکه - H.PLOT» و ئاکام یان چاره «الحل Denouement» وه ههروه ها چوار جور ته راژیدیاش ناو ده بات . دینه وه سهر باسی بیر «Idea» و فرمان «Action». له به شی بیسته میشدا . خانه بو به شه پیکهینه ره کانی زمان داده نی و پیناسه یان ده کات، ئنجا له زماتی شیعه وه ده دوی . بو جار یکی دی سهر له باسی بهیت و داستان ده دات و ئاور له هومیروس «Homeros» سه ده ی 9 پ ز» شاعیری خاوه نی «ئه لیازه - وئودیسا» ده داته وه . له به شی بهر له کوتایی دا له بارهی گیروگرفته کانی نه ده به وه ده وی باسی هوو بونیان ده کات .

له دواین به شدا به راوردی ته راژیدیا به بهیت ده کات و ته راژیدیا به چاکترو مهزنتر ده داته قه لیم نه مهش به هو ی بوونی نه و توخمه گرنگانهی که تیایدا کو بوته وه .

ئه مه نمایشیکی سه رپینانه ی کتیی «شاعر» ی «ته وستو» بوو .

کتیپی «هونه‌ری شیعر - Ans Poetica» ی هوراس : -

کتیپی «هونه‌ری شیعر» ی هوراس «Horas - پ - ز 65 - 8 ز» به دووم چاوگ و ئیلهام به خشی پتهوی تیوردانه رانی سه‌دهی بوژانه‌وه داده‌ندری له‌تان و پوی کلاسیزمدا خوی ده‌نوینی و له دارشتنی به‌ردی بناغه و راگیریکی گرنکه، بویه له‌م باسه‌مدا شوینیکم بو‌ته‌رخان کرد.

«باریت - H. Clark Barreytt» له باره‌ی ئەم به‌ره‌مه‌ی «هوراس» وه وتوویه‌تی : - «گرنگی له‌باسی شیوه و نووسیندایه . . ده‌بی شانۆنامه نووس له‌قه‌واره‌ی پینج به‌ش و مه‌سه‌له‌ی کورس و ئەوانه‌ی دی ده‌رنه‌چی، واته له‌ریک و پینکی و چیژ به‌رزی ده‌رنه‌چی و پشت گوئی نه‌خات . .»^(۵) له لای هه‌ندی ره‌خنه‌گران وایه که چامه‌ی «هونه‌ری شیعر» ی «هوراس» به‌ر له‌وه‌ی گوتاریکی ره‌خنه‌سازی بی‌نامه‌یه‌که . له‌سه‌ره‌تاشه‌وه هه‌ر به‌نامه‌یه‌که ده‌ست پی ده‌کات که ئاراسته‌ی بنه‌ماله‌ی «پیزو» ی ده‌کات که بنه‌ماله‌یه‌کی خانه‌دانی رومانین، کوتایی به‌که‌شی به‌ ئاموزگاری کوره‌گه‌وره‌ی ئەو بنه‌ماله‌یه‌ دینی .

ئه‌وه‌ی سه‌رنج راکیشه بریتی‌یه له‌و پچر پچریه‌ی به‌م کتیبه‌وه ده‌بینری له‌ باسیکه‌وه بازده‌داته باسیکی دی، ره‌نگه ئەمه‌ش به‌هوی ئەوه‌وه بی که‌وه‌ک زانزاهه نووسه‌ر له‌ماوه‌یه‌کی پچر پچردا نووسیویه‌تی، وه‌نه‌بی بوی دانیشتی و له‌ ماوه‌یه‌کی دیاری کراودا ته‌واوی کردبی ته‌ماشدا ده‌که‌ین له‌باسکردنی توخمه‌کانی ویره‌وه باز ده‌داته سه‌رباسی گیروگرفته‌کانی رومان و لیوه که‌وتووکانی، پاشان خوی له‌باسی «دراما» ده‌دات و باسی ری و شوینه‌کانی ده‌کات، کتوپر به‌لای شیعر ی به‌یته‌وه‌ی باده‌داته‌وه، دوا به‌دوای ئەو باسه‌ دیته‌وه سه‌ر باسی سه‌ره‌لدانی دراما . پاشان گیرمه‌و کیشه‌ی هونه‌رو به‌هه‌ره و ئیلهام، جاریکی دیش بو‌سه‌ر باسی دراما ده‌گه‌رپته‌وه، له‌باسیکی دیدا باسی کارو پیشه‌ی شیعر ده‌کات، ئنجا گه‌رانه‌وه بو سه‌ر ئیلهام و هونه‌ر، له‌پردا به‌سه‌ر ده‌م لوس و خو به‌ره‌وه‌پیشه‌کاندا ده‌ته‌قیته‌وه، بو جاری چواره‌مینیش له‌ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و گیروگرفتی هونه‌ره‌وه ده‌دوی و کوتایی پی دیتی، لیره‌دا پارچه‌یه‌که له‌ سه‌ره‌تای ده‌قه‌که تو‌مار ده‌که‌م : «هو دوستینه : ئایا

له پیکه نین ده که ون ته گهر هات و بو بینینی وینه یه ک بانگ کران که ویتنه کیشه که ی ویستیتی سه ری ئاده میزادیک به ملی ته سپیکه وه بلکینی، یا خود ویستیتی له گیانله به ریکدا ئه ندامانی له شی توخمه ئاژه له جیاوازکان کو بکاته وه و به پهر دایان پوشی، که له هه موو بالداران ئه یانخوازیته وه. یا خود ویستیتی گیانداریک دروست بکات که نیوهی سه ره وهی ئافره تیکی جوانی شوخ و شهنگ؟ هو بنه مالهی پیزو، کتیک که ئه و وینه و خه یالانه ی تیدان ههروه ک زینده خه ونی پیاوی نه خوش نایه نه دی و دووبه ش - جزء - له به شه کان له یه ک کوی یه ک پارچه دا پیکه وه نانوسین، راست وه ک ئه و وینه یه که بینتان. «هه میشه شاعیران و وینه کیشان له سه ره به ستی داهیناندا مافی وه ک یه کیان هه بووه»^(٦).

له به شه کانی کوتایدا ده لی: «ئه گهر دیاری یه کت به یه کیک به خشی یا خود ویستت پی ی ببه خشی ئه و له و کاته دا دلی به دیاری یه که زور خوشه، شیعیکی پیشان مه ده که خو ت دات نابی چونکه ئه و کاته هاوار ده کات و ئه لی: «جوانه، باشه! «درسته!»^(٧)

له هه مان به شدا له باره ی ره خنه گره وه ده لی: «پیاوی ئه مین و زیره ک په رده له سه ر شیعی لاواز لا ئه بات و ره خنه له شیعی ره زا قورس ئه گری و نیشانه له سه ر شیعی خراب دئه نی و خو ی له باق و بریقی بی سوود دوور ئه گری داوات لی ئه کات عیبارته ته م و مژاوی یه کان روون بکه یه وه و ئیشاره ت بو ئه وانه ئه کات که پیوسته بگورد رین»^(٨).

بابه ته کانی «هونه ری شیعر» ی هوراس : -
یه که م بابته گریک و رومان : -

دهر برینی نه و هموو ههسته ی «هوراس» بهرام بهر گه یاندنی گشت شتیکی
«گریک» ی له پای بوژاندنه وه و ته کاندان بهر پاپه رینی روشنبیری و زمان و نه ده بی
«لاتین» .

له م رووه وه سوور بوونیکي ته وای پینوه دیاره و داکوکی له کاره ده کات، بویه
به پهروشی و سه رسورماته وه له جوانی و به هره و هونه ر بهر زیتی «گریک» وه
دهدوی . بهر یزه وه چاو به مه زنی تی که لتوریاندا هه لده هی نی .

بونمونه له دیری «323 تا 324» له م رووه وه له نووسراوه که یدا ده لی
«خواوه ندی شیعر Muse بلیمه تی به گریکه کان به خشیوه و توانی دارشتنی و وشه ی
پر موسیقای به گریکه کان داوه، چونکه نه وان ته نها هه ر تامه زرو ی شکوبوون»^(۹)

دووهم بابته : مه به ست و کاری شیعر : -

له م رووه ده یه وه ی ده ست نی شان ی مه به ست و کاره کانی شیعر و ته ده ب بکات و
هه لیان ب سه نگینی و بایه خی ان دیار بکات، هه روه ها دیاری کردنی شوین و جیگای
ته ده ب له نی وان دیارده چالاکی یه کاندان .

له دیر «333» وه له م باره یه وه، واته له پرو ی مه به ست و ته رک ی شیعر وه و ده لی :
«مه به ستی شاعیران یان سوود به خشینه، یا خود له زه ت پی گه یاندنه یان له یه ک
کاندا : ناره زو بزواندن و لیکدانه وه ی په نده کانی ژیا نه . ته گه ر به وه ی سوود
یه خشی شت به کورتی بلی، تامیشکی خه لکی به خیرایی و ناساتی قسه کانت
وه ربگری و به نه ماته ت لی یان تی بگات»^(۱۰)

به م پی یه «هوراس» سی مه به ستی سه ره کی بو کاری ی شیعر ده ست نی شان
کردوه : که یه که میتیان سوود به خشینه و دووه مینیشیان چیژی خوشی پی گه یاندنه،

سی‌یه‌مینیشیان مه‌به‌ستی له‌ئاره‌زو بزواندن و لیکدانه‌وه‌ی په‌نده‌کانی ژیانه .

سی‌یه‌م باب‌ه‌ت : دراما : -

له‌باره‌ی دراماوه‌ کومه‌له‌ رایه‌ك ده‌رده‌بری، كه‌تیک‌رایان له‌راو بو‌چونه‌کانی «ئه‌رستو» وه‌ وه‌رگیراون كه‌ له‌ کتییی «هونه‌ری شیعر» دا تو‌ماری کردوون .

«ه‌وراس» باسی پیوستی و جو‌ری پیکه‌ینانی دراما ده‌کات و‌ری نمای شانو نامه‌ نووسان ده‌کات . ئه‌وه‌تا له‌باره‌ی شاره‌زا بوون به‌باری ده‌رونی كه‌سانه‌وه‌و ناسینی باری ئاره‌زووی بینهران، دم ده‌کاته شانو نامه‌ نووسان و ده‌لی : «ئه‌گه‌ر بته‌وی جمهوریك به‌ ده‌ست به‌ینی كه‌ سلاوت لی ئه‌کات و چاوه‌ری بی هه‌تا په‌رده‌ داده‌دریته‌وه‌و ئه‌کته‌ره‌كه‌ ئیشاره‌تی چه‌پله‌ لیدانی ئه‌داتی، پیوسته له‌خاسی‌یه‌ته‌کانی هه‌موو قوناخیک له‌قوناخه‌کانی ته‌مه‌ن زور شاره‌را بیت، ئه‌و «طبائع» انه‌یان پی بده‌ی كه‌ به‌پی‌ی جیاوازی ساله‌کانی ته‌مه‌ن ده‌گورین»^(۱۱) .

هه‌ر له‌سه‌ر هونه‌ری دراما نووسین ده‌رواو ده‌لی : «یان ده‌بی رووداوه‌ کانێ دراما له‌سه‌ر شانو‌روو بدن یان هه‌والی رووداوه‌کانیان بگێردریته‌وه‌ ئه‌وه‌ی به‌گو‌ی ده‌بیستین له‌وه‌ كه‌متر کارمان تی ئه‌گات كه‌ده‌كه‌ویته‌ به‌رچاویکی ئه‌مین و بینه‌ره‌كه‌ خو‌ی بو‌ی ساخ ده‌بیته‌وه‌، بیجگه‌ له‌وه‌ش پیوسته‌ ستیک له‌سه‌ر شانو پیشكه‌ش نه‌كه‌یت كه‌ بو‌ پشت په‌رده‌ده‌ست ئه‌دات، وه‌ده‌بی زور شتمان لی بشاریته‌وه‌ كه‌ پیوسته‌ ئه‌کته‌ر له‌ کاتی خویدا له‌به‌ر چاومان بیگێریته‌وه‌ . ریگامه‌ده‌ میدیا له‌به‌ر چاوی بینهران کوره‌کانی سه‌ریری، یان ئه‌تریوس گوشتی ئاده‌میزادیک به‌ چیشتی لی بنی، یاخود «پروکینه» بی به‌ بالنده‌، یان کادموس بی به‌مار، زور قینم له‌وه‌ ده‌بیته‌وه‌ كه‌ ئه‌و جو‌ره‌ شتانه‌م پی نیشان بده‌ی چونكه‌ له‌و رادده‌یه‌ به‌ده‌رن كه‌ به‌خه‌یال‌داتی»^(۱۲) .

له‌باره‌ی جو‌ری پیکه‌اتنی شانو نامه‌وه‌ ده‌ست نیشانی چه‌ند شتیک وه‌ك «مه‌رج» ده‌کات . ده‌لی : «پیوست له‌پینج فه‌سل تینه‌په‌ری و له‌وه‌ش كه‌متر نه‌بی»^(۱۳)

شهراب پیش بووه پیشکشیان بکن.

دوای نهوه نهسخیلیوس داهینهری روپوش و شهروالی بریقهدار، شانوی بهلهوحه و داری کورت تهخته‌ریژ کردووه و نهکته‌ره‌کانی فیر کردووه که چون دهنگیان بهرزبکهنه‌وه و چون به‌یلاوی بهرز برۆن. تنجا کومیدیا کون له‌دوای نه‌مانه‌وه هاتووه، که جیگای وای تیابو که‌ستایش کردنیکی زور هه‌لیگری»^(۱۶).

چوارهم بابەت: پیشه‌ی نه‌دهب و هونه‌رو به‌هره: -

له‌باره‌ی پیشه‌سازی هونه‌روه ده‌دوی و باسی کرنگی کاری به‌هره‌ده‌کات. باسی بلیمه‌تی و به‌هره‌داری زگماکی و خه‌یال فراوانی ده‌کات. روو ده‌کاته پیشه‌سازی شیعر له‌برگه‌ی «408» دا ده‌لی «تایا قه‌سیده‌ی ناسک به‌ره‌می سروشته‌یان هی هونه‌ره پاشان لایه‌نی روشنییری گشتی و به‌هره‌ی زگماک به‌زه‌مینه‌ی زانمکهری سرکه‌وتن داده‌نی. له‌لای «هوراس» بلیمه‌تی به‌هره‌یه‌کی یه‌زدانی‌یه. ده‌لی:

«قیزتان له‌وه قه‌سیده‌یه بینه‌وه که روژگارو چاککردنی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌یان جار مشت و مالیان نه‌کردینی و که ته‌گهر وه‌ک نینوکی له‌بندا‌کراو خاوین نه‌کرایته‌وه». له‌باره‌ی نووسهری سرکه‌وتووه‌وه رای وایه که نووسهر ده‌یی بابته‌تی هه‌لیژی‌ری که له‌ته‌ک توانایدا بگونجی، هینه‌ی توانای خو‌ی نه‌که‌م، نه‌زور، بو‌ته‌وه‌ی بینه‌رانیش به‌په‌روشوه‌وه تی‌ی پروانن ده‌یی که‌سه‌کان به‌شیوه‌یه‌ک خولقی‌نرابن وه‌ک چون له‌ژیاندا هه‌ن. هه‌روه‌ها تی‌گه‌یشتنی ته‌واو به‌بنچینه‌ی هونه‌ری نووسین داده‌نی. جگه له‌مانه‌ گه‌لی تی‌ینی و ری‌نمایی له‌باره‌ی نووسینه‌وه ده‌خاته روو.

پنجہم بابہت : شاعیر : -

بہر ایہ کانی «ہوراس» دا دہردہ کہوی بہ ہوی زور بونی شاعیری بی توانا، یان بلین بہ زور بو بہ شاعیر، وای لیہاتووہ کہ گہ لیک بہ توندو تیژی ہیرش بہریتہ سہر شاعیران بہرادہ یہ کہ بہ «شیت» دہیاندا تہ قہ لہم!، لہ برگہی 465 وہ دہلی: «بہ ہر حال تہو شیتہ، وہک وورچ وایہ کہ تہ گہر شیشی قہ فہزہ کہی خوی بشکینی خہلک بہ زاناو نہ زانہ وہ لہ بہری ہہلدین لہ ترشی تہ وہی توشی تہو بہ لایہ بن کہ شاعرہ کانی خوی بو تہوان بخوینیتہ وہ».

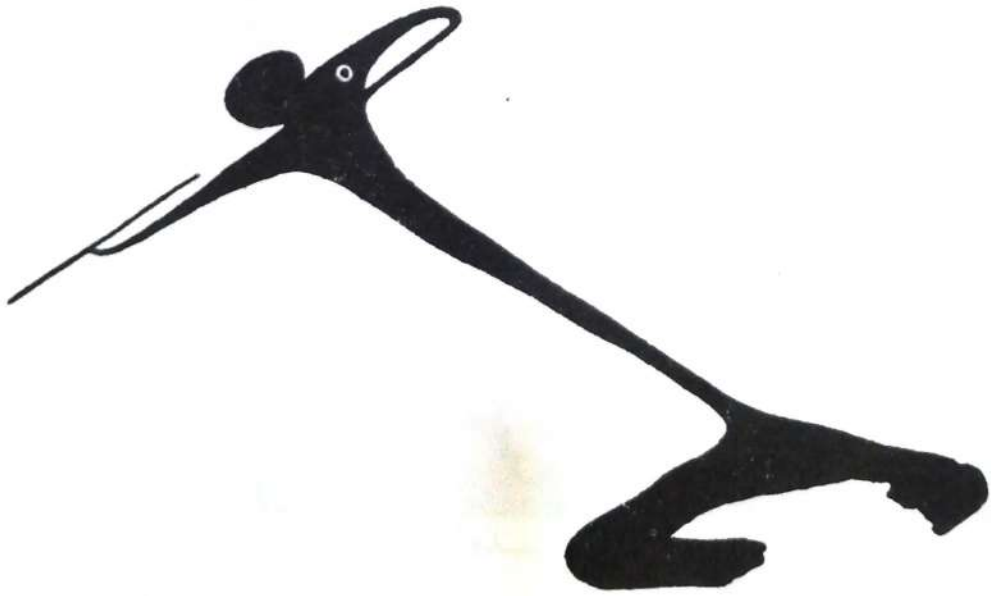
ٹاکام و بہراوردیکی خیرا : -

ہہر چہ ندہ «ہوراس» لہ نووسینی «ہونہری شاعر» ہ کہیدا ویستویہ تی لاسای «تہرستو» بکاتہ وہ. بہ لام لہ گہل تہ وہ شدا لہ بواری بہراورد کردندا گہلی جیاوازی دہ چیننہ وہ. لہ سہر تہا وہ شیوہی دہست پی کردن و چونہ ناو باسہ وہ، پاشان دابربونی «ہوراس» لہ رپیازہ شی کردنہ وہ کہی تہرستو. وون بوونی تہو جوڑہ زانستی یہی لہ سہر شیوہی کی ریک و پیکی ماقول دہروا. بہ لام لای «ہوراس» پچر پچریتی و ہہلبہزو دابہزو بازدان دہردہ کہوی و دہبیرتی.

«ہونہری شاعر» ہ کہی «ہوراس» شیوہی نامہیہ کی ٹامورگاری کردن و رینمایگی گرتوتہ بہر، بہ پیچہ وانہی «تہرستو» وہ کہ شیوہی شیکردنہ وہی شاعر و بہ تاییہ تی درامای گرتوتہ تہستو، جگہ لہ وہی لہ لای «ہوراس» تہو جوڑہ تاییہت مہندی یہ کہی بابہتہی و ہرنہ گرتووہ. وہنہ بی تہنہا لہ دراما وہ بدوی، بہ لکو گشت جوڑہ کانی شاعر و تہدہب.

تہو ووردی و قولی یہی لہ کتیبہ کہی «تہرستو» دا دہبیرتی، لہ لای «ہوراس»

به پیچه وانه ویه ساکارو له پرووه، و نه بی زور پابهندی یاساو دهستوور بی وهك
«نهستو» هه ر له بهر ئه م هویه گرنگهش كه هینه له لای نه وانه ی گه لیک گوی
به یاساکان نادهن به سه ندو دلگیر بووه. ئه وه بوو له سه ده ی بوژانه وه دا «ریناسانس»
هونه ری په خنه سازی گه لیک سوودی له پیروکه کانی وه رگرتووه و له سه ریان
دارشتوته وه.

«بهشی ددووه»

سهدهی بوژانهوهو بوژاندنهوهی رابووردوو:

رېژگاری بوژاندنهوه - رېناسانس **Renaissance** - رېژگاری ئاوردانهوهیه له دوو شارستانیهته مهزنهکهی - گریک و رومان - ئاوردانهوه له پای بوژاندنهوهو ژيانهوهیدا. گیان به بهراکردنیک له له دایک بونیکى نویی رېژگار ه نویی به که دا. نهوهبو باریکی ئابووری نوی هاته ئاراهه، گورانکاری یهکان خیراو زورو گهوره بوون. مملاتیکه شانی له تروپکی ته قینهوهی به لادا که وتن دا. ژيانه نویی به که چینیکى نویی هینایه پیشهوهو بووه خاوهنی کیشه بنه رته تی به که ی ژيان و کولی به پاشماوه کانی سهده کانی ناو راسته وه هه لگرت. که له دهره به گایه تی و ئاین و کلێسه و کونه په رستی و بهسته له کی ئایدولۆژیدا ده بینران، بوژوای تازه سه ره ه لدا و که و ته تهخت کردنی زه مینه ی پتهوی ئایدولۆژی، تابتوانی ئاکامی گره وه کانی میژووی رېژگار ه که بیاته وه و ئاینده شی مسوگه رکات.

نهوهبو له رېژانی ههنگاونانی په رینه وه خیرایه دا، بو یه که م جار له میژووی شارسانیه تدا بیر له هینانه وهی خوړی شارستانیه تی کلاسیکی کرایه وه پاش هه موو نه و سه ده تاریک و نوته کانه.

بویه - برونی - بهوپه ری بر واهه گوتی: «وارو شنی پاش نه و هه مو و سه ده تاریکانه، گه رایه وه». مه بهستی - برونی - له گه رانه وهی «کلاسیکه» له هونه رو نه دب و زانست و ته ماشاگای مرو فیه. سه ره ه لدانی ریبازی فه لسه فه ی مرو فایه تی هومانیزم - **Humanists** «وهک ئایدولۆژیه تی بوژو او رووی کرده دوو شارستانیه ته دیرینه، به و بونه یه وه که هه لو یستی ئایدولۆژیای پی پته وو به هیز بکه ن. نه و به ره مه مانه یان به په سندترین بابته تی په روه رده کردن و پیگه یانندن داده نا. گیانیکى پشتگیری و نرخى مرو ف و ریزیان تیادیه وه.

هه رچون نه و راپه رین و به رپابونی روفشپیری یه مرو فایه تی یه له گه وه ره ریدا له سه ر ریز لینان و شکو پیدانی مرو ف و مشوور خواردنی خوش گوزه رانی و په ره سه ندنی بنیاد نرابو. چ گومان له وه دانی یه به هو ی گورو گهرمی مملاتیکه وه

ئایدو لوژیەتیکی نۆی بیتە پیشەوہ بو بەرگری لە دەست کەوتە نۆی یەکان و راوەستان بەرامبەری گشت بەربەست و رینگریکی نۆی خوازین . کەواتە وەك پیوستی یەکی سەردەمە کە روانگە و روانینیکی نۆی دروست بوو، وەنەبێ تەنھا «ھومانیزم» دیاردە یەکی تیروانینی ئەو رۆزگارە بێ، نەخیر... مەزنی سەدە کە بەو گشت دەسکەوت و گۆرانکاریانەو دەیان بزوتنەو بە باری نۆی ھینایە ناو ناوانەو . ئەو بوو تیروانینی نۆی جیاواز بو کۆمەلگا تاکە کەس لە سەر بنەماکانی ماکیاڤیللی «Machiavelli» دروست بوو کە بە چاویکی مەروڤایەتی یەوہ دەولەتی بینی و یاساکانی لەھوش و تاقی کردنەو بو دەخواست نەك لە «لاھوت» و ئاینەوہ و پروا بەوہ ھینرا کە پەرە سەندن و ھەنگاو نانی کۆمەلگا بەھوی سڕوشتەو یەو بەرژەو ھندی مادی و دەسەلات ھیزی بزوینەری میژووہ لەرووی مەملەتیکانی نیوان بەرژەو ھندی یەکانی جەماوہرو چینە دەسەلاتدارەکانەو دەدوا . داوای دروستکردنی دەولەتیکی ئازادی نیشتمانی دەکرد کە توانای کپ کردن و کۆژاندنەوہی ھەراو ھەلسانەکانی جەماوہری ھەبێ .

ھەر لەو رۆزگارە دا بو گەلی ئایدیایی نەتەوایەتی سەوز بوو .

ئەمانەو گەلی رپیازی فەلسەفیانە ی وەك «تەو باوی یەکان» بە تیورەکانی «مونزو - Monzr» «1490 - 1525» خەیلی پیکھینانی کۆمەلگایەکی بێ چینایەتی یان کرد، یان بابلین جوړە کۆمۆنیزمیکی خەیا لانە . دەیان تیوری زانستی لە بابەتەکانی فیزیک و ماتماتیک . . ھتد دکتۆر کەمال مەزھە لە باری سەدە بێ بوژاندنەوہوہ گوتویەتی : «سەدە ی بوژاندنەوہ خالیکی گەشی پتەوہ لە رپرەوی شارستانیەتی مەروڤداو سەردەمیکی پر لەوانەو پەندو دەستکەوتیکی بەرزە، لەبەر ئەوہ شایانی لی تیکە یشتن و چینەو یە ،

گەلی لە میژوو نووسان و فەیلەسوفە کان لایان وایە کە مەروڤایەتی پشتر رووداوی واگرنگی بەخویەوہ نەدیوہ»^(۱۷) .

«فردریک ئەنجلس - Frederick Engels - 1820 - 1895» ھەرچون

«نارنست بلوخ - **Arnest - Blook**» دیاری کردوو بهوهی بوژاندنهوهی بهمهزنترین گورانکاری جیهان داناوه. ههروهها «ئهلبهرت - - 1404 - 1472» **Alderti** هونهرمندی خانوو ساز ههست و هوشی سهردهمهکهیمان بهوه پیشان دهداتهوه که دهلی: «مروث بویه دهژی تاکاربکات ئاواتی سوود گه یاندنه»^(۱۸). ههروهها «هوتن - **Hutten - 1488 - 1523**» لاوانی هاوچهرخی هوشیار دهکاتهوهو دهلی: «زانست پهردهستینی، چاوو گوی بهرووی یهک دهبنهوه، ئای کهخوشه بژین!»^(۱۹).

لهروژگاری بوژانهوهدا دهیان هونهرمه ندو ئه دیبی بالادهست پهیدا بوون، لهوانهی ژینهروهی - کلاسیک - بوون لیره دا بو نمونه ناوی چند کهسیکیان ده بهم. لهپیشهوه سی مهزنه هونهرمه نده کهی بواری هونهری پلاستیک کاری «**Plastique**» کهله سالانی «**1500** ز» ژیاوون. واته هونهرمه ندان «لیونارد دافنشی - **Leonardo da Vinci - 1452 - 1519** ز» و «مایکل ئهنجیلو - **Michel Angelo - 1457 - 1564**» له گهل «رافائیل - - 1483 - 1520 **Raphael** ز» و «دورر - **Durer**» ی مهزنه نیگار کیشی ئه له مان و «ئیراسمی - **Erasmus**» ی ئینگلیزو شای دراما نووسانی جیهان ولیم شکسپیر - **1616 - Shakespeare**» **1564 - 1616** ز» و «سیرفانتس - **Cervantes - 1547 - 1616** ز». کهواته سهردهمی کیوه هونهرمه ندان ئه و مروثانهی ئه رکی بوژاندنهوه کهیان لهئهستو گرتبو، ریچکهی هونهرمه ندانی گریک و رومانیان گرت بهر، لهیه کهم ههنگاوی چه سپاندنی یاساکانی کلاسیزمه وه بهتایبهتی لهرووی لاسایی کردنهوهی - گریک ی و - رومانی یه کان واته گیرانهوهی **Lmitation** - کون - بویه لهم باسه ماندا ئاورمان لهم روژگاره دایه وه چونکه روژگاری چه سپاندن و رهنگ رشتنی ریبازی کلاسیزمه.

هه ره لهتهک ههنگاوهکانی سه رهتای بوژاندنهوه و ژیا نهوهی روشنبیره دیرینه کان، نووسهران و هونهرمه ندان به پهر و شه وه به دوای ده سنووسه کونه کاندایه گهران.

سەريان بەكتىبخانە دىرىنەكانى كلىسەو كوشكى دەولەمەنداندا دەکرد . . . «كەلى دەسنووسى وون بويان دىهەو. وەك گوتارەكانى «كونتيلياس» لەپارەى ھونەرى كوتار بىژىهەو نووسىنەكانى «شىشرون - Ciceron» . . . ھتد^{۱۱} ئەو ھەمەو كە كلاسيزم لە نيوچىنە روشنىبىرەكەى ئەوروپادا بەتايىبەتى لەسەدەى شانزەھەمەو كە زىبەى دام و دەستگاكانى خويندن و زانكوكان بابەتە كلاسيزمەكانيان لەخوگرت، بەتايىبەتى لە «ئىتالىا و ئەلمانىا و سويد و نەسكتلەندە».

كانى «لويسى چواردەھەم» سالى «1661» ھاتە سەر تەخت بەھەموو شىوہەك پىشتىگىرى «ھونەرى كلاسيزمى» دەکرد.

لەشارى «فلورەنسە» «لورىنزو» سەربنەمالەى «مىدىشى» بەپارە دەسگىرونى «ھومانىزمە» كانى دەکرد لەپىكھىنانى كىتبخانەيەك بوكتىبى - گرىك - و - رومان - ى كۆن.

«فەرنسو»ى يەكەم پادشای فەرەنگ ھانى ھونەرمەندانى دەدا بو بلاوگىردنەوہى ئەو رىيازە روشنىبىرىيە كلاسيزمە.

خاصیہ تہ کانی کلاسیزم:

یہ کہم خاصیہت کون گیرانہوہ «Old - Imiton»: -
گیرانہوہی سہرگوزشتہ و چیروک و پروداوی میژووی دیرین وک بابہت و
کہرہسہی بابہتہ ہونہری یہکان گیرانہوہی شیوہ تہدہبی و کہرہسہ کونہکانی
گریک و رومان بونہ خالیکی پھیویست و دیار بہرہنگ و پرووی کلاسیزمہوہ .
تہ ماشا دہکین کلاسیزمہکان لہداستان و چیروک و میژووی تہو لایانہیان بو
دراماکانیان ہلدہہینجا . کہمہ کہسانیک لہو رینچکہیہ دہرچونایہ بہ دزیو
دہبیران، دہبیستین ہندی جار کہسینکی وک «جان راسین - 1639 - 1699
Racin ز» ی فہرہنگ کہہندی پروداوی میژووی نزیکی بو تہراژیدیا
نامہکانی خواستی بہچہوتی و چہویلی و ناپہسہندی باسکراوہ و ہزار ہہراو
ہوریای لہسہر قہوماوہ . کہواتہ تہو دور خواستہ رہواو مہرجی کلاسیزمہکان
بووہ . ہرہوہا کلاسیزمہکان تیوری - گیرانہوہ - ی تہرستو - یان بہچاوگی
سہرہکی دادہنا .

ہر چون دکتور محمد مندوور دہلی: «تہم تیورہ بو تہدہبی بابہتی
«Objective» گونجاوتر بو لہ تہدہبی خوبی «Subjective» «۲۱» .
چ گومان لہوہ دانہیہ کہ زوربہی تہدہبی کلاسیزم لہ جوری باباتہتی - تہ ماشا
دہکین بہداز تہہ بابہتی خوبی، یان ہہیہ یان ہر نیہ وک جوری شیعی
گورانی . نووسہر ہلس و کہوت و خہوم و تہشکہنجہی کہسانیکی ترمان بو
باس دہکات، چ لہ دراماو چ لہ بہیت و تہفسانہکان .
دوہم خاصیہت ہوشمہندی . -

عقل ہرچاوی کلاسیزمہ و رابہریتی، عقل لہبری عاتقہ، بہلکو گہورہترین
ہیزو گوریہتی .

بویاو «Biolod - 1636 - 1711» لہ پینساوی بہدہست ہینانی نووسینی
بہرزو وورشہداردا ہاوار دہکات «با ہہمیشہ بہدہنگ بانگہوازی ہوشہوہبن، با

هر ته‌نھا له‌وه‌وه چ جوانی و بایه‌خ هه‌یه وه‌ربگرن» (11) . هه‌روه‌ك چون پوستان
 «Poussin» یس ته‌نھا هوشی به دادوه‌ری هه‌لسه‌نگاندی هونه‌ری نیگا کیشرا
 ره‌وا بیسوه . نه‌وه‌نده مه‌سه‌له‌ی هوش په‌یوه‌ندی به بنه‌ره‌نی و توندو تولی به
 کلاسیزمه‌وه به‌رادده‌یه‌ك وای له‌ئینگلیزه‌كان کردبوو سه‌ده‌کانی تافه تافی کلاسیزم
 نه‌ فهره‌نگستان به‌ناوی سه‌ده‌کانی هوش ناو به‌رن «The Age of Reason»
 ، له‌ رووی نه‌وه‌شه‌ی که هینه‌ده کلاسیزم پابه‌ندی هوشه په‌یوه‌ندی به‌و ناو‌نج
 ره‌وتی و قورس گرتنه‌وه‌یه که هه‌ر له‌گه‌وه‌ه‌ری بوونیدا پانتایی‌یه‌کی فراوانی داگیر
 کردوه . هوش جله‌و گیریه‌تری و نایه‌لی له‌ئه‌ندازه ده‌رچی و پی‌ی لغی هه‌لگری .
 ئەم لایه‌نه‌ش له‌رادده‌یه‌ك ناوه‌نجیدا رای وه‌ستاندوه‌وه ، واته له‌پله‌یه‌کی ماقوولی
 پیوستی دروستدا ، به‌په‌چه‌وانه‌ی «رومانسیزمه‌وه» .

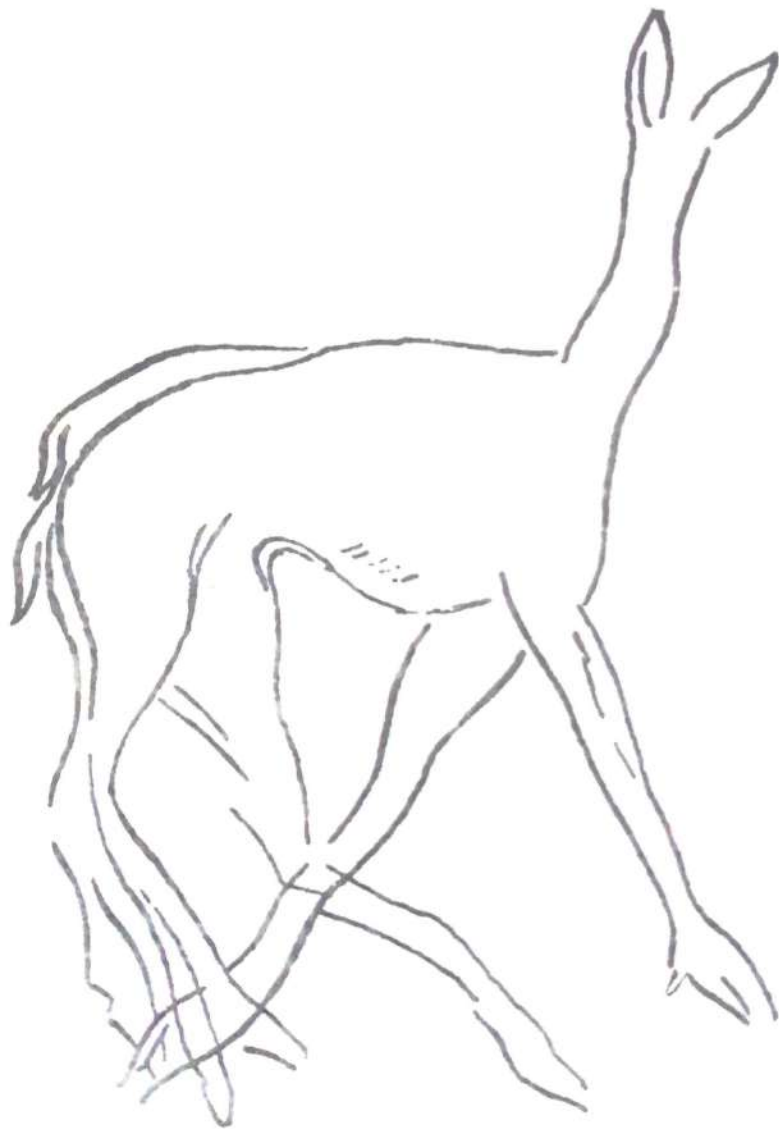
سی‌یه‌م خاسیه‌ت : روونی :

ئەو توخمه سه‌ره‌کیانه‌ی دی که هاوبه‌شی پیکه‌ینانی کلاسیزمیان کردوه له‌م
 رووه‌شه‌وه ده‌وریان له مه‌سه‌له‌ی روونیتی کلاسیزمدا هه‌بووه ، نه‌ویاسا و ری‌و
 شوینانه‌ی بو دروست بونی کیشرا ، ریگیای بو ئەم لایه‌نه روون کردوته‌وه .

ته‌ماشاه‌که‌ین کلاسیزمه‌كان رایان وابوووه که گشت ته‌م و مرئو ئالوزی‌یه‌ك
 نیشانه‌یه بو په‌ك که‌وته‌یی و ناته‌وانی و ناته‌واوی میشکی نووسه‌رو هونه‌رمه‌نده‌که ،
 که نه‌یتوانیوه ده‌ست کورت بووه به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که‌یداو هوشی ئەو ووزه‌و هیزه‌ی
 نه‌بووه تابتوانی به‌ روون و ره‌وانی و بی ته‌م و تاریکی که‌ره‌سه‌که‌ی بخاته‌روو .
 واته به‌لای کلاسیزمه‌كانه‌وه روونیتی بابته مه‌رج و پیوستی‌یه له‌به‌ره‌مه‌دا ،
 به‌په‌چه‌وانه‌شه‌وه نیشانه‌ی ده‌ست کورتی و ئالوزی‌یه که‌واته په‌یوه‌ندی بنه‌ره‌تی به
 بوچوون ون راده‌ی تیگه‌یشتنی نووسه‌ره‌وه‌یه ، بویه «بویلۆ» له «هونه‌ری شیعر»
 که‌یدا سووره له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که : «نه‌وه‌ی به‌ ئاسانی لی‌ی بگه‌ری ده‌توانری
 به‌روونی ده‌ربیری» .

که واته به کی له مهرچ و خاسیه ته سهره کی به کانی کلاسیزم بریتی به له کیشه ی
«روونیتی». واته به بی پیچ و په ناو چاوخستنه ره شکوه و پیشکوه به بی تم و مزو
سه رلی شیواندن بابت ده خریده بهر چاو.

د. محمد مندوور له باره ی نهم خاسیه ته وه به م شیوه یه دا دهرده بری: «وهك
بلووری بیگهرده، چ مانایه کی له پشته وه بی ده یخاته بهرچاو، یان سوزیک به بی
تم و مزو پیچ و په نا»^(۲۳).

چوارهم خاصيهت : زمان به رزی : -

ئەو گشت گرنگی دانه به یاساو رژیمیکی رهنگ کیشراوی ووردو به ئەندازەو کەسان و بابەت و باسیکی ئاواهی شایان و شایستەیی جوړه دارشتنیکه که هاوتای بیت و له ئەندازەیا هەلسوړی، بۆیە گرنگی پیدانیکی بی هاوتا له مەوداگانە دارشتن و جوړی زماندا دەبینن، کارامەیی و ووردی له پیشەیی زمانەوانی و دارشتندا، بەرادردهیه که که گشت رسته و ووشەو تەنانەت پیتیک حسابیکی گەلی ووردی بۆ دەکری تا به تهواوی پر به پیستی بابەتە کە بیت. تا ووردتربی له پیشە کەیدا سەرکەوتوترو دەست رهنگین تره، لیها تویی له پرووی هەلبژاردنی رسته و ووشەیی گونجاوو هەست گەیهەر و بزوینەر و کەمترین ووشە بۆ گەورەترین مانا. واتە ووشەیی پر ئاوازی پرمانا. هەلبژاردنی به یەك شوبهاندن له شوینی خویداو به کارهینانی هونەرەکانی رهوانیژی تابتوانی خزمەتی مەبهست بکات. گرتهوهی جلەوی خەیاڵ و دابربوون نەکا توخمه سەرەکی یەکانی وهك روونیتی و ئاسائیتی و راستیتی وون بکات.

ئەم خاصیهتی جوانیژی یه بەرادردهیهك په یوهندی به کلاسیزمه وه ههیه، له رهنگ و بۆ باوو ناسراوه کائیتی، که زۆر جار نووسەرێک به توانا بی له پرووی زمان و دارشتنه وه پئی ده لێن کلاسیکه. یه کئی له وه هویه گرنگانهی که وای له دراما نووس و ئەدیباانی سەر به ریزهوی کلاسیزم کردوو که به زمانی «شاعر» بنووسن. چونکه شاعر له پهخشان جوانتر و فراوانتر و مهودا به ریلوترو کاریگه رتره. ئەوهی ئاشکراشه له له دایک بوونی دراماوه کلاسیزم هه ره به زمانی شاعر نووسراوه.

په یوهندی یان به وه وهیه، ئەوه بو دراماکان له خولیاو خەم و ئەشکه نجه و ئاره زووی مهزنه مروفانیکه وه ئالا بوون و والا یان ده کردن، ئەو که سانهی گيرو گرفته چاره نووسی یه کانیان ده بوونه خولیاو خەمی هه موان و پانتایی یه کی به ر بلاوی نیشتمان و گەل و میژووی داگیرده کرد. به پئی یاس و بابەت و که سه کان ده بوو وهك - «ئەسکیلوس» ی بابی دراما وتەنی: «زمانیکی به رزی جیاواز له بازاری به کار بهین». له لایه کی دی یه وه که ره سه و یاس و خواسه کان له داستانه کانه وه یان

له و لاپه رانه ی میژوووه وهرده گیران که دهستی شانازی و پیروزی گه یاند بونه
راده یه ک گشت دلنیا یی یه کایا تیادا ده بینیه وه .

که واته چ له رووی بوزورگی و چ له رووی گرنگی پی دان و نزیك بونه وه ی
گیانی نه و بابته تانه له شیعره وه ، بویه شیعره په سه ندرت بوو .

پینچهم خاصیه ت شیوازی گشتی یان کو گرته وه : -

یه کی له خاصیه ته کانی بریتی یه له بابته تی «موضوعی» واته به ده ربوون له هه و او
هه وه س و ئاره زو خهم و خهیالی خوئی «ذاتی» . باوهش به کاریکدا ده کات که
زور له خو بگری و یان با بلین خولیای زور به ی زور کو بکاته وه . گرنگی دان
به گشت شتیکی گشتی نه ک تا که که سی . نووسه رو هونه رمه نده که به ره وانی داتانی
سه ر گوزشته و خهون و کورینی خوئی بگریته وه ، بویه کیشه یه کی گه وره تر
ده گریته ده ست . نه ک هه ر هی خوئی باس ناکات به لکو له گه عمل نه و رایه دان یی یه و
بو که سی دی .

نه وه تا له «نه فگینیا له ئولیس - Lphigenie From The Aulis» ی «یور
پیدس - Euripides» «480 - 406 پ - ز» شاعیری گریک باسی کیشه یه ک
ده کات په یوه ندی به به رزه وه ندی و شه رهی گشت «گریک» هه یه ! یان «ئودیپوس به
پادشایی - Oedipus rex» شاکاره که ی «سوقوکلیس - Sophokles»
په یوه ندی به نه فره تیکی گه رهی یه زدانه وه یه ، که گشت خه لکه که ی خستوته
گه روی گیراوه وه . یان شانونامه ی «پارس - » ی «ئه سکیلوس» په یوه ندی
به شکوداری و شانازی و بهرگری گشت نه ته وه که وه یه . به و شیوه یه نه نگ یه ک ده بیته
تیکدانی باری هه موان و پیویست به راست کردنه وه ده کات ، نه مهش گه رانی
ده وی به دوا ی راستیدا «الحقیقه» هونه ریش ئه رکی نه و گه ران کاری یه ی گرتوته
نه ستو .

شه شه م خاصيه ت ريك و پيكي و ياسا : -

هميشه كلاسيزم كه ره سه يه كي ساكاري خاوي ناريك و پيك ده گوري بو شيوازيكي ريك و پيكي جوان دامه زراوو دارپژراو.

به ستنه وه ي كلاسيزم به ياساو رژيميكي دانراو وهك گه وهه ري كلاسيزم وايه ، واته په يره وي كردن له و كاري ريكوپيك كردنه دا به ياساوداب و نه ريتيكي نه خشه كي شراوه وه . ته ماشاده كه ين سه رتاپاي به ره مه مه كلاسيزمه كان له گشت بواره كاني هونه ردا راگيرو مل كه چي به رده مي رژيميكن ، له وه دا رووي ته واو بوون ده بينري . ريگا به تيكه ل و پيكه ل كردن نادات . واته له كاري دروست كردنه كه دا ده بي سه ربه ستي بابه ته كه بپاريزري تا رهنگ و روو توخمه سه ره كي يه كاتي وون نه كات . كه واته ده بيت له ژيري چاوديري ته و نه اندازانه دا بيت نه كا به ده ردي زور بي لي هه لكيشاندا بروات يان كورت بيني .

ته وه تا له نه ري شانودا چند خاليكي گرنگ دياري كراوه كه ده بي دراما نووس په پره ويان بكات و به هيچ كلوجي ليان ده رته چي ، وهك خالي دوور كه و تنه وه له پيشانداني مهرگ و خوين و كوشتن له سه ر شانو . به لكو ده بيت له جياتي ته وه له لايه ن گيره وه يان كورسه وه يان نيردراوه وه بگيرد ريته وه و بگه يه نريت ، يان به ستنه وه به ياساي سي يه كه كه وه ، واته يه كه ي كات و شوين و رووداو .

نه مانه و چند مهرجيكي پيوستي په يره وي كردن .

هر له بنه رته شوه كلاسيزم له سه ر ته وه پيكه اتوه و راهاتوه كه پاريزگاري كون و ياساكاني بكات و ته و كه لتوره مه زنه هونه ريانه به ريبازه كه يه وه له ده ستي روزگارو ده ستي كاري و گورين بپاريزي ، بويه به رادده ي په رستن دلسوزه بو ته و ياساو نه ريتانه .

گوشه نیگای کلاسیزمانه : -

بهز له هه‌موو شتی گه‌رانه‌وه بو‌ر‌ابوردوو، یان ریزو شانازی بو‌پیشوو، ته‌ماش‌ا کردنی گشت دیرینیک به‌پیرۆزی تیروانین و به‌گرنگ زانین، که‌واته هینده‌ی په‌یوه‌ستی ر‌ابوردوو هینده په‌یوه‌ستی ئاینده‌نی‌یه .

له‌ژیاندا چه‌ز به‌راگرتنی رژی‌م یاساکان ده‌کات و دژ به‌تیکدانیان یان لی لادانیان ده‌وه‌ستی، به‌و په‌ری خوین گه‌رمی‌یه‌وه داکوکیان لی ده‌کات و ریز له‌و بوونه ده‌گری. له‌رو‌ما نسیزمی که‌متر گه‌شینه‌وه له‌ریالیزمیکیش که‌متر بی لایه‌نه .

خیر و خراپه به‌توانای سروشتی مرو‌قه‌وه ده‌به‌ستی و داوای سنوور دانان و ریگا بی نه‌دانی ده‌کات له‌زور رووی کومه‌لایه‌تی‌یه‌وه له‌ ترسی گیره‌شیوینی و ره‌ووشت به‌رباد بوون، بو‌یه به‌ په‌روشه‌وه پیشوازی له‌و ده‌ستگایانه ده‌کات که‌ ری‌گره‌وه‌ن له‌ له‌رده‌م دابر‌بوون و دزیوه‌کار و رو‌چووندا، وه‌ک ئه‌و ده‌ستگا پاریزگار که‌رانه‌ی - کلێسه‌کان و پاشایه‌تی و دارده‌سته‌کانی. له‌سه‌رو ئه‌وانه‌شه‌وه په‌له‌ هه‌وریکی چلکن ره‌ش بینی به‌سه‌ر گشت نیگاکانی‌یه‌وه‌یه .

شانوی کلاسیزم و میژوو: -

میژوو وهك كه رهسه و چاوگیکی گرنگی شانوی کلاسیزم به چاوی ریزه وه له میژوو دهروانی و به کاری دهینیته وه هر له رۆژانی سهر هه لدانی «دراما» وه، واته له سه دهی پینجه می بهر له دایکبونی مه سیحه وه و بهرده وام ئه وه تا نووسه رانی وهك - شکسپیر - مارلو - راسین - کورنی . . . هتد سهر گوزشته میژوو بی به کانیان به ره واترین که رهسه ی ته راژیدیا نامه کانیان داناوه، ئه وه وهك که رهسه ده یان به لگه نامه ی وهك - پارس - بایزید - شالیر - یولیوس سیزهر - ریتشارد - ههنری چوارهم - تهیمووری لهنگ . . . هتد. ئه وه بو له لای نووسه رانی «ئینگلیز» به تایه تی «شکسپیر» زیاتر سوودیان له و رووداوه میژوو بی یانه وهرده گرت که په یوه ندیان به میژوو ی ئینگلیزه وه هه بوو.

کوئترین شانو نامه ی که رهسه میژوی ئینگلیزی که پیمان گه یشتوو به بریتی به له «سهر که وتنه کانی ههنری پینجه مینی به ناوبانگ» که سالی 1588 ده رکه وتوووه . ئه و ماوه به که وتوتته پیش داگیر کردنه که ی «ئه رمادا» و پاشی به پیت ترین رۆژانی شانو نامه ی میژوو بی دا دهنریت. ته نانه ت «کورنی» شاعیری فهرهنگ به میژوو نووس به ناوبانگ بووه به راده یهك که له سهره تای شانو نامه کانی لیسته ی سهرچاوه میژوو بی به کانی نووسیوه، وهك چاووگی نووسینه که بی و گه لی جاریش داوای به خشین کردوووه ئه گهر ههندی گورانکاری تیدا کردبن.

ههروه ها «راسین» یس به هه مان پله ریزی میژوو ی له لا بووه به لکو بگره پتریش له و. ئه گهر چاوئیک به «هونه ری شاعر» که ی «ئه رستو» دابخشینینه وه ئهم کیشه ی میژوو هه مان پتر لا روونتر ده بیته وه^(۲۴).

زیاتر له رووی به راورد کردنی - شاعیر و میژوو نووس - ئه رک و تیر واتی بی هه ردوولایان، له گه ل میژوو له بواری درامادا.

چ گومان له وه دانی به که پرسیاری: ئایا میژوو له سه ر شاتو نمایش ده کړی؟ نه م
 پرسپاره له خویدا د هروو بو هاتنه ناوه وهی لیشاوه باسیک ده خاته سه رپشت، لای
 هندی که سی ساویلکه وایه که ده بی کت و مت پیشاندریته وه. نه خیر وانی به!
 راسته کلاسیزمه کان به ریزه وه میژوو یان له نامیزی به ره مه کانیاں گرتووه به لام
 نه مه نه وه ناگه یه نی که بو مه به ستیکی نایدولوژی پیویست به کاری نه هینایی.
 هرچون - نه رستو - باسی جیاوازی پرووداوی درامایانه و پرووداوی نیو ژیان
 ده کات، کاتیک ده لی: «گیرانه وهی نه و شته ی که خوی پرویداوه نه وه کاری
 شاعیر نی به، به لکو نه و شتانه ی که له وانه یه پرووبده ن به پی ی یاسای پیویستی و
 بوون...»^(۲۰)

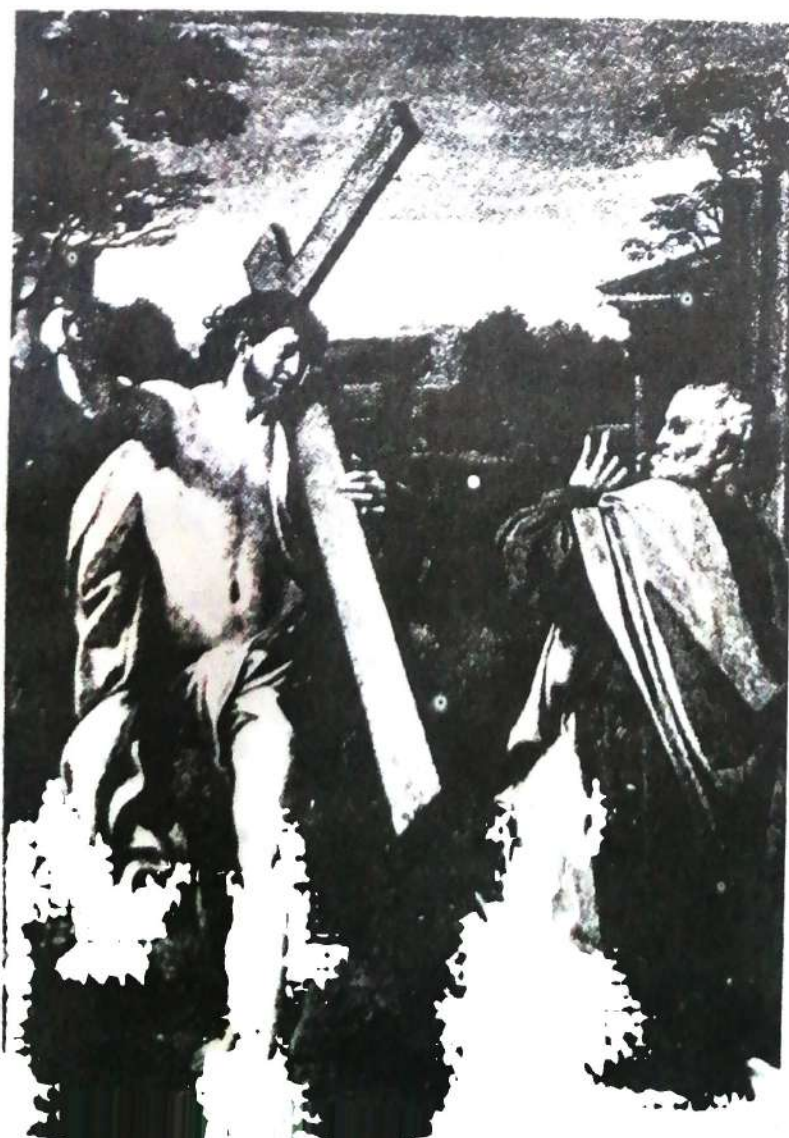

کلاسیزم و ئاینی مه‌سیح : -

له‌سه‌ره‌تاوه زۆر به‌تون‌دو تیژی به‌ره‌نگاری کلاسیزم ده‌کرا چونکه ژبانه‌وه‌ی باب‌ه‌تانیک بوو که ده‌گه‌رانه‌وه بو ژۆرانی بت په‌رستی «الوثیقه»، گریک و رۆمان به‌ر له په‌یدا بوونی ئاینه‌که‌ی «مه‌سیح» جگه له‌وه‌ی که زۆر به‌ی زۆری نه‌و نه‌ده‌ب و هونه‌ره دیرینه‌نه هه‌رچۆن باب‌ه‌تیکی وه‌ک «دراما» که زاده‌ی عه‌نه‌نات و تقوسه «دیونیزیوس» ه که بوو، باب‌ه‌ته‌کانی دیش تیکه‌لی نه‌و بیره ئاینی به‌ بت په‌رستبانه بوون، گه‌وره پیاوانی ئاینی مه‌سیح ترسی نه‌وه‌یان لی نیشتبونه‌کا کلاسیزم بیته هوو ریگای بلاو بوونه‌وه‌ی بت په‌رستی نه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی که «هومانیزم» ه کان کلاسیزمیان کرده پشت نه‌ستوو‌رکه‌ی هه‌لو‌یستی ئایدولۆژیان کاتی دژ به‌ ده‌ربه‌ گایه‌تی و پاشماوه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست وه‌ستان. کلیسه‌ش له‌و به‌ره‌یه‌دا بوو. به‌لام بوونی نه‌و گو‌را نکاریانه‌ی که‌باری ئاینی گرتوو‌ه که کلاسیزمیش له‌خستنه‌ رووی که‌م و کوری و نه‌نگیه‌کان و له‌نگیه‌کانیدا ده‌ستی هه‌بوو. بو خوشکردنی گری نه‌و شو‌رشه ئاینی‌یانه ری خوشکه‌ر بو نه‌وه‌ی کاریگه‌ربی له‌گو‌رانی تیروانینی ئاین بو کیشه‌ی کلاسیزم. نه‌وه‌بو به‌ ریگایه‌کی چاکیان دانا بو خزمه‌تکردنی شارستانیه‌تی نه‌ورو پاو په‌ره‌پیدانی، میژوو بو‌من ده‌گیرته‌وه که هه‌ندی له‌ پاپاکان بونه هانده‌ری په‌ره‌پیدانی کلاسیزم. «به‌تایه‌تی پاپا نیکولای پینجه‌م که‌ده‌ستی له‌کلاسیزمدا هه‌بووه‌و پاداشتی گرانی خه‌لاتی نه‌وانه کردوو‌ه که له‌به‌ر ده‌سنوو‌سه کۆنه‌کانیان گرتوته‌وه‌و ژماره‌یه‌کی زۆری له‌کتیبه‌ی کلاسیزمانه‌ی له «فاتیکان» کو‌کرده‌وه. وگه‌وره‌ترین خه‌لاتیسی بو نه‌و که‌سه‌دانا که به‌باشترین شیوه «ئه‌لیازه» و «ئودیسای» «هومیروس» وه‌ر بگیری»^(٢٦)

زامدار بووه و کاتی گریکی یه کان کومه لیان لی کردووه خوی به شیت پیشانداوه،
 له بهر نه وهی نه و دوو رووداوه به یه که وه نابه سترین، چونکه یه که م روو بدات به پی
 پیداویست و حتمی نه وی دیش رووده دات. به لکو «ئودیسای نووسیوه. هاتووه
 تاکه شتیکی کردوته مه و دای فرمانه که، به و مه به سته ی ده مانه وی، ههروه ها له
 «ئه لیاذه» شدا.

هه رچون له گشت جوړه کانی هونه ری گیرانه وه دا یه که ی گیرانه وه له یه که ی
 باسه وه یه، ههروه ها له نه فسانه شدا چونکه فرمان گیرانه وه یه ده بی فرمان تاک و
 ته و او بی»^(۲۸) به هه رحال به پی ی شیکردنه وه و بوچوونی زانایانی سه ده ی بوژاندنه وه و
 سه ده کانی پاشی به تاییه تی پاش لیکدانه وه که ی «سکالگیر - 1484 - 1558
 Scaligero ز» ی زانای ئیتالیایی که له نه و روپادا به تاییه تی لای فره نگه کان
 چه سپاو «بویللو» ش نه وه نده ی دی چه سپاندی وه ک مه بده ئیکی بنه ره تی درامای
 کلاسیزم.

شانوی کلاسیزم و کیشهی یه که کان : -

له سه ره تای سده ی پانزدهه مه وه باسی یه که کان «Unity» هاته ناو باسانه وه ، به لام ئه و مشت و مرو و چه ندو چونه زوره ی له سده ی حه فدهه هم و هه ردهه هم دا هاته ناوه وه ! چ ده میکی دی به خو یه وه نه دیسو و «بویللو» له «هزنه ری شیعر» که یدا باسی ده کات و گرنگی پی ده دات .

«سولی پرودوم - 1839 Sully - Prudhomme - 1906 ز» ی شاعیر له و چامه یدا که به بونه ی دروست کردنی په یکه ری «کورنی» یه وه یادی سی سده ساله ی له دایکبونی یه وه ی ، که له شاری «روان» ی فهره ننگستان روویدا ، ده لی : «هونه ریکی له ووشه ی قه شه نگداو له هه مان کاتدا که م کردن له یه ک شوین و کاتی رووداودا»^(۲۷) بو یه که م جار باسی «یه که» له لایه ن «ئه رستو» وه هاتووه ، هه ر له وه شه وه بووه که دراما تا که گیر و گرفتیکی سه ره کی ده کاته که ره سه و ملاملانیکه ی له سه ر دروست ده کات . له م تاکه شته وه بونی یه که ی به بیردا هاتووه . پاشان له شانوی کلاسیزمدا یه سی یه که که ناوده برین ، ئه وه ی بنچینه یه بریتی یه له یه که ی بابته ، واته باس و کیشهی دراما که . «ئه رستو» ش له سه ر ئه م یه که ی رووداوو بابته سوور بووه و بو چه ند جار یه ک باسی کردو ته وه . مه به ستی له وه بووه که شانو نامه یه ک ته نها گیر و گرفتی باس ده کات ، ئه و دوو یه که یه ی دی ، واته «کات و شوین» ، شوین یه که ی بابته که وتوون ، بوونی ئه و حوکمی به بوونی ئه و دوو یه که یه ی دی داوه .

ئه وه تا «ئه رستو» له باره ی یه کبوونی «فرمان» وه ده لی : «یه ک بوونی داستان وه ک که سانی واده زانن . له وه وه نی یه که بابته که ی هینی تاکه که سیکه ، له بهر ئه وه ی ژبانی تاکه که سی ئه وه نده رووداوی تیا پیچراوته وه که ریگا به یه ک بوون نادات . . به لام «هومیروس» که له گشت شتی کدا شوین به رزه ، به زیره کی و کارامه یی ، به نهینی هونه ره که وه به چاکی راستی پیکاوه . کاتی «ئودیسای نووسیوه گشت سه ر گوزشته کانی «ئودوسوسی» به یاد نه کردووه ، ئه وه ی که له «فارناسوس»

لیسه‌دا پنجه بو لیکدانه‌وه‌که‌م «ماجی - V. maggi» سالی «1550» راده‌کیشم که بانگی هه‌لدا به‌یه‌که‌ی شوین که گوايه گشت شانو نامه گریکی‌یه‌کان تا که غر ووداویک ده‌گیرنه‌وه که به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی له‌ته‌نها شوینیکدا روو ده‌دات . له‌باره‌ی یه‌که‌ی کاته‌وه‌وا دانرا که رووداوه‌که پتر له روژی‌یان شه‌وو روژیک نه‌خایه‌نی .

یه‌که‌ی شوینیش ئه‌وه ده‌گریته‌وه که رووداوه‌که ئه‌وه‌نده ده‌گریته‌وه که شارو شوین گوپین نه‌کات . یان ده‌بی ئه‌و شوینانه به‌لای یه‌که‌وه‌بن و دوور نه‌که‌وتوبن . «بو‌یللو» ش له‌م باره‌یه‌وه ووتوویه‌تی : «له‌شوینیکداو له‌یه‌ک روژداو تا که رووداویک تا کوتایی شانو»^(۲۹) .

ره‌خنه‌گره کلاسیزمه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌وتو یه‌که‌کانیان به‌پیوست ده‌زانی گهر تو‌زقالیک نوسه‌ریک لادان و که‌م ته‌رخه‌می تیادا بکردایه به‌روویدا ده‌ته‌قینه‌وه . کاتی «کورنی» شانونامه‌ی «گه‌وره» ی پیشاندا ، شوپشیکیان به‌روویدا به‌رپا کرد! گوايه له‌یه‌که‌ی په‌یره‌وی کردن ده‌رچووه ، هیدی نه‌بوو نه‌وه‌تا ئاکادیمیای فه‌رنگ لیژنه‌یه‌کی تاییه‌تی بو ئه‌و مه‌به‌سته به‌سه‌روکایه‌تی «شبلان» پیکه‌ینا ، له‌ئه‌نجامدا «کورنی» به‌دلی نه‌بوو به‌ نو ووتار به‌رپه‌رچی دانه‌وه .

پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه : بونی یه‌که‌ی فه‌رمان یان ناوی بنین رووداویان به‌سه‌ره‌ات و کاره‌سات بوته هوو ده‌ستیشانکه‌ری بوونی یه‌که‌ی کات و یه‌که‌ی شوین له‌سه‌ره‌تاوه واته له‌لای گریک و رومان ئه‌وه‌نده‌ی کلاسیزمه‌کان ، به‌تاییه‌تی کلاسیزمه‌ نوێ‌یه‌کان «Neo classicism» ئه‌ورپایزه هونه‌ری‌یه‌ی له‌نیوه‌ی سه‌ده‌ی نوزده‌هه‌مه‌وه له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا په‌ره‌ی سه‌ند چونکه به ته‌واوی په‌یره‌وی یاساو رپه‌وه‌کانی هونه‌ری کون و سه‌ده‌ن بوژاندنه‌وه‌یان ده‌کرد ، تارا‌دده‌ی په‌رستن بویه لی‌ ده‌رچونیان به‌تاوان ده‌زانی .

له‌راستیشدا ئه‌م شیوازه کرایه هویه‌ک به‌ ده‌ست ئایدولوژی‌یه‌ بوژاواکانه‌وه

تا که‌م و کورپی‌یه‌کانی پی‌ بشارنه‌وه . له‌ئه‌له‌مانیای نازی و ئیتالیا کرایه رپایزیک‌ی ری‌ پی‌ دراو «رسمی» .

بئراوی خویناوی و شانوی کلاسیزم

له رۆژانی سهره‌لدانی دراماوه به دریژایی شارستانیته‌تی «گریک» و هه‌ندی بئراوه‌ه‌بوون نه‌ده‌بوو له به‌رچاوی بینه‌ران، واته له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ پیشکەش بکریت، ئەمە دیارده‌یه‌کی له‌گه‌ل ئەوانی پاشی کلاسیزمه‌ کۆنه‌که «Old classicism» بوو. ده‌بوو نووسه‌ره‌ شانۆیی‌یه‌ له‌کاتی نووسینه‌که‌یدا به‌وردی ئەو خاله‌ی ره‌چاوبکرده‌یه. ئەمە داب و نه‌ریت و باو بوو. ئەو بئراوانه‌ی مه‌رگ و کوشتن و خوین رشتنی تێدا‌یه‌ به‌ باس و وه‌سپ کردن ده‌گۆراییه‌وه‌ ئەمە وه‌ک مه‌رجیکی لی هاتبوو نه‌ده‌بوو لی ده‌رچن. «ئه‌رستۆ» و «هۆراس» یش ئاوریان له‌م سنورکیشانه‌ داوه‌ته‌وه.

که‌واته‌ نه‌ده‌بوو ئەو بئراوه‌ چاوترسیانه‌ بخرینه‌ به‌ر چاو، بۆیه‌ ریگای تری بو بئراوه‌ته‌وه. لیره‌دا پرسیاریکی ماقوول راست ده‌بیته‌وه، ده‌پرسی، ئایا هۆو به‌ر به‌ست و مه‌به‌ست له‌م ریگا پی نه‌دانه‌ چی‌یه‌؟

ئه‌گه‌ر سه‌رنجیکی باری کومه‌لایه‌تی ئەو رۆژگاره‌ بده‌ین، ئەوه‌ ده‌مان بو ده‌رده‌کسه‌وی که‌ رۆژانی ژیری و هوشیاری و هه‌لچوونی فه‌لسه‌فه‌یه‌ رۆژانی کۆداری مرو‌ف و سه‌ربه‌رزیه‌تی بۆیه‌ نه‌ده‌کرا که‌ پێشاندانی هه‌موو ئەو جو‌ره‌ شانیه‌ی مرو‌ف بیزیان ئەو - هه‌ست و هوشانه‌ی بزواندنیان شیایوی ئەو رۆژگاره‌ نه‌بوو. له‌رووی په‌روه‌رده‌یی‌یه‌وه‌ په‌سه‌ند نه‌ده‌کرا، به‌تایبه‌تی له‌شانۆی ئەو رۆژگاره‌شدا که‌ کوکه‌ره‌وه‌ی گشت گه‌له‌که‌ بوو له‌کۆیله‌و سوالکه‌رو ژن و منال و پیرو په‌که‌ه‌وته‌و مه‌زنه‌مرو‌فان. که‌واته‌ چ ده‌سته‌و به‌ره‌و چینیک له‌بینینی شانۆ نه‌به‌ری نه‌بوو.

هه‌ندی جار که مروقی به سارهاتیک ده‌گیریت‌هوه، به هوی کارمه‌یی و ره‌وانبیزی و دم و دوویه‌وه وا له بیستهری ده‌کات که گشت دل و هه‌ست و ده‌روونیکی پی‌بدات، ئه‌وه‌نده کاریگه‌رانه به‌یادی ده‌کات که گشت یه‌کی له هه‌سته‌کانی ئه‌و مروقه زور له هه‌ستی بینینی به‌هیزترو ورد بیتربیی. که‌واته باسکردن و گیراندنه‌وهی مروقه هونه‌رمه‌نده لی‌هاتوو‌ه‌که که‌گه‌لی که‌ره‌سه‌ی نه‌وتوی به‌ده‌سته‌وه‌یه زور کاریگه‌رت‌ره له‌بینینه‌که. هه‌ر له‌مه‌شه‌وه‌یه که کلاسیزمه‌کان رایان وایه وه‌سپی چاک زالت‌ره له بینینی راسته‌وخو. ئه‌تایبه‌تی بو بزواندنی هه‌ست و هوش.

ته‌ماشاده‌که‌ین «جورج هامیل» ی نووسهری فه‌ره‌نگ له کتیبه‌که‌یدا «داکوکی کردن له ئه‌ده‌ب» له‌سه‌ر ئه‌م بنچینه‌یه‌وه ده‌گیریت‌هوه. که جاری وا هه‌بووه هاوړی‌یه‌کی فلیمیکسی سینه‌مای دیوووه کاتی بوی گیراوه‌ته‌وه به‌ته‌واوی چه‌په‌ساندوو‌یه‌تی، به‌لام کاتی به‌چاوی خو‌ی دیوو‌یه وا ده‌رنه‌ چوو‌ه که‌واته باسکردنی هاوړی ئه‌دیبه‌که‌ی «هامیل» کاریگه‌رت‌ر بووه له‌بینینه‌که. هه‌روه‌ها «هامیل» بو سه‌لماندنی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کی دیی هیناوه‌ته‌وه.

بو‌مان هه‌یه پیرسین ئایه ئه‌و نووسه‌ره کلاسیزمانه هه‌نده ده‌ست رو‌یشتوو بوون. له‌وه‌رامدا ده‌لین به‌لی بو‌گه‌وامی ئه‌م واته‌یه‌مان پروانه وه‌سپه‌کانی شاعیرانی گریک، کاره‌ساته‌که‌ی «ئو‌دیب» و «جو‌کاستا» ی دایکی، کاتی «سو‌فو‌کلیس» باسی ده‌کات. یان - «یورپیدس» له شان‌ونامه‌ی «ئه‌فگینیا‌له ئولیس» دا کاتی - نیردراو - ه‌که باسی رووداوی نیو به‌ختگا‌که‌مان بو ده‌گیریت‌هوه، یان باسه‌رنجی کلاسیزمه‌کانی فه‌ره‌نگ بده‌ین «کو‌رنی» و «راسین» ئه‌م خالی‌ی باسکردنه یه‌کیک بوو له خاله‌ جو‌یی که‌ره‌وه‌و چه‌ندوو‌چوون له‌سه‌ر کردن له‌نیوانی سه‌ر به «کلاسیزم» و سه‌ر به «رومانسیزم». به‌لکو «رومانسیزم» ه‌کان به‌ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی پیشوو بوون.

هه‌ر وه‌ک له‌سه‌ره‌تاوه باس‌مان کرد کیشه‌ زمانه‌وانی و سه‌نه‌تکاری بواری شی‌عرو زمان که‌ره‌سه‌ی نووسه‌ری کلاسیزمانه بوو. زمانیکی پاراوی پر له چه‌شنه‌ها

دهنگانه وهو ناوازی رهنگینی ههست و هوش بزوین . نهخشاو به جوانترین تهلی
موسیقیاو ووشه و رستهی ورشه داررو پر له رینه وه و که مترین ووشه و زورترین واتا .
تا به که مترین ماوه گه وره ترین کار بکه نه گیان و ههستی بینر له پای هینانه دی
مه بهستی سه ره کی بوونی دراما . په ندیکی ناشکراشه کاریگه رترین شانونامه
سه رکه ووتوو ترین شانونامه یه .

نهم باسکردن و گیرانه وه هیشی له ریگای - کورس - یان - سه روکی کورس -
یان نه وه تا له ریگای نیر دراویک و هه ندی جار نامه به رو په یامبه ریش ده بوونه هو .
هویسه کی دی گرننگ له م کیشه یه دا بریتی یه له دروست کردنی - ایهام - ی
شانویانه ، واته خولقاندنی نه و بارو دوخه پیویسته ی که کت و مت له بوون و
راستی بچیت . که رووداوه جه رگبره که باسکرا ، واته خه یال و بیری بینره که ش
هاوبه شی خه یال و باسی شاعیره که ده بیته وه له وینه کیشانی رووداوه که دا . که واته
زیاد له سه ر نانی دیته ئاراوه . یارمه تی دروست بوون و ره خساندنی باره
ده روونی یه که ی بینر ده دات . دیاره کاتی رووداوه دلته زینه چاوتوقینه ره کان بینر
سه ر شانو گه لی لایه نی نه و دروست بوونه شانویانه ده ره ویننه وه و نه وه تا تا
نهم روش رووداوی له و جورانه له لاوازترین به شی سه ر شانو پیشکه ش ده کرین
واتا له به شی سه رووی شانو ، تا دوور بی له بینر بو نه وه ی بینر هه ندی لایه نی
بینراوه که هه یه زور لی نزیك نه بی نه کا - ایهام - بره ویته وه . چونکه جگه له باره
ده روونی یه که بینر سه رنجی راستیتی مه رگه که ده دات ، ئایا هه ناسه نه دات
یان نا؟ رهنگی خوینه که . . هتد .

له سه رو نه و لایه نه ریگرانه وه هه ندی لایه نی ئایینی و زهوق و کومه لایه تیش
به ره به ست بوون له به رده م پیشاندانی بینراوی خویناوی له شانوی کوندا .

* * *

شیوه و ناوہ روک

ہہردوو چاوگہ دیرینہ کہی کلاسیزم، «ہونہری شیعر»ی «تہرستو»و «ہوراس». باسی تہوہیان کردووہ ہہر بابہ تہو شیوہی خوئی. ہہر کالایہ و بہ قہدہر بالایہک. پہیرہوی کردنی دارشتنی ہہر باس و خواسہ لہ شیوہیہ کی زادہی بوونی تہو بابہ تہدا. واتہ بوونی پہیوہندیہ کی تووندو تولی دیالہ کتیکی نیوان شیوہر ناوہ روک «Form and Content».

تہگہر شیوہ لہ ئاستی گہ یاندن و دہر برینی ناوہ روکدا دہست کورت بوو تہوہ بابہ تہ کہ بی بایخ دہکات، تہگہر کہرہ سہکانی شیوہ نہ یانتوانی بیرومہ بہستی ہونہرہ کہ بگہیننہ بینہران تہوہ نیشانہی بوردہ لہیی و ناتہ واویییہ.

ہہر وہا ہیچ بیریکیش بہ جہ ماوہر ناگات و کاری خوئی ناکات گہر لہ شیوہیہ کی ہونہریانہدا دانہ ریژری. کہ واتہ شیوہش تہ واوکہری بوونی ناوہ روک کہیہ. بہلی لہ نیوانیاندا جوہرہ پہیوہندیہک ہہیہ کہ ہہریہ کہیان بہوی دیان دہگاتہ ئاستی تہ واویتی «الکمال - Perfection».

چ گومان لہوہ داناکری کہ ناوہ روک چاوگی پہرہ سہندن و گوہرانہکانہ و شیوہش دوا دہکہوی، ناوہ روک دہ بزوی و شیوہش رہنگ وروی بزواندنہ کہی تیادا دہردہ کہوی.

چہندہش بیرو کاکل بہرزو بہ ہیژی تہوہندیہش لہ شیوہدا دیاری دہدات. ہونہر مہندہ کلاسیزمہ کہ گرنگیہ کی لہ تہندازہ بہدہری بہ کہرہ سہ گہینہرہکانی شیوہی دہدا، بہرادہیہک خوئی بو جوانکاریہکانی دہرہوہ دہرہ تاند. «ہیگل - Hegel - 1770 - 1831 ز» گہیشتوتہ رادہیہک بلی: «جوانکاری کلاسیزمانہ... خہلاتی بووہ گہلی گریکی پی خہلات کراوہ، ستایشکردنی تہم گہلہمان لہ سہرہ، چونکہ ہونہریکی نہمری بالایان بہدیہینا»^(۳۰)

که واته نه و جوانکاری بهی کلاسیزم کاره کان گرنگی پی دهن به هوی پیره وی
کردنی بابت بلندی هونه رو ریازه که یه تی، هر باسه و بهرگی پر به بهری خوی
به بهردا کراوه.

له راستیدا هم باسه گه لی فراوانه و هم دهرفتهش هر نه وهنده له خو ده گری
جگه له وهی گه لی لایه نی دیکه ماوه و به لام و ابزائم مه به ستمان پیکه وه به شاره زا
بوونیکي کلاسیزم.

پهراویزه کان: -

- ۱ - ارسطو، فن الشعر، ترجمة عبد الرحمن بدوي ص ۱۸.
- ۲ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۲۶.
- ۳ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۳۵ - ۳۶.
- ۴ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۴۸ - ۴۹.
- ۵ - د. حسين رامز، الدراما، ص ۸۲.
- ۶ - هوراس، هونه ري شيعر، حميد عزيز كردويه به گوردي ل - ۱۵.
- ۷ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۳۵.
- ۸ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۳۶.
- ۹ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۳۰.
- ۱۰ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۳۰ - ۳۱.
- ۱۱ - هه ر ئه و سه رچاوه يه، ل ۲۲ - ۲۳.
- ۱۲ - هه ر ئه و، ل ۲۳ - ۲۴.
- ۱۳ - هه ر ئه و، ل ۲۴.
- ۱۴ - هه مان سه رچاوه ل ۲۴.
- ۱۵ - هوراس - هونه ري شيعر - حميد عزيز كردويه به گوردي ل ۲۶.
- ۱۶ - سه رچاوه ي پيشول ۲۸.
- ۱۷ - د. كمال مظهر - النهضة ص ۱۶.
- ۱۹ - سه رچاوه ي پيشوو.
- ۲۰ - د. محمد محمد صالح - تاريخ اورپا من عصر النهضة حتى الثورة الفرنسية - ص ۸۴.
- ۲۱ - د. محمد مندور - الكلاسيكية - ص ۱۲.
- ۲۲ - الكلاسيكية في - الاداب والفنون العربية والفرنسية - ص ۹.
- ۲۳ - د. محمد مندور - الكلاسيكية ص ۱۸.
- ۲۴ - سه رنجي كتيبي - نظرية الدراما من ارسطو الى الان - د. رشاد رشدي ل

- ٢٥ - ٢٦ - ٢٧ بده .
- ٢٥ - د . رشاد رشدي - نظرية الدراما من ارسطو الى الان - ص ٢٥ .
- ٢٦ - د . محمد محمد صالح - تأريخ اوربا من عصر النهضة وحتى الثورة
الفرنسية ص ٨٧ .
- ٢٧ - الكلاسيكية - ل - ٨٨ .
- ٢٨ - ارسطو - فن الشعر - ترجمة عبد الرحمن بدوى ص ٢٥ - ٢٦ .
- ٢٩ - الكلاسيكية في الاداب والفنون ل ٩٢ - ٩٣ .
- ٣٠ - هيكل - الفن الكلاسيكى - ل - ١٨ .

نمایشکردنی شانونامه‌ی «نافرته پاراوه‌کان»ی

ئه‌سکیلیوس

نافرته پاراوه‌کان Les Suppliantes

نووسەر: -

ئه‌سکیلیوس «Aischylos - ۵۲۵ - ۴۵۶ پ ز» دامه‌زرینه‌رو باوکی

راسته‌قینه‌ی درامای گریکه^(۱).

شانونامه‌که: - له‌و داستانه‌وه‌ه‌له‌ه‌نجاره‌که په‌یوه‌ندی به‌بنه‌ماله‌ی داناووس

«Danaus» و ئیجیپتوس «Egyptus» ه‌وه‌ه‌یه. داستانه‌که ده‌گیریته‌وه‌گوایه

ریناکوس «Lnachos» ی خوداوه‌ند کچیکی ده‌بی و «ئایو»ی ناو ده‌نی.

«هیرا»ی خوداوه‌ندی ژنی «چوپیتیر» ده‌یکاته‌زیوانی په‌رستگاکه‌ی، «چوپیتیر».

دلی ده‌چیته‌سه‌ری و‌حه‌زی لی ده‌کات. خوی ده‌خاته‌شیوه‌ی گه‌واله‌ه‌وره‌وه‌و

لی نزیك ده‌بیته‌وه. «هیرا» به‌م‌کاره‌دزیوه‌ی «چوپیتیر» ده‌زانی، ئه‌وسا که ئه‌و

کیزه‌زیوانه‌به‌گولک ده‌کات، تا ئیتر «چوپیتیر» توخنی نه‌که‌وی.

به‌لام ئه‌و گورینه‌هیچ‌دایه‌کی نادات، چونکه، «چوپیتیر»یش خوی به‌گایه‌ک

ده‌کات و ه‌هر‌پی‌ی ده‌گات. ئه‌وسا «هیرا» له‌ناچاریا، پاسه‌وانیکی‌زیت و وریا

که‌ناوی «ئارگوس» ده‌بیت‌په‌یدا ده‌کات، گوایه‌نیوه‌خوا ده‌بیت، پادشای

خه‌رامی شاری «ئارا‌گوس»ه. به‌پی‌ی داستانه‌که، ئه‌م پاسه‌وانه‌سه‌د‌چاوی

ده‌بی، له‌خه‌وتنیشدا په‌نجا‌چاوی کراوه‌و‌ئاگادار ده‌بی. کاتی «چوپیتیر» به‌م‌کاره

ده‌زانی، ئه‌وسا‌که «ه‌هرمس»ی کوری ده‌نیری بو‌کوشتنی. «ه‌هرمس» به‌تار

ژهن‌دی خه‌و له‌پاسه‌وان ده‌خات و ده‌یکوژی، ئیتر «هیرا» می‌شه‌سه‌گانه‌له

نافرته‌ته‌که‌به‌ر ده‌دا، تا بی‌هوش ده‌کات و تووشی چه‌رمه‌سه‌ری ده‌بی، تاله

وولاتی «میسر»دا خوی ده‌گریته‌وه، ئه‌و‌کاته «چوپیتیر» ده‌یگاتی و ده‌یخاته‌وه‌شیوه

مروقیه‌که‌ی و «ئیبافوس»ی وه‌چه‌ی لیوه‌ده‌خاته‌وه، که «ئیجیپتوس»ی لی‌بووه. که

له داستانه گریکيه کاندا به باوکی میسریه کان دهناسری و بهیه کم پادشای میسری
دا دهنین .

براکه شی، واته «داناوس»، هر له ههمان داستانی گریکدا به پاشا
خه رامیه کانی میسری داده نین، گوایه بهر له براکه ی پادشایی کردووه و پاش نه وه ی
براکه ی له میسر دهری ده کات ده بیته پادشای «ناراگوس» له وولاتی گریک .

«داناوس» په نجا کچی ده بی و «لایچیتوس» ی براشی په نجا کوری ده بی . ندم
په نجا کوره ده یانه وی بینه خاوه نی په نجا کچه ی ناموزایان . کچه کان ریگا ناده ن .
باوکیشیان پشتیان ده گری . به ناچاری له گهل باوکیاندا ولاتی «میسر» به جی
ده هیلن و روو له شاری «ناراگوس» ی نیشتمانی نه ژدادیان ده کهن، خویان
ده گه یینه په رستگای شار نه وسا «پیلانگوس» ی پادشای شار په یدا ده بی و له
ناکامی چهن دو چونیا نه وه، بریاری میوانداریتی کردنیان ده دات، به لام
«ئیچیتوس» سوپایه کی جهنگی به دو یاندا ده نیری تا ناچاری شوو کردنیان بکات .
که کاره که روو له ناچاری ده کات، نه وسا که باوکی کچه کان به ههریه که یان
چه قویه کی تیژ ده به خشی و که له شه وی بوو کینیدا میرده که یانی پی بکوژن،
گشتیان نه و راسپارده یه ی باوکیان به جی دینن، ته نها کچیکیان نه بی، که ناوی
«ئیپرنستر» ده بی، شه یدای «لنسی» هاوسه ری ده بی و ده ست له کوشتنی
هه لده گری، هر دوویان هه لدین . له ناکامدا نه م «لنسی» یه توله ی چل و نو
براکه ی له «داناوس» ده کاته وه .

خواوه ندیش سزای کچه کانی تر ده دات به وه ی پاش مهرگیان «تار تار -
Tartare» که نرمترین پله ی ناو ناگره به مه نزلگیان ده کات، کاریشیان بیته سر
پرکردنی ناو به ته شتی بی بن، واته له و دنیای نه مریدا بی نارام و بی پشووبن .
نمه بوو چیروکه داستانیه که ی که «شاعیر» به که ره سه و باسی دراما که ی کرد
بوو .

میژووو له دایکبوونی شانونامه که :

نازانری له چ سال و رۆژیکدا پیشکش کراوه، چ به لگه یه کی نه و تومان به دهسته وه نی یه. ته گهر له رووی هونه ری و نووسینه وه سهیری بکه یین رهنگ و رواله تی ساکاری و سه ره تای پیوه دیاره. زیاتر به وه ده چی به ره می سه ره تاو رۆژانی یه که می شانونامه نووسینی شاعیر بیت، یه که میان گری و جوړو شیوازی چاره سه رکردنی زور ناسایی و ساکارو ناسانه. پاشان گیان و مورکه شیعریه که زاله به سه ر به زه مه که وه. «کورس» زور به زوری شانونامه که ی راگیر کردوه، به لکو زور به ی رووداوه کانی له ته ستو گرتووه. ته گهر کورسه که ی لی دهر بهینری و، چ مه به ست و بیریک ناگه نی. له سه رو ته مانه شه وه گیانی وتار بیژی و گیرانه وه و باسکردن بوته دیارده ی دیاری شانونامه که. رووداوه درامایی یه کان ده گمن و بی هیزن، چند بینراویکی که م نه بی، پیوست به ته کتیری دووه م ناکات، له گه ل ته م رایانه ی تیمه شدا هندی رای ره خنه گرو میژووونووسانی دراما وایه که گوایه، له ده ووروبه ری سالانی «۴۹۲ - ۴۹۱ پ - ز» دا پیشکش کراوه، به لام ته وه ی سه ر سوپهینه ره، ته وه یه له سالی «۱۹۵۱ - ز» له شاری «بهنسه» دا توماریک بینرایه وه، له و بینراوه یه دا سای نووسینی ته م شانونامه یه به سالی «۴۷۱ پ - ز» دانراوه، واته پانزه سال بهر له مهرگی شاعیر.

کهسانی دراما که :

۱ - داناوس **Danaus**

پیلانگوس **Pelasgus** پاشای ناراگوس «Argos» ۳ - نیردراو له لایه ن
نیچیتوس «Aegyptus» هوه نیردراوه .

۴ - کورس : -

یه که میان - کچانی داناوس ،

دووه میان - دهست و پیوه ندانی نیردراوه میسری یه که ، سی یه میان - کچان و
ژنانی ناراگوس .

تیبینی : - ته نها سی که سی سهره کی تیادایه : «داناوس» باوکی کچه کان ، نیردراوه
میسری یه که و سی یه میان «پیلانگوس» ی پادشای «ناراگوس» . له کاتی خویدا
به دوو نه کته ر کاره که راپی کراوه . نه کته ری سهره کی «پروتاگونیسیت -
Protagoniste» بو یاری کردنی «داناوس» و نیردراوه میسری یه که ش ، نه کته ری
دووه م «دیلتر اگونیسیت **Deleteragoniste**» جی به جی ی کردووه .

نمایش کردنی به سهرهاتی شانونامه که : -

شوین : په رستگایه کی که نار دهریای نزیکی «ناراگوس» ه ، په یکهری چهنه
خوداوه ندیک دیاره و له گهل به خشگه یه کی گشتی ، کچانی داناووس له تها
په کهره کانه وه دانی توون و دهستی ؛ انکره تیان بلند کردووه و بهم سر و ده

سهرهاتی یه دهست پی دهان :

«کورسی کیژان: کاشکای «زیوس» ی پشت و په‌نای نزاکاران، به چاوی چاو
دیری یه‌وه له کومه‌له‌که‌مانی ده‌روانی، نه‌وانه‌ی به پشتی که‌شتی له‌چاوگی «نیل» ی
لم نه‌رمه‌وه، له زه‌وی یه‌پیروزه‌کانی ته‌نیشت سنووری سوری‌اوه هله‌هاتووین. له
راستی دا له‌به‌ر بریاریکی گهل هه‌لنه‌هاتووین که له نه‌نجامی کاریکی خوین
ریژیمان‌ه‌وه درا بی، به‌لکو به‌ناره‌زووی خومان. له‌به‌ر نه‌وه‌ی رازی نین شوو به
کورانی «ئیچیپتوس» بکه‌ین، نه‌و به‌ده‌و، «داناوس» یش باوکمانه، رابه‌رو
سه‌رکرده‌ی کومه‌له‌که‌مانه، وای به‌چاک زانی، له‌کاتی هه‌لبژاردنی لایه‌کدا که
هه‌ردووکیان شه‌رن، یان نه‌وه‌تا به‌په‌له به‌سه‌ر شه‌پولی ده‌ریاوه هه‌لبین، و له
که‌ناری ئاراگوس دا لانه بنینه‌وه. ئیمه شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ین که ره‌چه‌له‌کمان
له‌م شوینه‌وه ده‌ستی پی کردووه».

له‌راستی دا وه‌ک ده‌لین، توخمه‌که‌مان له ده‌ست به‌رکه‌وتنیک‌ی زیوس ی
خولقینه‌ره‌وه‌وه له گری هه‌ناسه‌ی خوشه‌ویستی یه‌وه‌وه بو مانگایه‌که که مه‌گه‌ز نازاری
ده‌دا...».

به‌دایلوژیکی دوورو دریز، سه‌رگوزنشته‌ی خویمان و نه‌ژدایان، واته‌داستانه
ئاینی یه‌که به‌سه‌ر ده‌که‌نه‌وه، پتر له سه‌دو بیست دیر ده‌خایه‌نیت، زیاتر به
گوتاریکی ئاینی ده‌چی. پاشان «داناوس» ی باوکیان دیته قسه‌کردن و رپی نمایان
ده‌که‌ن، به‌م شیوه‌یه: «کچه‌کانم، ده‌بی وریابن، له‌ته‌ک باوکه دانا دلسوزه‌که‌تاندا
هاتوون که که‌شیته‌که‌ی لی خور بوون، ئیستا نه‌زانم چی له که‌ناردا روو
ده‌دات، ئاموزگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی که هه‌ر شتیکتان پی ده‌لیم، به‌چاکی له‌گوئی
بگرن. له دووره‌وه ته‌پ و تو‌زیک به‌دی ده‌که‌م، نه‌وه نیشانه‌ی په‌یدا بوونی
سو‌پایه‌که...». کچه‌کان گوئی رایه‌لی ته‌واوه‌تی بو باوکیان ده‌نوینن، ئیتر ده‌که‌ونه
نزاکردن و پارانه‌وه. پادشای ئاراگوس په‌یدا ده‌بی و ده‌که‌ونه یه‌کتری ناسین،
له‌سه‌ره‌تادا پادشا به‌م وتانه رووی پرسیاریان تی ده‌کات: «پادشا: نه‌مانه‌ی رووی
قسه‌کردنم تی کردوون، له کوئی وه‌هاتوون، که‌وا به‌رگیکی جیاواز له‌به‌رگی
گریکیانیا‌ن پوشیوه، به‌رگی بی گانه‌یان له‌به‌ر دایه؟ جله‌کانتان له‌و جو‌ره‌نی یه‌که

ئافره تانی ئاراگوس دهپوشن، یان ناوچه یه کی دی ولاتی گریک، چون ویراوتانه به بی ترس و ابی ئاگاداری کردن، یان به بی هاوری یه ک که میوانداری تیان لی بکات، یان رابه ری رانمایشتان بکات؟ ئا له مه سهرم سوور ده مینی.»

پاشان له نیوان ده مه ته قی هردو ولاوه مه رام و مه به ستیان دهرده که وی، که چون له تاو ئاموزا کانیان هه له هاتوون و ئه م ولاته شیان هه لبراردوو، له بهر ئه و هویه بنه رتیانه ی که نه ژادو ره چه له کیان به یه که وه بو ئه و نیشتمان هه باته وه، هاتوون په نا بدرین و به دلنیایی یه وه له په ناینده یاندا بژین، پاش ئه وه ی پادشا بروا به ره وایی داوا که یان ده کات، به چاکی ده زانی بریاری ره زامه نیتی ئه نجوومه نی ولاته که ی بو وه رگری، چونکه کاره که ترسناکه و په یوه ندی به ئاسایشی ولات و نه ته وه که وه یه، له وانیه جهنگیکی خویناوی گه وری لیوه به رپا بی، بویه به م شیویه داویان لی ده کات: «پادشا: - له راستیدا ئیوه له ناو خانووی تایبه تیما دانه به زیوون. ئه گهر شار تووشی به لایه ک هات، ده بی گه ل بو بیننه وه ی چاره سهر تی بکوشی. به لام من تا له گه ل گشت نیشتمانیه کمد! قسه نه که م، ناتوانم هیچ به لنینکتان پی بدهم.»

کورسی کچان رووی زاری تی ده که نه وه و ده لین: -

«تو شاری، تو گه لی. له بهر ئه وه ی تو فرمان ره وانی به ختگا و ئاگری پیروزی نیشتمان ده که ی، له بهر ئه وه ی تو تا ک و ته نه ی له سهر ته خت، تو خاوه ن ده ست و فرمانی.»

به لام پادشا بو یان روون ده کاته وه، که له کاری وادا ده بی بریارو رای گشت نه ته وه وه گیریت، ئه وه تا ده لی: «پادشا: بریاردان له کاریکی ئاوادا ئاسان نی یه، پاشان به دادوهرم مه که ن، هه رچون له پیشدا خسته روو که هه ر چه نده فرمان ره وام، به لام له کاریکی وادا به بی ره زامه ندی گه له که م ناتوانم هیچ بریاریک بدهم، تا روژی له روژانی نه وتریت، ئه گهر ئاکامیکی خرابی لی وه که وته وه، «پیشوازی غه ربیانت کردو خاکه ساریت بو شاره که ت هینا.»

کار ده گاته ئه وه ی کیژه کان هه ره شه له پادشا ده که ن، به خو کوشتنیان ئه وسا

پادشا ناچار ده کهن که پیاوه کانی رابسپیری تا روو له پهرستگاوه بهخت گاکانی
شار بکات، بوئه وهی کیشه که یان بخه نه بهرچاوی گهل. داوا له کچه کانیش
ده کهن که له پهرستگاوه بزمینه وه. . . له ماوه یه دا کورسی کیزان به دایلوژیکی
دوو روو دریزی ئاینی یانه ی نزاکارانه کاته که به سهر ده بن، تا باوکیان ده گهریته وه
مزیگینی په زامه ندی گشت گه لیان ده داتی، نه وه تا بو یان ده گیریتته وه: «داناوس:
کیشه که مان له لایه ن خه لکی «ئاراگوس» وه به بی دوو دلی و هیچ دله راوکی به ک
ته ماشا کرا، به لکو به شیوه یه ک که گه نجیتی هینایه وه دله پیره که م، له دهستی
راست بهر زکرنه وهی هه موو گهلدا بووه باهه لکردن، که ئیمه بو مان هه یه به
نازادی به بی نه وهی که سی بمان گری له م وولاته دا بژین. . .». کورسی کیزان
ده ست به نزیای ستایش و سوپاس ده کهن. له پرا باوکه ئاگاداری کیزه کانی ده کات
که وا که شتی به ره و روویان دیت دیت، له گهل نه وه شدا نازایه تی له دلیان ده نی و
فیری خو گرتیان ده کات.

نیردراوی میسر یه کان و پیاوانی ده گه نه سهر کچه کانی داناووس و ده یانه وی
به زوره ملی کیشیان کهن. له وکاته دا پادشا ئاماده ده بی و ده ست دریزی که
را ده گری و هه ره شه یان لی ده کات و بریاره که ی گه لی «ئاراگوس» یان پی
را ده گه نی، پاشان ده روون. واته چیروک و مه بهستی چیروکه که ده گاته ئاکام، واته
ده رباز بوون و سهر فزازی نه و په نجا کچه و باوکیان له ده ست په نجا کوره که ی
ئاموزایان. ئاکام باوکه و کچانی دهستی نزاو پارانه وه بو به ختیار ی و سهر فزازی و
خوش گوزه رانی گهل و پادشای ئاراگوس ده خوازن.

به م دایلوزه کومه کیه که، که گشت هاو به شی تیدا کوتایی به شانونامه که دیت
که تیدا باسی نه واو مه زنی «زیوس» ی.

خو واوه ند ده کات، به م دیره کوتایی دیت که ده لیت: «یاساکان له پیناوی
دادوه ریدا بیت، به پی ی راکانی ئاسمان له پای سهر فزازیدا».

«لهم به شهدا شاکاریکی کلاسیکی فوره‌نسی، که بریتی‌یه له «ئه‌ندروماک»ی شاعیری مه‌زن «ژان راسین» نمایش ده‌که‌ین. بویه ئه‌م شانونامه‌یه‌م کرده نموونه چونکه گشت رواله‌ته‌کانی ریبازه‌که‌ی پیوه دیاره».

«ئه‌ندروماک - Andromaque»

سه‌رنج: له‌لایه‌ن یورپیدس - Euripide - ۴۸۰ - ۴۰۶ پ - ز»وه له سالی «۴۲۳ پ - ز» هه‌مان شانونامه نووسراوه، به‌سه‌ر هاته‌که‌ی له کوتایی‌یه‌کانی

جه‌نگی ته‌رواده‌وه وه‌رگرتووه. به‌رای میژوونوسانی دراما سالی «۴۲۴ پ - ز» نمایش کراوه، گوايه نمایش کردنه‌کش له شاری ئه‌سینا بووه. یه‌کیکه له‌وه‌ره‌مانه‌ی به‌شی دووه‌می ژیانی یورپیدس واته ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ر‌وژانی جه‌نگی «پیلوبونیز»، ئه‌و جه‌نگی له نیوان ئه‌سپارتایی و ئه‌سینایی‌یه‌کاندا هه‌لگیرسا.

سه‌رچاوه‌کان:

ئه‌لیازه: واته «به‌یتی ئه‌لیون» که له‌لایه‌ن «هومیروس - Homeros - سه‌ده‌ی ۹ پ - ز» مه‌زنه شاعیری یونانه‌وه هونراوه‌ته‌وه، له ده‌وروبه‌ری سالی «۹۰۰ پ - ز» له «۲۴» به‌ش پیکه‌اتووه و «۱۶۰۰۰» دیره شیعری له‌خو‌گرتووه، سه‌رگوزشته‌ی ئه‌و رووداوه داستانیانه به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه که له جه‌نگی سه‌رشاری «ئه‌لیون» له ده‌وری سالی «۱۲۰۰» یان «۱۱۰۰» پ - ز - واته «۱۸۰۰» یان «۱۷۰۰»ی کوچی. ئه‌لیون ده‌که‌ویته ئه‌و زه‌ویه‌وه‌ی به «ته‌رواده» به‌ناوبانگه، بویه جه‌نگه‌کش هه‌ر به‌ناوی جه‌نگی ته‌رواده‌وه ناسراوه.

جه‌نگه‌که ده سالی خایاند، به‌لام وه‌نه‌بی «ئه‌لیازه» سه‌رجه‌می ئه‌و جه‌نگه‌ی باس کردبی، به‌لکو باسی ئه‌و رووداوانه‌ی دوا ر‌وژانی سالی ده‌یه‌مین، واته سالی کوتایی هاتنی جه‌نگه‌که به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه. هوی سه‌ره‌کی به‌رپابوونی جه‌نگه‌کش به‌پیی داستانه‌که بو‌ه‌لگرتنه‌که‌ی «هیلانه»ی ژنی پادشای «ئه‌خاین»ه‌کانه له‌لایه‌ن «پارس»ی کوری پادشای «ئه‌لیون»وه بوو. ئه‌وه بوو «ئاگامه‌منوون»و سویندخوارانی کومه‌کیان کردو روویان له ته‌رواده کرد.

که رهسه سهره کیه که که کراوته باسی شانونامه که، له به شی هه شته می
«ئه لیازه» هوه دهست پی ده کات، واته له چونه که ی «هکتور» ی میردی
«ئه ندر و ماک» هوه بو جهنگ، نازایه تیه کانی تا مهرگی، ئه وه ی که رهسه و هه وینه
به سه رهاتی «ئه ندر و ماک» ه پاش رووخان و شکانی «تهرواده» به تالانی ده بی و
دهست «نیوبتولیم» ی کوری «ئه خیل» ده که وی.

ئەندروماكى يورپىدس : -

لە لايەكەوۈ جۈانپەكى بى ھاوتاي ئەندروماك و پەيوەندى بە «ھكتور»ى ھاوسەرىوۈ، پاشان كە دەبىتە كەنپزەكى «نيوبتولم» و «ھرميون»ى ژنى دلى لى پىس دەكات و ئالوز دەبى، دەكەوۈتە ھۈنپنەوۈ دانانى پىلان و كارى كوشندە بو تولەسەندن و رزگار بوونى. تەراژىدنامەكە لەسى بەش پىكھاتوۈ، يەكەمىان پەيوەندى بە «ئەندروماك»وۈ خۈپەتى، چۈن لە مەرگ رزگارى دەبى، پاشان دووۈم بەش پەيوەندى بە «ھرميون»وۈ يەكە چۈن پاش دەست كەوتنە رووى و ئاشكرا بوونى، ھەلدى و رادەكات، سى يەم بەش پەيوەندى تايپەتە بە «نيوبتولم»ى دوورە كوۈشك و كوچ كرددوۈوۈ. بەلام ھەرسى لقەكە لەمەبەست و گرپى سەرەكى و كارى بنەرەتپدا يەكانگىر دەبن. لە رووى دەروونى يەوۈ بەرىالستى يانە كارى لەتەك كەسەكاندا كرددوۈ. ئەو ئافرەتە سەرەكى يەش ۈك بەخت بوۈيەكى دەستى نەفرەت و جەنگ پىشان دەدات، نووسەر بە دوای ئەو بابەت و رووداوانەدا گەراۈە كە گەورەترىن كارى لە بىنەر كرددوۈ.

نووسەر لە سنوورى پارىزراوى ھەرسى يەكەكەدا ماۈتەوۈ، لەگەل پاراستنى ھاوتايى و شكۈدارى و بەكار ھىنانى مەزنە مروۋان و خولپاي بى سنوور و گەورە، لەگەل خو بەستەوۈ تەواۈ بەگشت داب و نەرىتىكى شانۈنامە نووسىندا. واتە ۈك شانۈنامە نووسىكى كلاسكى كۆن Oldclassicism «پارىزگارى رىبازەكەى كرددوۈ.

ئه‌نئاده - Eneide:

یه‌کیکه له چاوگه گه‌وره‌کانی نووسینی ته‌راژیدنامه‌ی «ئه‌ندروماک» ی «ژان راسین»، له نووسینی شاعیری مه‌زنی لاتین «فرجیل - Virgile - ۷۰ - ۱۹ پ - ز» ه‌ئهم به‌ره‌مه‌ی شاعیر له سه‌ر شیوه‌ی «ئه‌لیازه» و «ئودیسای» «هومیروس» ی گریک نوسراوه، له نیوان سالانی «۲۹ بو ۱۹» پیش زاین له شیوه‌ی چاسه‌یه‌کی به‌یتاته هونراوه‌ته‌وه. له دواتزه سروود پیکهاتوهه. به گیانیکي نه‌ته‌وايه‌ته‌وه هونیویه‌ته‌وه و گورانی شانازی و سه‌ربه‌رزی به‌سه‌ر رابووردووی شکوداری روماندا هه‌لده‌دات، سه‌رگوزشته‌ی قاره‌مانانی ته‌رواده به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه که پاش ویران بوونی شوینه‌واره‌که‌یان روویان له ئیتالیا کرد.

تا له‌وی نیشته‌جی بن له ژیر سه‌رکردایه‌تی و چاودیری یه‌کی له خواوه‌نده‌کانی «ئولمپ» دا، هه‌ر به ده‌ستووری به‌یت و داستان پره له خه‌یال و پیا‌ه‌لدان و شاخ و بال بو‌کردن و فرین. له سروودی سی بو‌پینجه‌م سروود، واته له دیری ۲۹۲ بو ۳۳۲ په‌یوه‌ندی به‌باسه‌که‌وه هه‌یه.

* * *

پراسين و ئەندروماڪ :

«پراسين - J. Racine» يەككە لە نوينەرە ھەرە ديارەکانى كلاسيزم، رەواترە بووترى كلاسيزمە فەرەنسايى يەكە، كە لە گەل كەسانى وەك «كورنى - Corneille» و «بوالو - Boileau» و «بوفون - Buffon» دارابەرايەتى و نویتنەرايەتيان دەکرد. «پراسين» وەك مەزنترين بليمةتى تەراژيد نامەنووسى ئەو بزوتنە كلاسيزمە ناسراوہ. پەيوەستى ئەو دەستوورانە بوو كە بە دەستوورە ئەرستوييەكان ناسراون. بەتايەتى خو بەستەوہى بەسى يەكەكەوہ «كات و شوين و بابەت»، ئەمانە گشتى لە گريكيەكان و رومانىەكان ماونەتەوہ، «پراسين» ھەمان «ئەندروماڪ»ى لەسەدەى ھەفدەھەمدا كرده كەرەسەى جوانترين تەراژيدنامەى و بەھەمان ناوہوہ. لە سالى «١٦٦٧» دا ھينايە ژيانەوہ. كە سانى تەراژيدنامەكە بریتين لەمانە: -

- ئەندروماڪ - Andromaque: بيوژنەكەى ھيكتورەو ئەسيري «بيروس»ە.
 - پيروس - Pyrrhus: كورى «ئەخيل»ەو پادشاي «ئەبیر»ە.
 - ئورست - Oreste: كورى «ئاگامەمنون»ە.
 - ھرميون - Hermione: دەست گيرانى «بيروس»ەو كچى «ھيلانە»ە.
 - پيلاد - Pylade: ھاوہلى ئوريستە.
 - كليون - Cleone: كەنيزەكى «ھرميون»ە.
 - سفيز - Cephise: كەنيزەكى «ئەندروماڪ»ە.
 - فنيكس - Phoenix: سەر بە ئەخيل بوو پاشان بووہ پياوى «لبيروس».
- پرووداوەكانى شاننامەكە لە «بيروت» و لە ھوليكى كوشكى «بيروس» دا روو دەدات.

«چیرۆکی شانۆنامه‌که»

له‌سه‌ره‌تادا «ئۆریست» دهرده‌که‌وی که تازه گه‌یشتوته کۆشکی «پیرۆس» ی کۆری «ئه‌خیل» و له‌گه‌ل «بیلاڊ» ی هاوړی ی ئه‌مه‌کداریا خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قین . له‌وت و یژه‌کانیانه‌وه دهرده‌که‌وی که گریکه‌کان بو داواکردنه‌وه ی «ئه‌ستیاناکس» ی کۆری «هکتور» له‌پیرۆس» پاشا ناردوو یانه‌ته ئه‌و شوینه . . .
ئهم هاتنه‌ی زۆر به‌لاوه خوش بووه ، چونکه به‌و هویه‌وه به‌ دیداری «هرمیون» شاد ده‌بی که‌شیت و شه‌یدایه‌تی ، وه‌ك خوی باسی لیوه ده‌کات :

«خۆشم ده‌وی . . چاوه‌روانی ئه‌وه مه‌که ، ئه‌و ئاره به‌تینه‌ی له‌ دل‌مایه بکوژیته‌وه یان کزببی ، چی ئه‌بی ، ههر مه‌ترسیه‌که ، بابیی ، گه‌لیک هه‌ولم داوه‌و له ژماره‌ نایه‌ن ، خۆراگرتنم له‌ لووت به‌رزیمه‌وه بوو ، ده‌باخۆم به‌ده‌سته‌وه بده‌م و چاره‌نووس چ ده‌بی بابیی ، من خۆشم ده‌وی و له‌ پای وه‌رارتنی خۆشه‌ویستی «هرمیون» دا هاتوومه‌ته ئهم شوینه ، تا نه‌واو سۆزی بده‌می هه‌لی ارم یان ئه‌وه‌تا به‌ به‌رچاویه‌وه بمرم . تو «پیرۆس» ده‌ناسی ، چی ده‌کات؟ بۆم باس بکه‌ چی له‌ کۆشک و سه‌را یا روو ده‌دات؟ له‌ دل‌یا؟ ئایا ئیستاش «هرمیون» ی خۆشه‌ویستم زاله به‌سه‌ریا؟ بلی ی بۆم باه‌رینیته‌وه ، ها «بیلاڊ ، ئه‌و سامانه‌ی لی ی فراندم؟» .
پاشان باسی چه‌زلی کردنی «پیرۆس» له‌ «ئه‌ندروماک» ده‌کات و ده‌لی «هرمیون» ی بیرچوته‌وه . له‌هه‌مان به‌شدا ئاااڊار ده‌بین که «پیرۆس» رازی نابیی مناله‌که بو اریکه‌کان باه‌رینیته‌وه .

هه‌روه‌ها داوا له‌ «ئه‌ندروماک» ده‌کات شووی پی بکات ، به‌لام «ئه‌ندروماک» به‌ نه‌نای داده‌نی و ده‌یه‌وی به‌ وه‌فاداری بو «هکتور» ی کۆچ کردووی بمینیته‌وه . له‌دوا بینراوی به‌شه‌که‌دا «پیرۆس» له‌یه‌ک کاتدا خۆشه‌ویستی و ریای سزا له‌ به‌رده‌م «ئه‌ندروماک» دا داده‌نی و سه‌رپشکی ده‌کات له‌ هه‌لبژاردنا و ده‌لی : «برو خانمه‌که‌م ، برو چاوت به‌ کۆره‌که‌ت بکه‌وی ، به‌لکه به‌ چاو پی که‌وتنیت که‌میک خۆشه‌ویسته‌گه‌ت ئارام باری ، تا توره بوون به‌رابه‌ری نه‌بی ، دیمه‌وه لات تا

نه نجامه که مان بزائم، خانمه که هر که مآجت کرد بیر له رزاری کردنی بکه ره وه.

له دووهم بهشی شانونامه که دا «هرمیون» ده بینری که له توره بوونیا له تلو «ئه ندر و ماک» ناری ارتوووه هه ره شه و او ره شه یه تی. که چون نه و خانمه شه ناه ته رواده بی یه له دلی «پروس» دا شوینی ته می دا ایر کردوووه بویه له داخا به لله ئورست» ده لی که بو ولاته که ی ده گهریته وه، له لایه کی تریشه وه ته ماشا ده که یین «ئورست» یش له داخی ساردوسری «ئه ندر و ماک» له اه لیا، و ره ی بهرداووه، له ناچار یا بریاری هینانی «هرمیون» ده دات، ته وه تا له بهر خو یه وه ده لی: - «به لی... به لی... له اه لما دی، له ئیستا وه دلنیا ت ده کم که رازی ده بی. هیچ سکا لایه ک له وه مه که، له ئاکامدا له وه ناترسم «پروس» الی بداته وه. ئیستا ته و جاه له و خانمه ته رواده بیه ک چی دی نایینی و له بهر چاوی نی یه، ته نها ته وه نه بی هه موو شتی نزاری ده دات، خوا خواهی ته تی «هرمیون» ی له کول بیته وه... ته ی خوشه ویستی و ره با قسه بکه یین، چاوه کانم بنوقینه تا ته و هه موو جوانیه نه بینم؟»

له بهشی سی یه مدا: هه ست به بی ناری و ره نجه رو یی «ئورست» ده که یین، سه یری ته م ده مه ته قی یه ی نیوان «بیلا د» و «ئورست»: «بیلا د: هیمن به ره وه، اه وره م ته م هه لچوون و توره بی یه ت خاو که ره وه ناتناسمه وه، خوشت خوت بزر کردوووه.

ئورست: نه؛ چ بابه خیک بو ئاموژا ریه کانت لام نه ماوه، ناره زووی گوی گرتنی هوشم نه ماوه، ته وه زیاتر دریزه به نازار و خه مه کانم ده دات. یان ته وه تا هه لی ده ارم و هه لدیم یان ته وه تا با تیا بچم - بریاری ته وه م داوه و ده بی جی به جی ی کم. به لی ته مه وی.»

پاشان «ئه ندر و ماک» ده بینن که چون له بهرده م «هرمیون» ی ارژبوودا به چوکدا دی و به پارانه وه وه داوین ایری ده بی، تا «ئه ستیانا کس» ی کوری بو پاریزی. ئه ندر و ماک: خانمه کم ئوغری بی؟ له بهر چاوت جوان نی یه که وا بیوه ژنه که ی

«هكتور» له بهر پیتا ده ار؟ نه هاتوومه ته ئیره تا دلت به داخی دلپس بوونیک
بچزینم. نهی هاوار چاوم له دهستی بی به زه بی یه وه بووه؛ نهو سینه یه ی دهبری
به تنه ها خوم ده متوانی تی ی بروانم. له کوندا «هكتور» اری نه شقی تیامدا
دا ایرساندو پاشان نهو خوشه ویسته ی له اهل خویدا له گوردا گیر کرد. به لام تنه ها
کوریکم بو ماوه ته وه، خانمه کهم خوت ده زانی خوشه ویستی دایک بو کور تاج
را ده یه که و چی له دایک ده کات».

دوا به دوا ی نه وه روو ده کاته «پروس» و لی ی ده پاریته وه نه ویش هر روو
به رووی هه لبرارد نه که ی ده کاته وه، واته یان شووی پی بکات یان نه وه تا به قسه ی
ناکات.

له چواره م به شدا «ئه ندروماک» چاری ناچار ده بی و بریار ده دات شوو به
«پروس» بکات له پیناوی پاراستنی کوره که یدا.

ههروه ها له دلی خویدا بریار ده دات، که هه ر پاش چی به چی کردنی ره سم و
ده ستووری ماره کردنه که ده سه چی له ناو په رستلدا خوی بکوژی له رووی چی
به چی کردنی وه فاداریه وه به رامبه رگیانی «هكتور» ی خوشه ویستی، له م ده مه
نه قی یه ی نیوان «سفیز» و «ئه ندروماک» دا هه ست به راده ی نازاره کانی ناخی له
ناستی بریاره که یدا ده که ین:

ئه ندروماک: کوره کهم نه توانم شه ری مه رات لی لاده م، نابی بمری، ناتوانم خوم
بی رانالیبری و له وزه مدا نه ماوه، ده ی خیرا که «سفیز» ایانی خوشه ویستم با
«بروس» ببینن، تو برو له بری من ببینه.

سفیز: ده بی چی بی بلیم؟

ئه ندروماک: بی ی بلی خوشه ویستی به سه رما زال بووه... له و بروایه دای له اهل
خویدا بریار ی خو کوشتنی داوه، نه ری خوشه ویستی نه توانی هینده له دل ره قیا
ده ست بلاوبی، نا به م نه ندازه یه؟

نه نر نه لی نه وی، نه وه جاریکی تر ده مارایر بوویه وه.

ئه ندروماک: که واته بروو دلنای که...

نیز: به چی؟ به خوشه ویستیت؟

ئەندروماک: ئەی هاوار؛ ئەم خوشه ویستیم ههیه و ناتوانم... نای بو خوله میشی
میرد؛ نای بو تهرواده ییه کان؛ باوکه هاوار، کورده کم، ژیانته زور له سه
دایکت کهوت... دهی.

سفیز: خانمه کهم بو کوی؟ چی ده کهیت؟

ئەندروماک: بو سه رگوری میرده کم، تا راویژی کهین. نارینی قین و
توله سه ندنی «هرمیون» شالاوی بهرز ده بیته وهو، ده که ویتته کاری سزادان...
کوشتنی «پیروس» به «ئوریست» ده سپیری:

ئوریست: نای خانمه کهم؛ زه وایه «ئوریست» بیت و مل که چی فرمانت ب ی؟
ئایه به هیوا دروینه یه ک فریوو نه دراوم؟ به راست ئەته وی بمبینی؟ بروا بکه م و له
دوایی دا چاوه کانت چه کیان فری فری داو ده یانه وی...

هرمیون: گه وره م ئەمه وی بزانه خوشته ده ویم؟

ئوریست: خوشم ده وی ی؟ نای خواجه؛ ئیمان و اشت شتی کم بو تو یه را کردن و
هه رانه وهو شکومه ندیم، سووک بوونم له اهلتایه و، نامرادی و هه میشه ش چاوه کانت
پر له فرمیسن، چ اهواهیك و به لاهیه کی ترت ده وی اهر بروا به م هه موانه
ناکه ی؟

هرمیون: توله م بو هه موو شتی راستاوتره.

ئوریست: فه رموو خانمه کهم با جاریکی دی گه له گشت ولاتی گریک به رده یین،
ده ی به هیزی بازوی من و ناوی تو ده ست پی بکه یین، شوینی «هیلا نه» باره ره وهو
منیش «ئالامه منوون». با له م وولاته دا کویره وه ری ته راژیدنامه ئەوه یه گه وره ترین
کار له سه ر بینه رانی بکات، بو بزواندن هه ر دووسوزیان، سوزی ترس و
به زه ی، له پای پاکژ بوونه وه دا.

هه لبراردنی بابته یکی وای وه ک بابته که «ئەندروماک» زامنه بو نه مریتی، ئەو
نه مریه ی خه لاتی «کلاسیک» کراوه. له لایه نیکی تره وه، جووری که سه کان،

لهسه ره همان دستوور له مهزنه مروڤانن نهك ره شه خهك و مروڤي ناسايي،
ئهو هتا پادشاو وهچهي پادشان، . . له باره ي زمان و شيوه ي دارشته وه، لهسه ره
ياساي شوين بي هه لارتنی گويکيه کان و رومانیه کان، به زمانیکي شيعرانه ي بلندو
نازدار رازينراو هته وه. زمانیک که جوانترين ده برينه له نه ده بيکی بالای
فهره ناسايي.

له رووي پيشاندانی بابه ته که وه، روون و رهوانه و هيچ پيچ و په نايه کی تيادا
ني په نو گه ليک ناسايي و ناشکرايه.

هه ره له يه که م به شه وه گشت توخمه کان به ناشکرايي خويان ده نوين،
به شيوه يه کی ماقوول و مه نتيقي وا راده بوورن، له ريگلي په ره سه ندي حه زو
ئاره زووي که سه کانه وه به زنجيره رووداويکدا راده بووري تا ده اته ناکام، وهك
پيوست، له ناکاميشدا، پر به پري روخه کلاسيکيه که، مه را و چاره ره شي و
خوين . . .

مه را ي «پيروس» به ده ستي «ئوريسست» و له لايه کی تره وه خو کوشتنی «هرميون»
له هه ست کردينه وه به تاوانباريتي ي، ئامانه و مه را ي «ئه ندر و ماك» له وه فاداريه وه ي

به رامبه ر «هكتور» ي قاره مان، له سه رو ئه مانه شه وه شيت بووني «ئوريسست» وهك
په ندي زه مانه و به رپابووني شوڤشي توورهي اه له که ش له سه ره هه موانه وه. به لي
ئاکام به مه را شکايه وه، به لام له ناوه خني هه موو مه راه کاندرا ره وايي و هينانه وه ي تاي
نه ناي باره اشتي يه که ي تيادا ده بينري.

ديارده يه کی تري ئه م به ره هه مه بريتي يه له ئاور دانه وه ي «راسين» ي نووسه ر
له باسيکی ديرين، واته له داستانيکی اريکی يه وه ئه مه ش خوي له خويدا شوين
بي هه لارتنه کلاسيکيه که يه. ده بي ئه وه مان له به ر چاوپي که شاعير
شاره زاي يه کی چاکی نهك هه ر به دراما و دراما نووسانی اريك و رومانه وه بووه
به لکو به تيکرايي شاره زاي که لتووره اشتيان بووه.

ټنډرېټه اټک له نيوان يوربيډس و راسين دا

ټنډرېټه

ټنډرېټه کارېکي، په وام زاني شاکاريکي ډراما به نمونه بکهم به بهرهميکي بالاي نوو ډراما نوويسي - رابهرو مهزني دوو قوناغي هره ديارو پرشنگداری ميژووي شارسټانيه تي مروټ له گولبريزه که دا ته راژيدنامه ي ټنډرېټه ماک - **Andromache** . م کرده گولي سهرپه رچهم و يه خه ي ټهم بونه پيروزه . که کاري دوو ده ست رويشته سوو گو برده و ه ي مه ياني شوپه سواري و ليهاتووي هونه ري شانون - په که ميان : ده سپيشخه ري بابته يوربيډس - **Euripide** ٤٨٠ - ٤٠٦ پ . ز

گريکي په که سالي ٤٢٣ پ . ز نوو سيويه تي ، به سهر هاته که ي له سهرگوزه شته کاني روژاني کوتايي جهنگي ته رواده وه وهرگرتووه . به راي ميژوو نووساني ډراما سالي ٤٢٤ پ . ز نمايش کراوه . گوايه نمايشکردنه که ش له ده ري شاري ټه سينا بووه ، ټهم بهرهمه ش له نيو بهرهمه کاني شاعير دايه ، واته بو روژاني جهنگي پيلوبونيز ده گه رپته وه . واته ټهو جهنگاي له نيوان ټه سپارتايي و ټه سياتيه کاندا هه لگير سا . دووهم نووسه ري شانونامه ي ټنډرېټه ماک ژان - راسين - **J. Racine** - ١٦١٩ - ١٦٩٩ ز که سالي ١٦٦٧ ز نوو سيويه تي و په که م شانونامه ي ټهو هشت شانونامه گرنگ و به ناوبانگه يه تي که له دواي سالي ١٦٦٥ هوه نوو سيويه تي و دره وشاوه ترين ټه ستيره ي ټاسماني ته راژيدايي کلاسيکي فهره نسين .

به هه مان رپي وشويني يوربيډس گه وهه ري چيروکي شانونامه که ي بو هه مان رووداوي جهنگي ته رواده ده گه رپته وه . .

لهم باسه‌دا به‌راوردی هه‌ردوو شانۆنامه‌که له به‌رده‌م جوړی هه‌له‌نجان و کارکردن له ته‌ک که‌ره‌سه سه‌ره‌کیه‌کاندا. له‌گه‌ل راده‌ی په‌یوه‌ستی و په‌یره‌وی کردنیان بو داب و ده‌ستوری ته‌راژیدیا نووسین. به‌پیی یاسا نه‌رستوتالیه‌کان نه‌و پی‌ناسه‌کردنانه‌ی له‌کتیبی شیعر بو درامای کردووه. له‌سه‌رو نه‌وانه‌وه و جوړی چین و دارشتن بابه‌ته‌که، کیشه‌ی یه‌کبوونیان، له‌رووی شانۆی ئافره‌تانه‌و باره‌بوونی له‌هه‌ردوو تراژیدیا نامه‌که.

وه‌ک سه‌رنجیک هه‌ز ده‌که‌م بلیم له‌ریگای زمانی عه‌ره‌بی‌یه‌وه «ئه‌ندروماک» م ناسیووه. که‌ره‌واتر بوو له‌ریگای هه‌ردوو زمانه‌که‌وه - گریکی و فه‌ره‌نسه‌یی‌وه بماناسینایه. چونکه‌ جیگای گومان نی‌یه‌ که‌ زور له‌هه‌قیقه‌ته‌که‌وه هه‌رینه‌کانی ون ده‌بن و گه‌لیک ئه‌مانه‌ی هونه‌ریمان له‌ده‌ست ده‌چی به‌هه‌رحال بووه مه‌سه‌له‌ی پی‌راکیشان به‌قه‌ده‌ر به‌ره‌که.

چاو‌گه‌کانیان: -

لی‌ره‌دا چاو‌گه‌کان «۱»، واته‌ ئه‌و چاو‌گانه‌ی هه‌ردووکیان لیان هه‌له‌نجاوه به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه. چ گومان له‌وه‌دا نی‌یه‌ که‌ جگه‌ له‌چاوگی سه‌ره‌کی شانۆنامه‌که‌ی یوربیدس بوته‌وه نه‌گ ته‌نها به‌چاوگ به‌لکو به‌ئیلهام به‌خشیکی گه‌وره‌ بو‌پیزی خامه‌و بیرو خه‌یالی راسین. جیاوازی سه‌رده‌مه‌که‌شیان پتر له‌دوو هه‌زار ساله‌ - ئه‌مه‌ش خو‌ی له‌خویدا زامنکه‌ره‌ی بوون و هینانه‌وه‌ی نه‌ک هه‌ر ده‌وری تر، به‌لکو گو‌رو هیزی تر. هاتنی راسین به‌شوین پی‌ی یوربیدس دا کاریکی ئاسایی‌یه، چونکه‌ ئه‌وه له‌کرده‌ی کلاسیزمه‌کانه - که‌ شوین پی‌ هه‌لگرتن له‌ته‌راژیدیا نووسیندا، شوین گریکی و رۆمانیه‌کان بکه‌ون. به‌تایبه‌تی لاسایی سی مه‌زنه‌ شاعیره‌که‌ی گریکیان ده‌کرده‌وه. واته‌ ئه‌سکیلوس - **Aischylos** ۵۲۵ - ۴۵۶ و سو‌فوکلیس **Sophokles** ۴۹۶ - ۴۰۵ وه‌ یوربیدس ی له‌مه‌ر خو‌مان و له‌شاعیرانی رۆمانیش ئه‌وه سینکا **Seneca** ۴ - ۵ ب - ز ۶۵ ز نموونه‌ی بالابوو، به‌هه‌ر حاله، له‌رۆژانی ریناسانس **Renaissance** وه‌ ئاو‌ر دانه‌وه‌ی پر به‌بروا به‌رامبه‌ر شکو‌داری و مه‌زنیتی ئه‌و دوو شارستانیه‌ته‌ درایه‌وه، ئاو‌ردانه‌وه‌ی راسین له‌

رُوخى ئەو رووبارە گەورەوۈ دايە، نىمايشكردنىكى خىرايى ئەندروۋماكى يوربىدس
هكتورى قارەمان دەكوژرى و «ئەستياناكس»ى كورى لەسەر شوراكانى تەرۋادەوۈ
هەلدىرى تا وەچە بر كرىن. پاشان ئەندروۋماكى زنى بەتالانى بو كوشكى
«نىوبتلم»ى پادشاي كورى «ئەخىل»ى پالەونى تەرۋادە كىش دەكرى، وەكو
كەنيزەك جوانى يەكەى دلى پادشا زەوت دەكات و كورپىكى لى دەبى بەناوى
«ملوسوسە»ەوۈ.

بوونى ئەندروۋماك، ئاگرى قىن و تورەيى لەدلى «هرميسون» شارندا
دادەگىرسىنى، لەبەر ئەوۈى دلى مىردەكەى لى داگر كردوۈو دەبىتە ھاوبەشى لە
مىردەكەيا، جگە لەوۈى كە خوۈى نەزوۋكەو «ئەندروۋماك»ىش منالى لە مىردەكەى
بووۈ.

«هرميون» بەتەواوى دل لە «ئەندروۋماك» پىس دەكات و نەزوۋكى يەكەش بەسەر
ئەودا دەهينى. بويە لەگەل باوكيا دەكەونە پىلان كىشانىك بو لەناو بردنى
«ئەندروۋماك» و كورەكەى، ئەو كورەى كە تاكە ھىواو بزەيەكە لە ژياندا، پاش
ئەوۈى دەستەكەيان لاي پادشا ئاشكرا دەبىت، ئەوسا روو دەكەنە كارپىكى تر،
لەپاي بەمەرام گەيشتىناندا ئەوۈش «ئورىست»ە كە كاتى خوۋې دلخوۋازى
«هرميون» بووۈ داواى ھەلگرتنى لى دەكات، خەلكەكەش ھاندەدات بو كوشتن و
رسواكردنى «نىوبوتم» كە گوايە بو نويزو نزاو توبەكردن نەچوتە پەرسنگاكەى
«دلف»ەوۈ، بەلكو بو رسوا كردنى «ئەپولون»ە و تەماعى لە زىرەكانى پەرسنگا
كردوۈو. بەلى «ئورىست» سەربازەكان و گەلى لى ھانداوۈو بەدەستى كەسىك
دەكوژرى. لىرەدا «تيتىس»ى خواوۈند دەردەكەوى كە «بىلى» لە ھەرزەييا خوش
دەويست، لى نزيك دەكەوتەوۈ «ئەخىل» لە لەش لىكەوتنى ئەو خوايەوۈ بو
«بىلى» ھاتە دونياوۈ. ھەر لەو خوشەويستى يەوۈ بەزەيى دەبزوى و داوا دەكات كە
كورەزاكەى واتە پادشاي كورى «ئەخىل» لە پستگاكەدا بنىژى «ئەندروۋماكىش»
ھەر لەو شارەدا بمىننەوۈو بەشيوەيەكى شەرعىانەش شوو بە «بەلینوس» بكات و
دلىيان دەكات كورانى «مولوسوس» پادشا بەختياريان لى دەردەچى لە کوتايدا

داوای لی ده کات که له شهکه وتیکدا چاوه روانی یه کهم خوشه ویستی بکات تا
بو ی بهینی و بیکاته خواوه ندیکی بهختیار.

«پوخته‌ی شانونامه‌ی ئەندروماکی راسین» -

سەرەتا «ئۆریست» دەردەکەوی، کە تازە گەشتوتە کۆشکی «پیرۆس» ی پادشای کۆری «ئەخیل» و لەگەڵ «پیلاد» ی هاوڕێی ئەمە کداریا خەریکی گەشت و گۆن، لە ووتەکانیەوه مەبەستی هاتنەکە ی دەردەکەوی کە گرێکەکان بۆ داواکردنەوهی «ئەستیاناکس» ی کۆری «هکتۆر» ناردوو پێانە، لەگەڵ ئەمەدا هەست کردن بە خوشی پێوه دیارە، چونکە بەو بۆنەیه‌وه بە دیداری «هرمیون» ی دلبەری شاد دەبی، پاشان ئاگاداری شەیدا بوونی «پیرۆس» بە «ئەندروماک» دەبی دەیه‌وی شووی پێبکات، بۆیه پەلپ و بیانووی پێدەکری.

هەرەشە ی کوشتنی کۆرەکە ی لی دەکات. «ئەندروماک» شووکردن بە نەنگی و بێ‌وه‌فایی دادەنی بەرامبەر «هکتۆر» ی کوچ کردوو. کار دەکاتە سەر دوو رێیان بربیارو سەرپشکی هەلبژاردن دەکری.

یان شووکردن، یان مەرگی کۆرەکە ی. لەدووه‌م بەشدا توورەبی و هەرەشە و گۆرەشە ی «هرمیون» لەتاو ئەندروماکی جی گره‌وی کلپە دەسینی. بۆیه لەداخ و تۆلە سەندندا داوا لە «ئۆریست» دەکات بیاتەوه وولاتەکە ی. لە لایەکی دیکەوه «ئۆریست» لە داخی کەم مەیلی و ساردو سڤی «ئەندروماک» گەشت بە «هرمیون» دەدات.

لە سێیەم بەشدا، نالە ی بێ ئارامی و رەنج خەمباری لە «ئۆریست» ه‌وه دی - پاشان «ئەندروماک» ی کەساس بە چۆک دادی و داوین گیری پارانەوه دەبی لەبەردەم «هرمیون» ی گرزبوودا دەبیزی، بۆژیانی «ئەستیاناکس» ی کۆری دەپارێتەوه و دەکڕوزیتەوه. دوا بە دوا ی ئەم بێنراوه، جارێکی دیکە لە ئاستی سەرپشکی یەکە ی «پیرۆس دا» دەبیزی، لە چوارەم بەشی تەراژیدنامەکەدا بە بێ چاری بربیاری شووکردن بە «پیرۆس» دەدات، بەلام پیشەکی لە دلی خویدا بربیاری خو کوشتن دەدات، لێرەوه «هرمیون» ی توورە، دەگاتە بربیاری جو بەجی کردنی نیاز و تۆلە. بۆیه کوشتنی «پیرۆس» بە «ئۆریست» دەسپیری،

هه‌رچه‌نده «ئۆریست» ده‌یه‌وی خوی له‌م کوشتنه‌ لادات، به‌لام «هرمیون» گشت ریگایه‌کی لی ده‌به‌ستیه‌وه، له‌ دوایشدا «پیرۆس» له‌ناو په‌رستگاکه‌دا به‌ده‌ستی «ئۆریست» ده‌کوژری، به‌لام پاش گه‌یشتنه‌وه‌ی هه‌والی کوشتنه‌که‌ به‌ «هرمیون» شیت گیر ده‌بی و سۆزو نه‌وای به‌رامبه‌ر «پیرۆس» گشت سۆزو هه‌ستیکه‌ دی راده‌مالی، و له‌تاوا وه‌ك له‌ زاری «بیلاڊ» وه‌ ده‌بیستری، خوی ده‌کوژی، کوتایی شانۆنامه‌که‌ به‌ شیت بوونی «ئۆریست» کوتایی پی دی.

رۆژگاره‌کان :-

یه‌که‌میان به‌ سه‌رده‌می ئه‌تیکه‌ «Periade Attigue» ناسراوه، له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌می به‌ر له‌ زاینه‌وه‌ تا کوتایی یه‌کانی سه‌ده‌ی چواره‌مینی به‌ر له‌زاین ده‌گریته‌وه‌ مه‌زنترین و بالاترین به‌روبومی رۆژانی شارستانی هه‌تی گریکه‌، نایابترین بیرو هونه‌رو ئه‌ده‌ب و رۆاله‌ته‌کانی پیشکه‌وتنی تیا‌دا ده‌رکه‌وتوه‌، گریک به‌ پله‌یه‌کی ئه‌و تو‌گه‌یشتبوو که‌ پیشتر به‌ خویه‌وه‌ نه‌دیوو، مه‌زنترین هونه‌رمه‌ندو لی‌هاتووترین سه‌رکرده‌و به‌رزترین زانا. ئه‌مانه‌ گشت خه‌ونه‌ هونه‌ری و زانستی یه‌کانی سه‌ده‌ دیرینه‌کانیان هینایه‌ دی، «ئه‌سینا» ی پایته‌ختی «ئه‌تیکا» بووه‌ قیله‌گاهی جیهانی زانست و هونه‌ر، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ رووی نه‌ته‌وایه‌تی و نیشتمانیه‌وه‌ گه‌وره‌ترین گۆرانکاری به‌ خویه‌وه‌ دی، «یوریدس» کۆری ئه‌و رۆژگارو ژیا‌نه‌ پر له‌ بازدا‌نه‌ گه‌ورانیه‌، رۆژانی له‌دایک بوون و په‌ره‌سه‌ندنی هونه‌ری دراما.

ئه‌و رۆژگاره‌ی به‌رۆژانی زیرین ناو ده‌برتی شوینه‌واری شانۆگریکه‌ کۆنه‌کان ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ده‌سه‌لمینن، به‌خو‌رای نه‌بووه‌ شانۆی هه‌ندی شار تا چل هه‌زار کۆرسی تیا‌دا بووه‌، جگه‌ له‌ پایه‌ به‌رزیتی هونه‌رمه‌ندی شانۆ که‌ له‌ پله‌ی سه‌ردارای نه‌ته‌وه‌و گه‌وره‌ کاهنه‌کانی دیونیزیۆس دا بوون. چه‌ند به‌لگه‌ نامه‌یه‌کی یادگاریش ماوه‌ته‌وه‌ له‌و یاساو بریارانه‌ی که‌ ئه‌نجومه‌نی شاره‌ یه‌کگرتوره‌کانی گریک ده‌ریان کردوه‌.

دووه میان :

رؤژانی ژیانی «راسین» :

له سه رده می پاشایه تی «لویسی چوارهم» دا ژیاوه، ئەو رؤژگارهش رؤژانی به هیزی و به خودا هاتنه وهی فره نسایه، ئەوسێ ساله ی پاشایه تی تادا کرد گه لیک وولات و کاروباری ریک و پیک کرد، فره نسا بووه به هیزترین گه لی ئەوروپا. هه ر فرمان ره وایی یه که بووه هاوتای بوونی کلاسیکه توی یه که. ئەوهی مه به سته، بریتی یه له به هیز بوون و بالا کردنی هونه رو ئەده بی کلاسیزم به راده یه که پیشتر نهیدیوو.

دهرگای کۆشک و سه را له رووی مه زنه ئەدیبان و هونه ر مه ندانا والا بوو، به تایبه تی بو سی بلیمه ته که ی شانوی فره نسا که به دامه زینهری ئەو هونه ره بالا یه ده ناسرین، یه که میان «کورنی - Corneille» - «۱۶۰۶ - ۱۶۸۴» و دووه میان «مولیر - Moliere - ۱۶۲۲ - ۱۶۷۳ - ز» باوکی کومیدیا ی فره نک، سی یه میان «راسین» ی مه زن.

ههروه ها پیشوازی گه رم چیرۆک نووسانی وهک «لافونتین - Lofortaine ۱۶۲۱ - ۱۶۹۵» و ئەوانی دی. ژرسای بوو بووه مه لبه ندی ئەده ب و هونه ر هه ر چون له بواری رامیاری و جهنگ دا قیله گاه بوو، به کورتیه که ی له چاک به ختی «راسین» دا له رؤژگاریکا ژیاوه که پادشاکه ی گه وره ترین پشتیوانی هونه ر مه ندان و ئەدیبان بووه و میژووگه لی به لگه ی زیندووی بو هیشتوونه ته وه، له گشت بواره کانی هونه رو ئەده بی ئەو رؤژگاره دا به هه مان شیوه ی گریک له شانو رؤژانی بازار گه رمی بووه، بو یه تنها له شاری پاريسدا له رؤژانی «راسین» دا سالی «۱۶۶۱» شهش تیبینی شانوی هه مه جوړه له کار کردندا بوون، که واته له پشت هه ر یه کی له هونه ر مه ندانه بالا به رزانه وه جه ماوه ریکی بالا هه بووه.

«ههردوو شانونامه که له ئاستی بایهخ و مه رجه کانی درامای کلاسیک دا» . . . ههردوو «ئهندرۆماکه» که سه ر به کلاسیکی، یه که میان به کلاسیکی کون - «Old Classicism» دووه میس به کلاسیگی نوی ناوده برتی و دووه میس به

کلاسیک هندی کلاسیکی نوی - «New Classicism» دهناسن. بهر له دهست نیشان کردنی بایهخ و مهرجهکان تا بزاین هردوو نووسه ر له رووی بهراوورد کردنه وه چنده کاریان له تکدا کردون. به رهوانی ده بینم پیناسه که ی «نهرستو - Aristo - ۳۸۴ - ۳۲۲ پ . ز»، که بو تهراژید نامه کردوویه تی توماری بکه م. «که واته تهراژیدیا گیرانه وه ی فرمانیکی ته و اوته تی کاریکی بهرزه، دریزیه کی دیاری کراوی هه یه، به زمانیکی رازاوه، به پی ی جیاوازی به شهکانی، ئەم گیرانه وه یه ش له ریگای که سانیکه وه ده بی که فرمان ده کن، نه ک له ریگای ووتنه وه و به زه یی و ترس ده بزوینی و پاکژ بوونه وه ده خاته وه»^(۱). ههروه ها مهرجه سه ره که یهکانی تهراژیدیا ی کون له م خالانه دا کو بووه وه:

یه که میان: توخمه سه ره که یهکان له کیشه دل تهزینه کانه وه هاتی، واته باسیکی خه مناکانه.

دوو هه میان: چیرۆکه که ی له و داستانه میژوو یی یانه وه بی که به تایه تی «هومیروس» ی به سه ری کردوونه ته وه.

سی یه م: یه که ی بابه ت و کات و شوین.

هه ر شاعیره بو رۆژگاری خوی دهنووسی، نه و رۆژگاره ش چه نده ی بو ره خساندی، هینده ی نه و ره خساندنه به به ره مه که یه وه ده رده که وی. که واته نه و دوو هه زار ساله ی نیوانیان، گه لیک گوران ده هینته ئاراهه . . .

یه که میان بینه ر، نه و بینه ره گریکی یه ی «یوربیدس» که شانوی به شوینه واریکی پیروز داده ناو دهروونی تیادا پاکژ ده کرده وه، زور جیاوازه له بینه ره که ی رۆژانی راسین ی سه رده می حه فده هه م. شانۆ و اتاو مه رامیکی تر ده گه یه نی، بویه نه و کیشه یه ی «یوربیدس» له لای «راسین» به جوریکی دی ده که ویته وه. جه ماوه ره گریکیه که به جه ماوه ریکی فه ره نسایی ده گورپته وه و وریاو حه ز له به زم و ره زم که ره به لای کیشه سۆزی و دلداریه کانه وه ده چوون، بویه راسین دهستی له ئاستی جیهانی سۆزداری و خوشه ویستی «ئه ندر و ماک» زور زیاتر شل کردووه وه که له لای

«یوربیدس». تهماشا ده‌که‌ی له لای راسین نه‌و دایلوژانه‌ی له‌باسی خوشه‌ویستی و تازاره‌کانیه‌وه ده‌دوی، به‌را‌ده‌یه‌ک که وه‌ک شاعیر مه‌به‌ستی نووسینی شاکاریکی دلدارانه بی، نه‌ک ته‌ن‌ها حاله‌تیکی درامیانه، به‌لام له‌لای «یوربیدس» ناگاته نه‌و ناسته، ه‌ردوو شاعیری درامانوس شانوکه‌یان به‌شانوی ئافره‌ته به‌ناوبانگه، ئافره‌ت به‌گشت ه‌ست و نه‌ست و ه‌لس و که‌وتیکه‌وه دایک، ده‌سگیران، کچ و خوشک... ه‌ردوو شاعیر کیشه‌ی بنه‌ره‌تیان له‌سه‌ر ئافره‌ت دامه‌زراندوه، واته ئافره‌تیان به‌دل و داینه‌موی ه‌لسورینه‌رو درووست که‌ری که‌سان و حاله‌ته‌که نیشانی کردوه، گرتی درامیه‌کانیان له‌سه‌ر به‌نده‌و لاوانه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، سه‌ره‌لدانی گیروگرفته‌کان و چاره‌نووس و چاره‌ره‌شیه‌کانیش به‌گه‌ردن شکاندنیان ده‌شکینه‌وه. ده‌لی‌ی بو به‌دبه‌ختی درووست بوون نه‌ک ته‌ن‌ها «ئه‌ندروماک» به‌لکو سه‌رجه‌می کاره‌کانیان، به‌لام له‌رووی به‌راورده‌وه «ئه‌ندروماک» ی یوربیدس به‌پی‌ی بو‌چوون و سه‌رده‌می بیروروامیتافیزیکیه‌که، قه‌ده‌ر، یان هیزه نادیاره‌کان وه‌ک بوونی خواوه‌ندو ده‌ست خسته‌نه‌و ناو کاره‌که‌وه، وه‌ک له‌ئاکامدا ده‌بینری - ئەمه لای «راسین» ده‌گۆرتی به‌که‌سانیک له‌ئافره‌تانی سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌م. ناسکی و ه‌ستی ده‌روونیان و سۆزی گه‌رمیان... ه‌لس و که‌وتیان پی ده‌کات... شو‌ر‌بوونه‌وه تا دوا بی ناخی ئافره‌ت... سه‌رنجیشم ئەوه‌یه ه‌ردوو نووسه‌ر له‌روژانیکدا ژیاون که ه‌ناسه به‌بوونی ئافره‌ت دراوه، ه‌ر چه‌نده لای راسین به‌بی سه‌رده‌م گه‌لیک زیاد بووه له‌رووی یه‌که‌کانه‌وه. که یه‌کیکه له‌مه‌بده‌ئه بنه‌ره‌یه‌کانی کلاسیک و ئەبی ئەمه بو‌ده‌قه‌کانی کتیبی «شاعر» بگه‌رپه‌ته‌وه به‌لکو مایه‌ی لیکدانه‌وه‌شی کردنه‌وه‌ی راپه‌کانی «ئه‌رستو» یه له‌لایه‌ن ره‌خنه‌گرانی ئیتالیاو فه‌ره‌نساوه له‌سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا، له‌شانونامه‌که‌ی «راسین» دا زور به‌توند تر پیوه‌ی په‌یوه‌سته. ئەمه‌ش خوی خالیکی گرنگ و جوی که‌ره‌وه‌ی نیوان ه‌ردوو کلاسیکیه‌که‌یه، جگه له‌وه‌ی له‌رووی یه‌که‌ی ئاوازه‌وه، واته سه‌رجه‌می شانونامه‌که له‌چوار چیه‌یه‌کی هاو ئیقاعی یه‌کگرتوو‌دا راده‌وه‌ستی. دل ته‌نگی تا ئاکام به‌بی ه‌ناسه‌یه... خه‌نده‌یه، یان ه‌ر ده‌رچوونی، واته ئەو پرژیمه

کلاسیک‌ه‌ی لای «راسین» هه‌یه . به‌و شیوه نابینری له شانۆنامه‌ه‌ی «یوربیدس» دا . هه‌ر که‌سانیش گشتیان له‌مه‌زنه مروڤانیکدان که ناغری و نه‌فس به‌رزیان جوړه جدیه‌تیک‌ی پی داوون هیچ سوکه گالته‌یان لادان له ناکام به‌خویانه‌وه نابین . یه‌ک‌ی له‌خاسیه‌ته‌کانی «تراژیدیا» به‌رای «ئه‌رستو» زمان به‌رزی‌یه ، به‌شعیر ده‌نووسران و گشت ورده‌کاری و هونه‌رکاریه‌کی تیا‌دا ده‌نوینرا ، تا گه‌وره‌ترین کار بکات . . هه‌رچون مه‌وداکانی زمانی شیعیر له‌ زمانی په‌خشان فراوانتره‌وه جگه له‌وه‌ی گونجاندن له‌ته‌ک چا‌وگه‌کانی درامادا . . داستان و به‌یته‌کان . . شیعیر بو له‌بارتر بوو له‌ په‌خشان ، له‌سه‌رو ته‌وانه شه‌وه ته‌و مه‌زنه مروڤانه وه‌ک «ئه‌سکیلوس» واته‌نی ده‌بوو به‌ زمانیک‌ی جیا‌واز له‌ زمانی ره‌شه خه‌لکه‌که بدوین . به‌هه‌رحال به‌ به‌راوردکردنیک‌ی زمانی هه‌ردوو شاعیره هه‌مان شانۆنامه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌ ته‌و جوانکاری و ده‌ست ره‌نگینه‌ی «راسین» کردوو‌یه‌تی ، به‌لام هه‌ست به‌سنوور مه‌ندیه‌ک ده‌کین . ته‌مه‌ش په‌یوه‌ندی به‌و ره‌نگ ریشان و سنوور دانان و هه‌لبه‌ستنه‌وه‌یه که‌ کلاسیک‌یه نوی‌یه‌که بو‌ی دانا ، زور له‌ زمانه شیعیره‌که «یوربیدس» جو‌ی ده‌بیته‌وه .

به‌پ‌ی ته‌و گشت جیا‌وازیانه‌ی چ له‌ رووی کومه‌لایی و ناشیوه‌ی شانوو جو‌ری دانیشتن و پیش که‌ش کردنی شانۆنامه‌کان بگور‌ی ، بو‌یه به‌ به‌راوردیک‌ی خیرایانه ، ته‌و جیا‌وازیانه‌مان له‌ شیوان هه‌ردوو شانۆنامه‌که‌دا بو‌ ده‌رده‌که‌وی ، ده‌بینین ته‌و ماوه ته‌سکه دیاری‌کراوه‌ی گریک گور‌اوه به‌ شانویه‌ک له‌بارتره . ته‌مه به‌ به‌له‌مه‌که‌ه دیاره ، چ له‌ رووی گیرانه‌وه چ له‌ رووی نه‌توانینی ده‌رخستنی زور شت ، بو‌ نمونه‌ بوونی کورس له‌لای «راسین» نه‌ماوه . یان زور شتی تر . له‌ رووی که‌سه‌کانه‌وه به‌پ‌ی یاساکانی ته‌راژیدیای ئه‌رستوتالیانه ده‌بی مه‌زنه مروڤان بن ، چونکه‌ خه‌می ته‌وانه کوله خو ده‌گری و خه‌لکی تریش پیوه‌تی ده‌گلی و نه‌ک هه‌ر ته‌وه‌نده به‌لکو هه‌موان و ولات ده‌گریته‌وه ، بو‌ نمونه کیشه‌ی «ئودیوس» به‌ پادشایی یان ئه‌فگینیا له‌ ئولیس» هتد . . هه‌ردوو شانۆنامه‌که مه‌زنه مروڤانیان له‌ خوگر تووه ، به‌لام که‌سه‌کان «یوربیدس» چا‌وبه‌ستی ویستی

خواهنده کانن زیاتر له وهی هی خوودی خویمان بن، پیچه وانهی کهسانی
«راسین» وه .

له پرووی به کارهینانی داستانه که وه . . جیاوازییه کی یه کجار گه وره ی هه یه،
ئه مهش له جیا بوونه وهی گوشه نیگای دوو سه ده مه که وه داستان له لای گریکیه کی
واتایه کی ده دا که زاده ی روانگه ی رۆژگاره که یه تی هه لقولاوی ئاره زور
خولیاکانیشی به ده م نا دیاره کانه وه داستانه که دلنیا ییه کی به گیانی ده به خشی
له مه وداکانی بوون و نه بووندا .

فلسفه سه ره تایی یه که ی گه شه پی ده کرد بو مه رامیکی که له خه ون و
خه یالات ده چوو . . به لام له لای «راسین» مه بهستی به کار هینانه که شکومه ندی
دانه به هونه ریکی بالا و ئاوردانه وه یه که به پی ی داب و نه ریتی کلاسیزم . له
ئاکامی ئه م کورته باسه دا به دلنیا ییه وه ده لیم که «راسین» زور رینایی
«یوربیدس» ی کردوو ئه و کار تی کردنهش به ئاشکرایی به «ئه ندر و ماک» ه که
که یه وه دیاره .

بەشى دوووم

پىيازى رۆمانسىزم لە ئەدەب و ھونەردا

دهروو: -

تا مروڤايه تي ههنگاو بنی، هونه ر مهزتر ده بی، مهزتر به ندرک، به روځ و روت. باله ئاسوی یه کانی جیهانیکي دی ده ژینی و کیشه ی گوره تر له خپه ده گری. شاده ماری ژیاننده وه و شارستانیه ته. دهنگی بهر ده و امی و بو پیشه و چونه. ئامیزی خوشه ویستیه که نه ته وه و نیشتمانی له خو گرتووه.

ئهم باسه مان ده رباره ی ریپازی «رومانسیزم» ده توانم بلیم «دیلاکروا. Delacroix» ی مهزنه نیگارکیش نا هه قی نه بووه کاتی له ناخه وه هاواری لی هه لساوه! «جوانی - Aesthetics» له کوئی وه ده ست پی بکه م؟

باسیکي بهر فراوانه، ژیانی گه لیک نووسه رانی به ناوبانگی قوت

داوه... (۱)

«رومانسیزم - Romanicism» بازنه یه کی گرنگه له زنجیره ئه زمونه مهزته کانی کاروانی ژیانی مروڤ. شوڤشیکي بهر به ره لاو سنوور نه ناسه، گشت لایه نه کانی ژیانی گرتووه و په رچ کردار و رهنگدانه وه ی به شوینیکی تاییه تیه وه نه وه ستایه وه. ئه ده ب و هونه ر رهنگدانه وه ی په یوه ندی نیوان مروڤ و جهانه که یه تی نه و په یوه ندیه ش خاوه نی پاسا تاییه تیه کانی تی، که له جوړه په یوه ندیه کانی دی جوی ده کاته وه، قوتابخانه هونه ریه کان به ده نگه وه هاتنی پیوستیه جوانکاریه کانه له بوونیکي میژوویی کومه لایه تی دیاری کراودا، که واته بوون و له دایکبوونی قوتابخانه و ریپازه کان بریتی یه له کاری به ده نگه وه هاتن و به ته نگه وه هاتنی باری په ره سه ندنی کومه نگاکه و پیوستیه کی گیانی و ئایدولوژی و جوانکاری یه، یان هه لویستیکي پیوسته بو به رده م باری ژیانه که.

ده ست نیشانی حه قیقه ته کانی بوونی کومه لایه تی ده کات، لیکدانه وه ی بوون و هه لس و که وته کانی مروڤ و کومه لگایه.

باریکي ئابووری چینیکي هیئایه پیشه وه و بووه مایه ی شوڤشیک له پای به ده ست هیئانی گورانکاریه کاندای.

به لئی له نکامی شوڤشی «۱۷۸۹» ی فهره نگه کانه وه و له پای به رزه وه ندی چینی

ناوه راست، دژ به دهره به گایه تی و کلیسه و ده ستگا کانی ئورستو کراتیزم له سانی
رژیمی دیمکراسیزم دا په روه رده بوو، به که ره سه ی سوزو نه ندیشه و خه بال و
سروشته دا به ره تیکی ئازادیانه وه بو پیشیل کردنی یاساو داب و ره سمه کون
کلاسیزمیه کان و پشت به ستن به خودو خوئی ههنگاوی نا، له سه ره تاوه له
ئینگلستان و فهره نگستان و ئه له مانیا دهستی پی کرد پاشان شوینه کانی دی
ئهوروپای گرته وه.

دلنیا م بابیه تیکی وهك «رۆمانسیزم» شایسته ی خو بو ماندوو کردنه هه رچه نده
به باسیکی که م دهره فته، ناتوانری گشت مه به ستیکی به ده ست بگات.

«هه لوئیسته یهك له ئاستی رۆشنکاری فهلسه فهی هوشمه ندیی» .

له سه ده كانی چه فده و هه ژده هه مدا ئینگلته ره گه وره ترین هه نگاوی په ره سه نندن و جم و جول و چالاکی له بواری ئابووری دانا بوو، بوو بووه په كه م ولاتی سه رمایه دار، له هه مان كاتدا مه لبه ندیکی پر ته وی فهلسه فهی بوژواو گرنگترین شوینی هونه رو نه ده ب، شارستانیته به گشتی . ولاتی رۆزگاری نوی . لیره وه په كه م هه نگاوی «ئه ستاتیکا» جوانکاری رۆزگاری رۆشه نی دهستی پی کرد، له کتیی «پوخته ی میژووی تیۆره كانی جوانکاری» دا ده ست نیشانی سی رووداوی به ناوبانگ کراوه، كه بوونه ته گه ینه ری جوشی كوششی بوژوا بو تروپکی مه به ست .

رووداوه كانی ئه مانه ن : -

یه كه م : - چاره سه ركر دنه كه ی ئه له مانیای سه ده ی شانزه هه م، ئه مه یان له سای ئاییندا كرا .

دوو هه م : - شوړشی ئینگلیز له سه ده ی چه فده هه مدا كه كو تایی یه كه ی به پیکه اتنی بوژواو ئوړو ستوكراتیه كان شكایه وه .

سی یه م : - شوړشی ۱۷۸۹ی فه ره ننگ كه دام و ده ستگای ده ره به گایه تی ژیر پی نا .

ئه م سی رووداوه له سای هدر په رده یه کی شاراووه بووبن، گرنگ ئه وه یه چه مکی نوی بوگشت بارو بوچوونه كان هی نایه ئاراوه، ده نگی نوی بو ژیانی نوی . لیره دا گرنگترین رواله ت و مه به ستی ئه ستاتیکای سه ره ی رۆشنکاری به سی خال ده ست نیشان ده كه م : -

- یه كه میان كه گرنگترینیانه، بریتی یه له شی كرده وه ی مرو ف، شی كرده وه یه کی ریالستیانه .

- دو هه م به ره په رچ دانه وه و دژ وه ستان به رامبه ر «پوریتانیه كان - Antipuranism»

- سی یه میان، دانانی هونه ره به ری نمایی كه رو رابه ری په وه شی جوان و پاك .

بەر له چووونه ناوهرۆکی بزوتنهوه که وه دوو یادگار به سهر ده کهینه وه که
په ی رانه هاتبوون و جوانترین ده برینه بو رۆژگار که، یه کهم یادگار نه وه بزوتنه
سالی ۱۷۵۵ له شاری «لشبون» بوومه له زهیه کی ترسناک رووی دا، له
ناکامدا سی ههزار کهسی تیدا چوون، «فولتیر - Voltaire ۱۶۹۴ - ۱۷۷۸»
که یه کیله پرا به ره مه زنه کانی رۆشه نکاری، ئەم رووداوه هه ژاندى، به تایبه تی کاتیک
پیاوانی ئاینی فه ره نسا به نه فره تیکی خوداوه ندانه دایانه قه لأم، ئەمیش بهم
شيعره کارىگه ره به روویاندا ته قیه وه: -

من به شیکى گىچکه م له هه مووانیکى گه وه
به لى، ژيان بو گشت ئاژه لیک دانراوه
به یه ک یاسا هه مووان له دایک بوون
وهک من ئازار ده کیشى و وهک من ئەمرى
هه لو چنگ له نیچیره که ی توند ده کات
به نینۆکه خویناویه که په له له رزو که کانی زامدار ده کات
تا ماوه یه ک هه موو شتى به ئاسایى ده بینى
بازه هه لو خراپترین شروپ ده کات
مروڤ تیریک ده گریته بازو ده یکوزى
مروڤیش له ته پ وتوزى جهنگاکاندا ده که وى
خوینى تیکه ل خوینى هاوړى کوژراوه کانی ده بی
ئه وسا ئه وانیش ده بنه خوانى بالنده درنده کان
ئا ئاوا هه موو شتى له جهاندا ده نالینى و ده کروزیته وه
هه موو بو مهرگ و ئازار له دایک بوون
له سه رو ئەم ئاژاوه رهنگ زه رده وه ده لى
شه ر به سه ر یه کیکدا ده بارى بو خیرى هه سووان»

ئەم شيعره ی «فولتیر» «ژان ژاک رۆسو - Jean - Jacques Rousseau
۱۷۱۲ - ۱۷۷۸» ی بزواند، که نوینه رى چه پ ره وه کانی بزوتنه وه ی رۆشنگارى

فهرنسا بوو، هاته وهرام و بهم شیویه بهدهنگ هات: -
«گهر له کیلگه کانی دهري شارددا بژینایه و شارنشین نه بووینایه، ژماره ی کوژراو
بهم رادهیه نه ده بوو. گهر له ژیر ئاسماندا، نه له خانوودا، خانوومان به سردا
نه ده رما»

دوو توماره، نهك ههر رواله تی ریرهوی روشنکاری پیوه دیاره به لکو به
پوختی پوختهی رومانتیکشی هیئاو ته به رههم.
به ههر شیویهك بیت ناتوانری «رومانتیک» چ له فلسفه ی هوشمندی یان
روژان و ریازی روشنی جوی کریتیه وه «رومانتیک» بوون و بهر سای فلسفه
هوشمندیه که یه وه «Enlightment». ههر چهنده له ئاکامدا به پروویدا
ته قیه وه و سه ربه سته ریگای گرتیه بهر. به پیوستی ده زانم ئاوریک له روشنی و
ناخ و بوچوونه کانی بده مه وه. ئەم ریازه نهك ههر له شوین و کاتیکدا به لکو له
چهن دین شوین و چهنده ها سهرده مدا خووی نواندووه، به لام به شیوه ته واوی و
راسته قینه که ی بو سده ی ههژده هم ده گه ریته وه که له ئینگلتره و فهرنسا چاوی
بوون و به رده و امی هه لهینا.

له دیر زه ماندا لای شارستانیته مه زنه که ی «گریک» له لای «سه فسه فائیه کان -
Sophistes» که له سده ی پینجه می بهر له زاین دا باو بوو ئەمانه ههر چهنده
سه ر به قوتابخانه یه کی تاییه تی نه بوون، به لام له زور بارو راو بوچووندا یه کیان
ده گرتیه وه، بو نمونه، له کیشه ی رت کردنه وه ی ئاین، له سه ر بنچینه
هوشمندیه که ش دیارده سروشتیه کانیان لیکده دایه وه، ههروه ها مروث به
بلندترین پیوه ری سروشت داناوه، بو چه سپاندنی ئەم لایه نه یان، واتیه کی
«پروتاگوراس - Protagoras - ۴۸۱ - ۴۱۱ پ. ز» تومار ده که ی نه وه که
ده لی: «مروث پیوه ری گشت شته کانه، ئەوانه ی هه یه، که هه ن، ئەوانه نیین،
که نیین».

له رووی شوینیشه وه که گه لی شوینی جیا جیا سه ری هه لداوه، جگه له

ولاتی هیندستان و چین، به لام که له سه دهی هه زده هه مدا وهك بزوتنه وه به کی پیوست خوی نواند، وهك شورشیکی نایدولوژی ناسرا که گشت شتیك به پیوهری هوش و مهنتیق هه لده سه نگینی و گونجانندی هوش و مهنتیق و یاسا سروشتیه کان و گرنگی دان به پیشکته وتنی مروّف له گه ل پاراستنی مافه کانی، ئەمانه ن که سوود به گشت مروّفایه تی ده گه یین و ناینده ی ناسووده ی بو ده ره خسینن .

پوخته ی فهلسه فه و رۆزگاره که ی له م چوار خاله گرنگه دا کۆده بنه وه به شی یه که میان ئەوانه له خو ده گری که بهر له قوناغی ره خنه سازی یه . دووم بهش، به شی ره خنه سازی یه، گرنگترین به ره می ئەم قوناغی ئەمانه ن : -

۱ - ره خنه له هوشی پوخته، سالی ۱۷۸۱ .

۲ - ره خنه له هوشی براکتیک، سالی ۱۷۸۸ .

۳ - ره خنه له به هری فرمان ره وایی، ۱۷۹۰ .

له م سی کتیبه یدا تیوره ره خنه سازی یه که ی «النقدية - Criticism» ده خاته روو، که سه رجه م ده یه وی ئەو فهلسه فه یه ی ده رخت که توانا زانیاریه کانی مروفی تیادا باس بکات، ئینکاری توانای مروّف ده کات بو گه یشتنه مه رامی زانیاری گه وه هری شته کان به واتا ئایدیالیزمییه که، مه ودا ی زانیی مروّف سنوورداره، تنه ها شاره زا بوون، به پی ی راهاتن تاکه چاوگه بو زانیین .

له م شوینه دا تنه ها ماوه ی ئەم ئاوپه خیرایه مان هه بوو، بو ئەوه ی بزانیی که چ په یوه ندیه کی تووندو تول له نیوانی بزوتنه وه و رۆزگاری روشنایی و فهلسه فه هوشمه ندیه که ی «کانت» و ریازی رومانسیزم دا هه بووه، لی ره دا ده ست نیشانی ئەو کاریگه ییه ی بزوتنه وه ی روشنکاری ده که یین که چه نده جم و جولیه کانیا ن کاریگه ر بوو بو زالبوون به سه ر ده سه لاتی نایدولوژی کلێسه و ده ره به گایه تی، نهك تنه ها دژ کلێسه بوون، بگره دژ به هه موو بیرو باوپه ئاینی یه ره ق و ته قه کانیا ن و

دژ به ریپازی بیر کردنه وهی قوتابخانه‌ی «سکولائیزم - Scholasticism» شعوبیه‌کانی روس «نارودیزم - Narodism».

یه‌که‌م: هینانی سروشت له جی‌ی تهو دیو سروشت «Metaphysics».

هه‌روه‌ها زانست له‌بری «زانستی خوداوهند اللاهوات - Theology» له‌گه‌ل دانانی یاسا سروشتیه‌که به ده‌سه‌لات و به‌ریوه‌به‌ری جهان‌ه ماته‌ریالیه‌که دووهم: بایه‌خ دان به هوشی مروّف و به‌کارهینانی له پای بینینه‌وهی یاسا‌کانی سروشت و راهینان و گونجاندنی ژیانی تاکه کهس به‌و پی و شوینه.

سی‌یه‌م: به‌کار هینانی هوش و بیر کردنه‌وهو گوئی رایه‌لی یاسای سروشت ته‌مانه ده‌بنه مایه‌ی پیشکه‌وتنی خیراو ئاکامیش به پله‌ی ته‌واوته‌ی - که‌مال - Perfecion - ده‌گات.

چوارهم: گرنگی دان به‌مافه‌کانی مروّف و کوشش کردن بو به‌ده‌ست هینانی کومه‌ل‌گایه‌کی مروّفایه‌تی چاکتر. چ گومان له وه‌دانی‌یه که ریپازی هوشمه‌ندی «الفلسفة العقلية» نه‌ک ته‌نها کریگه‌ریکی گه‌وره‌و به‌هیز بووه له‌سه‌ر «رؤمانتیک» به‌لکو له زور لایه‌نیش له‌یه‌کچوون و نزیکبوونه‌وهو یه‌کبوونیان تیادا به‌دی ده‌کری، له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا له‌هه‌ندی رواله‌ت و بو‌چوونیشدا دژ به‌یه‌کتر ده‌وه‌ستن و جویی ده‌بنه‌وه.

ته‌وهی شایه‌نی باس و بایه‌خه، ته‌وه‌یه که بوون و په‌ره‌سه‌ندنی ته‌م فه‌لسه‌فه‌یه بو «ئیمانوئیل کانت - Emmanuel - ۱۷۲۴ - ۱۸۴۰» ده‌گه‌رپته‌وه - فه‌لسه‌فه‌ی کاریکی زوری له‌سه‌ر مه‌زنه هونه‌رمه‌ندانی «رؤمانتیک» هه‌بووه، به‌تاشکرای له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک «کولریج - Coleridge» خاوه‌نی کتیی «Biographia Liraia» هه‌روه‌ها ده‌وری بالای دیوه له‌سه‌ر «گوته» و «شیلهر».

«کانت» ی فه‌یله‌سووفی ته‌له‌مانی و دامه‌زرینه‌ری کلاسیزمی ئایدیایی ته‌له‌مان، هه‌روه‌ها باب و خاوه‌نی ئایدیالیزمی ره‌خنه‌سازیی‌یه،

«رمانسیزم» ی زاراوه و چاوگ : -

زاراوهی «رۆمانسیزم - Romanicism» لای فەرهنگه‌کان «رۆمانتیسیزم - Romantisme» و لای ئینگلیزه‌کان «رۆمانتیسیزم - Romanticism» و به‌زمانی ئەلهمانی «Romantik» - به ئیسپانی و دلاتنیش «رۆمانتیکیسمو - Romanticismo».

وشه‌ی «رۆمانتیک - Romantic» ئەوه‌لناوی وشه‌ی «رۆمانتیکیزم - Romanticism» ه که به‌واتای خه‌یالاوی دیت، یان خه‌ونیانه و خه‌رافیانه. ئەم زاراوه‌یه به‌ره‌چه‌له‌ك ده‌چیته‌وه سه‌ر وشه‌ی «رۆمان - Romun» ی فەرهنگی، که وشه‌یه‌کی کۆنه و بو‌رۆژانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست ده‌گه‌ریته‌وه. ئەوساکه به‌واتای ئەو چیرۆکانه ده‌هات که سه‌رگوزشته و چیرۆکی دلیرانه و قاره‌مانیتی و پرووداوی پر مه‌ترسی و کاری جه‌ربه‌زه‌یی و شو‌ره‌سواری تیدا بوون، له‌گه‌ل دلخوازی و دل‌داری پر وه‌فاداری و خو‌به‌خت کردن و پاکیتی بی‌گه‌ردی. جا ئەو چیرۆکانه به‌زمانی شیعر هونرا‌بنه‌وه یان به‌په‌خشان نووسرا‌بن.

گه‌لی جار هه‌ر وشه‌ی «رۆمانت - Roman» به‌کار ده‌خینرا و سه‌وی بی‌ده‌کرا، هه‌ر به‌ شیوه‌و له‌بزی «رۆمانت» ه‌وه چوه‌ ناو‌زمانی ئینگلیزیشه‌وه. له‌لای ئینگلیزه‌کان به «رۆمانسیت» راهات، هه‌رچۆن وشه‌که بو‌ناوی «رۆمانس - Romance» ده‌گه‌ریته‌وه و که «ic» چۆته سه‌ر واته بو‌ته «رۆمانسیزم - Romanceic» واته چۆته شیوه‌و دو‌خی وه‌سپه‌وه، به‌پیی گرامه‌ری زمانی ئینگلیز، دوا «سین - C» که له‌ ئاخافتندا به «تای - T» هه‌لده‌گه‌ریته‌وه، واته به «رۆمانیست» ده‌خوینیریته‌وه و کاری پی‌ ده‌کریت. تا زه‌مانیکی نزیک هه‌ر بو‌ئه و اتاو مه‌به‌ستانه به‌کار ده‌هینرا. ئەم زاراوه‌یه چ «رۆمانس - Romans» یان له هه‌ندی شوین به «رۆمانز - Romanz» له‌بزه‌کرا، گو‌رانی به‌سه‌ردا هات و مه‌ودا‌کانی فراوان بوو، تا گه‌شته ئاستی داستان و چیرۆکه ئاینی‌یه‌کانیش له

لايېک، پېرېسټې پېيوه ندى ئەم وشه يه به سده کاني ناوه راسته وه پېيوه ندى
به رومانه دانانې و کاره سهيره کاني ئەم ده مانه يه، بويه کاتيک به زمانې نه له مانې
گه يشت به «رومانتېش - Romantisch» ناو ده برا، واته ئەم شتانه ي پېيوه ندى
به ژينې ئەم رۆزگار وه بوو. ليره دا ئەم بهر چاو ده خه م وه که به سه رکړنه وه ي
سوارچاکې و چيروکه ميژووي ئەم رۆزگارې سه ده کاني ناه راست ديارده يه کې
زه ق و له بهر چاو بوو. ئەم رۆزگارې ئەم رپيازي «رومانسيزم» ه ي خولقان، که
به روو بوومي ئەم شوپشانه بوو له و سه رده مه دا بهر پابوون. له پيشيانه وه شوپشې
«۱۷۸۹» فهره نگستان بووه داي نه مو ي ناگريني گه ليک بزوتنه وه و گر انکاري.
پاشاي شوپشې ئەم هريکاييه کان. کاريکي پيوسته و شتيکه هر ده بي بي، ده بي
فلسه فه و روانگه و گوشه نگاي نو ي له دايک بي، چ بو ئاور دانه وه له رابووردو و چ
ئەم ده م وه يان بو تيروانيني ئاينده و داهاتوو. که واته رووداو يکي سه يرن يه و
کاريکي يه ک جار ئاساي يه به رهنگار بوونه وه و بهر په رچ داناوه و درژ به يه ک وه ستان
بيته ئاراهه. واته بهر له هه موو شتي بووني ئەم رپيازه ني يه، درژ وه ستانه به رامبه ر
به رپيازي «کلاسيزم». ئەم بوو له سالي «۱۷۶۰» وه له لايه ن زوربه ي زوري
ميژوو ناساني ئەده ب و هونه ره وه به واتاي هونه ري ناکو کي «کلاسيزم» و ئاوه ژووي
به کار ده ه ي نرا يه کم که سيکيش که گه واهنامه ي ده ستمانه بو به لگه ي ئەم
به کاره ي نانه بريني يه له «فردريک شليگل - Friedrich Schlegel» ي
ره خنه گري ئەله مانې ئەم نووسه ره بانگي بو ئەم رپيازه هونه ره يي يه نو ي يه دا درژ به
رپيازي «کلاسيزم - Classicime» پاشان «مه دام دي ستال - Stael -
Mdamde ۱۷۶۶ - ۱۸۱۷» چووه سه ر ئەم رايه و له وولاتي فهره نگ دا بانگي
بو هه لدا، که ئەم رپيازه ئەم هونه ره يه رابووردووي ني شتماني تيا دا ده ژي، هر
ه و واتايه شه وه چووه ئيسپانيا، له ده وروبه ري سالي «۱۸۱۵» دا.

«رومانسيزم» دابربوونه له ياساکاني «کلاسيزم» له گشت خاصيه ته
گه وه ريه کاني دوور ده که و يته وه. هر چون سه ده نو ي يه که ئەم چونکه
«Concept» و بو چوونانه ي گوړي، که واته خو ي له خو ي دا ئەفرانديه، بويه

كەسانىك لە نووسەرە عەرەبەكان ووشەى «الابداعية» يەيان بەرامبەر ووشەى «رۆمانسىزم» راگرت و بە ئامبالا ياندا دورى .
 زور گەل ويستويەتى وشەيەكى خومالى بو بىنئىتە ناوہو جىگرەوہى بو پەيدا بکات ، ئەوہ بوو لەلای ئىنگلىزەکانىش ووشەى «پیتورىسک - Petorick» يان ھاوتای «رۆمانتىك» کردەوہ ، ئەم ھاوتا کردنەوہیە گەلىك چەندو چوونى لىوہ پەيدا بوو ، واتە شوينى داتاشراوہ «پیتورىسک» دەست نىشانى سەرنج راکىشانى بىنراوئىك دەکات ، بەلام «رۆمانتىك - Romantik» بەر لەگشت لایەنىك دەست نىشانى ئەو پەرچ کردارە سوژى گەريانە دەکات کە بىنراوہ کە لەناخى مروّف دا دەيانخاتەوہ . «۲»

«ژان ژاك روسو - Ronsseau ۱۷۱۲ - ۱۷۷۸» لە لاپەرە پەنجای کتیبى «خەوئەکانى گەريدەيەكى تەنھا - Reveiesdu Premeneur Solitaire» دەلى : «کەنارەکانى دەرياچەى بىسىن» رۆمانسى ترە لە کەنارەکانى دەرياچەى «جنىف» . «۳»

هەر لە بارەى پەرەسەندن و واتای زاراوہیەوہ «لillian - رفرست - Lillianr» Furst جىگای «رۆمانهافت - Romanhaft» ی کونە ووشەى ئەلمانى گرتوتەوہ ، کە بە واتای ھەموو جوړە بىنراوئىكى سروشتى يان کيويە دەھات . بو دووجار ئەم ووشەى «رۆمانس» ە وەك ريبازيکى سەربەخو و قوتابخانە ناوبرا ، ئەوہ تا «قوتابخانەى رۆمانتىكى - Romantik School» ئەم قوتابخانەيە بو يەكەم جار لە کوتای يەکانى سەدەى ھەژدەھەم و سەرەتاکانى نوژدەھەم لە ئەلمانیا ھاتە ژيانەوہ .

بەلى وەك قوتابخانەيەك لە سالانى «۱۷۹۸ - ۱۸۰۰ ز»

لەو پەرى گورەى پەرەسەندن و پيشکەوتن دابوو . لە کاتىکدا کومەك کارى يەكى بى ھاوتای بەھىز لە «Yuna - بينا» لە نيوان رەخنەگرانى ئەوروپای «فردريش - Friedrich» و «ئوگسن شليگل - A - W» Schegel «كارولين شليگل - Carolen Schegel» و شاعيران «تيسك -

«Tisig» و «نوڤاليس - Novalis ۱۷۷۲ - ۱۸۰۱» فهيله سووفان «شلينگ»
«Friedrich Schelling ۱۷۹۲ - ۱۸۲۴» و «فريدريش شلايرماخر -
Shlamikar دا دروست بوو ئەم قوتابخانه‌يهش بو به ره‌ه‌لستی قوتابخانه‌ي
هوشمندی «Rationalism School» سه‌ده‌ي روشي
«Enlightenment» «التويريه» بوو كه دژ به هوشمندی دووره‌گيانی
«العقلية غير الروحية» وه‌ستابوو.

بو جاريكي دي ئەم زاراوه‌يه تايبه‌تي بوو بو ئەو ريبازه هونه‌ره‌ي‌يه‌ي كه له
سالانی بيست و سي‌يه‌كاني سه‌ده‌ي نوزده‌هه‌مدا له ئەو روپادا بلاو بوويه‌وه، ئەو
ريبازه‌ي جيگاي كلاسيزه نوي‌يه‌كاني گرتەوه.

«پوخته و ئاکاڤ»

یه کهم: - ئەم زاراووی «رۆمانتسیزم» بە واتای ریناژیکیی هونەر دی، که له سالانی بیست و سیهکانی سەدهی نۆزدههەمدا جیگای کلاسیزمی گرتەوه و وهک قوتابخانهیهکی سەر به خو که و ته کار.

دووهم: - چاوگ و سەر هەلدانی بو شوێرشه کهی «۱۷۸۹» ی فەرهنسا ده گه پرتیه وه، ئەو شوێرشه ی چینی بوژوا بهر پای کردو دام و دهستگاکانی پاشایهتی و نۆبلهکانی هه لگرت، که به هوی مملانی ی گه لانه وه بهرامبه ر ده ره به گایه تی و دام و دهستگا بهر بهستهکانی ئازادیه وه دروست بوو. له و نهجامه وه شیوه و شیوازهکانی کۆن پووت بوونه وه هه ره سیان هینا، ئەو بزوتنه وه و گۆراکاری یه سهر پای ئەوروپای گرتەوه و بهرامبه ر حه قیقه تی سەده که یان هوشیاری کردۆنه ته وه. له م رووداوه میژووی یه گرنگه وه گه وره ترین گۆرانکاری له جیهانی هونهردا رووی دا.

سی یه م: - بو به کار هینان و مامه له کردن به م زاراو یه، له چهنده ها کاتی جوړاو جوړدا به کار هینراوه، بو نمونه: -

له ناوه پراستی سەده ی حه فده هه م دا - سالی «۱۶۵۴» له کتیبی «بیره وه ریهکانی ئیقلین» دا به کار هینراوه.

له سه ره تاکانی سەده ی هه زده هه مدا سالی «۱۷۰۵» له لایه ن «ئه دیسون - Edison» وه له کتیبی «تیبینی یهکان له سه ر هه ندی ناوچه ی ئەوروپا» به کار هینراوه.

سالی «۱۷۱۱» «ئه لیرال» ئۆف شافتسیری - Chafestry» له کتیبی «خاسیه ته کان» بو چه ند جاری ناوبراوه.

چواره هم: - وهک هه موو زاراو یه کی دی له تهک په ره سه ندن و شارستانیه تدا په ره ی سه ندووه هاو له بوته وه، بویه مه ودای به کار هینانی نوی و جوړاو جوړی وه رگرتوه. به تاییه تی بو ئەو شتانه ی، یان ئەو دیاردانه ی لایه نیکی بوئی خاسیه ت و

هەری «رۆمانسیزم» ی لی هاتی.

پینجەم: - ئەم وشەیه بە واتا لاتینی یە کۆنەکەیی، عەوام، واتە رەش و رۆوت و زۆربەیی جەماوەر دەگرێتەو.

هەولیک لە پای پیناسەدا

بەخۆرای نەبوو و وتویانە: «ئەوێ بیهوی پیناسەیی «رۆمانسیزم» بکات، ئەو، خۆی لەقەرەیی کاریکی پر مهترسی دەدات. زۆر کەس بە قوربانی بوون». «۴» ئەو ئاگاداری یەیی سەرەووە لە دوو تووی باسیکدا بوو کە لەلایەن «ی. ب. بۆرگۆرم - Y. B - Porgorm» هە، سالی «۱۹۴۱» بلاوکرایەو. بەر لەو نووسەرەش، سالی «۱۹۲۳» «گریرسن - Greirsn» هەر لەم بواری پیناسەکردنەدا وتویەتی: «زاراویە کە وەك کلاسیزم، لەو دەچی گشت هەولی بو پیناسەکردنی نەتوانی بروا بەخاوەن هەولە کەو خەلکی بیی «۵».

لە سالی «۱۹۲۵» دا لیکۆلەرەو یەکی بەلچیکایی بە نیازی پیناسەکردنی ئەم «رۆمانسیزم» ه، سەدو پەنجای پیناسەیی کوکردهو.

«فردریک شلیگل» ییش لەناو نامەیه کیدا کە بو براکەیی نووسیو دەلی گوایه «کۆششیکی زۆری لە پای پیناسەکردنی «رۆمانسیزم» دا کردو و توانیویەتی بەسەدو بیست و پینج لاپەرە پیناسەیی بکات. «۶»

«بۆل فالیری - Valery - ۱۸۷۱ - ۱۹۴۵» بەرادیە ک وری بەرداوه، گەیشتوتە ئەو بروایەیی کە کەسی هوشمەندی، بیر لەو کارە ناکاتەو.

لەبەر ئەوێ «رۆمانسیزم» گەلی فراوانەو چەندەها لق و تەرزو لایەنی لی بوتەو، لەگەڵ ئەوێشدا کە خۆی لە خۆی دا ئازادی و بەرەلا بوونی تبادایە، سنوور نەناسە، بۆیە ئەو کەسێ بیهوی بە ئاستی قەناعت بگات، دەبی زۆر بە چاکی رۆژگار و گشت شوێش و گۆرانکاریەکان، لە تەك سەرەلدان و بەرەسەندنی ریبازە کەو بەئاشنا بوونی تەواوەتی بەگیانی رۆمانسیزم، لە جیهانی

فراوانی خاصی ته کانیه وه، له گه ل نهو حقیقه ته ی که نابیی پشت گئی بخر، نه وهش بریتی یه له کیشه ی پیوستیه کانی کومه لگا، به و هونه رو ریبازه، له گه ل زاینی راده ی به دهنگه وه هاتی، له و بهر فراوانی یه وه که له باره یه وه و تراوه: «هینده ی ژماره ی رومانسیزمه کان، جووری رومانسیزم هیه». «۷»

جگه له وه ی گه لی که س کاتی ویستوو یانه پیناسه ی بکن، ده سبه جی «کلاسیزم» یان هیناوه وه له سه ر بنچینه ی جیاوازی خاصی ته کانیان له رووی بهر وارد کردنه وه پیناسه یان کردوه. یان نه وه تا کت و مت رهنگ و رووی شوپش گووانکاریه کانیان پی داوه. به لی به بی نه وه ی دهستی دیاری کردن بخه نه سه ر گه وه ره ی بوون و مایه و چه مکی «مفهوم - Concept» ی مه به سه ته که. نه وه تا «شارل نو دیسه - N. Charles» ش له رووی پیناسه کردینه وه و توویه تی: - «نه گه ر نه ده ب وینه ی کومه لگا بیت. ده توانری بووتری که «رومانسیزم» جگه له «کلاسیزم» ی نوی خوازه کان، چ شتیکی دیکه نی یه، واته ده برینه له کومه لگا نوی یه که». «۸»

یان نه وه تا «مه دام نیکر - Madam Necker» پشیناز ده کات، به نه ده بی «رومانسیزم» بووتری نه ده بی کومه لایه تی. «فیکتور هیگو Victor Hugo ۱۸۰۲ - ۱۸۸۵» ش رای وایه که «رومانتیک» هه من شوپشی فه ره نسایه وه له نه ده ب دا بهرپا بووه، چونکه نازادی ئیلهام و برایه تی هونه ره کان و یه کبوونی ره گه زه کانی نه ده ب، به لکو تیکه ل بوونیان تیا دایه.

له م ده رفه ته دا چند نمونه یه کی به ناوبانگی نه و پیناسانه تمار ده کم، که فروانی ریبازه که ده رده خه ن:

● «رومانسیزم» ده رده داری یه و «کلاسیزم» یش له ش ساغی. «گوته».

● «کلاسیزم» له چوارچیوه ی سنووردا وینه ده کیشی، «رومانسیزم» یش له بی سنووری دا. «هاینه».

● گه رانه وه یه بو سروشت. «رؤسو».

● سه ربه سستی یه له نه ده ب دا. «هوگر».

● ههولداڻيکه بو له واقع ههلهاتن. «ووترهاوس».

● له گشت کاتيکدا «رۆمانسيزم» هونهري ئه مروييه، «کلاسيزم» يش هي دويني . «ستندال».

● سۆزه زياتر له وهی هوش بي، دلّه بهرامبهه سههه. «جوورج ساند»

● ئه وه په ره سه ننده يه که به سهه راهاتوودا زال ده بي وه له ناسکي خه يالدايه . «هیرفورد».

● سهه سوورپمانه. «واتس دتسن».

● حه په ساندن خسته سهه جواني يه. «پيتر».

● ريبازي ئه فسووناوي يه له نووسيندا. «کيسير».

● گيان له شيوه بايه خدارتره. «گريس».

● زالبووني هونه ره به سهه زيان دا. «ئيشعيا» برلين».

● رۆمانتيك ئه وه هونه ره يه، که به ره مه ي شاکاري بالا پيشکه شي خه مليوون،

توانايان هه يه زور تر چيزي خوشي به گه لان بدهن. «ستاندل».

● ئه وه ي «رۆمانتيك» يانه بلي، ئه وه هونه ريكي نوي ده لي. «بودلير».

● رۆمانسيزم، گوله سوزه وه له خويني «مه سيح» وه سهوز بووه. «حريرسون».

● سهه به ستي و داهينان و نويي کردنه وه داده نرين به گرنگترين رواله ته کاني

ئه ده بي رۆمانتيك که له وه ئه ده به ي به کلاسيزمي ئه وروپايي يه هاوچه رخه کان

ناسراوه جوي ده بيته وه. «کيوخيلبيکر».

پوخته : -

رومانسيزم رېبازيكي هونه ريانه ي نه وروپاي يه ، له سده ي هژده هه مده وه له
ئینگلتره و نه له مانيا ده ركه وت ، له سده ي نوزده هه مده وه لاي فدره نسا يه كان و
ئيتاليا يه كان و ئيسپانيا يه كان چاوي بووني هه لهينا ، له سالاني بيست و سيه كاني
سده ي نوزده هه مده وه ، جيگاي «كلاسيزم» ي گرته وه .

هه روه ها ديارد هه كي سايكولوژيانه يه سوزيكي هه لچوو كه نار ه زووي
سه ربه ستي يه تي له كوټ و به ربه ست تيكه ل به نائوميديه كي ته واو ، كه له بنچينه دا
بو نه ماني بروا به هو شي مروټ ده گه رپته وه .

«له ناكامي نه و بزوتنه وه يه ي شور شي «۱۷۸۹» ي فدره نسا نايه وه و له ناكامي
ململاني ي گه لانه وه دژ به ده ربه گايه تي ، هه روه ها به هو ي نوشتي ده ستگا
كومه لايه تيه كانه وه ، له مده وه دوولقي سه ره كي پهيدا بوو ، يه كيكيان ده نگدانه وه ي
سه ركه وتني رژيمي بورژوا ، له هه مان كات دا ترسي ده ربرين بوو له بزوتنه وه
شور شي گيريه ميللي يه كان . دووم لقيان ريگايه كي شور شي گيرانه ي پيشكه وتن
خوازي گرته بهر ، هه لچوو به رووي ده ستگا كومه لايه تيه كاني بورژوا و رژيمي
ده ربه گايه تي و سياسه تي كونه په رستانه»^(۹) .

له دايكبوون : -

شتيكي سه لميندراوه كه په ره سه ندني هونه ر ، پا به سته به سه راپاي په يوه ندي يه
كومه لايه تيه كانه وه ، په يوه نديه كاني نيوان چينه كاني كومه ل ، به ستراره به ململاني
چينا يه تيه كه وه ، بو يه هه ميشه ره نگ و رووي ئايدولوژي چينيكي پيوه دياره ،
هه رده م هه ول و خولي اي بو نه و چينه يه ، بو ي ده ربه نجی و داکوکی و پشتگيري لي
ده كات ، به رهنگاري چينه دره كاني راده وه ستي و ده جهنگي . پاش نه و بورژانه وه يه ي
بورژوا ، مروفايه تي بي نايه قوناغيكي نو ي ژيان و كارواني پيشكه وتن و
په ره سه ندنه وه . كه واته ده بي گورانكار يه كي بي هاوتاو هاوشان به رامبه ر نه و بارو
دوخه نو ي يه بيته وه .

که واته ده بی نهدب و هونه له قوناعی «کلاسیزم» یه وه بچینه قوناعی «رۆمانسیزم». نا ئه مه یه گه وه هری بوونه که و خالی جوی که ره وه و هوی سه ره کی هونه وه که دیارده یه کی گرنگی کومه لایه تی و روویه کی رونکی هوشیارانه ی، که ده لاین هونه ره مه به ستمان له وه هه موو جیهانه یه، له جوره کانی ده برینی هونه ریانه، له گشت شیوه هه ست پیکراوه جورا و جوره کانی هونه ره، وه که نهدب به گشت ده روو مه وداکانیه وه و نیگارکیشان، موسیقا، په یکه رتاشی، شانوو سینهما... هتد، ده گرته وه...

به و گشت لایه ن و سه ره له دانیه وه، هه ره له کانگای پیویسته کانی ژبانیه وه یه، واته به ره له سه ره له دانیان تووی پیویستی ژبان ناشتوونی، به لئی ژبان ماته ریای خه لک و خواکه په روهرده ی ده کات.

دروست بوونی له پای یارمه تی دانی مروقه بو زانستی بوون و بیننه وه، له نیوان مه وداو خاسیه ته جوانکاریه کانیه وه، که واته بی گومان کاریکی ره وا بوو که له کوتای یه کانی سه ده ی هه ژده هه مه وه و له سه ره تا کانی سه ده ی نوزده هه مه وه، ئه م ریازه تابه له دایک بووه، ده ست به سه ره شوینه گرنگ و دیاره هه ره به کاره کانی هونه ردا بگری گه ره له خاسیه ته گه وه ره یه کانی «رۆمانسیزم» ورد بینه وه ئه وساکه زور به چاکی هه ست به هوی حه قیقه تی بوون و له دایک بوونی ده که یه ن، جگه له وه ی له گشت خاسیه ته کانی و سه ره جهمی ته قه لاکانیدا، ده یه وی مروق چاوگ بی، مروق مه به ست بی، مروق... له سه ری سوور وه ته ره.

به لام نه که مروق به هوشی یه وه، نه که به بیریه وه، نه که به توانایه وه، به لکو به ته نه ای و تاکه بی و خه یالاتیه وه، به لیشاوی سوزو خه ونه کانیه وه، به گوشه نیگا و بوچوونی خه و الوانه و خه یال نیگاریه وه، به ویزدانیه وه بو ئامیزی سروشت، بو دلنیا بوون و سه ره ره کردنی سه رفرازی له تاو هه راو هوریا و خه م و مه راقی شارنشین.

«وردز و یرث - Words Woth - ۱۷۷۰ - ۱۸۵۰» که په کیکه له رابه ره کانی بزوتنه وه ی «رۆمانسیزم»، له و پیشه کیه دا که بو کومه له شیعی «لیری کال باوداس -

«Lyricd Bauads» ی له سالی «۱۸۰۰» دا نروسه زوره دهلی: «...»

سهره کی مان لهم هنراوویه تهوویه که رووداوو هلویتسه کان له ژیانی هادی
ملبژیرین، وه - بومان بلوی، به زمانیک وه سفیان بکدین، که به راستی نه زمانه
بیت لایه ن خه لکه وه به کار دهینریت، به لام هدر له و کاتیشدا ده مانه
هندی رهنگی خه یال بخهینه سهر شته ئاسای به کان به چه شنیک که له میشکا
رو وواله تیکی نا ئاسایی خویان بنوینن...»^(۹)

رابه رانی «رومانسیزم» خویان به رابه ری خیر خوازی و مسرگه رکهری به ختباری
مروف داده نا، داخیان بو ژیانی پر له کلولی و چه رمه سهری و به دبه ختی و
چه وساندنه وهی جاران ده خوارد، تهووتا له «ئینگلتره» که سانی وهک «بایرون -
Byron - ۱۷۸۸ - ۱۸۲۴»، «هوگو - Hogo» له لای فهرهنگ «گوته -
Goethe - ۱۷۵۹ - ۱۸۰۵» و «شیلر - Schiller - ۱۷۵۹ - ۱۸۰۵» شاعیرانی
ئه له مان. له لای رووسه کان «پوشکین - Pouchkine - ۱۷۹۹ - ۱۸۳۷»
سهره نجیکی سهرپی بی به ره مه کانیا ن تهو راستی به مان بو ده سه لمینی.

رابه ره کان «رومانسیزم» که م و کوریه کانی «کلاسیزم» یان ده نایه پیش چاوی
خه لکی و له گه ل تهووشدا تهو خالانه یان دیارو زهق ته کرد که جه ماوهره که ی
دهه ژان و ده ورژاند، وهک خالی پی به ستنه وهی کلاسیزم له گیانی داکینان، یان
تهو قالب کاریه رهق و ته قانه ی کلاسیزم به هونه ری ره واپینی بوو، قالبی
ناماده کراو، یان زور له خوکردن و زوره ملی... هتد.

له گه ل ته م که موکوری ده رخسته شدا، ههر سهره لدان و دم کردنه وه به کیش
بوون و به رامه ی کونی لی بهاتایه، خیرا دم کوتیان ده کرد، یان که سی نیازی
داکوکی له کون کردنی به خه یال دا بهاتایه، تهووش سهر کویر ده کرا.

کاره که به مه شهوه رانه وه ستا دهنگی بیری مورک و رهنگ و رواله تی خویی به رز
بوویه وه، نهک ههر لاسای کردنه وهی کون ناپه سهند ته ماشا ده کرا، به لکو لاسایی
کردنه وهی که سانی شوینانی دیکهش، تهووه بوو ههر له سهره تاو به که م ههنگاوه وه
«رومانسیزم» هئه له مانه ی به کان، شوپشیکیان به رامبه ر لاسایی کردنه وهی تهو دیوو

سنووریا ته وه به ریا کرد. هدله ی وه ستانی نهو شه پوله لاسای کاری ده .
هونه رمه ندانی فهرهنگ و ئیتالیایان بوو. «لسنگ - Lessng - ۱۷۲۹ - ۱۷۸۱»
هیرشی توندو تیژی برده سهر نهو هونه ره کلاسیزمه ی لهو دیو سنووره وه خوی
ده کرد به ولات دا.

له لای روسه کانش «پووشکین» که وته هاوارو کارکردن بو بزارکردن و
پوخته کردنی هونه ره روومانسیزمه روسیایی به که، له پای مۆرک و رهنگ و رووی
خومالی پی دان دا.

گه لی کوششی کر، بروانه چامه ی «قهره ج» چ ئاور دانه وهو لاسای کردن و لی
وه رگرتنیکی کون و کلاسیکیانه ی پیوه نی به.

به شیواریکی نویی بایرونییانه نووسراوه، بابه تیکی روومانسیزمه یه،
به اوردی ژیانی خیله قهره جیک به ژیانی شارنشین ده کات، مه رگی «زیمفیرا» ی
تومار کردوه، ئازاره کانی قهره جه سال داره که ی به سه رکردوته وه. «۱۰»

پووشکین له چامه ی «قوزاقی» دا سالی «۱۸۱۴» بو چیروکیکی کونی
رووسیایی گه راوته وه، لهو چامه یه دا وینه یه کی دلگیری دلداریی قوزاقی و
کیژوله یه کی جوانی بو کیشاوین، لی ره دا نمونه یه کی: -

جاریکیان، له نیوه شه ودا،

قوزاقیه کی ئازا، سواری کولی ده ریا بوو،

به ناو ته م و تاریکیدا.

قوزاقیه که جله وی ماینه که ی کرده وه

ئاو زهنگی لی دا

وهک تیر ده رپه ری،

به لای کووخته کاندایا وه رگه را

له ته م و مژدا... مانگ ئاسمانه دووره کانی به زیوو رهنگ ده پوشی،

کیژیکه جوانکیله ی خه مبار داده ینشی، شه وگار تار تر ده بی،

مانگ ئاوا ده بی، «وه ره دل به ره که م ماینه که م ئاوده». کاتی هونه ری «فهرهنگ»

نهش ونمای کرد له لای هونه رمه ندانی نه وروپا بووه جوانترین نمونه ی بالای
 هونه ر، ته نانهت شاری «پاریس» یان به پایته ختی جیهان داده نا، له و بروایه دا
 بوون جیگای شاری «ئه سینا» ی شارستانیته که ی «گریک» ی گرتوته وه، هرچون
 شوپشه که ی فره نگ و هونه رمه ندانی بانگیان بو گشت جیهان زامن ده کات، له
 شوپشه که دا ژیانیکی گه لیک مه زیان دیه وه، هونه رمه ندانی پیشروه ی وه
 «ئه ندریه شینیه - Andre Chenier ۱۷۶۲ - ۱۷۹۴» و شاتوبریان - Chateau
 Briand ۱۷۶۸ - ۱۸۴۸» پاشان «لامارتین - Lamartine ۱۷۹۰ - ۱۸۶۹»
 و «هوگو - Hugo ۱۸۰۲ - ۱۸۸۵» و «ئه لفرید دی موسیه - Alfred De
 Musset ۱۸۱۰ - ۱۸۵۷» له گه ل «ئه لفرید دی ڤینی - Alfred De Vigny
 ۱۷۹۷ - ۱۸۶۳» نه و رابه رانه چ به چاکی و چ به خیرایی له ته ک شوپشه که دا
 هاتن، بی گومان دروست بوونی نا کوکی و گوشه نیگای جیا جیا کاریکی
 ئاساییه، پاش ماوه یه ک شوپشه که چه وته ری ی گرت و به دیویکی دژواردا
 که وته وه، ناثومیدی و رهنجه روی به زور لا به خشی تارمای ره شینی نایه سه رچاوی
 زور له وانیه به گه شینی یه وه تییان ده روانی، له و خراب شکاندنه وه ی
 شوپشه که وه گه لیک بیرو بوچوون و بیرکردنه وه ی نوی هاته ئاراهه، وه ک په رچ
 کرداریکی ماقوول و مه نتیقی، نه و هه لپه و ته ماکاری و ده ست در یژیه، بزواندن و
 گه شاندنه وه ی گیانی نیشتمان په روه ری له دل و هوشی هونه رمه ندانی گه لانی
 وه ک، ئینگلیزو نه له مان و رووس دا دروست کرد. ئیتر خوویان دایه ژیاندنه وه ی
 که لتووری نیشتمانیان و بوژاندنه وه ی عه نه ناتی نه ته وایه تی، تا بارمه بی بو زامن
 کردنی هونه ریکی خومالی و به روونی شه قاسی خو خویه تی پیوه بدره وشیتته وه.

* * *

له باره ی رومانسیزمی ئینگلیزیه وه، سه ره تای بزوتنه وه که ی بو کوتای یه کانی
 سه ده ی هه زده هم ده گه ریته وه، ئینگلیزه کان هرچون خو و ره وشتی یانه، نه و
 شته ی وه ری ده گرن، به په له گورانکاری تیدا ده کهن و گیان و بویه کی
 ئینگلیزیانه ی پی ده به خشن.

سهره تا له ئه فراندنه کانی «رؤبرت بزئر - Robert Biznir» پاشان له
 شيعره کانی شاعيرانی ناسراو به شاعيرانی دهريچه ئه م سى شاعيره ی که گورانيان
 به سهر سى دهريچه که دا هه لداوه و له جوانيه وه ی دووان! «وردزورس Words
 Worth - 1770 - 1850» و «کولريديج - Coleridge - 1772 - 1834»
 «ساووزی - Southey - 1774 - 1834» گه لى شاعيري لى هاتووی وه
 «شيلي - Shelly - 1792 - 1822» و «کیتس - Keats - 1795 - 1821»
 ئه م شاعيرانه دهستيکی بالايان له رومانسيزمی ئینگلیزی دا هه بووه .

خاسیه ته کانی رومانسیزم: -

یه کهم: - سهر بهستی، سهر بهستی له کوټ و پیوه ندو کلیشه‌ی ناماده کراو، له گشت داب و رهسم و نهریت و یاسایه کی کلاسیزمانه و کون. نازادبوون له گشت بهر بهستی و سنوورو عوزمیکی کومه لایه تی. بهر له ابوون پر به گیانی ناره زوو.

«هیگو - Hugo» و کهسانی دیکه‌ی هاوانی، «رومانسیزم» یان، به هونه‌ری سهر بهستی و نازاد بوو له کوټ و پیوه ند پیناسه کردووه، به لی زالبوونی هه‌واو هه‌وه‌سی تاکه که‌سی و خود ویستی له سهر ووه‌ویه. سهر بهستی بوون له هه‌لباردنی که ره‌سه و جو‌ری ده‌برین، شیوازی شیوه... هتد.

هر له‌م خاله‌شه‌ویه بانگی ته‌فراندنی هونه‌ریان بانگ ده‌دا. له‌م نازادی ویست و بو‌چوونان‌هوه، ده‌یان لق و پوپی نوی، روژ له دره‌خته‌که‌ی رومانسیزم زیادی ده‌کرد، چونکه بیرو خه‌یال و ده‌ستی هونه‌رمه‌ندیان نازاد کرد. هونه‌رمه‌ندانی ئینگلیز هونه‌ری «بالادس - Ballads» یان هیئایه پیشه‌وه، که بریتی بوو له کورته‌چامه، و به‌گورانی بالادس ده‌ناسرا، به‌ر له هه‌موان «وردز ورس - Words Worth» خاوه‌ن ده‌ست بوو. شاعیرانی ته‌له‌مان و ئینگلیز، هونه‌ری چیروکه‌چامه «القصیده القصصیه». هه‌روه‌ها میژووه‌چامه «القصیده التاریخیه» رومانسی میژوویی.

پاشان شیوه داستانی و به‌یت، پر له‌کاری سه‌یرو سه‌رسور هینه‌ر له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی داستان «بایرون - Byron» ی شاعیر خاوه‌ن ده‌ست پیشکه‌ری ته‌م داهینانه‌یه، بو‌یه هه‌ر به‌ناوی ته‌وه‌وه به‌بایرون چامه «القصیده البایرونی» ناسراوه به‌سه‌ره‌اتیککی پر له‌مه‌ترسی و ته‌شکه‌نجه‌ی قاره‌مانی ده‌گیرته‌وه. که ته‌وقاره‌مانه ده‌ستی هیوا له‌خه‌لکی ده‌شواو بیزی لیان ده‌بیته‌وه خو‌ی لیان دوور ده‌خاته‌وه و دژ به‌گشت دیارده‌یه‌کی ره‌وشت نزمی و به‌رباد بوونی ده‌کات و خو‌ی به‌تاککی چاککی ده‌هیلته‌وه.

بویه تنها پشت به خوی ده بهستی. که واته زور بهی بابه ته کان له سهر بنچینهی
 جهر بهزه کاری و سوار چاکی، ثم پالنه وائیتی به رهنګ و پروویه کی هره دیاریانه بو
 به لګه ی ثم واته یهم دایلوژیکی شانونامه ی «مرؤف و چهك - Arms And»
 «Theman» ی «جورج برناردشو - Shoo - ۱۸۵۶ - ۱۹۲۳» ده هیمنه وه که
 له سهر زاری «راینا - Raina» ده لّی: «باشه، ئیستا وام نه زانی سهرگیس
 له باوه شی گرتبووم و ئه پروانیه چاوه کانم.
 له وهیه بیرو باوه ری پالنه وائیتیمان تنها له بهر نه وه هه بوو بی چونکه ئیمه گه لی
 چه ز به خویندنه وهی «بایرون» و «پوشکین» نه که یین، هه روه ها چونکه ئیمه گه لی
 شهیدای ئوپرای «بوخارست» یین. ژیانی راسته قینه ی وا که مه وه کو من بو ی
 چوو بیتم، هه رنییه . . .»

به لام چی بوو به گه وهه ر؟ بوونی گرنگی دان به هه لچوونه کانی ناخ له سهر
 ناکوکیه توندو تیزه کانی پالنه وانه که، مملانی ی ئایدو لوژی و سایکولوژی له تهك
 ده ورو بهردا پروانه رومانه کانی «هوگو» و «گوته».
 جگه له وانه له بواری شانونامه نووسیندا یه که کان «Unitys» واته یه که ی
 شوین و یه که ی کات و پرووداو، نهك هه ر پشت گو ی خران، به لکو گالته شیان
 پی ده کرا.

له باسیکدا «دوگلاس کوپر - Douglas Cooper» کاتیک که «گراهام
 سازرلاند - Graham Sazrland» ده ناسینی له باره ی شیوازه هونه ری یه که یه وه
 ده لّی: «سازرلاندیش وهك گشت رومانسیزمه کان به پرووی خائنه به ندیدا راست
 ده بیته وه، هه تا له به ره مه کانی وردبینه وه، زیاتر ریز له تاك ره ویی و
 سهر به خویی یه که ی ده گرین».

«دیلاکروا» ی نیگارکیش و وتویه تی «ده ستوورو ریگالو هونه رهنه ندی گه ره
 نه کراوه، مه گه ر بو نه وانه ی نه زمونیان که مه و باش پانه هاتوون، مه گه ر که میکیان
 له ریگای مه شق و خویندنه وه وهر گرتبی». «۱۱»

هه ر له سهر هه مان کیشه و خال و داهینان «گوگان - Gauguin - ۱۸۴۸ -

۱۹۰۳ی نیگار کیش و داهینه‌ری قوتابخانه‌ی دوولایه‌ن و ساکار. ده‌لی
«هونه‌رمه‌ند له توانای گوریندا دهر ده‌که‌وی». «۱۲»

راسته، کاتی هونه‌رمه‌ند ده‌گاته‌ئو مه‌به‌سته‌ی «رومانسیزم» ئاواتیه‌تی، که
بریتی‌یه له دهر‌برینیکی خوئی، راست گوی ته‌واو، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ر‌به‌ستیکی
ته‌واو له گشت کوټ و ده‌ست به‌ستیک دیته‌دی.

سالی «۱۸۲۳» دا «گیر و -» جظشط به‌م شیویه‌ی باسی قوتابخانه‌ی رومانسیزم
ده‌کات: گوشکراوی سه‌ده‌ی حه‌قده‌هم گورینه‌وه‌ی بابیه‌تی «موضوعی -
Objective» به‌خوئی «الذاتی - Sabiective» ئال و گوزی هوش به‌دل.
که‌واته‌ ده‌بی روژی‌ئو هونه‌ره‌ بی که له بنچینه‌وه له‌سه‌ر سوژیکی تاییه‌تی
فروه‌ه‌ژاندنیکی له‌ئندازه‌یه‌ده‌ره.

دووهم: - ته‌م و مرژ، زالبوونی هه‌ستی ته‌م و. ژاوی به‌سه‌ر بی‌ری روشن و
ئاشکرا‌دا، چونکه له‌سه‌ر خه‌ون و خه‌یال دهر‌واو هوش و راهاتویی به‌جی
ده‌هیلی، بویه ئالوژی و جو‌ره ره‌شکه‌و پیشکه‌و خسته‌ناو جیهانی ئه‌ندیشه‌و پیوه
دیاره، ته‌واو به‌په‌چه‌وانه‌ی روونیتی و روشنی «کلاسیزم» هوه‌وینه‌ی رانه‌هاتووانه
ده‌خاته شوین راهاتوو، به‌بی‌ئو شاخ و بال بوکردن و جیهانه‌ده‌ستکرده‌یه‌وه،
گرنسگ ئه‌وه‌یه جه‌ماوه‌ره‌ی بخاته جیهانیکی تیارامان و سه‌ر سوورمان و
نامو‌بوونه‌وه، به‌بروای خویان جیهانیکی رازاوه‌ترو دلنایی تر بو مروف
ده‌خوازن.

سی‌یه‌م: - ره‌شینی و دله‌راوکی و خه‌مناک‌ی و پاره‌پاره‌بوون و هه‌ست کردن به
وون بوونی هاوتایی سایکولوژیان، واته ئالوژی باری دهر‌وونی، هه‌ست کردن
به‌بو‌شای.

وردتر بلین گوايه تووشی دهر‌ده‌سه‌رده‌م بوون، ئه‌مانه زوربه‌ی به‌هوی
چوونه‌وه ناوخوو و خو‌خواردنه‌وه‌یانه، گوشه‌گیری و ته‌ریکی و تاریک و ته‌نهای
ویستن، جیهانی تاییه‌تی. سکالا کردن و ناره‌زای به‌به‌ش و حال، به‌بوون و
روژگار و شوین و سه‌رده‌م، خویان به‌شایسته‌ی زورشت ده‌زانن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا

ژیانه که هیچی وه‌های دلخوشکهری پی نه‌به‌خشیوون .

وا داده‌نین که ده‌بوو هینده‌ی لیها تووی و بدمه‌تیاں شوین و پله‌یاں هه‌بوایه .
ده‌بوو له‌ژیانیکدا بوونایه ئیتر خوژگه‌یاں نه‌خواستایه . له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌دله
راوکی و ترس له‌ناینده، پیریتی و که‌نه‌فتی و مهرگ، ناینده‌یه‌کی بی بزوه‌رووناکمی .
له‌م خهم و مهراقانه‌وه‌تووشی گیر و گرفتیکمی هه‌میشه‌ی ده‌بن، به‌هوئی نه‌وه‌وهی
که‌هاوتایی له‌نیوان ئاره‌زوو و توانای گورینیا‌ندا نایه‌ته‌وه . بویه به‌و مه‌ریه‌ده‌چن و
یاری ده‌روونیاں نه‌وه‌نده ئالوز ده‌بی ناچارن په‌نا بو ته‌ریکی و خه‌لوه‌تنشین به‌رن .
له‌سه‌رخوانی خه‌ون و خه‌یال هه‌لبکه‌ن . له‌هه‌مان کات دا وا به‌خویاندا راده‌بین
که‌له‌خواو، له‌خه‌لکی دی جیاوازن به‌به‌ره‌و وردبینی و ناینده‌زانی و ده‌رک ده‌که‌ن
به‌و شتانه‌ی مروّف ئاسایی په‌ی پی نابات .

ته‌نها نه‌وان شایسته‌ی نه‌و خه‌لاته‌لی ها توویه‌ی خوداوه‌ندن، به‌هه‌ر حال
«رۆمانسیزم» ه‌کان به‌هه‌ست و هوشیانه‌وه‌ناموی رۆزگار ه‌کیانن .

لیره‌دا هه‌ز ده‌که‌م تیبینیه‌ک تو‌مار بکه‌م، که‌په‌یوه‌ندی به‌هوئی هه‌له‌هاتنه‌که‌وه‌یه .
بریتی‌یه‌له‌وه‌ی که‌رۆمانتیکه‌کان له‌ته‌ک فه‌لسه‌فه‌ی «ئه‌گنوستیزم -
Agnosticism» دا یه‌ک ده‌که‌ون، ناوه‌رۆکی ئه‌م رپیازو فه‌لسه‌فه‌یه، نه‌وه
ده‌گه‌ینی که‌هوش ناگاته‌زانیاری، واته‌ده‌رک به‌مه‌به‌ست ناکات، به‌تایبه‌تی بو
زانیی نه‌و شتانه‌ی له‌و دیوو سروشته‌وه‌هه‌ن، بویه ئاکام ده‌ستیاں له‌هه‌موو
بینینه‌وه‌یه‌کی نه‌و دنیاو نه‌ینه‌کانی شت، و به‌خومان‌دوو بونیکی خو‌رابی بی
په‌ره‌میاں دانا، راسته‌رۆمانسیزمه‌کان خوئی بو نه‌و شتانه‌کووتا، که‌به‌ر له‌وان
په‌ی پی نه‌برا بوون یاں بیرکردنه‌وه‌لییان کریکی مه‌حال و نه‌لواو بوو، ئه‌مان
ویستیاں نه‌و به‌سته‌لوکه‌میژوویی به‌بشکینن، تا دوا پله‌سه‌رکیشیاں کرد . ناچار
به‌ده‌ستی به‌تال هاتنه‌وه، ئه‌مه‌نه‌وه‌نده تر ناو‌میدی کردن .

زیاتر نه‌و قوره‌ی خه‌ست کرده‌وه که‌له‌ناهتته‌وه‌ی تای ویسته‌کانیاں به‌رامبه‌ر
تای هاتنه‌دی نه‌و ویستانه، یاں بلین نه‌گه‌یشت به‌و خه‌ونانه‌ی خو‌یاں به
شایسته‌ی ده‌زانی، ئه‌م نه‌هامه‌یته‌خه‌یالی کوچ و رووکردنه‌دونیا‌یه‌کی دی نایه

بهريان، له لايه تره وه ههست به زور لي كردن و تيارامان په رهي سهند.
 چواده م: - ريبازه كه به وه ناسراوه كه به تالي خه يالدا سهرده كه وي و زه مينه ي
 «واقع» به جي دي لي و له م خه يالي چوونه شدا روو ده كاته ناميزي گيار، له و ده سته و
 ملاني گيانه شدا، ناشت بوونه وه و به گبووني نيوان خو و دوو جيهاني هه سته،
 خوي له خويدا شاد بوونه به خودا، يان بليين تواندنه وه له تاسه ي چيزي
 ژيانتيكي داخوازدا. خه يال خسته پيش هوشه وه و به چاكتري زانيني به ره واتري
 ده بينين له شي كردنه وه ي ره خنه گريانه «التحليل النقدي» هه له اتن له ژيان و
 په نابردنه به رخه ون و خه يال و خرافات، هه له اتن بو دووره و ولاتان، بويه ثم
 سهرو ته وسه ري جيهان، يان ته وه تا له سه ر هه واي و ولاتاني روژه لات،
 به تاييه تي له سه ر به زمي ژياني ناو هه قايانه كاني هه زارويه ك شه وه . . . به كيك
 له هه وي هه ره گرنگه كاني ته و چوونه جيهاني خه ياله وه ده گه رپته وه بو ره شي
 «الانطوائي».

خو پيچره وه يه كه يان، ته و ده رگا له سه ر خو داخسته، به رووي ده وورو به رداو
 چوونه وه ناو ناخ و خويه، واي لي ده كات وه ك مروثيكي چاو به ستر او، يان
 خنكي سراوي ناو ژووريكي بي په نجه ره، له روژي رووناكدا به په ره مووچي
 خه يال جيهانيكي دي به گشت ده وورو به روو تاسو وه دروست بكات.
 يارو هه ر له هه مان تاسه وه جله و بو ته سپي خه يال شل ده كات و ختو و كه ي
 ثاره زووه كاني ده دات و تاسه ي تامه زروي بي ده شيكي، له و كاتانه دا ده سته و
 ملاني تاوات و خوژگه كاني ده بيته وه و ئوخه ي پشووي گيان ده چرپيني، هه ر له به ر
 ته وه يه، كه له لاي له جيهانه راسته قينه كه ي تارام دل و دلگيرتره، بويه نايه وي
 هيج كلو جي لي دابريبي، ته گه ر هاتوو خه ونه كانيشي بينه دي. وه «ژان زاك
 روسو» واته ني گريمان خه ونه كانيشم بينه دي هه ر ده ست هه لنا گرم، به لكو
 هه ر خه يال ده كه مه وه و خه ون ده بينم، ثاره زووه كانم نابرينه وه، چونكه هيشتا وه كو
 بو شاي يه كه له خو مدا شك ده به م، بو شاي يه كه كه به هيج پر نابيته وه. جو ري كه
 له دل فرين بو چاوگي خوشي يه كه كه لي بي ناگام هه ست ده كه م پيوس تيم

بی‌یه‌تی، بگره هدر له و خه‌یال چوونده‌دا هه‌ست به‌چیژی خوشی ده‌که‌م، چونکه لایه‌نه‌کانی ده‌روونم به‌هه‌ستیکی به‌گوری زور به‌هیز داگیر ده‌کات، به‌خه‌مناکی‌یه‌کی وا قووله‌وه رام ده‌کیشی که هه‌رگیز نامه‌وی لی‌ی داب‌ریم». «۱۳»
که‌واته هه‌مان چیژه‌گری به «گوته - Goethe» گرتووه بو‌بینینی یادگار و شوینه‌واره فیرعه‌ونیه‌کان و بلی «هوی‌هه‌زکردنم به‌و ولاته‌و ولات له وه‌رس بوونمه له رۆژگار‌ه‌که‌م». «۱۴»

یان له‌سه‌ر پلیکانه‌کانی کلنسه‌ی «ورتونی» یه‌وه دلی بو‌ولاتان لی‌بدات و بو‌کروزی ئوف و ئاخ‌ی بو‌کچوله‌سه‌ماکه‌ره فیرعه‌ونیه‌کی سینه‌روونی شاله‌کشمیری به‌شان بی.

له‌باره‌ی خه‌ون به‌شوینانی دیکه‌وه، بو‌سه‌بووری به‌گیان دان «هیگو»‌ی که‌له‌میردی ریبازی رۆمانس‌یزم ده‌لی:

«رۆماو قورته‌و بورجه‌کان، له‌خومدا ده‌بیمه‌وه، گه‌شت و گوزار، دووره‌ولاتان، کوچه‌کان، خولیا‌یه‌کی شیتانه! ئه‌مه به‌سه بو‌کوچکردنیک‌ی نه‌مر...». «۱۵»

ده‌بی باسی ئه‌وه بکه‌ین که کاری گه‌ریده‌کان بو‌رۆژه‌لات و جووری گیرانه‌وه‌و باسکردنیان گه‌لیک له‌سه‌ر خه‌یالی هونه‌رمه‌نده‌کان کاریگه‌ر بوو.

له‌رووی کیشه‌ی هوشه‌وه‌و بی‌بایه‌خ بوونی له‌ئاستی خه‌یالدا، ئه‌مه خوی له‌خوی‌دا، به‌ردی بناغه‌ی خانووسازی رۆمانس‌یزمه، به‌لی هوش به‌تالبوون له‌به‌رده‌م خه‌یال و سۆزدا، ئه‌م کیشه‌ی هوش نه‌ویسته‌ دوو‌ریانی هه‌ره‌گرنگی نیوان کلاسیزم و رۆمانس‌یزمه. «یوسف‌الیوسف» له‌باسکردنی تیوری رۆمانس‌یزم‌دا، ره‌گ و ره‌چه‌له‌ک و نه‌ژادگی: باری ئایدولۆژی بو‌سه‌ر «مارتن لۆسه‌ر - Martin Luther ۱۴۸۳ - ۱۵۴۶» ده‌باته‌وه که وه‌سپی هوشی به‌له‌بری «سۆزانی» کردووه. نووسه‌ر ده‌لی: -

«له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رۆمانس‌یزم ره‌گی له‌فه‌یله‌سووفه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مه‌وه هاتووه، به‌تایبه‌تی «کانت - Kant ۱۷۲۴ - ۱۸۰۴» ئه‌وه‌ی له‌نیوان هوش و

«واقع» دا دابرینی دروست کرد، به وکاره‌ی به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته و حیران‌وهرامی
فایله سووفه‌کانی سده‌ی رومناک کردنه‌وه، یان سده‌ی رومناکی هوش «روشنگار
- التئوریه» «**Aurklarimg**» که باوه‌ریان وابوو «واقع» له‌بدردهم هوشیاری‌دا
روون و ئاشکرایه. هه‌رچاند هه‌یگل - **Hgel ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱**، ئەم وت‌یه‌ی
«کانت» ی به‌سووک کردنی هوش داناوه... «۱۶»

پینجهم: - تاکه‌یی، یان تاکه‌کەسی و خویه‌تی، یان خود ویستی و خود پەرستی،
له‌ریبازی کلاسیزمدا خولیای کهسانی دی و کوی خه‌لکه‌کی له‌خۆ ده‌گرت،
به‌لام له‌ریبازی رومانسیزمدا کار به‌په‌یچه‌وانه‌وه سوور ده‌خوات. خه‌ون و خولیای
ئاره‌زووه‌کانی تاکه‌کەس، یان جیهانی تایه‌تی تاکه‌کەس گشت جیهانه‌وه هه‌موو
شتیک له‌خزمه‌تی ئەو ویست و ئاره‌زووه سهر به‌خویه‌دایه. هه‌رچون رومانسیزم
به‌ته‌واوه‌تی پشت به‌سووز ده‌به‌ستی، سووزیش خوی له‌خوی‌دا تاکه‌کەسی و
خوودیانیه، بویه تاکیتی له‌سه‌روو هه‌موانه‌ویه.

له‌مه‌وه‌یه که هونه‌ره‌که‌یان ته‌نه‌ها رهنگ دانه‌وه‌ی هه‌ست و ئاره‌زووه
تایه‌تیه‌کانیانه. هونه‌رمه‌ند له‌ژیانی ده‌ور و به‌رو و کومه‌لگا فراوانه‌که‌دا داده‌بریت و
له‌جیهانیکی بالاتردا که جیهانیکی ده‌ستکرده‌ی خویانه هه‌لده‌سورنی، بیر
ده‌که‌نه‌وه‌وه ده‌ژین، چونکه هه‌ر له‌بهره‌ت دا دلان بو‌ژیان و خه‌لکه‌ی دی خوش
نه‌بووه.

که‌واته ئەو هونه‌ره‌ ته‌نه‌ها به‌تایه‌تی تاسه‌شکینی هه‌زی هونه‌رمه‌نده‌که‌یه،
«نوڤالیس - **Novalis ۱۷۷۲ - ۱۸۰۱**» ی شاعیری گورانی غرومانسیزمی
سو‌فرزانه‌ی ئەله‌مانی، به‌دلنای‌یه‌وه ده‌لی: «هه‌تا شاعر خو‌خوی بی و مورکی
خومالیتی و رهنگ و بونی ئیستای پیوه‌بی و خوودیانه‌ی بی، ئەوه به‌ناخی شاعر
نزیکتره». «۱۷»

کاتیکیش «ئوچین دیلاکروا - **Eugene Delacroix ۱۷۹۸ - ۱۸۶۳**»
ده‌یه‌وی وەرپ، «شوپان - **Chopin ۱۸۱۰ - ۱۸۵۶**» ی مه‌زنه‌ موسیقاژنه
بکارت، ده‌لی «ئه‌وه هه‌ست و جوش و خرۆشانه‌ی له‌سه‌ره‌پای کاره‌کانیا تافه
تافیانه، ئەوه هه‌ستیکی زور رومانسیزمانه‌یه، خودیی و تایه‌ت مه‌ندی

خویه تی «۱۸»

شه شه م: - داکوکی له لاوزان و زور لیکراوان، نه گهر مروّفه یان نازه له، نیر
نه مه گهلانی ژیر دهست و چه وساو، چونکه رومانسیزم دروشمی جیهانیکی
ناسووده تری یه کسانو و دادوهری بهرز کردوته وه، خوشه ویستی بو هه موان، که له
خه لکیش هه لدین وه «بایرون - Byron» ی شاعیر نه لی: - نه و له خه لک
دوو رکه وتنه وه یه له رق لی بو وه نه وه یان نی یه. «هوگو - Hugo» ی دهم راستی
رومانسیزمه کان ده لی: - «جگه خزمه تی مروّفایه تی، چ شتیکی دیکه م له بیردا
نی یه. . داکوکیم له گچکه مروّشان و کلولان کردووه نه ی نوبل له قه مه کان وا
ناسو ده رکه وت، به لام گیان نه گورا. په له ی سبه یینی ه کی له مه چاکتری خیر و
خوشی مزومه بو مروّفایه تی». «۱۹»

هه مان نووسهر، له باره ی نه واو و به زه یی داری یه وه بو به خت بو وچووه کانی
دهستی کومه ل ده لی: «سه رله نوی خوداو هن دی شیعیر ده رده که ویته وه ده ستمان
به سه ردا ده گری و ری نیما یمان ده کات، بو خا که ساری و باری کلولی مروّفایه تی
ده گری». «۲۰»

له شوینیکی دیکه دا هاواریه تی له تاو نازاری مروّف و ده لی: «له شه وی
قولماندا خاچیکی مه زن ده کشی له کاتیکیدا چاومان لی یه، له هه رچوار لای
جیهانه وه چوار بزماره که ی عیسا خوینی لی دی». «۲۱»

«فریدرش دورنمات - Friedrich Durrenmatt» ی شانو نامه نووس له
کومیدیانامه ی «زانایانی فیزیک - Diephysiker» له سه ر زاری «دکتور
ماتیلده فون اتساند» ده لی: «رومانتیکانه هه میسه مروّفایه تیمان خوش ده وی و چ
خواست و تاوتیکیشمان نی یه».

«بایرون» که ویستوو یه تی کومه ک له گریکه کان بکات، بهر له چوونه که ی
بو یان ده لی:

«مردووان به ناگا هاتن، من بخه وم؟»

جیهان به پرووی زورداریا راپه ری من ژیر دهستیم؟

وادهی دروینیه و خاویتی بکه م؟» «۲۲»

له باره ی به زه بی رومانسیزمه کانه وه بو ئازهل، نموونه به شیعریکی «بایرون» ده هیتمه وه که بو سه گه که ی ده لاینینته وه: «لاشه ی جوانیک بی غرور له م شوینه دا راکشاوه، به هیزی بی ره قیتی، نازایه تی دوور له درنده یتی، گشت خوه چاکه کانی مروفی هه بوو به بی خراپه کانی.

ئه گهر ئه م ستایشه له سهر گوپی مروفیک بنووسرایه ده بووه دروو ده له سه، به لام بو یاد کردنه وه ی «بوتسوی» ی سه گ گه واهیکی راست گوینه یه» «۲۳»
 چه وتهم: - گرنگی دان به شیعر ی میلی و بابته تی فولکلورو چیروک و پروداوه کانی سه ده کانی ناوه راست، هه موو شتیکی سه یرو ناموو سهر سوور هینه ر، ژیانندنه وه ی به ی و شیعره میللیه کان، چونکه رهنگ و بوی ساکاری و بی گهردی و خویان لی ده هات، که میک بو ژیانیکی دوور له ئاستی بوونه که یان ده ی بردن، هه ر چون ژیانگی گه له ته ریک و دووره دواکه وتوه کان که ره سه یه کی به پیت بوون، پاشان له شیربازی و سوارچاکیتی و جه ربه زه بی قاره مانانی سه ده کانی ناوه راست، زه مینه یه کی خوش ره وتی ئه سه بی خه یال یان بوو.

بو نموونه شانونامه ی «گلیوم تیل - Guillaume Tell» که شانونامه یه کی پینچ به شی «شیلر - Schiller - ۱۷۵۹ - ۱۸۰۵» ی شاعیره باسه که ی له میژووی سویسرا و له داستانیکی بلاووباوه وه وه رگرتووه. پوخته ی ئه وه یه که نوینه رانی ناوچه کانی سویسرا له ی تی له کو بوونه وه نه یینه کانیاندا سویند له سهر به کیتی ده خون دژ به داگیرکردنی نه مساوی بو یان، که «گسلر» ی زوردار نموونه یه تی.

روژی له روژان «گلیوم» ناویک، کاتی به گو ره پانی «ئه لتدورن» ی گشتی دا راده بووری، سه ریچی ئه وه ده کات که کرنووشی ریزلینان بو شه بقیه ی دوکیانه ی سهر ئالاکه به ری، وه ک پیوس، و ئه رک. له م سه ریچییه وه به یاخ بوو ده دریته

فہلم، فرمانی دادگا دہردہچی بہسزا دانی بہوہی کہ بہتیریک تہو سنیوہ پیری کہ
لہسہر سہری کورہکھی دایدہنین. «گلیوم» چونکہ بہخویدا رادہپہرمونی کہ بہکم
دہست راستی ولانہکھیہ، رازی دہبی و کارہکہ مہیسہر دہکات. بہلام رق و
کینہبہکی زور بہرا مہر فرمان رہوا لہ سینہ دہنی و ہدکاتی «گسلر» پیروزبایی
لی دہکات، لہوہرامدا دہلی: -

تیریکی دیکہم پی بوو گہر لہیہکہمدا ہدلم کردایہ، تہوا دووہم تیرم لہ دلی تو
دہنا. فرمان رہوا گرژ دہبی و بریاری گرتن و ہدوالہ کردنی دہدات، بہلام
لہریگاداچابووکانہ ہلدی و دہرباز دہبی، نیتر خوی بو دوزمنہکھی دہنیتہوہ، تا
روژی دی و لہ کہناری دہریاچہیہکدا تووشی دہبی، تہوسا بہتیریک بہ ناکامی
مہرگی دہگہینی.

ناوا فرمانرہوایہکی داگیرکہر لہناو دہبات. لہم کارہوہ شورشینکی گہورہی
جہماوہریانہ بہرپا دہبی. بہم شیوہیہش «گلیوم تیل» دہبیتہ مایہ و نیشانہی گہلہکہ
بو پیکہانتی گہلی سویسرا. تہماشانہکین، شاعیر چون داستانیکی بو مہبہستی
نازادی و رزگاری ژیاندوتہوہ لہپہنا تہمہوہ ویستووہیہتی نازادی بو تہلہمان
بخوازی و رقی گہورہی بہرامبہر داگیرکہر دہبری.

ہدروہا بو جاریکی دی و بو زیاتر سہلماندن وا لیرہدا بہنمونہ رومانہی
«ئیٹانوی - Ivanhoe» ی «ولترسکووت - Wolter Scott» (۱۷۷ - ۱۸۳۲)،
تہم رومانہ میژوویہی لہ سالی «۱۸۱۹» دا بلاوکردهوہ، سہرگوزشتہکانی بو
روژانی ژیانہ ناوکوشک و تہلار قہلاکانی سہدہکانی ناوہراست دہگہریتہوہ،
باسی جہنگ و پیلانہکانی نیوان سہکسونی و نورماندیہکان دہکات، لہ روزگاری
فرمان رہوایی «ریسار پاشای یکہم». باسی «ئیٹانوی» کوری «سدریک» ی
وہجاغ زادہی سہکسونی دہکات کہ گیرودہی خوشہویستی «لیدی روینا» دہبیت
کہ نہوہی «تہفرید پادشا» یہ. لہ بہسہرہاتہکانہوہ بومان دہردہکہوی کہ «سر»
دہیہوی تہختی نینگلترہ بو سہکسونیہکان بگہریتہوہ بیر لہوہ دہکاتہوہ کہ «لیدی
روینا» کچی ژنہکھی بہمیردیکیان شووبکات. لہبہر تہمہ دژ بہ خوشہویستی

کور و کچه دهووستی، هر له بهر ئەمه کورە کەمی له کوشک و خوشه و یسته کەمی دوور ده خاته وه.

پاشان «ئیفانوی» له تهك «ریشارد شیردل» دا هاوبهشی جهنگی خاچه کان ده کات، له مه وه هاوپهیمانی و دوستایه تی له نیوانیاندا پته و ده بیته، له کاتی کدا «ریشارد شیردل» له ولات نابیی، براهی واته «میرشارل» ده ست به سه ر ته خت و ولاتدا ده گری، کت و پر «شیردل» و هاوپی کەمی بو ئینگلتره ده گه ریته وه، تووشی کوشتاریکی قورس ده بن ئاکام سه ر ده کەون و ئەوساکه ش «ئیفانوی» «لیدی رونیای» دلخوازی له ئەساره ت رزگار ده کات و ده یهینی.

ئەمه نمونه یه کی ئاوردانه وهی میژوویی ئەو رۆزگارە و داستان و چیرۆکه پر عیشق و دلاوه ریە کانه.

ههروه ها بو نمونه ی به کارهینانی داستان و چوونه جیهانی خه یاله وه، ئەوه شاکاره کەمی «ئارنست هوفمان - Hoffmann Ernst - ۱۷۷۶ - ۱۸۲۲» چیرۆکه داستانیه کەمی «Casse - Noisette Etleroi Desrats» که سالی «۱۸۱۶» بلاوی کردۆته وه. نووسه ر له مالیکی بو رژواوه ده زوو بو کولاره ی خه یال شل ده کات و به ئاره زووی خو ی ده یداته ده می، خه ون و راستی له یه کدا تواندۆته وه. پووخته ی حه قایه ته که به م جو ره یه: خیزانی «ستالبوم» ی پزیشک له شه وی کدا جه زنی له دایکبوون ده گیرن، دوو مناله کەمی به سه ر سامی و خوشیه وه چاویان له و دیاریانه بریووه که به دره ختی له دایکبوونه دا هه لواسراوون. به تایه تی ئەو دیاریانه که له لایه ن «دروئمالر» ی دوستی خیزانه که یانه وه هاتووه.

دیاریه که بریتی یه له کوشکیکی خنجیلانه ی جوان، خاوه ن دیاری یه که درووست که ریته تی که سانی ناو کوشکه که ده ست به گه شت ده کەن و له سه ر ئاوازی موزیقا هه لده پەرن و سه ما ده کەن. به ره به ره چاوی مناله کان ده چینه، سه رشتی تر.

«فریتز» یان خه یالی ده چینه سه ر سه ربازه کان و «ماری» یش به لای بوو که شوێنماندا ده ژبن، پاشان کونانی به نا ئینگ ئی و شه و دره نگ دادی، ناههنگ

چول دهبی کاتی خه و دی. ئەوساکه تنها «ماری» له ژووره کهدا ده مینینهوه. له نیوه شه ودا گیان به بهری بوو که شووشه کانی ناو کوشکه دیاری به کهدا ده کرند. ده که ونه ههلس و کهوت. جهنگیک له نیوانی جرجه کان و سه ربازه سواری به کهدا بهرپا دهبی، «ماری» له جهگ و کوشتاره که ده ترسی و ده خزینته که ناریکه وه، له ژووره کهدا گوشه گیر دهبی، پاشان به زهیی به سواره کهدا دیته وه و ده ترسی بشکی بویه ئەمیش خیرا هاوبهشی جهنگه که ده کات و کومه کیان لی ده کات... هه شتەم: - سروشت بازی و چوونه ئامیزی و گه رانه وه بوی:

ئەم خاسیه ته به کیکه له هه ره گرنگترینی خاسیه ته کات، له سروشته ساکاره کهدا دلناییی و هیمنی و گوشه گیران ده بینینه وه، که کیشهی هه له اتن له ژیان، به ئازاوه و کوټ و پیوه ندو ده ست گرته که به وه.

واته گه وه هری سه ره بهستی به کهی گیانان ئەم ریگی سروشتهی ده نایه بهریان. زور چه زیان به گه شت و گوزار کردوه، بو نمونهی کوچ و گه شت و گوزار. شیعری «تشیلد هارولد - Childharold» ی «بايرون - Byrrhon - ۱۷۸۸ - ۱۸۲۴» شاعیری رومانتیکی ئینگلیزی. که له ئاکامی ئەو گه شتهیه وه بو روزه لات کردی و پاشان به دوو سروودی «تشیلد هارولد» وه گه رایه وه و گه و ره ترین ناوبانگی پی وه رگرت سه ره تا سالی ۱۸۰۹ له ئەلبانیا دهستی پی کرد، سالی ۱۸۱۲ دوانیانی بلاو کرده وه و سی به میان سالی ۱۸۱۶ و چواره میان ۱۸۱۸. چامه که له گه شته کانی «تشیلد هارولد» ی گه شته وان و بو چوونه کانیه وه ده دوی. که وته شوینی سه یرو سه رسورهینه ره وه ئەمه خوئی له خویدا له روانگه و چه مه کی مروټی «رومانتیک» وه ده رده که وی. به باسی «پورتوگال» و «ئیسپانیا» و دوورگه کانی «ئایونیا» و ولاتی «ئەلبانیا» ده کات و پاشان داخ بو ولاتی «یونان» ده خوات. له سی بهم سروودا گه ریده که «به لجیکا» ده بری و پاشان که ناره کانی «راین»، ئەوسا چیاکانی «ئه لپ»... له هه ر بینراویکی سروشت بیرو راو بو چوونیکي رامیاری و میژوویی و مروفایه تی به سه ر ده کاته وه.

به لام چوارهم به شی چامه که ی تایبته مهندی «ئیتالیا»یه، له ویدا له «بتراک -
Petrarca - ۱۳۰۴ - ۱۳۷۴» هوه بو «لوکانس - Lucanus - ۳۹ - ۶۵ ز» و
گه لیکی وهك «دانته - Dante - ۱۲۶۵ - ۱۳۲۱».

ئهوسا ئاور له شارهمه زنه کانی وهك «فنیسیا» و «فلوره نسا» و «روما» ده داته وه.
ئهوه ی شایانی باسه، ئەم شیعره به ناوبانگه زور لایه نی رومانسیزمی له
خوگرتوو وه و ده بنین شاعیر زور به سروشته وه بهنده، هاوبه شی خه می خه لکی
ده کات و له ناخه وه له ته کیاندا ئازار ده چیژی، خه م و دلته نگیه کی ته واو، هه ست
کردن به ناسویی ئاره زوو کردنی ئەو شتانه ی چنگ که وتیان مه حاله. له گه ل
دهرکه وتنی گشت ده رده سه رده میك، گه لیک تیروانینان بو سروشت هه بوو، به لام
له خالی هه له اتن بو ئازادی تیکرایان یهك ده گرنه وه.

«دیلاکروا» له باره ی په یوه ندی ئیوان سروشت و مروف به م جوړه ده رده بری:
«مروف دهستی به سه ردا ده گری و له هه مان کاتدا سروشته که ش کار له مروف
ده کات». «۲۴»

به لئ خولیا بوو له شار هه له اتن و پرووکردنه گوندو شوینه دوورو
دواکه وتوو هه کان یان پشت کیوان و دوورگه ی دووری نیو ده ریا لوشه کان، یان
ژیانی کوچه ریه تی و قهره ج و ره وه ند، یان ئەو شوینانه ی هیشتاکو له دهوری
به ردین دا ده ژیان.

له پرووی وهرزه کانی سالیشه وه وهرزی پایزیان پی شیرین ترو جوان تر بوو،
ئه وه نده گیانیان له تهك ئەو وهرزه دا هاوه ل ده بوو، له تهك وهرزه کانی دیدا
نه ده بوو، چونکه له وهرزی پایزدا خه م و خه زان و کوچ و گوړانیان ده بیننی، ئەو
مه رگه خه مناکیه یان لاشیرین تر بوو، چونکه ده بووه برای ره شبینیه که یان.

هه ر بینراوی خه مناکانه بی، له گه ل دلئ ته نگیاندا نزیك ده بیته وه. له هه مان
کاتدا، وهك بینینه وه و دوزینه وه یه کی نوی، گوایه له و بینراوه دا ئەوه نده ره نگ و
شیوه ی جوانی تیا دایه که له هیچ بینراویکی وهرزه کانی دیکه دا نین.
به هه مان شیوه شه وگار و مانگه شه و، جریوه و تریفه ی ئەستیره به سه د روژی

رووناگی خوری پرتو ناگورنهوه، شهو: مهودای له بالدانی زور دوورفرین ۴

مدلی خدیالی دهوات، شهو دهروویدهکی فراوانه بو چوونه ناو جیهانی ناپهاسی
ناخی خوبهوه.

دهبین زوربهی ههقیقهتهکان له شهودا دهبینهوه، راستی له شهودا دهدرکین،
ناکام بهلایهکدا دهخهنهوه گیانهکان دینه دهری ههلس و کدوت و وپستان ۴
سهربهستی رادهدهبرن، راستی بهسهه چهوتی دا زال دهبی، پالهوانهکان بهر
دهکهنهوهو دهگنه نهجای مهبهست. هوی نهنگی تای تهرازووی گیان و
دهروونیان دهدوزنهوه.

لودفیک تیک - Ludwig Tieck - ی

شاعیری ئەلمانی لهچهند دیریکی بهناوبانگیا رادهی ئەم پهپوهستی
رومانتیکهکان به شهو و بوچوون شهوانه دهدهخات، لیرهدا ئەم پارچهیهی لی
تومار دهکینهوه: -

«Mondbeglaenzte Zaubernacht»

Die and siss ge Fangen haelt

Wun dervolle Maercenwelt

«Steig auf in der alten pracht

»ئهفسوونی شهو، لهتریفهی مانگدا

جادوو له چاوو هوش دهکات.

بو جاری دووهم، جهانی سهیر دینیهوه.

بهجوانی وهك روزانی رابووردوو.»

ههروههاله دیارده سروشتیهکاندا، گهلی بینراو هه ن زور له لایان
بایهخداره، بو نمونه: باوبوران، شهپولی ههلهچوو، گهدهلوول، توف و
دهریای بی بن، تروپکی چیا و ن بووی بلندیتهی ئاسمان، بینراوی قوتب و نهو
دیوو کیوه دوورهکان زهره پهره خور ئاوا بوون و ئیواران.

بهرادهیهك رومانسیرمهکان سروشت ویسن، کهسانیکیان له ئەندازه بهدهریان
کردوهو گهیشتهته رادهی سروشت پهستن. خواو هیوایان تیدا بینووه.

«بەراوردىكى خىبرا»

لە سەرەتاو بەرەتەۋە بزوئەۋەي رۇمانتىك بۇ بەرەتلىسى و دزايەتى و بەر بەرچ دائىمەي كلاسېك ھاتە ئارادە. دو رووى دز بەپەكن لە بوون و فەلسەفەۋە، بۇيە رۇمانتىك بەگىشت شېۋە و جورەكانى بەۋە لەتەك كلاسېك دا ئاكوگە. لىسەداو بە پىي پىسويست دەست نېشانى لەپەك ئەچوونىە كانىيان دەكەپن وەك بەراوردىكى پەلە: -

● لە ھونەرى «كلاسېك» دا ھوش دەسەلاتدارە و ھەموو شىئىك لەۋەۋەيە و بۇ ئەۋە لەساي فەرمانى داپە، بە كورتىبەكەي رابەر و داينەمۇيە. بۇيە پىي و تراۋە ھونەرى ھوش چونكە جەلە و گىرەكەي ھەست و ھوشە.

بەلام لەلاي «رۇمانتىك» زور بەپىچەۋانەۋەيە، ئەم خالە گىرنگىرپن خالى جوى كەرەۋەيە. لە ھونەرى «رۇمانتىك» دا جەلە بەدەست دلەۋەيە و ھەر دلە كانگاي ئىلھام و توانا رى پىشاندەر، واتە لەبرى ھوش ھەست و سوز رابەرن.

«ئەلفرىد مۇسىنە - Alfredde Musset ۱۸۱۰ - ۱۸۵۷»

بە مەرامى رى نماي و ئاموزگارىي رووى زارى لە ھاورىيەكە دەكات و پىي پىي دەلى: «لە دەرگاي دل بده، چونكە بلىمەتىي بە تەنھا لەناو ئەۋ داپە.

ئازار و تەۋاو خوشەۋىستى تيا داپە. بەردى بىيائى زىيانى تيا داپە. «۲۵»
ھەر لەم كارىي دل و سوزەۋەيە «رۇمانتىك»ەكان تووشى داېر بوون و خولياو خەياللات فرېن و ئاكوگى نيو ناخ و دەروون و گەلى شتىدى دەپن. لەزور كاتدا رۇمانسىزم ھىچ گوى بەبوارەكانى ھوش و ھەست دارىي ديار نادات، بەلكو گوى بەلايەنەكانى وەك، زىندەخەۋە نەپى ئاگاي بەكان و نىمچە ئاگاي بەكان دەدات. بەلى ھەر شىئىك مىشكى پىۋە ماندوۋىي، ئەۋە نەۋىستە.

● ھونەرى «كلاسېك» ھونەرىكى ئوروستوكراتىيەي پارىزمەندەۋ لە نىوان كۆمەلە داب و رەسم و نەرىت و دەستور و عەنەناتىكدا پەنگى خواردوئەۋە و ترازان و لى دەرچوونى بونىيە. لەخزمەتى ياساۋ رزىمى راۋەستاۋ و جىگىر داپە، برواي

«بهراوردیکی خیرا»

له سهره تاو بنه رته وه بزوتنه وهی رومانتيك بو به رهه لستی و دزایه تی و بهر په رچ
دانه وهی کلاسیك هاته ناراهه. دو رووی دژ به یه کن له بوون و فلهسه فه وه، بویه
رومانتيك به گشت شیوه و جوړه کانی یه وه له تهك کلاسیك دا ناکوکه.
لیسه داو به پی ی پیویست دهست نیشانی له یهك نه چوونیه کانیان ده که بن وهك
بهراوردیکی په له: -

● له هونه ری «کلاسیك» دا هوش دهسه لاتداره و هموو شتيك له وه وه یه و بو نه وه
له سای فرمانی دایه، به کورته که ی رابهرو داینه مویه. بویه پی ی و تراوه هونه ری
هوش چونکه جله و گیره که ی ههست و هوشه.

به لام له لای «رومانتيك» زور به پیچه وانه وه یه، تم خاله گرن گترین خالی جوی
که ره وه یه. له هونه ری «رومانتيك» دا جله و به دهست دله وه یه و هر دله کانگای
نیلهام و تواناو ری پیشاندهر، واته له بری هوش ههست و سوز رابهرن.

«ته لفرید موسینه - **Alfredde Musset** ۱۸۱۰ - ۱۸۵۷»

به مه رامی ری نمای و ناموزگاریی رووی زاری له هاورنی یه که دهکات و پی ی
پی ی ده لی: «له ده رگای دل بده، چونکه بلیمه تی ی به تنها له ناو نه و دایه.

نازارو ته و او خوشه ویستی تیا دایه. به ردی بیایانی ژیانی تیا دایه. «۲۵»
هر لهم کاری ی دل و سوزه وه یه «رومانتيك» هکان تووشی دابر بوون و خولیاو
خه یالات فرین و ناکوکی نیو ناخ و دهروون و گه لی شتی دی ده بن. له زور کاتدا
رومانسیزم هیچ گونی به بواره کانی هوش و ههست داری ی دیار نادات، به لکو
گونی به لایه نه کانی وهك، زینده خه و نه بی ناگای یه کان و نیمچه ناگای یه کان
دهدات. به لی هر شتيك میسکی پیوه ماندووبی، نه وه نه ویسته.

● هونه ری «کلاسیك» هونه ری کی ثوروستو کراتیانه ی پاریزمه نده و له نیوان کومه له
داب و رسم و نه ریت و دهستور و عه نه ناتی کدا په نگی خواردونه وه و ترازان و لی
دهر چوونی بونی یه. له خزمه تی یاساو رژی می راوه ستاو و جیگیر دایه، بروای

به‌ره‌وایی مافی له خوداوایی شاهان هه‌یه و بروای به‌ئاین به‌هیزه . هه‌قی له‌سه‌ر
چینه‌کانه‌وه نی‌یه . له‌لای «رۆمانتیک» گشت‌ئه‌و کیشانه له‌پنچه‌وانه‌وه‌یه . ته‌ماشا
ده‌که‌ین ئه‌وه‌ی دل‌بیه‌وی به‌سه‌ر گشت یاساو داب و کومه‌لیکدا زاله . به‌هه‌وه‌سی
خوی و پر به‌دلی هیرش ده‌باته سه‌ر ئه‌و دام و ده‌ستگایانه و دروشمی ناره‌زایی
هه‌میشه‌یی به‌رزو ده‌شه‌کته‌وه . ئه‌و به‌ره‌ه‌لستی‌یه چ به‌روویی بیروباوهره
رامیاری‌یه‌کاندا بی‌یان ئاینی‌یه‌کاندا ، چونکه گشت شتیک به‌شایه‌نی لی‌پرسینه‌وه‌و
هه‌لگرتن و دانان داده‌نین .

له‌گه‌وه‌ه‌ری دروست بوونه‌که‌یدا خواستی له‌ناو بردن و رۆخاندنی چینی تر
له‌خو‌ناوه ، به‌تایبه‌تی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و به‌ره‌ئورۆستۆکراتیه‌کان که بوو بوونه‌سپلی
لاورگ ، ده‌بوو پابکرینه‌وه تا ریگا بوچینی بوژوا خوش بی .
تا دام و ده‌ستگاو ده‌سه‌لاتی چنگ که‌وی .

● هه‌رچو‌ن «کلاسیک» هونه‌ریکی ئورۆستۆکراتیانه‌یه به‌وه‌ی که‌لتووری رۆژانه‌ی
تۆمار ده‌کاوه له‌رابووردویشیا به‌رزو بالاترین نمونه‌ده‌بینی ، ئه‌وه‌بوو هونه‌ری
«گریک» و «رۆمان» یان به‌بایه‌خترین و پیروزترین هونه‌ر داده‌ناو به‌ریزه‌وه شوین
پیان هه‌لده‌گرت لاسای‌یان ده‌کردنه‌وه ، ئه‌م ئه‌رکه‌یان به‌کاریکی پیویست و
مه‌به‌ست داده‌نا .

سه‌یر ده‌که‌ین «رۆمانتیک» وه‌ک هونه‌ریکی پیشکه‌وتن خرازی رۆژگاری خوی
له‌ئاینده‌دا هه‌موو جوانی و پیت و فه‌رو به‌هه‌شتی دهنه‌خشینی . له‌ئاینده‌ی
ده‌روانی تا ئیستای به‌چاکتر بگۆری . وه‌نه‌بی ئیستای له‌لامه‌به‌ست بی ئه‌وه‌نده
نه‌بی که بو دروست کردنی کۆشکی خه‌ونی ئاینده‌ی یارمه‌تی ئه‌دات .

رابووردوو بی بایه‌خه‌و هیچ ریزو ریزلینانیکی بو ئه‌و که‌لتووره‌ی «گریک» و
«رۆمان» نی‌یه ، بروای به‌تاکه که‌سی و هه‌ست و هه‌لچوونیه‌تی ، بویه‌خویان له
رکیفی هونه‌ری دیرزه‌مانه رزگار کرد .

● له‌لای «کلاسیک» سروشت ئه‌و شوین و بایه‌خ بی دانه‌ی نی‌یه‌و چ کاتیکیش
مه‌به‌ست و مه‌رام یان کیشه‌نه‌بووه . له‌لای «رۆمانتیک» سروشت ئامیزی دلنای و

لارام و ناسه شكينه . هەرچون غرن داوته دهست ههست و سۆزى . چيز
له جوانى سروشت وهرده گرى و نازادى له و جيهانه وهرده گرى . ناشقى ده بى و
به سهر يا هه لده داو ده پلا و پنى ، حدز به ته نه اى ناو له و جيهانه ده كات ، گوشه گى و
نه ريك بوون له جيهانى شارستانيهت .

● له لای «كلاسیك» هیمنى و له سه رخویى و مهنگى و راوه ستاو و راگى رى له سه ر
بارنك دپارده و ده ستووره ، ته م دپارده پيش ده گه رپته وه بو هوش جله و گى رپته كه ی .
له لای «رۆمانتيك» هه لچوون و ده ر باز بوون و گۆرانكار رى و شو رش و خولیاى
نازادى ده پى نرى و هه ست پى ده گرى ، چ كاتى له سه ر بارى خو نا گرى و هه ر ده م
له هه لپه ی نو ی كردنه وه داپه .

● له لای كلاسیزمه كان به هه یچ جو رى شیعرى گۆرانى «Lyrical» نى به چونكه
له رۆژانه كدا كه هوش و «منطق» له سه رو گشت شتيكه وه بوو ، نه ده بوو سۆزى
خودى زالبى و دلدارى و باسى جوانى سروشت بشنى و بازار گه رمى بى .

● «كلاسیك» ناكوكى و جیاوازی په كانى نیو ژيانى پيشاندا وه ته وه له تهك په یوه ندى به
كومه لاپه تیه كاندا . ته مه ش به شيوه په كى وردو چاك دامه زراو له سه ر بنچینه په كى
ماقوول . به لام «رۆمانتيك» ی په كان نهك هه ر ژيان و واقعیان نه خستوتته وه به رچاو
و وینه په بان نه كيشاوه ، به لكو به شيوه و شیوازیكى زور سۆزدارانه خستوو یانه ته وه
به رچاو .

● له هونه رى «كلاسیك» دا رووى جیهانیانه له رووه و پيشانده دات و له سنووره
نه ته واپه تیه كان ده سرپته وه .

به لام له لای «رۆمانتيك» مۆرك و رهنگ و رووه نه ته واپه تیه كه له دايك ده بى و
ده نوینى ، هه رچون په یدا بوون و په ره سه ندى پابه ستى بزوتنه وه نه ته واپه تیه كه
بوو ، له تهك فراوان بوونى ته و كیشه په دا ته مپش په ره ی سه ند . ته وه بوو تاییه ت
مه ندى ولاتان و گه لان دروست بوو ، ته و جو ره میژوو ی هونه رى ئینگلیزو
فه ره نگ ، یان میژوو ی هونه ر بو ته له مان په یدا بوو . كه واته ته و هه مه لای و گشت
له خو گرته جیهانى په به جو خوى گۆر درایه . ده بى چاك ته وه ره چاو بكه ین كه

رومانسيزم ڀرنگ و رووي ڀر سه نندن و ڙياني چيني بورڙايه، يه ڪي له هره
گرنگترين روڱه ته ڪاني نايڊولوڙي بورڙوا ڪيشه ي ڙيانه وه ي ههستي
نه ته و ايه تي يه .

● يه ڪي له خاصيه ته ڪاني «ڪلاسيڪ» روڻي تي و ٺاڪراي له ده برين و شيوه داو به
شيوه يه ڪي راسته و خوي بي پينچ و په ناو سه ر لي شيواندن و ليلي و تم ومڙ .
به لام «رومانتيڪ» بيرو تي گه يشتن و بوچوون، بو جه ماوه ره ڪه ده هيليت هوه و
به هوي هيماو ڪه مه ده رخسني ڪه وه يارمه تي ڪه سه ڪه ده دات تا بزاني چي ده وي و
ده لي . گه لي جار به په رده يه ڪي ته نراوي تم و مڙو ره مزو و رموز به ره مه ڪه ي
داده پوشي .

● له رووي ڪه سايه تي و قاره مان و ڪه ره سه وه «ڪلاسيڪ» ه ڪان خوويان به مه زنه
مروڱانه وه گرت بوو، خه م و خولي اي نه و ڪه سانه هينده گه وره بوو گه ل و
روڙگار يڪي دوورو دريڙوو، ته نانهت بووني نه ته وه ڪه به چاره نووسيه وه
ده به ستر ايه وه .

به لام له لاي «رومانتيڪ» ه ڪان نه و جوره تابه تي يه ني يه وه هموان ده گري ته وه،
گرنگ خروش و سوزو ٺاره زوو و خه وي خويه تي، واته خوي يه
«Subjective» نه ڪ ڪيشه يه ڪي بابه تي «Objective» نه مه يه هوي جياوازي
له يه ڪ نه چوونيان .

له ٺاڪامي تم به راورد ڪر دنه دا ده ست نيشان ڪر دن يڪي «هائيني - Hene -
۱۷۹۷ - ۱۸۵۶» نووسه ري نه له ماني تو مار ده ڪم ڪه جياوازي نيوان هه ردوو
رپبازه ڪه ي ديار ي ڪر دووه، و توويه تي: «ڪلاسيڪم رپبازي ده ست به سته وه يه .
نه و رپبازي مه به سته ڪان ديار ي ده ڪات و له ٺاڪي اندا راده وه ستي،
ده بينين هونه رمه نده ڪلاسيڪه مه ڪه به و ياسا تواندانه وه ده به ستر يته وه ڪه بيره ڪه ي
له پا به سته ڪانيا گه ر ده خوات . . . هه ميشه له چوار چيوه يه ڪي ماته ري ديار ي
ڪراودا ده رده ڪه وي . . .

به لام رومانسیزم ریپازی ده چوونه . ریپازی سوزو سه ربهستی . . نه و
پسازهی به بالی به هیزو له جهانی گیانی بی سنووردا ده فری ، بویه ده بی
نه دیب و هونه رمنده هیما بکاته چاکترین که ره سهی . « ۱ »

کلاسیکیانهی دامالی و له شه قه ی بالی بهرله بوونی دا بو جوانی بهربلاوی پر له
سهربهستی. لهو گواستنه وهیه دا له کومه لگا ئوروستو کرانیه که ره بو بهردهم کومه لگا
بورژواکه. به هوی گورانی بیسته ره کانه وه داخواری باباتی نویی هاته ناراهه.
بابه تی ئاسان و ئاشناش بی به گیان و ئاره زووه کانیا. له مه وه قالبی ئاسان و کورت
باوو بوو. زیاتر خوش ده داو همه جور تریش بوو. به لام نه مه خوی له خویدا
بووه زمانه که ره ی دابهش کردنی موسیقا که به دوو جوری سه ره کیه وه، به که میان
موسیقایه کی گرنگ له گه ل موسیقایه کی سووک و ئاسان.

هونه رهنندی موسیقای وهك «قیبر - Veir ۱۷۸۶ - ۱۸۲۶» و «شومان -
Schumann ۱۸۰ - ۱۸۵۶» و «لیست - Liszt ۱۸۱۱ - ۱۸۸۶»
هه ره که یان شوین په نجه یان نهك هه ر دیاره به لکو رپه وه ی کاروانیکی گه وره یه.
گه لیک له سه رچاوه میژووی به کان ده ست نیشانی رۆژی «۷» ی نه پر یلی
سالی «۱۸۰۵» به رۆژیکی میژووی مه زن و دیاری میژووی موسیقای رۆمانتیک
ده که ن، به لی له و رۆژه دا بو یه که م جار سی یه م سیمفونیه ی «بتهوئن -
Beethoven ۱۷۷۰ - ۱۸۲۷» واته سیمفونیه ی «پاله وانیتی» پیشکه ش کرا، نه م
هونه رهنده گه لی شتی نویی و هه ندی گورانکاری گرنگی له بواری سیمفونیه دا
به ره ست هینابوو. هه رچه نده «بتهوئن» وهك هونه رهنده یکی «کلاسیک» ژیاوو،
به لام بوونی شوپشی فه ره نساو نه و گورانکاریانه بزواندی و نه نجامه که ی نه و
به ره مه ی پی خولقان، بو یه له م سیمفونیه دا شکواری ی ناپلیون -
Napoleon ۱۷۶۹ - ۱۸۲۱» ده کات. قالبکاریه که ی رابووردی شکاندو
سه ربهستی و ده ربازبوونی به گیانی سیمفونیه دا. له بری «۳۰» چرکه بووه «۵۰»
چرکه، جگه له به ردانی خه یالی و هه لچون. هه رچون له سه ره تای باسکردنی
رۆمانتیکمانه وه، له سه ر نه وه ریک کوتین که هه مه جوره، نه مه ش به پیی شوینبو
روداو، نه وه تا هه ر له سه ره تاوه واته له سه ده ی نۆزده هه مه وه سی رپیازی
رۆمانتیکانه ی جیاواز هاته ناراهه، به که میان قاره مانیتی له لایه ن «بتهوئن» به کار
تی کردنی رۆمانی ده ره به گیایه تی و نه مانی کویله یایه تی.

دووهمیان ریپازی شاعیریتی، ئەمەش زیاتر لەلای «شومان» دیاری دەدا،
 لەلای «شومان» وشە «شاعیریتی» هاوتاو بەرامبەری «موسیقایی» یە. دەیوووس
 موسیقاییەکی شاعیریانە بینیتەدی. ئەمەش بەهۆی کارتی کردنی یەوێ لەلابەن
 سەرچاوە ئەدەببەکانەو، دەیوووسیت ئەو گیانە شیعیریانە یە لەگیانی موسیقاران
 بروینی. لێرەدا دەبی ناگاداری ئەو راستیە بین کە رومانیتیک لە سەرەتای
 دەیوووست بابەتە هونەری و ئەدەببەکان یە کتێب و تیکەلیان کات یان بلین گیانیان
 لەیەکترا بتوینیتەو. زۆری ئەو موسیقارانە گەنجەکان بوون، وەک «شوبرت»
Shubert ۱۷۹۷ - ۱۸۲۸ و «شوبان» - **Chopin ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹** لەگەڵ
 «شومان» - **Schumann ۱۸۱۰ - ۱۸۵۶** ی پیشەنگ دا.

سێیەم هیلیان، دەستە ی زیادەرچوووەکان، ئەوانە ی زیاد لە پنیوست بینان
 هەلگرت و لھاوی هەلچوونیان بەردابوو، وەک «فاگنر» - **Wagner ۱۸۱۳** -
۱۸۸۳ و «بروکنر» - **Bruckner ۱۸۲۴ - ۱۸۹۶** و «ماهلر» - **Mahler ۱۸۶۰** -
۱۹۱۱.

لێرەدا بەبێ ی ماوە ی باسە کە ئەو ئەندەمان بو دەکری کە گرنگترین مەبەست و
 خاسیەت و روالەتەکانی موسیقای رومانیتیک دەست نیشان و سەر ژمیر بکەین
 یە کە میان: - سەر بەستی و کردنەو، واتە دەرباز بوون لە کۆت و پاساو قالب
 کلاسیکیەکان نەگۆراوی و راوەستای جی هیشت بەرەو ئاسۆ فراوانەکانی ژبان
 چوو.

دووهمیان: - گرنگی دان بەگانی ئەتەواپەتی و شانازی و شکۆداری پیوێ کردن.
 لەگەڵ ئاوردانەو لە کەلتووور و بابەتی ئەتەواپەتی فولکلورو بورژاندەوێ گورانی
 گەلیانە، ئەمە تەواو بە پیچەوانە کلاسیکیانەو، فەرموون بەرەمەکانی «هیندل»
 - **Haendel ۱۶۸۵ - ۱۷۵۹** یان «موزارت» - **Mozart ۱۷۵۶ - ۱۷۹۱** چ
 بوونیکێ ئەو بابەتەنە ی لی نایە، ئەگەر «باخ» - **Bach ۱۶۸۵ - ۱۷۵۰** یش
 ئاوریکێ لی دابیتەو مەگەر تەنھا لەرووی گالنتەو بووبی.

سی یه میان : - خهون خه یال و بهریلاوی خه یال، چوونه جیهانی سه پرو
سه رسورهینه ری دروست کراوهو، نموونه بهم چند دیره شیعره ی «فردریک
شلیگل» ی ئەلهمانی دینینه وه که «شومان» کردبوویه دروشمی موسیقاکی:

Darch all toene toenet»

Im bunten Frdentraum

Ein Leiserton gezogen

«Fuer and der heim lich lauschet

«لهناو ئەو هه موو دهنگانه ی

له خهون و خه یاله کانی ژیاندا دهنگدایه وه یان هه یه

ئاوازیکی رهنگ زهرد دهنگی دی و راده بووری

تهنها وردبینیک ده رکی پی ده کات»

چوارده میان :- باری سوژداری و هه لچوونه کانی ناخ و سوژو هه ست،
دیارده یه کی ئاشکرای موسیقای «رومانتیکه». خروشاندنی ناخی بینه رو بزواندنی
ههسته کانی. بو نموونه به رهه مه کانی «شوپان» وه «نوکتورن» و یان پیشه کیه کانی
یان مه شقه کانی.

پینجه میان : - گونجانندی نه ته وایه تی له ته ک جهانی دا، به تیکه ل کردنی
شیوه گیانی موسیقای گه لان به موسیقای نه ته وایه تی، واته شیوازیکی جهاینان
به ده سکاری کردنیکی وریایانه وه ده هیایه ناو نه ته وه که یان و به ئاواز و ئامیرو
گیانیککی خو مالی دایان ده چاند.

بو نمونه ئوبرائیتالی و فهره نسه یی و ئەلهمانیاییه کان کوکردنه وه له نیون ئەو گیانه
پر بزوتنه ی له گووانی ئیتالیا یی دا هه بوو له گه ل چابووکی و جوانی ئورکسترالی
ئەلهمانیا یی دا، و تیکه ل کردینان به و لایه نه پرشنگدارانه ی فهره نسایی به کان
له شانودا دایان هیابوو. له م باره یه وه که سانی وه «باخ» و «موتسارت»
سه رکه وتنیکی بالایان به ده ست هیابوو.

شه‌شهمیان : - له پرووی دارشتن و داهینانه‌وه، رۆمانتیکه‌کان زیاتر ئاره‌زوویان له پارچه‌ی کورتی‌یه‌ک جووله‌یی بوو. ئەوه‌نده ئاره‌زوویان له چری و کاری «معد» نه‌بوو. گرنگ ئەوه بوو بتوانی ئەو هه‌ست و جۆش و خروشه‌ی ناخ و ئاره‌زوو بیروبری ده‌ربیری و کاریگه‌ر بی، تا زیاتر کاریگه‌ر بی واته سه‌رکه‌وتووتره.

حه‌وته‌میان : - رۆمانتیکه‌کان ده‌یان و ویست هونه‌ره‌کان له‌یه‌ک نزیك كه‌نه‌وه. نه‌ك هه‌ر نزیك كردنه‌وه به‌لكو تیکه‌ل كردینان، شیعرو چیرۆك و شانۆنامه‌و داستانه‌کان بوونه كه‌ره‌سه‌و هه‌وین، موسیقای شاعیری و وینه‌کیشی هاته ئاراوه، هونه‌ری نیگار کیشان و موسیقا له‌زور رووه‌وه بوونه هاوه‌ل و هاوتا، له‌ گرانی رۆمانتیکیا شیعرو ئاواز ده‌بنه‌ ته‌واوکه‌ری یکتیری و له‌یه‌کترا ده‌توینه‌وه. له‌ پرووی هونه‌ری نیگار کیشانیه‌وه، بابه‌ت و که‌ره‌سه‌کانی تیکه‌ل به‌ موسیقا بوو، ره‌نگ و دابه‌ش کردنی رووناکی و سیه‌رو گۆرانی تۆنی ره‌نگه‌کان له‌ تیره‌وه بو کال به‌پنجه‌وانه‌وه ئەمانه‌ بوونه ووشه‌و کرداری فه‌ره‌نگ و ژبانی هونه‌ری موسیقاش. له‌باره ئەده‌به‌یشه‌وه چ نکۆلی له‌وه ناکری که‌ زۆربه‌ی زۆری دانراوه موسیقاییه‌کان بو چاوگه ئەده‌به‌یه‌کان ده‌گه‌رینه‌وه. لیره‌دا وته‌یه‌کی «فاکتر» تۆمار ده‌که‌مه‌وه که له‌ باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان هونه‌ره‌کانه‌وه ووتویه‌تی : -

«وشه‌ ته‌نها ئەو هویه‌یه که بیر ده‌گوزیته‌وه‌و په‌یوه‌ندی به‌خه‌لکی‌یه‌وه ده‌کات. به‌لام کارکردنی به‌ ته‌واو نابیی تا به‌ موسیقای ده‌نگی مرو‌فانه‌ نه‌بی. . . به‌ ته‌ماشاکردن به‌ هیما. . . ، تا بتوانی له‌بار بی بو‌گه‌یانندی ناخی بیرو هه‌سته‌که. . . تا بتوانی به‌ ته‌واوی کاریگه‌ری و تیریتی مه‌به‌سته‌که‌ی بگه‌ینی».

هه‌شته‌میان : - سروشت و جووری ده‌برین له‌ بینراوی سروشت و سروشت و اتاو ئاسویه‌کی نۆیی بو‌ره‌خسا. واته له‌ هونه‌ردا چه‌مکیکی تری وه‌رگرت. هونه‌رمه‌نده رۆنسیرمه‌که ئەوه‌نده‌ی وه‌ده‌رخستنی و اتاو مه‌به‌سته سۆزداریه‌که‌ی مه‌رام بوو هینه‌ گۆنی‌ی به‌ ورده‌کاری و لایه‌نه‌کانی دی نه‌ده‌دا، واته ئەوه‌نده‌ خوی بو‌ وینه فوتوگرافیه‌که‌ی سروشت نه‌ئه‌ره‌تان، بگره هه‌ر مه‌به‌ستیشی نه‌بوو،

ئەو جەھانە بزۆنەره سۆز دارىه كەى لاگرنىك و نىاز بزۆر. «شېر - Veideir ۱۷۸۶ - ۱۸۲۶» دەولەمەندترین هونەرماندى ئەم بابەتتەىە نوپىراى «Derfreischuetz» نەمترین بەرھەمىەتى .

نۆبەمىان : - خالىكى گرنىكى جوى كەرەهوى نىوان موسىقاي كلاسىك و رومانىك، برىتتیه لهوى كه جىاوازى نىوان موسىقاي تەنیا «الموسىقى ذات المجردة» و موسىقاي بابەت دارىان بەرنامەدار «الموسىقى ذات الموضوع او البرنمج» واتە ئەو پارچە موسىقاىەى كه باس و خواس و بابەتتىكى دا له خو گرتووو و بىنەر دەخاتە ناو باس و هەست و بىنراوئىكى تايبەتتیهو . بە پىچەوانەى كلاسىكەكەو كه بە موسىقاي رووت و تەنھا دەناسرى .

دەپەمىان : - بزۆتنەهوى موسىقاي رومانىك و گەشە كردن و گونجاندى لەتەك ئامىرى «پىانو» دا پترە له گشت ئامىرىكى تری موسىقا، بەر له هەمموشتى برىتتیه له گونجاندى ئەم ئامىرە لەگەل كىشە سۆزدارىه كەى رومانىك دا هەرچۆن ئەو پەرەسەندن و چاگردنەى لەم ئامىرە گرنىكە دا رووى دا جگە لهوى رابەرانى و موسىقاي رومانىك زۆرەيان له هەرە مەزنترىن پىاوو ژنەكانى جەهان بوون وەك شوېرت و لىست و شومان . . . هتد .

يانزەپەمىان :- بەهوى فراوانى جەهانە رومانىكەكەو دەيان بابەتتى نۆبى له جەهانى موسىقادا سەرى هەلدا، وەك ئوپراى مېژووئى وەك بەرھەمەكانى «مايربېر - Meyerbeer ۱۷۹۱ - ۱۸۶۴» ئەوانەى له بارەى رووداوئىكى مېژووئى گرنىكەو دەدوات بو نموونە «كوشتنى هگنوتبىن» و «شەوى سان بارتلمى له بارىس دا» . . . گەلىكى دى . . .

دوانزەپەمىان : - بەر له داھاتنى موسىقاي رومانىك، ئەوئەندە گونى بەلاپەنى خوشى و رابواردن نەدەدرا، بەلام بە پىى پىوستى چىنە نۆبىتتیه كه واى پىوست كرد كه لاپەنى خوشى گەياندن بىتتە لاپەنىكى زۆر گرنىك . لەمەو بەشكى جىاواز ھاتە ئاراو . . .

«گورانی هاوینی خوشی بو دوو گیان»

توماس مان» وا ههست دهکات و دهپینیت، کهوا ئەم گورانیه له خوشی و چیریا زور له ئارهزوی خویناوی زیاتره و بهرزتره، ئەو ئارهزوه خویناوی یهه که ههستی پی دهکهین له ئوپهریتی «ترستیان و ایزولده» ی «فاگنر».

جوانتری گهشتن به یهکتری و له دوو کاتدا، «کاتی خوشهویستی، و کاتی ئیواره ی هاوین»، دوا پله ی نهرم و نیانی له ئاوو ههودا تا بگاته ئەوپهری خوشی و دل و دهروون. ئیستا لیکان له م گهشته جوانه دا ههیه. ئیستا به ته نهها سروشت مل که چمان نی یه، به لکو له و له پیش تر ههیه، ئەویش دل و دهروونی ئەو به شداره ی که خوشی خوت به سه رمانا دئه بارینیت. ئای که مانه وه ی شهوی هاوین خوشه ویستیمان به سه ردا ئه رژینیت. به دوا ی باس و وشه یه کی شیرینتردا ده گهریت تا پیشکه شمانی بکات.

له کاتیکا که پچوکتری دهنگ ههست پی ده کریت، وگویی ئاماده و چاوه پروانی بیستینه تی، ئارهزووی بیستی چپه و چرپه یه تی، دل و دهروونیش شهیدای بیستی رازو نیازی دلخوازانیان، نازانم له بهرچی هه میسه ئاده میزاد ئارهزووی شاردنه وه ی رازو نهینه کانیه تی له گوشه و که ناره تاریکه کاندای؟
ده یهوی گشت شتیکی هه ر نهینی و شاراوه بیت! به لی له کاتیکا په رده بو ئاشکرا کردنی نهینه کانی هه لده مالیت، ئەوکاته دل و دهروونی بو خه لکی ده کاته وه.

ئايە خوت لەم نيوەيە رزگار ناکەيت؟ لە کاتيکا هەست بە پەژارە دەکەيت .
خوت چەشني فرميسک بي گەرد بکەيت ، دلنيابي لەوہي کہ لە تەکتا دەدويت ئەوہ
خوشيت ، ھەر خوت لە خوت دەپاريتەوہ . بگرە زياتريش ، تەنھا خوت دەزانيت
چيت بەسەر ديت و چيت لەدەست دەچيت .

ئايە مروڤ لەخوت دەشاريتەوہ .

لە ساتيکا بمانەوئي خوريشتيماں کپ بکەين ، ئايە نابي خویمان بو بەخشين و
توانەوہي بەياني ، ئامادە بکەين تواندەنەوہمان ، تک تک بو ناو پەيمانەکەيان ، ديارە
شەوگار گشت پەردەيەک لەنيواني ئيمەو ئەواندا لا دەدات و ھيچ شەرميک
ناھيلي . ئاوازو گوران بەدوا پلەي نەرم و نياني و بي گەردی گەييوہ .

ئەوا ھاوينيش لە خوشيدا چوتە دوا ترۆپکي رووني و رەواني .

ھەرچون لە کوتايي ئاھەنگدا دوا ھەناسە ديت ، ھەرۆھا دوا زارو دوا فوو
لي کردني کوراندنەوہ مومەکان ديت . ئا بەم جوړە لە کوتايي شەودا ئەستيرەکان
رووہو کوراندنەوہي ئاوابوون دەون ، يەک لە دواي يەک .

* * *

ئيتاش فەرموون سەرنجی دەقی ئاوازەکەي «شوپان» بەدەن کە بەنموونەي
«رومانتيک» ھيناومانەتەوہ .

«خوشه‌ویستی و رومانتيك»

«که یه‌که‌م گزنگی خوری سهره‌تای به‌هار گه‌ییه پارچه سه‌هوليك، سه‌هوله‌که ووتی: خوشه‌ویستم هه‌یه، و وا ده‌تویمه‌وه، ناگری خوشم بووی و بشمینمه‌وه: ده‌بی یه‌کی له‌و دوانه هه‌لبژیرم: بوونی بی خوشه‌ویستی، نه‌مه‌یان، زستانیکی ساردو سه‌خته، یان خوشه‌ویستی به‌بی بوون، نه‌مه‌شیان مه‌رگیکه له‌ سهره‌تای به‌هاردا»

«Ostrovski - نویسنده‌ی روسی»

خوشه‌ویستی وا که نامه‌ی خواجه بو پیغمبران
به‌رزو ناسک وه‌ک هه‌ناسه‌ی پر گولای دولبه‌ران

(هم‌رس)

سهره‌تا: - خوشه‌ویستی واته‌یه‌کی قوول و فراوانه، بوونی مروّقه، بوونی هه‌ست و هوشی مروّقانه‌یه، په‌یوه‌ندی و په‌ره‌سه‌ندنی شارستانیته، خوشه‌ویستی خولیاو ئاره‌زوویه‌کی هه‌ره پرشنگذارو مه‌زنی ژیانه.

له‌یه‌که‌م تووی بوونه‌وه، وه‌ک شت و دیارده زگماکیه‌کان وایه، خوشه‌ویستی خوداوه‌ندو دنیایی و گه‌شبینی بوونه، پاریزه‌رو زامنکهری بوونه، دوا پله‌ی بنچینه‌ی سه‌رجه‌می ئاینه‌کانیشه. نه‌نانه‌ت یه‌که‌م خاسیه‌ت و وه‌سپی خوداوه‌نده، پیغه‌مبه‌ره‌کانیش به‌ میهره‌یان ناوبراون و ناسراون. یان بانگ ده‌رو مزگینی ده‌ری خوشه‌ویستی. یان خوشه‌ویستی خوداوه‌ند. نه‌وه‌تا له‌ قورئاندا بو چه‌ندین جار وشه‌ی خوشه‌ویستی ناوبراوه، بو نموونه: «یحبه‌م و یحبونه» یان: «قل ان کنتم تحبون الله. فاتبعونی یحبکم الله». یان نه‌وه‌تا: «ومن آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجاً لتسکنوا الیها وجعل بینکم موده»، نه‌ک نه‌وه‌نده به‌لکو خوشه‌ویستی دیارترین خاسیه‌تی خوداوه‌نده، «وهو الغفور الودود»، «وان ربک

لهو العزيز الرحيم» .

له سەر زاری «داود» پیغمبەر هوه ده گیرنه هوه که وتوو یه تی: «خوایه خوشه ویستی تۆم ده وی، خوشه ویستی ئەوانه ی خوشیان ده وی، یان ئەو کاره م پێشانده که به خوشه ویستیم شاد ده کات، خواکه م: تۆم له خۆم و کهس و کارم له لا خوشه ویستره» .

خوشه ویستی به واتا به رین و فراوانه که یه وه، که گشت به دلا چونیک و شیرینی چێستن و نه واو سۆزیک ده گرێته وه. له ئەزه له وه له گشت کیلگه کانی ژياندا شین بووه و ژیاوه، نهک ته نها له هونه ردا، به لکو له به یهک تیروانینی به کتریدا، له درووست بوونی ههستی داکوکی له یهک کردنی مروڤه وه، رۆژانی سه ره تای ژيانی رپوت و قوتی باوه شی سروشته کال و ساکاره که. واته ئەو ههست به خوشه ویستی پیکه وه هه لکردنه، پله یهکی پیرو زو بالای خوشه ویستی به. مه به ستمان له خوشه ویستی گه لیکه تا ده گاته ساته کانی گه یشتنه پشوو ی دل ئاو خواردنه وه ی به هیز بوون و ههست به سه رکه وتن و به رگری کردن. ئەمه ده ور و به ره له خو رو مانگ و ئاگرو دارستان و هه ورو باران و ئاژهل و جوانی .. هتد.

یان ناخ و ههسته له نه واو سۆزو جۆش و خرو ش ساته کنی ره زامه ندی گیان و ویزدان .. هتد.

خوشه ویستی به رامبه ر گشت ئەو شتانه ی باری گوزه ران و کاروانی به رده وامی بو مسوگه ر ده کات. له داستانه دیرینه کاندا، که بریتین له فه لسه فه ی سه ره تای مروڤ، تیروانین و بو چونه کانی به رامبه ر ژیان و بوون و ئاینده. ته ماشا داستان و بهیت و ئەفسانه کۆنه کان، هه قایه ته کان. خوشه ویستی و خوبهخت کردن، دلداری و دلخوازی .. هتد.

له داستانه کانی گریکه کان و میسریه کۆنه کان و گهلانی عیراقی کۆندا، سه رجه می بوون و درووست بووه کان، پهیدا بوونی دیارده کان و بنچینه ئاینی به کانی له سه ر خوشه ویستی و خوش ویستی به نندن و زاده یین. چونکه

به‌ناشکرا دهیان به‌لگه‌ی وه‌ک له‌شه‌یدا بزونی «زیوس» و «هیرا» وه‌چه‌که‌وته‌وه‌و
به‌رده‌وام بوون، یان داستانه‌که‌ی «عه‌شته‌رووت» و «ده‌سووزی» سومه‌ر، یان
هه‌زران حه‌قایه‌تی سه‌یرو سه‌رسوره‌ینه‌ر له‌سه‌ر خوشه‌ویستی، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌یان
حه‌قایه‌تی میژووی‌ی، له‌باره‌ی دل‌داری و ره‌نجه‌روی‌یه‌وه‌ئه‌وه «مارک‌ئه‌نتونی»‌ی
رومانی و «کپلی‌وپاترای» فیرعه‌ونی. به‌سه‌ره‌ات و سه‌رگوزشته‌ی ده‌یان پادشای
تچت و تاج له‌ده‌ست چوو، دانایانی هوش وون بوو، ده‌ربه‌ده‌ری و کویره‌وه‌ری
قاره‌مانان، چه‌ندین «شیرین و فره‌اد» و «له‌یل و مه‌جنوون» و «شیرین و
خه‌سه‌و»... هتد.

داستانه‌کانی «گریک» به‌چه‌شنه‌ها جور و شیوه‌ی خوش‌ویستن رازاوه‌ته‌وه،
ئه‌وه‌تا خوشه‌ویستی «ئوپول‌و» بو «سیباریسوس»‌ی ساوا. یان شه‌یدا بوونه‌که‌ی
«سیکلوسبن»‌ی درنج به‌په‌ری ده‌ریا. یان داستانی «بیگمالیون» و «گالینا»‌ی
نافره‌ت.

رؤژان هات و چه‌شنه‌ها خوشه‌ویستی هاته‌ئاراوه، بووه‌رپیازو فه‌لسه‌فه.
«سوکرات»‌ی فه‌یله‌سووفی گریک، خوشه‌ویستی به‌له‌دایک‌بونیک‌ی له‌ش و گیانی
ناو جوانی‌ی داده‌نی، خوشه‌ویستی به‌به‌رده‌وامی مروّف و زاده‌ی باریکی
خوش‌ویستنه. بروانه‌ووته‌کانی لله‌ئه‌فرتوون» که‌ئاراسته‌ی «سوکرات»‌ی کردووه‌و
رواله‌تی جوره‌خوشه‌ویسته‌که‌ی پی‌خستوته‌روون «ئه‌فلاتون» خوشه‌ویستی
به‌گیان کردووه. به‌لی‌خشه‌ویسته‌کی نزیک به‌و خوشه‌ویستیه «سوفیزم»‌یه‌ی
ئیسلام په‌ره‌ی پی‌سه‌ندوله‌به‌رده‌ستی رابه‌رانی وه‌ک «غه‌زالی» و «ذو‌النون» و
«رابعة‌العدویه» «سمنون» و «حسین بن منصور الحلاج» و «ابن‌الفارض»... هتد.

خوشه‌ویسته‌ک که‌جوانترین به‌های به‌شیعروئه‌ده‌بی خوشه‌ویستی به‌خشی. بو
به‌لگه‌ی په‌یوه‌ندی پته‌وی نیوان هه‌ردوو خوشه‌ویستی‌یه‌که، واته‌ئه‌فلاتونی و
سوفیتی، ئه‌وه «ئیروسی گریکی»، به‌واتای خوش‌ویستی‌کی بی‌سنور.

به راده‌ی تواننده‌وه له یه‌ك گرتنیکی سوفیانه له‌ته‌ك موته‌ق یان خوداوه‌ندا. واته عاشق له ناستی نزیك بوونه‌وه‌ی خوشه‌ویستدا ناوه‌ستی به‌لكو رووه‌و به‌خودا گه‌یشتن رینی ده‌كه‌وی. ئەم باس و سه‌ره‌تایه‌م بو مه‌به‌ستی نزیك بوونه‌وه‌یه له به‌رده‌می خوشه‌ویستی روماننیکدا، كه پاشان لیوه‌ی ده‌دویم و گه‌وه‌ه‌رو رواله‌ته‌ه‌اوبه‌شه‌كانی له‌ته‌ك نه‌و جو‌ره‌ خوش و یستنه‌ندا ده‌خه‌مه‌ روو.

بو نموونه نزیكبوونه‌یه‌کی ته‌واو، بگه‌ره له یه‌كچوونیک‌ی ته‌واوه‌تی له نیوان خوشه‌ویستی لای روماننیکه‌كان و خوشه‌ویستی «العذری» كه له چوار چیه‌ی شارستانیته‌ی عه‌ره‌بدا ده‌رکه‌وت، كه له پابه‌ستی نه‌و سیانه‌یه‌دا كو‌ده‌بیته‌وه كه یه‌كه‌میان نه‌و واتاو وه‌سپانه‌ی دل‌به‌ر ده‌كرینه‌وه، كه ته‌نها شه‌یداكه‌ی ده‌ركی پی ده‌كاو لی‌ی ده‌گات، دووه‌میان شه‌ره‌ف و راستگویی و پاکی‌ی وه‌فاداری و هه‌تا هه‌تایش سی‌یه‌م خالیته‌ی. هه‌رچه‌نده ئەم بابته‌ بو ده‌ری «الجاهلیه» ده‌گه‌رینه‌وه یه‌لام نه‌و پاکی‌ی و بی‌گه‌ردی و وه‌فاداریه‌، له‌لایه‌ن ناینی ئیسلام و رابه‌رانی‌یه‌وه په‌سه‌ند كراوه، بو به‌لگه‌ی ئەم واته‌یه‌مان، له «محمد»‌ی پیغمبه‌ره‌ئیسلام (د) ده‌گیرنه‌وه و توویه‌تی: -

«من أحب فف فمات، مات شهيداً» یان «من عشق فف فمات، دخل الجنة»، هه‌روه‌ها ده‌گیرنه‌وه گوايه له بوته‌یه‌كدا «عمری كوری خه‌تاب» و توویه‌تی: «لو ادركت عفراء وعروة لجمعت بينهما». «عبد اللطيف شراره» له كتیپی «فلسفة الحب عند العرب» ده‌لی: رابه‌رانی بزوتنه‌وه‌ی ئیسلام، به‌چاوی ریزو نه‌او له خوشه‌ویستیان ده‌روانی، بو به‌لگه‌ی واته‌كه‌ی شیعرنیکی «الشعبی»‌ی ماموستای «ثیبی حنیفه»‌ی هیناوه‌ته‌وه، كه و توویه‌تی:

«اذ انت لم تعشق ولم تدر ما الهوى

فانت وعير في الفلات سواء»

هه‌ندیک شیعه‌ره‌كه‌یان به‌م شیوه‌یه گۆریووه:

«اذ انت لم تشق ولم تدر ما الهوى

فكن حجراً من يابس الصخر جليدا»

له ئه ده بی عه ره بیدا گه لیک شیعی ناسراو به شیعی خوشه ویستی «عذری»
هه یه، ده یانی وهك «جمیل بئینه»، ته ماشا ئه م نموونه یه، که به کوردیش هه مان
شت له لایه ن «کمالی» شاعیره وه و تراوه. له گه ل جیاوازیاندا ئه وه له جیا بوونه وه و
ئه م له دیداردا: ده لئ: -
«یموت الهوائی منی اذا مالقیتها»

ویحیا اذا فارقتها، فیعود

کوردیه که ده لئ: -

«تو رۆحی که ده رۆی ده سبه جی ده مرم

گه ر بئته وه دوباره رۆح دئته وه به بهرما»

دوا پله ی ئه م جو ره خوشه ویستیه ش بریتى یه له مهرگ له قولایی
خوشه ویستدا. به هه ر حال خوشه ویستی گیانی که له چه ندین شیوه دا خو ی
ده نوینی، به لام له گشت کات و شوین و سه رده می کدا. خوشه ویستی هه ر
خوشه ویستی یه.

له ئه ده بی ره نگی ن و نازداری کوردا گه لیک نموونه ی جوان له م جو ره
خوشه ویستی بی گه رده یه زدانی یه هه یه، ئه وه شیعه ره کانی مه وله و ی و سالم و
مه حوی. . ئه مشا «سته فا به گی کوردی» و ئه م ههسته ناسکه ی له م شیعه ردا:
«شه هیدی عه شقم و مه مشون و کفنم بو مه که ن یاران

گه واهی حه شره بو ده عوای شه هاده ت به رگی خوینیم

یان ته ماشا ئه م بایه خ و به ها گرنگی عه شقه له لای «پیره میرد»:

«به یادی رۆی گولی، چاوم له سه ر به ردی که گریا بی

که به ردیان کرد به شووشه پر گولآوه عه شق ئه بی وایی.

ئه وه «هه ردی» شاعیری گه وره مان بو خو ی ئاسمانه شیعی که له م بواره دا.

رۆمانتیک و هه‌لکردنی چرای خوشه‌ویستی:

کاتی پریبازی رۆمانتیک هاته ئاراوه، جیگای گه‌لی شتی دی گرته‌وه. هه‌رچون خوی له خویدا جووره ده‌برینیکه له بارو دۆخیکی تازه خولقاو. چونکه و رۆمانتیک له‌سه‌ر سۆز به‌نده بویه گه‌وره‌ترین جهانی بو کیشه‌ی خوشه‌ویستی ره‌خساندوووه و مه‌وداکانی به‌رین کردوووه. «هیگل» ده‌لی:

«خوشه‌ویستی دووهم سۆزه له رۆمانتیکدا». نه‌و گه‌شه کردنی سۆزه بووه مایه‌ی به‌ریا کردنی گه‌وره‌ترین شو‌رش له‌هه‌لچوونی سۆزی خوشه‌ویستی‌دا، گشت به‌به‌ستیکی رامالی و نه‌ندازه‌کانی جی‌هیشته.

واته نه‌و گورانه گه‌وره‌یه‌ی له هونه‌ری سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا رووی‌دا، له و فلسفه سۆزداریه‌وه. رۆمانسیزمه‌کان واتی دی له دایک بوو، وشه‌که‌یان تیرو ته‌سه‌ل تر کرد. خوشه‌ویستی‌ان کرده گرنگترین پیوستی بوون و ژیان، به‌لکو ژیانی بی خوشه‌ویستی‌ان به‌مایه پووجی و به‌تالی ناونا. یان «گوران» واته‌نی «بی رووناکی‌یه بی بزه‌ی نازیز».

«سیوودرو دی بانفیل - Theodor Banville - ۱۸۲۳ - ۱۸۹۱»

شاعیری غرۆمانسیزم، له باره‌ی خوشه‌ویستی‌وه ده‌لی: «شاعیر نه‌لی: خانمه‌که‌م لیم ده‌پرسی، له چه‌ند سالی‌دا خوشه‌ویستی سه‌ر هه‌لده‌دات؟ له وه‌رامدا ده‌لیم: هه‌ر ده‌ست پی‌کردنیشی نی‌یه. خوشه‌ویستی له‌گه‌ل بووندایه، زالی‌یه. . . هه‌ر وه‌ک نه‌وه وایه که‌سیک به‌پیست ره‌شی له دایک بی. . . هه‌موو وابوون. . . هه‌رچون «شکسپیر» به‌و گشت بلیمه‌تیه‌وه‌ی ئیله‌هام به‌خشی کرد، وای ده‌ربریوه که «رۆمیو» خه‌ریکه له‌و خه‌مه‌ی «رۆزالین» هه‌و به‌مری، له‌و کاته‌ش دا که به‌ژوانی «جولیت» شادبوو. . .» «۲۶»

چەند لایەنیکی گەوهەرینی خوشەویستی رۆمانسیزمانە : -

● بۆ فەلسەفەیی خوشەویستی ئەفلاتوونیانە دەگەرێنەووە : بە لکو بە تارای کەزاووی بووکی نیازیان کرد . خوشەویستی خاوین و بیگەرد ، گیانی بە گیانی ، سووتانی تاسەرئیسک دوور لە گشت چیژکردنیکی هەستیانە و خوش بەخشینی لەش . بۆ نموونە «هیگۆ - Hugo» لە شانۆنامەی «رۆی بلاس - Ruy Blas» دا «رۆی بلاس» بەم شیوەیە خوشەویستی یەکەمی بۆ خاتوونە شا دەدرکینی :

«خووشم دەوی، خوشەویستی یەکەمی راستگۆیانە ، ئای بە داخەو!»

خەونت پیو دەبینم ، وەکی خەوبینی نابینا بە رووناکێ یەو . خانمە کەم : گویم بۆ رادیلە ! خەونە کانم گەلیکن و لەژماردن نایەن ، لە دوورەووە ، لە نزیکەووە خووشم دەوی، لە ناخی تاریکاشدا هەر خووشم دەوی، ناویرم دەستم بەر سەر پەنجە یە کیشت کەوی . « ۲۷ »

● خوشەویستی یەکەم ، نزیك بە خوشەویستی سوفیزمانە «Safism» بە پلە بەرزێ و گەیشتنە ئاستی تەواویتی دادەنریت . واتە ئەو مروڤە تەواو هەست بە بوون دەکات . دەبی ئاگاداری ئەووە بین ، کە چ رۆمانسیزم و چ سوفیزم هەردووکیان لەسەر بنچینەی فەلسەفەیی سۆز بەندن .

● خوشەویستی کاریکی پیروزەو دەچیتە شیوەی جوړە پەرستیکەووە «شارل بودلیەر - Charles Baudelaire ۱۸۲۱ - ۱۸۶۷» لە دیوانی «گولانی شەر» دا لەشعیری «ئەفین» دا دەلی : - «ئەتپەرستم ، وەك ئاسمان پەرستم ، لە شەوی کدا ئەی خەم ویستە کە ، ئەی کبی یە ترسناکە کە چەند لیم هەلی، هەر دەمەوی، پتر خووشم دەوی» .

هەر چۆن ئاشقە کە خوداو خوێ تیا دا دەبینی و دەبینتەووە . یان ئەو تەبلین ، وەك دەووتری بە تەنها ویزدان لە نیوان خوداو خوشەویستی دایە . هەر لەم بابەتە نموونە یە شیعریکی «شیخ نوری شیخ صالح» دەهینمەووە ،

دهلی: -

که میحرابی بروی تووم دی ئیتر لهو وهختهوه رامم
خهریکی ئامشوی مزگهوت و نویژو ویردو سیواکم»

یان دهلی: -

ساتی به هیواو مهی پهرستی به گولی پرووت
جی میسجیده بو سوجدهیی میحرابی دوو ئه پرووت
بهینی به خه یالاتی کهو و پیچی سهری مووت
پابهندی کلیسایه به زیناری دو گیسووت
حهیرانه له دهسی پرووت و پهریشانه له بهر مروت
گاه کافرو گههه شیخ و موسلمانان دهلی من».

● به گرتنی دوو پرووی ناکوک، به که میان خوشی و بهختیاری، دوه میان خهم و
ئازار و سزا. به لام لهو خهمهوه جوړه خوش چیژی به کی لی وهرده گرن، واته ههز
به ئازار چهشتن له پای خوشه ویستی دا. «موسی - Musset» دهلی: «ئهی خوی
شیر:

گوئی نه به مهرگ، نه به ژیان دهدهم. خوشم دهوی، رهنگ زهردیم گه ره که.
خوشه ویستم ههیه و ئازارم دهوی! خوشم دهوی، لیها توویم خه لاتی تاکه ماچیکی
ده کهم، ده مهوی له سهر پروومه تم ههست به جوشی ئه شکم بکه م». «۲۸»
«پوشکین - / Poubkine ۱۷۹۹ - ۱۸۳۷» له شیعری «ئاوات» دا دهلی: -

هون هون فرمیسک داته بارینم،

فرمیسک ئارامم بو ته هینی -

بی دهنگ ئه بزم، ورتهم لیوه نایی،

خه فته گیانم له ئامیز ئه گرتی

تهی خهوی ژبان بفره!
من ناخت بو هه لئاكیشم.
له ناو تاریکیدا ون به
تهی نه ندیشهی بوش و به تال

من نازاری تهوینم لا پیروزه
با هر بمرم. به لام که مردیشم.
با هر به دلداری یه وه بمرم! «۲۹»

له باره ی یه که م پروویه وه، واته به ختیار ی تهو له سه ر رای «روسو - Roso» که
به ختیار ی له سوژی راستی و خوشه ویستی یه وه یه. هر خوشه ویستی یه مروف کو
ده کاته وه. به لکو بنچینه ی جیهانه، هو ی بوونی زینده وه رانه. یه که م خاسیه تی
خواش هر خوشه ویستی یه، هر تهو خوشه ویستی یه شه که مروفی پیوه په یوه ست
کردوه.

«هیگو» ده لی: «پرووی خوا روشنی یه جگه له خوشه ویستی چ ناویکی دیکه ی
نی یه، هر ده میکیش جیهان بی خوشه ویست بو، تهو کاته خوریش
ده کوژیته وه». «۳۰»

● چه زکردن به هه له اتن و دووره په ریزی و گه رانه وه بو ئامیزی پر له دنیایی
سروشت. لایان وایه که هر دم به دلخوازه که ی گه یشت ئیتر پشت له هه موو
شتی بکات.

«سالم و حافظ واته نی:

ویسالی دولبه ره «سالم» موعه زه متر له هر مه تله ب

متی ماتلف من تهوی دع الدنیاو امه لها.

● خوشه ویستی رابه رو چاوساگی ریگای راسته قینه یه کاتی له شه ویکی پر
مه ترسیدا ئاگری ی عیشقی «جولیت» خان گلاراوی به گیانی «رومیو» ی سه ره رو
گه یاند، گه یاننده ئاستی بانیزه ی ژووره که ی «جولیت» و له وه رامی چه په ساوی

«جولیت» هوه وتی : -

«ناخ: نهو ترسهی له نیو چاوه جوانه کانتایه زور زیاتره له دهیان شمشیری دهستی نهو خیلتهت که تینوی خوینمن! خانمه کهم نهوهی له سهرته، تنها نهوهیه به چاوی ره زامه نندی و خوشه ویستی وه سه یرم کهیت. تا له دوزمنانی چاوو سوور پاریز ریم. مهرگم پی رهواتره له ژیانیکی هزار سالهی ناخوش و بی بهری له خوشه ویستیت، ئا نهوه ژیانمه، له چاوه کانتا، له لیوه کانتا. جولیت - چون هاتیت؟ کی ریی نمایی کردی؟ رومیو - خوشه ویستی رابهرم بوو، ریی پیشاندهری ههنگاوم و رینماکه ر. که شتی هوان نیم به لام ته گهر هاتوو له وپه ری نهو که ناره دوورانه وه بی که ئاوی ده ریا لمه کانی ده شواته وه، هیچ گوی به ده ریا برین ناده م، گوی به هیچ شتی ک، له پای به تو گه یشتن دا.»

● خوشه ویستی نهک هه ر له سه رگشت داب و ره سم و نه ریت و پیوستیه کی دی کومه لاتیی هوهیه، به لکو سه راپایان به چی دیلی و له بان رژیم و یاسا کانه وهیه، خوی به یاسا ده بییت - وهک «که مالی» ده لی: که من تهوراتی رووی تو م دی نیگاری په لکه خورمایی / به کولی عیلمه وه چارم نی به ده بمه مووسایی.

● گشت رومانسیزمه کان، داکوکیان له مافه کانی خوشه ویستی کردو وه. ته نانهت هاوسه ر بوونی بی خوشه ویستی یان به به تال بووه وه داناوه.

● پاکیی و بی گهردی، به راده یهک که چ شتیکی دی له م جیهان و ژیانده دا به هاوتای نه بی. جگه له وهی خوی کاری پاکر کردنه وه «Cotharsis» چ له رووی فیسپولوژی یه وه ده دات، واته پشوودانی پاش خاو بوونه وه له خروش «Emotion» ی گرژ بوون له رووی رهوشتیسه وه ههست کردنه به پله به رز بوونه وه.

● له خوشه ویستی رومانسیزمه مانده دا، زیاد پیا هه لدان، واته له نه ندازه به ده ر بوونی تیادایه. نه وه تا که «کیلوپاترا» له «نه نتونیو» راده ی خوش و یستنه که ی ده پرسیی، له وه رامدا ده لی: بلیم هه نده ی تم جیهانه؟ نهء جیهانیکی دیکه ی بیته ره سه ر.

یان کامهرانی شاعیر له پرووی پیروزی و بهرزی خوشه ویستی به که وه دهلی:
عشقی من، یا گیانی ساوا، یا فریشته پاکتره
ژینی جیایی، یامه رگه، کامیان له کامیان چاکتره
.....

شیخ نوری دهلی:

«خوت بپاریزه له ئاهی دل بریندارانی شهو
نهك خوا ناگرده گیرایی دوعای نالانی شهو
یاوهرو یارو ئه نیسم ئاهو ئه شکي حهسره ته
ئافهرین ئهی بارهك الله دیدهی گریانی شهو
دل ئه بیته قه طره ئی خوین و له دیدهم سهر دهکا
هر که رابووری به دلما سوچه تی جارانی شهو
ئه شکي حهسره ت لازمی جهمی سیه به ختانه هر
شه بنمی صوبحه ده لیلی قه طره ئی مورگانی شهو
اهر که پرووی توی دی ئیراده ی به یعتی کرد ئافتاب
توره یی موشکین تازه ی کرده وه ئیمانی شهو»
کو تایی خوشه ویستی و جوانی بی ئه ندازه یی رومانیک به م واته یه ی
«شکسپیری هره مه زن ده هیتم که دهلی:
«بیهن و بیکه نه ته ستیره ی ورد ورد، ته وساکه هینده پرووی ئاسمان جوان
دهکات، که هموان گیروده ی ئه ئینی شهو بین، ته و سکه ده ست له په رستی
خوری سوتینه ر هه لگرن».

«مهى و رومانتيك»

مهى داهينراويكى ديريى مروڤه، لهئاستى بوونه پيروزو مهزنهكاندا بووهو جهانتيكى نهينى و سهيرو سهرسورهيئهرى بو ليكداونتهوهو چارهسهجي خولياكانى كردووه، بوته كاريكى پيروز له راي كردنى كاره ئاينى بهكان و له باره ي ئابووريدا گرنگيهكى زورى هه بووه، بويه جهزنى تاييه تى بو دانراوه. له م سالانه دا له ولانى گريك و قوبرس بووم، ئاگادار بووم خو ئاماده كردنيكى زور له گشت لايه كه وه بو جهزنيكى گه و ره ده كرا، جهزنى مهى له رواله تى نيگار و نيشانه كاندا شيوه ي چند ههزار ساله يه كى پيش ئيستاي تيا ده رده كه وت. جهزنه كانى ديونيزيوس، ئه مه جهزنى «لينانه» و ئه وه جهزنى «ديونيزيا» يان كو موسى ئاهه نكه كان. به خو رايى نه بووه كه گرنگى يان به راده يه ك گرنگيه كان به مهى و ره ز داوه كه وه ك ديارده يه كى گه و ره له ئابوورى و ژيانيدا گرنگيه كى زورى هه بووه، بويه خوشه ويسترين خواوه نديان، واته «ديونيزيوس» يان به خواى مهى و ره زو پيت و فه ر داناوه، پاشان «باخوس» ي خواوه ندى ره زومه ي ئه مه لاي رومان و لاي عيراقيه كو نه كانيش، كه واته ئه م مه يه خواوه ن ره چه له تيكي چاك به قولايى ميژوويى هه يه.

مهى هه يه و جو ره ها مه ستى، مه ستى بى مهى و مه ستى به مهى، مه ستى بو گو رينه وه ي ئاگايى به بى ئاگايى و هو شمهندي به بى هو شى، هه له اتن و را كردن له ده ست خه م و ئازار و نامرادي، يان ئه وه تا مه ستى ده رو يشانه ي لاي سو فيه كان كه به چندين شيوه ده يگاتى، يان به خه لوه نشيى، يا ئه وه تا به زي كرو رياضات يان به سه ماي ده رو يشى كه به هو ي جو وله ي خيرا ي له شه وه له ته ك را كيشانى ناخ و ئاره زوو بو عه شقيكى بى سنوور، ئه مانه ده گه نه راده يه ك كه گيان به سو و كه له ي و ته نكى سنوورى له ش به جى ديلى و له جهانتيكى فراوانى بى سنوور و سه رحه دا ده شنى، نووقم بوونيكه وه ك نزا پيش نو يژه كه ي «محي الدين العربى» كه له خوا داواى نووقم بوونى ده ربا بى بنه گه و ره كه ده كات.

سەر خوښی و مهستی و باره‌ی نیو ده‌رویشان، وهك «الحلاج» باس ده‌كات:
 «وسكر ثم صحو ثم سوق وقرب ثم وصل ثم انس»
 «وقبض ثم بسط ثم محو وفرق ثم جمع ثم طمس»
 هه‌روه‌ها زورجار ناوی مه‌ی و مه‌ی خواردن و کۆری باده‌نوشان کراوه. له‌وه
 «مه‌وله‌وی» مه‌زن و نه‌مه‌ش «مه‌حوی» که چهند جاری باس و ناوی له‌وه‌باده
 نوشینه‌ی کردووه بو نمونه ده‌لی: -

به‌نووری باده که شفی ظولمه‌تی ته‌قوا نه‌که‌م، چبکه‌م!
 به‌شه‌معیکی وه‌ها چاری شه‌ویکی وا نه‌که‌م، چبکه‌م!
 ئەم جووره باده نوشینه، نوشینی ده‌ریایه‌کی خوشه‌ویستی له‌بن نه‌هاتووه، که
 سه‌رخوش بوونه به‌ئه‌وینی خوا. به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌ی تره‌وه، نه‌سه‌رگیزو ویز ده‌کاو
 نه‌هه‌ست به‌هه‌ست ده‌كات، به‌لکو ده‌روون به‌ئاگا دینی و ده‌رووی دلی فراوان
 ده‌كات، ئەم کیشه‌ی باده‌و باده‌نووشینه‌ش وهك کیشه‌ی خوشه‌ویستی و
 دلخوازیه‌که‌یان وایه.

ته‌ماشای ده‌که‌ین «حافظ - شمس الدین محمد - ۱۳۲۰ - ۱۳۸۹ چی بو مه‌ی

ده‌كات:

«ئه‌ی مه‌یخانه‌چی، هو مه‌یخانه‌چی

پاره‌ی کرینی مه‌یم پی نه‌ما

به‌لام ته‌توانم، بی‌فرۆشم پیت

به‌رگی زاهیدی و ریزو وقارم»

فهرموون «خه‌یام - عمر النسیابوری - ۱۱۲۳ ز»، له‌م چوارینه‌به‌دا که «شیخ

سه‌لام» کردوویه به‌ کوردی، چی ده‌لی:

«دلۆپی شه‌راب دنیا ده‌هینی

خستی سه‌ر کووپه‌ رۆح ده‌جولینی

ئه‌و په‌شته‌ماله‌ی لیوی پی ده‌سپرن

قیمه‌تی هه‌زار به‌رمال ده‌شکینی»

به هر حال مهی وه کیشهی خهیال و کیشهی ههلها تن و خود ویستی و
چوونه وه ناو خویه کهی رومانتیک، کاریکی گونجاوو ته و او که ری ژیانه که یانه،
به لکو یاریده ریکی به هیزی به مه رام گیشتیانه. لهم پارچه شیعرهی «هزار» دا
به ته و اوی مه بهستی مهی نوشینی رومانتیکه کان دیاری ده دات: -

دوژمنی خهفت مهیه مهیه مهی

خهفت بارنه کهی نه کهی ته رکی کهی

ته وهی سه عاتی غم بره وینی

هموو گه نجیتی سر زهوی دینی

مهی ته سه لهیه له شکره په رچه م

شور شه دژی دیکتاتوری غم

گر له حوت ناسمان نیته ته ستیره

خوت به پیاوه تی عه رقه بسپیره

له دونیای مهیدا ئیشتراکی یه

فه رقی هزارو ده وله مه ند نی یه

لهم پارچه شیعره دا مه بهستی سه ره کی والاو دیاره، تاوی بی ناگیی هموو به
ناگیی یه ک دینی. واته مهی ده بیته جیگره وهی گشت ته و شتانهی له جهانی
خه ون و خولیاو خواسته کاندا ده ژی.

له ته ده بی کوردا «بی کهس» زور به ئاشکرایی بانگی راوی مهی نوشین ده دا،
وه ک رومانتیک، چونکه چ گومان له وه دا نی یه «بی کهس» گه وه ره ری رومانتیکی
له خو گرتوو وه له ههنگاوی ریالیزمیشدا، وه ک شاعیریکی ریالیزمی ره خنه گر،
گوی هونه ری بردوته وه، لی ره دا دیره شیعریکی به نمونه ده هیئمه وه که ده لی:
حه قمه گر عاره ق بخوم، تو خوا ره فیق لومه م مه که ن زه حمه ته بی مهی ژیانم
به م ده لی تاریکه وه.

ھەر مەى لە چاوى «شارل بودلیر - **Chaeles Baudelaire** ۋە گەلیك شیرینەو

گورانی دوستایەتى و خوشەویستی یە دەلى:

«شەویك گیانی مەى لیم کەوتە ھاوار

ۋوتى: ئەى بەدبەخت

ئەگەر شووشە یە بەندینخانە کەم

یان سەرقاپە کەى لیم بوته ریگر

ئەى بەلام خۆمن:

گورانی دوستى و روشنایى دەدەم»

* * *

«رومانسیزم و تاین»

ئەم جیهانە چ واتایەکی هەیه؟ کەر و کویر، ئەم خانووە تاریکە، ئەم خەلکە نوقم بووێ ناو تاریکی یەکی داخراو، بێ پەنجەرە، بێ سەربان، بێ دەرگا، بێ دەروو؟ ئەوێ هاوار. . ئەم جیهانە چی یە؟ لە چی یەووە هاتوووە؟ ئەوێ ئاسمان برۆی بێ دەکات، رەنگە تەنھا کفن بێ، کێ دەتوانی پیمان بلی بەرەو کوێووە دەریا دەبرین؟ کێ دەزانێ لە کویدا لەبێ دەکەوین؟ ژیان و مەرگ! وتیان بێنە ئەم جیهانەووە ئیمە هاتین، پاشان دەلین بوو دەرهووە، دەچینه دەرهووە». «۳۱»

ئەو وشانە «هیگو» زۆر لایەنی روون کردووە. رومانسیزم ئەو رییازەبەکە «سەربەستی» گەوهەری بوونەکە ی پیک هیناوە. سەربەستی خوازەو سنوور ناناسی و سەراپای ئەو شتانە بێ مال دەکات کە دەبنە مایە بێ بەستی رەوت و هەلچوونی. لە هەر لایەنیکەووە بێ، خۆی دەکرد ئەو بەربەستە هەر شتیکی گەورەو گرنگ دەبوو.

هەرکۆت و بەربەستیک، یەکی لەو شتانە کە بەر لە هەلھاتی خۆری رومانسیزم، بە کاریکی نەلواو و یەک جار قەدەغە دادەنرا، بریتی بوو لە چوونە ناو کێشە بێج و بناوان بێنێووەی هیزە نادیارەکان «میتافیزیکیەکان *Metaphysive*» هە. لە بوون و دروست کەر، کردگار، و نھینەکانی کەوتنە مشت و مرو چەندوو چوون لە سەرکردن، ئەم کارەش خۆی لە خۆیدا لە گومانەووە سەری هەلدا.

کاری بێر کردنەووەی میتافیزیکیانە کەوتە باریکی لەق و مۆلەقەووە. دەبی ناگاداری ئەو بێن کە لە بنچینەووە رییازەکە بوو سەر فەلسەفە «دیکارت - *Descartes* ۱۵۹۶ - ۱۶۵۰» ی فەیلەسووفی فەرەنسای دەگەریتەووە. لای اریبازی هوشمەندیەکە «*Rationalism*» ئەو جوۆرە بیرو باوهرە ئاینی یانە پەسەندە کە هوش بریار لەسەر گونجانندی لە تەک «منطق» دا دەدات و بەگەل

«رووناکی سروشتی یانهی» هوش.

نهم ریپازه خاسیهتی «منطق» به سروشت ده دات، واته دهروویدکی گهوره بو سهرجیهانیکی بهر بار دهخاته سهپرشت، نهمه ی نهو روزگاره ی که به تاییه تی سده ی ههژده هم هینایه ناراه، له لای کلاسیزمه کان کاریکی نه شیاوو نه لواو بوو. به لام بو رومانسیزمه کان زه مینه یه کی خوش رهوتی له بهردهم جله و بو بهردانیان! درووسج کرد.

به لام له رووی گونجاننده وه له تهك سده نوی یه که داو کیشه سوزی یه که دا پهك ده که وتنه وه ده توانری بووتری، فلسفه سوزی یه که نهم خولیای بینینه وه یه هینا، هینانی بر وایهك بو نه هیشتنی نهنگی و بو نه وه ی هه موان دلنیا بکاته وه. راسته سده و روزگاره که بوو بووه چه قی یه کانگیری گشت رهوت و چه شنه ها بزوتنه وه. له هه مان کات دا به هه مه ریگیانی هه لچوون و راپه رین و ده رپه رین بوو له و هه موو رووداوانه وه گه لیک په رچ کرداری هه مه رهنگ، له جیهانی بیرو هونه ردا ئالای بلند کرد.

دیاره و ده بی که گه لیک ناکوکی و دزایه تی بینینه سه ر شانو. نه وه حوکی سهرده مه که یه، که واته سه سیر نی یه که کاتی «دیلاکراوا» ی نیگار کیش، گه ر له باسی خویاندا وهك رومانسیزمیک بلی: «نیمه تیکه له یه کی هه مه چه شنی ناکوکی و نه ملاکه ره و نه و لاکه ره ی هه مه لاو، جووله که ریکی نیوان چه شنه ها ریپازین». «۳۲»

لیره دا ده ست نیشانی چند بوچوونیکیان ده که م:-

● به شیکیان نوی کردنه وه ی ئاینی «مه سیح» یان مه به ست بوو.

● به شیکیان بر وایان به وه بوو که له سروشتدا گیانیک هه یه،

نه و گیانه سه ره تاگه «Principle» ی خولقینه ره، له مانه «شیلی - Shelley»

و «فینی - Vigng (۱۷۹۷ - ۱۸۶۳)».

● له نه له مانیدا جو ره سو فیزمیهك له گیانی رومانسیزمه که یاندا رهنگی دایه وه و بووه

باو. «نوفالیس - Novalis» یه کیك بوو له و به ره یه. ده یان ویست «شه ریعت»

به جوړه «شيعريکي بهرن» بکهن، که مروّف به خه يال ده يگاتى بروايان به يه کبوونى «ثايديا - Idea» و «ماتهريال - Material» هه بووه.

له دوو توّى ثم گشت کيشانه وه ده يان ويست زانيارى دهر باره ي چاکه و خراپه و سه رچاوه کانيان بزائن. ثايه خراپه له ناکامى هه له يه کى باوه ناده مه وه يه و وه چه کاني گيرو دهر کردوه. يان له چ هوو وچاو گيکه وه يه و بوچى و له پاو راي چى دا؟ پرسيار له کارو نهرک و هوّى بوونى «شه يتان».

«هيگو» شه يتان به و مروّفايه تى به دووره خراوه يه ي ده ستى خوداوه ند داده نى، دوّزه خى بى به رى بوونى هه ميشه يى له گشت خوشى و به ختيارى يه ک، بى به رى کراو له نه او سوّزى خوا.

به ههر حال له لاي روّمانسيزمه کان، به رامبه ر هيزه نادياره کان، نهينى به کاني امه رگ و بوون، کردگار. . هتد، دوو بوّ چون هه يه: -

يه که ميان: - له رپگاي سوّزه وه «حه قيقه ت» ده خوازى، پله ي پشوودانى دلينا ابوونيه تى، خهم و په ژاره ي پيوه دياره.

دووميان: - رق نه ستوور بوون به رامبه ر چاره نووس. نه مه ش له هوّى تالاو چيزتن له ژياندا دروست ده بى له م روانگه يه وه ديارده ي هه لشاخين و هه لچوون و ياخى بوون دياره، به پيچه وانه ي هيمنى و سه لاريى هاو دهر ووانى يه که م. به لام له گه ل نه مانه شدا ههر دوو بوّ چون که له دوو رپياني پشت کردنه شه ريعه تى ناسماندا يه کانگير ده بنه وه.

«هه‌لوئیستی بو ژیان»

له‌بهر بهر فراوانی ریپاززه‌که، ناکریتی به تاکه هه‌لوئیستی، هه‌لوئیستی رۆمانسیزمه‌کان دیاری بکه‌ین.

چۆن ده‌توانرێ هه‌لوئیستی ئەم نموونانه‌مان یه‌ك خه‌ین، فه‌رموو «شكسپیر - Shakespear ۱۵۶۴ - ۱۶۱۶» به‌و هه‌موو هه‌سته تونده ره‌شت مه‌ندی‌یه‌وه، نه‌وه «فلیتشر - Fletcher» به‌و ئاره‌زووه به‌ره‌لایانه‌یه‌وه، پاشان خوینگه‌رمی کۆمه‌لایه تیانه‌ی «شیلر - Schiller ۱۷۵۹ - ۱۸۰۵» هوه، یان بروانته «بايرون - Byron» بو چیره تاوان.

ته‌ماشای «دانزیوخ - Dahz - uo» بکه‌ن که هیچ گوی‌یه‌ك به ره‌وشت نادات. که‌واته پینا سه‌یه‌کی تاییه‌تیانه بو یه‌ك بوونی هه‌لوئیستی رۆمانسیزمه‌کان به هیچ جووری ناکریتی، له‌گه‌و هه‌ردا رۆمانسیزم هه‌ولی هه‌ولی بو چه‌سپاندنی ئایدیالیزمیکی به‌رچاو رۆوانه‌ی سه‌ربه‌سته، ژیانیکی ئال و والای جوان ده‌خوازی، به‌ختیاری له‌یه‌کسانی و داد په‌روه‌ریدا.

«له‌چاو رۆمانسیزمه‌کانه‌وه مرو‌ف بوونه‌وه‌ریکی «معقد»ه وخواه‌نی هه‌زیکه‌ی مه‌زنه چ له له خراپه وله چاکه کاری‌دا، له خراپترین حاله تیشدا، سووک و ریسوانی‌یه، به‌لام له چاکترین حالیدا قاره‌مان و لی هاتووو بلیمه‌ته». «۳۳» له‌زۆر کاتدا رۆمانسیزمه‌کان خاوه‌ن هه‌لوئیستیکی شو‌رشگه‌یرانه‌ی، سنوور نه‌ناس، هه‌لشاخاون، زۆربه‌ی شو‌رشه‌کانیشیان کۆمه‌لایه‌تی‌یه له‌پای به‌ده‌ست هه‌ینانی کۆمه‌لگایه‌کی ژین ئاسووده، هه‌میشه‌ش هاواری ناره‌زیان له ژیانیان به‌رزه. ژیانیکی دیکه‌یان گه‌ره‌که. ئەو نه‌خشه کیشانه‌شیان به‌یاساره‌و شته‌کاتیانه‌وه له هه‌سته‌وه سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن له بری هوش، جگه له‌وه‌ی سه‌نگی مه‌حه‌کی هه‌ستی ناوه‌ویه‌یانه بو کیشان و هه‌لسه‌نگاندنی چاکه‌و خراپه، چ له بیرو بروایاندا، یان له کارو کرده‌وه‌دا، ئەمه له ئاین دا بی یان له کاریکی رامیاری، یان ره‌وشت دا. جو‌ریکیش له مرو‌فه رۆمانسیزمه تاکه‌ی‌یه به‌ر باده‌کان بو‌گشت کردارو ره‌وشت و

هه‌لس و كهوتىكيان هو دههيننه‌وه، خويان به‌وه‌وه ده‌به‌ستن كه گوايه له نيازى چاكردنى رژيمه كوومه‌لاتيه كه يانه‌وه‌يه، جگه‌له‌وه‌ي له‌لاى مروفي رومانسيزم گياني ياسا له له‌بزه‌كه‌ي پيرو ترو بايه‌خدارتره. له‌سه‌رو ئه‌مائه شه‌وه هه‌ر له رومانسيزمه‌كاندا چهنده‌ها پينغه‌مبه‌ر به‌ناوى جادوو گه‌رو رزگار كه‌ر، له‌گه‌ل پياوانى چاكردنى كوومه‌لگا په‌يدا بوون.

«پووشكين» له چامه‌ي «كه به شه‌قامه جه‌نجاله‌كاندا ئه‌خوليمه‌وه» هه‌ستيكي ته‌واوى به‌رامبه‌ر ژيان و ري‌په‌وه‌كه‌ي ده‌ربريووه، گه‌لى به چاكى ناخ و هه‌لوئىستيمان بو ئاشكرا ده‌كات.

لي‌ره‌دا تيبينى به‌كم هه‌يه: له‌م ر‌وانگه‌يه‌دا رومانسيزمه‌كان و سوفيزمه‌كان و...
يه‌ك ده‌گرنه‌وه.

* * *

«ههستی نه ته وایه تی و رومانیک»

له کوتایی یه کانی سه ده کانی ناوه راسته وه دوو ده زگای گه و ره و به هیز دهستی به سهر نه و روپ ادا گرتبوو، یه که میان کلیسه ی مه سیحیه کان، که له کلیسه ی کاتولیکدا خو ی دنواند، دوو ه میان ئیمپراتوریه ته پیروزه رومانیه که. ئەم دوو ده زگایه له سه ده ی یازده هه مه وه له مملانی یه کی به رده و امدا بوون، هه ر لایه ده یویست زیاتر بالاده ست و به توانا تر بین.

ئەم ناکوکی یه هه ر دوو لایانی لاواز کردوو ده رفه تی بو پهدا بوونی ولاتانی نه ته وه یی نو ی خولقاند. ده ره به گایه تی وه ک جی گره وه یه ک هات و گشت رو خساره کونه په رسته یه کانی له خو گرت، نه و روپا هه نگاوی نایه روژگاری ژیا نه وه وه «ریناسانس» گه و ره ترین گو رانکاری رووی دا، چه ندین حه قیقه ت راست بو وه وه زانست هه نگاوی نا، هونه رو نه ده بی بالاسه ری هه لدا، ده یان ده ستگای ئابووری و کاروباری بازرگانی قووت بوویه وه، ئەم باره ئابووریه نو ی یه، چینی بو رزوای ساوای هینایه پیشه وه، سه رگه رمی بازار و ده سکه وته نو یی کان، بوونه پشتیوانیکی به هیز بو پی گرتنی ئەم چینه نو ی یه، مملانی یه کی مه زنی هینا ئاراهه، له نیوان کوندا که له ده ره به گایه تی و کلیسه و دام و ده ستگا کونه په رسته یه کانی و گشت پوخله وات و پاشه له چلکنه کانی سه ده کانی ناوه راست، به رامبه ر به بو رزو، نه و چینه نو ی یه، هه ر چون باره ئابووری یه نو ی یه که خاوه نی بوو، که واته به هیز بوونی نه و باره ئابووری یه و به ره سه ندنی له په رزه وه ندی ئەمدا یه، هه ر چه نده هه ندیکیان به که می لایه نه کانی دی گرتبیته وه به لام به شیوه گشتی یه که ی بو رزو تازه سه ر هه لدا وه که ی دنواند.

هەر رووداوێکی ئابووری گرنگی گه‌وره‌که‌ گۆرانکاریه‌کی گه‌وره‌ بخاته‌وه‌ بێرو داب و نه‌ریته‌وه‌ خولبای نوێ ده‌خاته‌وه‌. یه‌کێ له‌ گرنگترین ئه‌نجامه‌کانی «رینیسانس»، بووه‌ یارمه‌تیده‌ریکی گه‌وره‌ بو‌ دروست بوونی زمانی نه‌ته‌وه‌یی یه‌گگرتوو له‌ ئه‌وروپادا. پێش ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌، زانست و ئه‌ده‌ب بو‌ توێژیکی بچووکی کۆمه‌ل قو‌رخ کرابوو. ته‌نانه‌ت قسه‌ کردن و مشت و مر له‌ نیو رو‌شنبیرانی ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر به‌لاتینی بوو نه‌ك به‌زمانی نه‌ته‌وه‌یی.

ژماره‌یه‌کی زو‌ری پیاو‌نی رینیسانس به‌ تایبه‌تی نووسه‌ران به‌ره‌مه‌کانیان به‌زمانی خه‌لکی ده‌نووسی و سامانی که له‌ پووری میلی‌یان کرده‌سه‌رچاوه‌ی سرووشت و که‌ره‌سته‌ی ده‌رب‌رینی بیرو‌رایه‌کانیان.

هه‌روه‌ها دکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر له‌باره‌ی ئه‌نجامه‌کانی «رینیسانس» هه‌وه‌ ده‌ست نیشانی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی ده‌کات، که‌چو‌ن بیرو‌باوه‌ری رینیسانس و ئه‌نجامه‌کانی به‌ شیوه‌ی جو‌راو جو‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ ناوگه‌لانی ئه‌وروپادا ژيانده‌وه‌.

کاتیک له‌ پیناوی په‌ر ژه‌وه‌ندی چینی ناوه‌راست دا شو‌رشی ۱۷۸۹ی فه‌ره‌نسا به‌رپا بوو، ئه‌وه‌ شو‌رشه‌ی کانگای ئاوات و هیوای هه‌موان بوو، به‌لام ئه‌وه‌ گشت کویره‌وه‌ریه‌ی هیرش و داگیرکردنه‌کانی «ناپلیۆن» و ئه‌وانی پاش «ناپلیۆن» پێی هه‌لسا.

نه‌ك هه‌ر رو‌شنبیرانی «فه‌ره‌نسا»ی هیوا‌برکرد به‌لکو ئه‌وه‌ گه‌لانی چاوی هیوایان تی بریبوو، هه‌ر چو‌ن ئه‌م کاره‌ بووه‌ هو‌ی نه‌هامه‌تی به‌خشین به‌ «رۆمانتیکه‌کان»، ئه‌وه‌ بوو له‌ به‌ر هه‌مه‌کانیان ناو‌میدی و بی هیوایی ره‌نگی ده‌دایه‌وه‌، به‌را‌ده‌یه‌ك گه‌یشتن که‌ ته‌نانه‌ت گومانیان له‌ مرو‌ف و هو‌شی مرو‌فیش ده‌کرد، بو‌یه‌ هه‌له‌هاتنیان هه‌لب‌ژارد رۆمانتیکه‌کان تووشی جو‌ره‌ ئازاوه‌یه‌کی ئایدۆلوژی بوون، هه‌ر چو‌ن تووشی نه‌نگی باری سایکۆلوژی بوو بوون. له‌یه‌ك کاتدا شو‌رشیگه‌رو ئازادی خوازو پاشه‌کشی که‌ر داوای ده‌سه‌لاتداری گه‌ل و «رژیمی سوشیالیست»یان ده‌خواست و له‌هه‌مان کاتدا به‌وه‌ په‌ری سه‌ر گه‌رمی یه‌وه‌

داکوکیان له نه‌ته‌وايه‌تی ده‌کرد، داوای برایه‌تی نیو گه‌لانی جهانشیان ده‌کرد. هونه‌رمه‌ندو ته‌دیه رومانتیکه‌کان که‌وتنه بلند کرده‌وی سوزو هستی نه‌ته‌وايه‌تی، به‌تایه‌تی ته‌له‌مانیه‌کان، ته‌مه‌ش وه‌ک وتمان به‌هوی زورداری و خوین ریژی جه‌نگاکانی ناپلیونه‌وه‌بوو، ته‌وه بوو فه‌یله‌سووفه‌کان ئایدیالیزمیه‌که‌یان له نیوان کیشه رومانتیکه نه‌ته‌وايي‌یه‌کاندا ده‌چه‌سپاند.

ته‌وه بوو «هیگل» سووربوونی له‌سه‌رگیان، له‌سه‌رگیانی نه‌ته‌وايه‌تی، دیارده‌ی به‌هیز بوونی گیانی نه‌ته‌وايه‌تی ته‌له‌مانیاو ئیسپانیاو ولاتی ئیتالیاو سربیاو گریک و پولنده و فلنده و نه‌رویجی به‌پله‌ی یه‌که‌م گرت‌ه‌وه. زیاد له‌گه‌لانی دی به‌دووی رابوورده‌ی نه‌ته‌وايه‌تیاندا ده‌گه‌ران له‌پای بینینه‌وه‌ی قاره‌مانیتی و ئازایه‌تی باوانیان، گه‌ران بو بینینه‌وه‌ی رابووردی میژوویان، که‌چ ده‌وریکیان دیووه له‌مه‌وه میژووی نه‌ته‌وايه‌تی پهره‌ی سهندو ته‌شه‌نه‌ی به‌بابه‌ت و مه‌ودای رومانتیک کرد.

کیشه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌هونه‌ری موسیقادا زیاتر خوئی نواند. به‌لکو هر بووه قوتابخانه‌یه‌کی نه‌ته‌وايه‌تی، رومانسزم پهره‌ی به‌هه‌ست و هوشه نه‌ته‌وايه‌تی‌یه‌که کرد، بو‌نمونه له‌رووسیا هونه‌رمه‌ندانی وه‌ک «کورساکوف» و «بورودین».

له‌مه‌جهر «لیست». له‌سه‌روو ته‌مانه‌وه «شوپان - Frederic Francois -

Chopin ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹» ته‌م هونه‌رمه‌نده مه‌زنه پولونیه، ئاواره میلی‌یه

پولونیه‌کانی کرده به‌پیزترین ئیله‌ام به‌خشی هونه‌ره‌که‌ی. به‌تایه‌تی که

شاره‌زایی‌یه‌کی ته‌واوی به‌ژیان و گورانی جوتیاران و خه‌لکه ساکاره‌که‌ی

ولاته‌که‌ی هه‌بوو، بویه هر دم بونی ژیان و کیلگه و ئاره‌قی ماندوو بوونیانی به

خوشی و ناخوشیه‌وه ده‌کرده چاکترین هه‌وینی موسیقا به‌رزه‌که‌ی هر کاتیکیش که

رووی له‌پاریسی پایته‌ختی هونه‌رو ژیان کرد، له‌به‌رده‌م هاوه‌له رومانتیکه‌کانی

وه‌ک، «ئه‌لفرید دی موسی» و «هکتور برلیوز» و «فکتور هیگو» و «بو دلیر» و

«بلزاک» دا ته‌و موسیقا پولونیه‌ی به‌گیانان ده‌به‌خشی. هه‌میشه رووی له‌و به‌ده‌نه

ساکارانه ده‌کرد که‌خولیاو چه‌زی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی تیادا داده‌رشت.

بانگه‌وازی ئازادی و سه‌رفرازی‌ده‌دا، بو‌نمونه موسیقای «بو لونیوز» و

«مازورکا».

ئەم ھونەرمەندە بالایە تادوا ھەناسە خەباتی بو ژیانى نەتەوہکەى کرد، تەنھاو
دوا دواشى ئەوہ بوو، کہ دلەکەى دەربھینن و بەخاکى وارشووى بسپیرن.
ئەم بزوتنە نەتەوايەتیه بووہ مایەى پەیدا بوونى چەندین قالبى نووى و شیوازی
داهینراو، واتەمەودای نووى دەربیرین.

* * *

«مه‌رگ له گوشه‌نیگای رومانسیزمه‌کانه‌وه»

«هیگل» مه‌رگ به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی په‌رینه‌وه داده‌نی، په‌رینه‌وه بو‌ئاستیک که ئاشتبوونه‌وه‌ی گیانه له‌ته‌ک خوداو به‌ره‌و تونده‌وه‌یه‌کی مرو‌ثیانه‌و خوداو‌ه‌ندانه، گشت و خوودی دیار، ئه‌وه‌تا مه‌رگی «مه‌سیح» و به‌رز بو‌ونه‌وه‌ی بو‌ئاسمانی بالای خوداو‌ه‌ندانه.

مه‌رگ ئارامه‌و گو‌ریش ئارامگه‌یی هه‌تا هه‌تایی. بو‌یه به‌حاله‌تیکی تونده‌وه‌و گو‌ران به‌ره‌و ته‌نک و روونی و نه‌مانی قورسایی، ئازاد بوونی گیان. و به‌تویی رووناکیه‌وه‌و بی‌گه‌ردانه رووه‌و شوینه‌و بی‌قوناغه‌کان ده‌فری. له‌بو‌شایی دا ده‌بیته‌وه‌و بو‌شایی، خو‌ی مه‌رگ ترس و بیم و موته‌که‌ی ترسناکه، می‌ردز مه‌ی گیان و هه‌ستی مرو‌فه‌که‌یه، تا ده‌گاته ئه‌و ساته‌ی کاری خو‌ی ده‌کات، ئه‌وسا گوشه‌نیگای نو‌ی له‌دایک ده‌بی، قوناغی پشوودان و دلنیایی، چونکه ژیان کو‌ت و پیوه‌ندی له‌گیانی کردووه‌و بو‌یه شو‌رشیکی گه‌ره‌که، شو‌رشی سه‌ر فرازی، به‌لام مه‌رگ گشت کیشه‌کان به‌تال ده‌کاته‌وه‌و خو‌ی ده‌بیته‌و جی گه‌روه واته چاره‌ی بی چاره‌یی‌یه. «چ شتی له‌جه‌اندا نه‌مه‌ه، جگه له‌ناو چوون و به‌ره‌و روو بو‌ونه‌وه‌ی جهانی مه‌رگ چ ده‌روویه‌کی دی‌نی‌یه».

* * *

«درامای رومانسیزم»

شورپشه‌کە‌ی فەرەنسا وەك شورپشیکە‌ی مەزنی ژیان گشت لایەکی گرتەووە، شانۆش کە کوکە رەووی هونەرەکانە، بەشیکە‌ی هەرەگەورە‌ی بەرکەوت. رۆژی ئەو‌ه‌بوو کە زیاتر کاریگەر بێ بۆیە «میرابو - Mirabeau - ۱۷۴۹ - ۱۷۹۱»ی مەزنی گوتار بێژی فەرەنسا، لەسەر گوتارگە‌ی کۆمە‌ڵە‌ی نیشتمانی یەو‌ه‌ لە رۆژی سیانزە‌ی بە‌فرابناری سالی «۱۷۹۱» دا، هاواری کرد:

«دە‌بی شانۆ هاوبەشی رۆشنییری گشتی بکات. . . ئە‌رکی خاوین کردنەو‌ی کۆمە‌ڵ لە‌داب و خوە‌کانی لە‌سەرە، بێتە‌ قوتابخانە‌ی نیشتمان پەروریتی و چاکیتی». «۳۴»

لە‌سالی «۱۷۹۰» وە‌ شانۆ نامە‌نووس «سیزۆس دو‌بل‌س - Sizos Doblis» داوای دروست کردنی شانۆیە‌کی نە‌تە‌وا‌یە‌تی دە‌کرد، شانۆیە‌ک بۆ‌پیشاندانی ئازایە‌تی و دلسۆزی و نیشتمان پەروریتی. لە‌ سالی «۱۷۹۱» دا خاوە‌نانی یانە‌ی هە‌قالانی سەر‌بە‌ستی داوایان لە‌ ئە‌کتەرە‌کان کردو دە‌یان ووت: «ئە‌ی رۆ‌لە‌کانی هونەر، ئە‌و قەرە‌ نیشتمانی‌یه‌ بدە‌نەو‌ه‌ کە‌وا لە‌سە‌رتانە». «۳۵»

بۆ‌یە لە‌ سەرە‌تاو‌ه‌ تووی شورپشگی‌ری لە‌ ناخدا بوو، جگە‌ لە‌و‌ی لە‌هە‌مان کاتدا پیشکە‌و تووترین شیو‌ه‌ بوو لە‌ شیو‌ه‌کانی دراما. لێ‌رە‌دا سەر‌جە‌می ئە‌و خالە‌ دیارانە‌ی جیهانە‌ درامای رومانسیزم تو‌مار دە‌کە‌م، بە‌ تاییە‌تی ئە‌و خالانە‌ی لە‌ فەرە‌نسا، لە‌سەرە‌تاکانی سە‌دە‌ی نۆ‌زده‌هە‌مدا جی‌گای خو‌ی کردە‌و‌ه‌: -

یە‌کە‌م: - بە‌هو‌ی پە‌یدا بوونی بابە‌تی نو‌ی‌و‌ه‌ بۆ‌ دراما، ئە‌و‌جۆ‌ره‌ درامایە‌نە‌ی، لە‌گە‌ڵ چێژ لی وەر‌گرتنی جە‌ماو‌ەرە‌کە‌دا دە‌گونجا ئە‌و بابە‌تانە‌ش وە‌ك تە‌راژیدی میژووی یە‌کان، لێ‌رە‌دا باو و پۆ‌یستی بە‌ یە‌کە‌کان نە‌ما نە‌ك هەر فری بە‌ یە‌کە‌کانە‌و‌ه‌ نە‌ما، بە‌لکۆ زیاد لە‌ پۆ‌ست تە‌شە‌نە‌ی بە‌ نو‌ی‌ی کاری کرد. . . هە‌ندیکیان چە‌ندە‌ها گرنی «Plot» ی لاو‌ه‌کیان بە‌تە‌ك گرنی سەرە‌کیە‌کە‌و‌ه‌نا. ئە‌و نە‌ما کە‌تاکە‌

چیرۆکی سهرهکی مایه و کایه بی . ئەوه بوو له شانونا مه یه کدا چه ندین سهر گوز شته و سهر برده به سهر ده کرانه وه . له رووی یه که ی شوین و کاته وه برانه وه ، شانونا مه ی «رومیو و جولیت - Romeo And Juliet» بزانه چه نده ئەم شوین و ئەو شوین ده کات ، چون روژان به رپی ده کات «ستندال - Stendhal» رای وایه که په یوه ست بوونی یه که ی جیگا ، ده بیته وه مایه ی وتاری دوورو دریزو باس گیرانه وه . ئەمه ریگا له پیک هینانی رووه میژووی یه که ده گری ویه که ی کاتیش ریگاله په ره سه ندنی سوز ده به ستیته وه . به لام یه که ی کیشه یان رووداو ئەوه نده ریگر نه بوو .

دووه م : - له رووی کیشه ی یه که ی ئاوازه وه ، یان بلین ، یه که ی بابه ته وه «شلیگل - Schlegel» ئەم خاله ی به ته واوه تی زه ق کردووه ، گوایه گوئی پی نه دانی رومانسیزمه کان به یه کیتی ، یان یه کبوونی ئاواز ، گرنگترین خاسیه تی هونه ره که یانه له گهل ئەوه شدا گهلێک به تووندی هیرشی بردوته سهر ته راژیدیای کلاسیرمانه . گوایه له کومه له به شیکی ره ق و ته ق پیک هاتووه به پیچه وانیه ته راژیدیای نوی وه که ههر دهم وینه یه کی زرت و زیندووه . نه مانی یه که ی ئاواز بو سروشتی جووری پیک هاتنی کومه لگا نوی یه که ده گه رپته وه ، که په رژه وه ندیه نزیکه کان تیکه لی یه کتری بوون له شانونا مه یه کی ته راژیدی رومانسیزمانه دا پیکه نینیشی تیا دایه قه واره ی بینراویان دایلوژ یان هه لوئیست ، یان که سانی پیکه نین هینه ر وه ک گالته گیرو به زم گیره کان جگه له وه ی که مهرج نی یه گشت بابه ته که به زمانیکی یه ک ره نگ رابوری ، چونکه که سه کان هه مه جوړه ن که واته یه ک ئاوازی ون ده بی . بینراویک له کوشکی شاهانه ، یان شوینیکی پیروزدایه ، بینراویکی به دوا دادی که سه ره نویلکیکه ، یان خانه خراپیکه ، له وه هه مه ره نگیه وه له سه ر هونه رمه ند پیویسته که له سه ر شانوکه ش تیکهل بوونیکی له وه جوړه شیویه پیشانداته وه . .

سی یه م : - له یه ک وه رگرتن و شوین پی هه لگرتنی یه کتری :

له سه ره تاوه نه و نه ته وانه باس و خواسی شان و نامه کانیان له یه کتر و ه رده گرت ،
هه رچه نده پاشان مه ترسییان له م لایه نه وه په یدا کرد .
چوار هه وم : - که ره سه میژ ووی یه دیرینه کان نه و گور و هیزه یان نه بو و له به رده م
نه م شان و نوی یه دا ، بو یه میژ ووی نوی یان پی له بار تر بو و له رابور دو و . باس و
خواسه کان له وه دا نه مان که ته نها تایه ت مهن دی که سانیکی بالا ، یان کیشه یه کی
گرنگی ده وله ت بی .

به لکو گشت سوز و لایه نه کانی گرت ه وه . چاکترین که ره سه ر بابه تیش نه وانه
بو و ن که هه ستیان ده بز او اندو له رووی نی شتمان په رو هری و نازادی و سه ر
به ستی یه وه ده دوات .

پینجه م شیواز : - له باره ی دار شتن و که ره سه کانیه وه گه لی چهن دو چو و ن و نال و
گور کرا ، که سانیک داکوکیان له مانه وه ی له بز ی گه وره و ور شه دار و دار شتی پر
ورده کاری و وه ستایانه و زمانی شیعر ده کرد . به لام حه قیقه تی روز گاره که له سه رو
هه مو وانه وه بو و . نه وه بو و شو ر شه که ی فره نسا شه قی له پاشایه تی هه لدا و چینی
ناوه راست به خاوه ن ده سه لات بو و .

گه ل بو وه چاوگی سه ره کی گشت ده سه لاتداری یه ک ، نه و چین و به ره جیگا
به رزه ی زمانیکی به رزو قورس و قه مه رو تن ته نه چینی تایه تیانه ی ده ویست
خه لکیکی که هاتنه پیشه وه ، نه و نه ده ب و هونه ره یان ده ویست که له ناخی بو و ن و
پیویستی روز گاره که یانه وه سه ر هه لده دات ، نه ده ب و هونه ری شو ر شه که یان ،
باسی که سانی ناسایی ده کرد ، تنگ و چه له مه ی کومه لایه تیانه ی ده هینایه وه ،
دیاره که زمانی په خسانی پی ره واترو له بار تره له زمانی شیعر .

«بهراوردیکی تهراژیدیای کلاسیزم و رومانسیزم»

۱ - کلاسیزم یهك رهنگه، به بی پیکه نین و گالته جاری، به لام «رومانسیزم» همه رهنگه، واته خهم و خوشی و پیکه نین و گالته جاری و توره بوون و هه لچوونی تیادایه، ههر وهك چون ژیان همه رهنگه.

۲ - کلاسیزم که رهسه له میژوو و رووداو و چیروکی کونه وه وهر دهگری، رومانسیزم پهنا بو بهر میژووی نوی و نزیك و رووداوی روظانه دهبات.

۳ - کلاسیزم سییه که که دهپاریزی و لی ده رناچی، به لام له لای رومانسیزم بی بایهخن.

۴ - کهسانی هاوبهشی شانونامه ی کلاسیزم زور که مترن له ژماره ی کهسانی هاوبهشی شانونامه ی رومانسیزم.

۵ - له کلاسیزم دا بینراوی خویناوی و دلته زین کاریکی قهدهغه و گونجاو بووه، به لام له لای رومانسیزم گوئی پی نه دراوه.

۶ - له تهراژیدیای کلاسیزم دا گوئی بهورده کاری میژووی نه دره درا، به لام لای رومانسیزمه کان به پیچه وانه وه بوو.

۷ - له رووی که سایه تییه وه، کهسانی «رومانسیزم» کهسانی ئاسایی و همه جورن. ههرکاتیکیش که مهزنه مروثانی له پادشاو نوبله کانی هه لبرارد بی ئه وه بو ئه وه بووه تا له پله ی بهرزی وده ووریتی ئه وانه وه له ئاسته راسته قینه که ی دابر بی و بواریکی له بار بو جیهانی خهون و خه یال مسوگر بکات.

۸ - لای رومانسیزم بابه تی گورانی «لایرتیک» دیارده یهك ناسراو و باوه، به پیچه وانه ی تهراژیدیانامه ی کلاسیکیانه وه که به هیچ کلوجی مهودای نادات.

۹ - تهراژیدیا نامه کلاسیکیه کان به زمانی شیعر ده نووسران، به لام لای رومانسیزمه کان زمانی په خشان له بره ودا بوو.

پوخته‌ی شانوی رومانسيزم: -

شانوی «رومانسيزم» دهربرینی ناره‌زای چینی بورژوايه بهرام‌بهر به‌کلاسيزم. هرچون له گه‌وه‌ردا په‌رچ دانه‌وه‌و رت کردنه‌وهی داب و ده‌ستوورو سنوورو قالب‌دانه‌کانی کلاسيزمه. بو نمونه کيشه‌ی يه‌که‌کان که بنچينه‌ی کلاسيزمی بوو. شانوی ته‌لیزابسیانه «Elizabethan. Theathe» ش يارمه‌تی نووسه‌ری دوا مه‌وداکانی دهرهينان و نووسینی فراوان کرد، شانونامه بوو به زنجيره بينراویکی همه جور، له‌همه‌مان کات و له‌همه‌مان شوین و له چه‌شنه‌ها پرووداوی يه‌که به دواي يه‌کدا. سه‌ربه‌ستی ته‌واو له هه‌لبژاردن و بو‌چوون دا، سه‌ربه‌ستی له‌باره‌ی زمان و وشه‌و شیوازو دارشتن دا.

به‌پیی بهر بلاوی و له یاسای يه‌که‌کان دهر‌باز بوون، که‌سانی شانونامه‌کان ژماره‌یان زور بوو، له‌همه‌ جور خه‌لک. له‌گه‌ل ئاوردانه‌وه له‌باره‌ی ژيان و هه‌لس و که‌وتی ئاسایی روزه‌انه ته‌و يه‌که گیانی‌یه‌ی کلاسيزمی پيچابووه‌وه نه‌ماو بوو به کومه‌له ئاوازی و له‌ئاستی يه‌که ره‌نگی ترازا.

شانوی کلاسيزم هر چون گرنگی‌ی به‌کومه‌لگاو کيشه‌و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی ده‌دا، بویه بو‌پيشاندانی ته‌و جوره گيرو گرفتاته پستی به فرمان و «منطق» ده‌به‌ست، ته‌ماشاهه‌راژيدنامه‌ی «ئودپوس به‌پارشایی» «Oediperoi» ی «سوفوکليس - Sopholes» بو دهرخستنی پرووی راستی‌یه‌که به‌لگه به پرووی به‌لگه‌دا راست ده‌بيته‌وه‌و له‌بواری ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌کی چری کيشه‌يه‌کدا به شیوه‌يه‌کی «منطق» و ماقوول تا ده‌گه‌نه ئاستی به‌تال بوونه‌وه‌ی گومان و قوت بوونه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی کيشه‌و تاوانه‌که. هو‌ی بنه‌رته‌ی نه‌فره‌ت و ئاشووبه‌که ده‌بينه‌وه، ته‌م باره له‌لای رومانتيك و دوورو نه‌ناسراوه. ته‌م به دوی ناوه‌وه ده‌که‌وی و ده‌يه‌وی ناخمان دهرخات، هرچون هونه‌ره رومانسيزمه‌که ئاوينه‌ی هه‌ست و سوزو ناخه.

بۆيە پېرەۋى پۇمانسىزىم خوارو خىچى و رى ونى دلە راۋكىى يۈە دەردە كەتتى .
«منطق» تايپەتى و تاكەيى يە . . گومانىكى ناماقوول دەپنە مەيى شىۋان و
كوپرە وەر بەكى سەرە خۆرە .

گەلى جار بو چاۋگى گرىى يان بلىين دەردىكى سايكولوژى كەسىك
دەگە رېتەۋە ، ئەو خالە لاۋازىيە دەپنە خۆرەى بولە ناۋ چوۋنى خاۋەنەكە .
شتىكى بچووك بەكىۋىكى زەبە لاج دە كرى ، كەتەنھا بىر كۆرۈنەۋە يەكى ھېمانتەى
ھوشمەندى يە كالای دە كاتەۋە .

* * *

«نمایشکردنی نمونه‌ی کی شانوی رومانیکانه»

شانونامه‌ی بورچی نیل، له‌لایهن «ئه‌له‌کسه‌نده دؤماس Alexander Damas - ۱۸۰۲ - ۱۸۷۰» هوه نووسراوه. ئەم شانونامه نووسه په‌کیکه لهو چوار نووسه‌ره مه‌زنه‌ی که له دامه‌زرینه‌رانی شانوی رومانیکن، واته «ئینی - Vigny» «هیگو - Hugo» و «مونسای - Montsie» و ئەم چوار نووسه‌ره شانویه‌کیان هینایه‌دی، که داب و ده‌ستووره‌کانی شانوی کلاسیزمی خسته‌لاوه.

بویه ئەم شانونامه‌ی «بورچی نیل» هم کرده‌نمونه، چونکه چاکترین و دیارترین ره‌نگ و رواله‌ت و بیرکردنه‌وهو بو‌چوونه رومانیکه‌کی پیوه‌دیاره. جگه له‌وه‌ی چ له میژووی شانوداوچ له‌روژی خویدا دیارده‌یه‌کی زهق و گرنگه. بویه لهو روزگاره شدا جه‌ماور به‌په‌روشه‌وه سنگی ویستن و له خوگرتنی بو‌کردونه‌وه.

«نمایشکردنی شانونامه‌که»

سه‌ره‌تا شوین مه‌یخانه‌ی ئارسینی‌یه، دوانزه‌پیاوی بازاری و کریکار له‌سه‌ر میزیک ده‌خونه‌وه، له‌لایه‌کی دیه‌وه «فیلیب دولنای» دانیشتووه به‌م ده‌مه‌ته‌قی‌یه ده‌ست پی ده‌کات:

ریشارد: «هه‌لده‌ستی» تو‌تو‌وه‌ستا ئارسینی، هه‌ی مه‌یخانه‌چی، هه‌ی برای شه‌یتان، ئەی خه‌لک زهران خوار دوو‌که‌ر، «ئارسینی دیت» تو‌وه‌رام ناده‌پته‌وه تابه‌گشت ناتوره‌و ناویک بانگت نه‌که‌م.

ئارسینی: چیتان ده‌وی؟ مه‌یتان ده‌وی؟

سیمون: «ئه‌ویش هه‌لئه‌سی» نه‌، هیشتامامانه. به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه‌که‌ر یتشاری پینه‌چی ده‌یه‌وی بزانی ئەم به‌یانی‌یه چه‌ندگیان به‌خزمه‌ت شه‌یتانی گه‌وره‌ت

شکانه‌نیاں به گوشتیان ددهن ولاشه‌کانیان ده‌هاویژنه رووباری «سین» هوه .
 له‌گه‌ل ئەم به‌زمی سازی شه‌وانه‌یه‌دا . خوشه‌ویسته‌کی تایه‌تی فره‌ی له‌گه‌ل
 «گولتی دولنای» نه‌فسه‌ری گهنج و قیت و قوزدا ده‌بی و نه‌ویش له‌دله‌وه بی
 گهردانه شه‌یداو شیتی ده‌بی، ناشق به‌واتا خاوین و ئەمه‌ک داری یه‌کدی لیره‌دا بو
 نمونه ئەم ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌ی به‌شی دووه‌می شانۆنامه‌که تۆمار ده‌که‌مه‌وه : -
 شارژن : ئەم به‌یانی‌یه‌ براکه‌تیاں نارده لام که‌می له‌ خوشه‌ویسته‌که‌تم بو درکاند .
 گولتی : نه‌که‌ی، په‌ریه‌ خوشه‌ ویسته‌که‌م، که‌سم مه‌که‌ره هاوبه‌شی خوشه
 ویسته‌که‌ت، ته‌نانه‌ت دل له‌براشم پس ده‌که‌م . ئەم به‌یانیه‌ په‌یدا ده‌بی، ئاماده‌ی
 ری‌ره‌وی هه‌ستانان ده‌بی، نیوه‌ی ژیانمه، به‌لکو دووه‌م گیانمه .
 شارژن : ئەی به‌که‌م گیانت کی‌یه‌؟

گولتی : تۆیت، ئەی خوشه‌ ویسته‌که‌م! بگره‌ هه‌مووشتیکی، توگیانمی، بوون و
 ژیانمی، به‌تۆ ده‌ژیم، ئەگه‌ر ده‌ست له‌سه‌ر سینه‌ت نیم ئەوا چرکه‌ی دل‌ه‌که‌م
 نه‌بژیرم . . ئای خوزگه‌ هینده‌ی من خوشت ده‌ویستم، هه‌مووت بو من ده‌بوو
 هه‌ر چون من بو تۆم . « وه‌ک زانیمان «فیلیب دلنای» برای «گولتی دلنای» دیته
 «پاریس» و نیازی دیتنی شایی ده‌بی، تابه‌ هو‌ی براکه‌یه‌وه ئاینده‌ی مسوگه‌ر بکات،
 کابراه‌کی پیره‌ میردیش بو هه‌مان مه‌به‌ست ئاماده‌ بووه . له‌ هه‌ر دوو مه‌یخانه‌که‌ی
 «ئارسینی» دا له‌ په‌کتر حالی ده‌بن، ئافره‌تیک بو رابواردن داوه‌تیاں ده‌کات، هه‌ر
 چه‌نده «گولتی» ئاگاداری براکه‌ی کرد بوو که‌وریای خو‌ی بی، به‌لام گوئی به‌و
 ئاموزگاریه‌ نادات و ده‌چی به‌ره‌و بورجی نیل، شارژن به‌ په‌چه‌داریه‌وه پیشوازیان
 لی ده‌کات .

پاشان نایه‌ونی له‌ ناوچی، به‌لام «فیلیب» به‌سه‌ر خوشیه‌وه خو‌ی پیا کردووه‌و
 داوای په‌چه‌ لادان له‌ شارژن ده‌کات یان ناوی خو‌ی پی بلی، به‌لام شارژن رینگ
 نادات، ئەمیش به‌ده‌رزیه‌ک روومه‌تی زامدار ده‌کات تا بو نیشانه‌ به‌روویه‌و
 بمینیته‌وه . له‌مه‌وه له‌بریاری لی به‌خشینه‌که‌ پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه‌و ده‌یه‌ونی به‌سزای
 بگه‌ینی . به‌ئاکامی مه‌رگ ده‌گات وه‌ک ئەوانی دی، به‌ر له‌ دواه‌ناسه‌ شارژ
 رووی هه‌لده‌ مالی و ده‌لی با ئاواته‌که‌ت بیته‌دی، ته‌ماشاکه‌و ئەوسا بمره

«بۆرىدان» ش به هر شيوه يه كه ده بى خوئى ده رباز ده كات تو ماريكى ده ست خه تى
«فيليب» يش هه لده گرى كه بو برا كه ي نووسيووه . تابتوانى هه ره شه ي بى له شارن
بكات كه گوايه نه ينه كانى ئاشكر ده كات ته گه ر پله يه كى بالاترى بى
نه به خشى ، نه وه تا پاشان روو به رووى شارن ده بيته وه و نه م ده مه ته قى يه ده كه ن :
شارن : شتى وانى يه .

بۆرىدان : شتى وانى يه ؟ نه ته وئى چى دوينى شه وله «بورجى نيل» دا رووى داوه
بوئى بگيرمه وه .
شارن : قسه بكه .

بۆرىدان : سى ئافره تى لى بوو ، هانى ناوه كانيان ، «ئه ميره ژان» «ئه ميره بلانش» ،
«شارن مارگرىت» . سى پياوئيشى لى بوون ، نه مه ناوه كانيانه :
«هكتور دوشو فروز» و «بۆرىدان» ي ته فسهر و «فيليب دولناى» .
شارى : فيليب دولناى ؟ ! . .

بۆرىدان : به لى ، فيليب دولناى ، براى گولتى ، نه و بوو داواى روو هه لمالينى لى
كردى ، تارووتى بو ده رخه ي ، نه و بوو نه و نيشانه يه ي له سه ر گونات كيشا .
شارن : كه واته هكتور وفليب مردن و تو له مه رگ رزگار بووى ؟
بۆرىدان : به لى رزگار بووم .

شارن : ئاواش له دلى خوتا وتووته ! به ناو خه لكا بلاوى ته كه مه وه و نه بمه مايه ي
له ناو چوونى شارن ؟ چونكه شارن گولتى خوش ده وئى ، من به گولتى نه ليم :
شارن برا كه تى كوشت ؟ بۆرىدان تو شيتى . . تاكه كه سى نابينى بروان بى
بكات ، تو زور جه ربه زه ي ، مينش له نه ينيت گه يشتم ، هه ر چون تو له وه ي من
ئاگادار بوويت ، ئابه مه ئيستا نه توانم بانگ بكه م هه ر تاكه ئيشاره تيك پاش پنج
چركه «بۆرىدان» ي ته فسهر هه والى لاي هكتور و فيليب دولناى بكه م .

شارن بريارى توله لى كردنه وه يه كى سه خت له «بۆرىدان» ده دات نه وه تا له م
دايلوزه دا ده لى : -

«شارن : بو به يانى ، نه ي شه يتانى نه فره ت لى كراوا ! . . نه گه ر روژنى چنگم

ئەگەوى گەورە ترين سزات ئەگەينمى، چون ئەمىرو چنگت كەوتووم. ئەو نووسراوھ نەفرەتيانە، تو بەرەنگارىت كردم، من كچە دوک و شارژن و ميراتگەرى نەختى فەرەنسا، ئاى نيوى خوينم خەلاتى ئەوكەسەيە ئەم نووسراوانەم دەست دەخات، ئەتوانم بەر لەسەعات «دە» گولتى بېينم و لىى وەرگرم! بەلام باسى براكەيم بو ئەكات، داواى خوينى ئەكات. ئەومنى لە ھەمووشتى لەم جىھانەدا لا خوشە ويسترە، ئەگەر ھەرەشەى جىابوونەوھم لىى كرد، ئەوا گشت شتىكى لەبىر دەچىتەوھ. تەنانەت براكەشى. بەلى ئەبى ئەم ئىوارەيە بېينم، بەلام لەكوى؟

دوا بە دواى ئەو بىنراوھ، دەبېين بەيەكتى دەگەن و «گولتى» داواى تۆلەى براكەى دەكات و ئەمىش سوور بوونى لەسەر تۆلە بو لىى كردنەوھ دەردەخات، پاشان داواى مالشاواى لىى دەكات گوايە مېردەكەى دەگەرپتەوھ و ترسى لەئاشكرا بوونى دوستانەتيەكەيانە. بروبيانووى دل لىى پىش كردنەوھ ئەو قوتوھى لىى دەسىنى كە نامە نھىنى بەكەى تىايە، ئەو پەرەيەى بەخوين و خەتى «فېليب» نووسراوھ. ئەوسا داو بو «بوريدان» دەنيتەوھ.

بو نموونە ئەم دەمەتەقىيە تومار دەكەم:

«گولتى: ئەى مارگرېت، باكەمى بىر لە براكەم بکەينەوھ.

شارژن: پىم وتى: فەرمانم داوھ لىى بکولنەوھ، لەو برىوايەدان كە ئەو بكوژنى براكەن،

گولتى: - كىيە؟

شارژن: - ئەفسەرىكى بى گانەيەو چەند رۆژىكە ھاتوتە پاریس، بەيانش بو بەكەم جار دىتە كوشكى شاھانە.

گولتى: - ناوى چىيە؟

شارژن: وابزانم بوريدان.

گولتى: - بوريدان! .. وابزانم فەرمانى گرتن بو دەرکردووه؟

شارژن: ئەم ئىوارەيە پىم زانيوھ.

گولتی: فرمان: فرمانی گرتنه که ی بده به خوم، نامه وی که سیکي تر بیگری،
تکا نه که م فرمانی گرتنه که ی . .

شاژن: - خوت نهیگری؟

گولتی: - له هر شوینیکا بی نهیگرم، گهر له خواپه رستیشدا بوو.
شاژن: «ده چی بو لای میزه که یه وه، بوی دهنووسی و موری دهکا» هانی
نه ووه فرمان.

گولتی: سوپاس، سوپاس بو شاژنه نازیزه که م. «ده دروات».

شاژن: ناوا باره که ناوه ژوو بوو، نهی بوریدان، ژیانی تو که وته مشتی منه وه.
له به شی سی یه مدا کومه له که سانیکی بازار ی ده بینین، مقو مقویانه و تیرو
توانج وته شهره ده هاویژن له باره ی داخستنی دهر وازه ی کوشکه وه و پرسیار
له پاسه وانه کان ده که ن، بوریدان به چهند یاسا ولیکه وه پهیدا ده بی و «نه نکران
دومارینی» وه زیر راده گری و فرمانی گرتنی پیشان ده دات. له بینراویکی دوی نه و
بینراوه دا «گولتی» پهیدا ده بی و «بوریدان» به گیر ده هیئی و دهیگری هر چنده
«بوریدان» باسی نامه ی براکه ی و نهیینه کانی بو ده کات به لام گوئی ی پی نادری،
و شاژن له بانیزه وه هاواری کیش کردنیان لی ده کات و کوتایی به چهند و چون
ودرکاندنه کان دیت، پاش نه وه ی به ره و به ندیخانه ده بریت له وی «لاندری»
کونه هاوه لی ده بینته وه، پاش نه وه ی به پاره و زیریکی زور قایلی ده کات که به چیت
نه و قوتووه شاراوه یه بگه ینته پاشا. نه وه تا نه م دایلوژه تومار ده که یین. «

«بوریدان: گوی گره، که چوویته ماله که وه، باش دهرگا که داخه نه وسا
کاشیه کان بز میره له و گوشه یه وه که چوار میخه که ی لی یه، گوی گره، پیم ووتی:
له سهر حوته م کاشی وینه یه که ده بینی، کاشیه که هه لکه نه، نه و خوله ی بنی
فری ده، نه وسا قتیوه کی کچکوکه ده بینته وه، کللیه که ی نه وه تا له و تووره که یه ی
ده ستا، بیکه ره وه تا دلنیا بی له بوونی وهره که کان، نه ک زیر. پاشان دیته
پاریسه وه، نه گهر خوم پیت نه لیم نه و قوتووه که م بو بینره وه، کللیه که ش، تو هر
دووکیان به پاشا لویسی ده یه م ده دیت نه گهر مردیشم، نه و تولت سه ندوته وه . .

ئەمە ھەموو داواكەمە، ئاوا ئەمرم و بەو ویزدانی دنیایی یەو، توش بوویتەتە
 ھوی ئەم دنیایی بوونەم».

دوا بە دوای ئەو بێنراوێ شارژ دەبێرنی کە خوی بە بەندیخانەدا دەکات تاجیز
 لە نووستنی دوزمەنە کە یەو ھەرگرنی. بەلام «بۆریدان» تەنھا تکایەك لە شارژ
 دەکات، ئەو ھەش بریتی یە لە گۆی گرتنی سەر گوز شتە کە ی لە گیرانە و ھیدا ئەو
 ئاشکرا دەبی کە بۆریدان کۆنە دوست و خوشە و یستە کە ی جارانیەتی و ئەو
 دوومنالە ی کە «مارگریت» ئیستا شارژ نارد بووی بی فەوتینی لە زاری لاندەری
 یەو ئاگادار دەبیت کە لە ناو نەچوون و ھەریە کە یان بۆ ناسینە و نیشانە یەك لە سەر
 قۆلی چەپیان کیشاوە، «فیلیب» و «گۆلی» ئەو دوو کورە فری دراو ھبوون. بە پەلە
 بەرەو بۆرجی نیل دەروێ «مارگریت» لە گەل «ئارسینی» دوو پیاو کوزی بۆ کوشتنی
 «بۆریدان» ئامادە کردووە، بەلام ئەم لە پەنجەرە و دەچیتە ژووری. ئەوسا راستی
 دەدرکینی کە «گۆلی» کۆری ھەر دووکیانە ئەوسا بۆ رزگار کردنی دەچی. بەلام
 سەیر دەکەن کار لە کار ترازاو و خوینی لی دەچۆری، ئەوسا مارگریت پی
 دەلی: «گۆلی من دایکتەم»، گۆلی و ھرامی دەداتەو:

«دایکم، دایکم، دایکە نە فرەت لی بی» ئەوسا گیان دەبەخشی. «بۆریدان»
 بەسەر لاشە کە یدا دەکەوێت و دەلی: «مارگریت، لاندەری لەسەر قۆلی چەپی
 ھەر دووکیان نیشانە یە کە ی کیشاوە چاکە تە کە ی دائەدری و تە ماشای قۆلی دەکات،
 ئەو تە کۆرە کانت «بی دەنگی» دوو کۆر ھەر لە مندالانی دایکیانە و ھەرمانی
 کۆرە و ھەرمان بەسەردا درابوو. لە تاوانیکە و لە دایک بوون، بە دەر بە دەری ژیان،
 ھەر دوو کیشیان بە کوشتن کوتایان پی ھات.

ئیتەر ئەفسەریك پەیدا دەبی و ھەرمانی گرتنی «مارگریت» و «بۆریدان» جی بە جی
 دەکات. ئەمەش ئەو دوو دەمە تە قی یە دوو بێنراوی شانۆنامە کە یە:

ئارسینی: «لە نیوان دووسەر بازە و ھە کە گرتویانە» گەورەم، ئەو دوو تاوانبارە
 راستە قینە کەن. من تاوانیار نیم، بە لکو ئەو دووانەن.

سافوازی: «دیتە پێشەو» بە ناوی خاوەن شکۆو ھەر دوو کتان گیراون.

بوریدان : ده گیرین؟

شاژن : من شاژنم؟

بوریدان : - منی وه زیر؟

سافوازی : لیره دا نه شاژن و نه گوره وه زیر هه یه، لیره دا.

تەرمیک و دووتاوانبار هەن، فەرمانیشە لەخاوەن شکۆوە کە هەر کەسێکم لە بورجی نیل دا دەسێ کەوت بیگرم، هەر کەس بن و پایە و پلە یەکیان هەبێ.

«بەم شیۆه یە کۆتایی بە شانۆنامە کە دیت»

سەرئێج : لە ئاکامی وردبوونە وەمان لە شانۆنامە ی «بورجی نیل» ئەم تییینیانە دەچنێنەو : -

یە کەم : هەر لە سەرەتاوە وازی لە کێشە ی سێ یە کە کە هیناوە.

دوووەم : لە رووی کە سەکانیە وە، وەك ژیان هەمە جوړو هەمە رەنگن.

سێ یەم : کێشە یە کە ئاواز خراوە تە لاوە و تیکە لە تال و شیرینی و خوشی و ناخوشی، پیکە نین و گریان.

چوارەم : تەنراوە بە رووداوی سەپروسەر سورپهینەر و رووداوی کوت و پری و لەناکاو، بەبێ نەخشە کێشانیکی ئاسایی.

پینجەم : لە رووی زمانە وە، زمانیکی ئاسایی یە، بەبێ خو بەستنه وە بە قالب و شیوازیکی ئە دەبیانە یان بلین زمانیکی شیعیانە.

شەشەم : وەك کەرەسە و بابەت، ئاوری لە کەلتووڕ و میژووی گریک و رۆمان و دیرینەکان نە داوە تە وە . .

* * *

«مەرگی رۆمانتیک»

ھەر رېيازو جوړه هونەرېك سەرەتاو له دايكبوونى ھەيەو ئاكام و مەرگيشى له چارەنووسراوه، گەراى بوون گەرلای كوتايى ھەلگرتووه، پەيدا بوونيشى دەنگدانەو ھەو بە دەنگەو ھاتنى بارو دوځيکە. رۆمانتيك پەرچدانەو ھى كلاسېك بوو له ھەمان كاتدا رەنگدانەو ھى سەدەى حەڤدەھەم و ھەژدەھەم بوو. لەو دەمەو ھە حەقيقەتى له دايكبوونى پرناسيزم و ئەوانى دى له مندالدانى رۆزگاريا ھەلگرتبوو. بەم شيوە مېژوو ھونەربريتى بە لەزنجيرەيەك له پەرچ کردارى بەردەوام. لەناوەرەستى سەدەى نۆزدەھەمدا ھونەر چاوى لەبەردەم رېيازو بوو چوونى نويدا کردەو ھەو ھو ڤەلسەڤيەو كۆمەلايەتى و ئابووريانەى بوونەمايەى كزبوون و مەرگی رۆمانتيك، ھەر ئەو ھويانەبوونە ياريدەدەر و گوشكەرى رېيازە نوئىيەكان، دوو رېيازى گرنگى بە دواداھات. يەكەميان رېيازى پرناسيزم، واتە رېيازى ھونەر بوو ھونەر، دوو ھەميان رېيازى رېالييزم يان رېالييزمى سروشتى، واتە نوقم بوون له واقعدا...

* * *

بهشی سی یه م

ریالیزم

«ریالیزم له ناکامی نهو بزوتنه وه زانستیانه وه هاتوته دی، که
بالیان به سهر نهو روزگاره دا کیشابوو که ریالیزمی تیادا
دهرکه وت»

«میلیت و بتلی»

رېئالیزم - Realism -

نهم زاراوه یه له وشه ی «Reallry» واته «الواقع» به واتای «ههقیقهت» یش دی، بهلام مه بهست له لایه نه واقعیه که یه واته «Real».

نهم زاراوه یه بو یه که م جار له فهره نسا به کار هینراوه بو دانی واتای نه و نه ده به ی رووه بوونی ژیان ده چیت، به پیچه وانهی رومانیکه کانه وه.

لایه نه کانی زاراوه که:

۱ - له رووی فلسفه وه:

نه و تیوه ره یه که سووره له سهر بوونی جیهانیکی دهره وه ی نازاد بیر. یان بوونی شی بهرام بهر نه بوونی، یان بهرام بهر نه و شیوانه ی که رهنگه بو بوون بی. له میژووی فلسفه ده دا به وه ناسراوه که به ناشکرایی بوونی ته واوه تی، به واتایه کی دی، هه میسه کار له تهك «واقع» دا ده کریت وهك بوونیکي گه وه ره رین له شتیکدا، وهك بوونی خو ی.

۲ - له رووی نهسته تیکیه وه:

ههر شیوه یهك له شیوه کانی هونه ر که دژی ئایدیالیزمی واقع بی، واته بهر بهرچ دانه وه ی نه و شیوانه یه که واقع به لای بیره وه ده بن.

به م شیوه یه کوشش ده کات که شت وهك خو ی پیشانداته وه. نه مه نه وه ش ناگه ینی که ریالیزم یهك رهگ و یهك جور بی به لکو جور ی پیشاندانه وهك گه لیک ریگای هه یه به بی ههست و بیرو بوچوونی هونه ر مه نده که.

۳ - له رووی روژگار وه:

نه و ریپازه هونه ر یه یه که له ناوه راستی سه ده ی نوزده هه مه وه سه ری هه لدا به مه بهستی به کار هینان و کارکردن له تهك که ره سه ی واقعدا. له سالی ۱۸۵۵ دا «کوربی - Courbet ۱۸۱۹ - ۷۷۸۱» ی نیگار کیش برگی «له واقعیدا» ی کرده درووشمی سهر ده رگای پیشانگاکه ی، له گه ل نه وه شدا روونی کرد بو وه وه که له قه می واقعی وه رگرتووه هه رچون پیاوانی سالی «۱۸۳۰» رومانسیان وه رگرتبوو. ههروه ها «شفلوری - Champfleury ۱۸۲۱ - ۱۸۸۹» رومان نووسی

«واقعی» کربووه سهر ناوی کومه له نووسینیکی که سالی «۱۸۵۷» بلاوی کربووه وه. نهوهی شایانی باسه. نهوهیه که ههر نهه نووسهره یه کهم کهس بووه که میژووی ریالستی نووسیووه و له گه لیک بابته تی دی دا دهسپیشکهری ههیه.

ریالیزم وهک ریپازیکی سهر به خو له رووی میژووی یه وه بریتی یه له دانگدانه وهی رۆزگار هه کی واته له سالانی ناوه راستی سه دهی نۆزده ههم، له ههمان کاتدا رته کردنه وهی گشت بیرو بوچوونیکی رۆمانتیکانه. به تایبه تی باره نایدیالیزمیه «Idealism» خه ونی و خه یالیه که ی. جگه له دژوهستانی به رامهر نه و زیاده ده رچوون و پی لی هه لبرینه ی که له گیانی رۆمانتیکدا هه بوو. چونکه نه کهسانی به و راده و بوچوونه ده بیننی و نه زمان و ده مه ته قی له و جورانه.

له لایه کی دیه وه ریالیزم رهنگدانه وهی نه و بزوتنه وه زانستیانه «Sciencelism» یه که تیشکی به سهر ژیانی رۆزگار هه که دا په خش کربوو. له و گوشه نیگایه وه نامانجی وینه کردنه وه یه کی زانستیانه ی راستگو یانه بو ژیان هاته پیشه وه. «واته یه کبوونیک له نیوان زاناو تی روانینی ریالیست دا بو جهان دروست بوو. ههر دوو له کووت و پابهستی ئایین و ره وشت ده رباز بوون. گه ردوون شیوهی رژیمنیکی ئامیریانه ی گه وره و قه ره بالغ ده بیت»، نه و پیوه رو نه اندازانه ی رۆمانتیک بی بایه خ و بی مانابوو، که وتنه بانگ هه لدان بو چاره سه رکردنی گیرو گرفته کانی مروث له ریگای حه قیقه ته ماته ریبه «ملموس» مکانه وه نهک له ریگای خه ون و خه یاله وه.

واته ده روویه کی زانستیانه خرایه بهر ده م مروث، نهوهی شایانی باسه نهوهیه که نووسینه کانی «ئوگست» کووت - **Gompre Auguste** - ۱۷۹۸ - ۱۸۵۷ ی خاوه نی فه لسه فه ی «الوضعیة - پۆستیفیزم - **Positivism**» ده ور یکی کاریگه رو گرنگی له سهر باو بوون و ژیانندنه وهی نه و بیرو بوچوونه بووه، به تایبه تی نه و نووسینه نه ی، نیوان سالانی «۱۸۳۰ - ۱۸۵۴» دا بلاوی کردوونه ته وه. «کووت» بانگی بو «زانستی کومه لایه تی - **Sociology**» ده دا که بالاترینی زانینه

«Knowledge» واته گشت جوړه کانی زانین بحرینه خزمه تی کومه لگاوه .
ئهمه ش نایه ته دی تنها مه گهر له ریگای تیښنی و گهران و نه زمونږه وه نه بی .
ریالیزمیش ههر وهك گشت بزوتنه وه ئایدولوژیه کانی دی هه ولی چاکر دنی
باری ژبانی مروقیه تی، ئهمه ش له ریگای حقیقه ت بیننه وه وه، ئهمه ش تنها
له چوار چیوه ی زانینه وه دینه دی، به هو ی پینچ ههسته که یه وه . به کور تیه که ی ئهم
چه مکه نوی یه ی حقیقه ته وه بو چوونی کی نوی دا به بو چوون و تی روانینی
مرو ف بو ژبان و هونه رو نه ده ب .

نووسه رانی پیشه روی ریپازه که، له سهروویانه وه «هونوری دی بلزاک -
Honore de Balzac ۱۷۹۹ - ۱۸۵۰» که و ته لی کولینه وه ی باری کومه لگا، بو
نموونه له چیر و که که یدا «کومیدای مروقیه تی - Humaine la Comedie» دا
بارو سسته می کومه لگا که ی نه و روژه ی به گشت ناته واوی و پر له جیاوازیه که وه ی
ناو ته بهرچاو، زیاتر گرنگی به لایه نی تیښنی کردن و وه سپ پی دانی ژبان که بو،
وهك شیوازیکی تایه تیش نه وانی دیش شوین پیان هه لگرت . ته ماشا ده که ین
سالی «۱۸۷۳» «ئهمیل زولا - Emile Zola ۱۸۴۰ - ۱۹۰۲» له هه مان گوشه
نیگاوه له پیشه کی شانونامه ی «تیریز راکان» دا ده لی : -

«گه یشتن به له دایک بوونی نه وه ریالیسته، تاکه هیژیکه له سه ده ی
نوزده هه مدا . . . دیواره کانی درامای کو ن خوی ده رمی، رووداو له شانونامه که مدا
له چیر و کی کدا نی یه که به تایه تی بو تم ره خساند بی . . . به لکو له ململانی ناخی
که سه کاندایه . . . وه نه بی رووداوه کانم به لاره گرنگ بی . به لکو سوزو
ههسته کان» «۱»

له سه ره تای ریالستیه وه بابه تی سروشتیانه «Maturalisme» وهك ریپازیکی
نه ده بی پیدا بو، ئهمانه که کاریگه ریتی «فلوبیر - ۱۸۲۱ - ۱۸۸۰» و «تین» و
که سانی تریان له سه ربوو، سالانی «۱۸۶۰ تا ۱۸۸۰» چالاکیه کی زوریان نواند،
بو چه سپاندنی نه و بابه ته ی که له رووی هونه ری یه وه، بریتی بوو له لاسایی
کردنه وه یه کی وردی سروشت و له رووی فله سه فیشه وه، سروشت به یه که م

سهره تاگه «Principle» داده نین، ئەم جوړه بزوتنه وه یه ش تا کو تاییه کانی سه دهی نوژده هم له گوږدا بوو، بهر له گشت شتیک جیاوازی بنه رته تی له نیوانی ریالیزم و نایتورالیزم له ناوه که یانه وه ده ست پی ده کات، سروشتی، یان سروشتیانه، واته هه رشتی بو سروشت بگه ریته وه، یان له سروشته وه بووبی . . . سروشت به بی ده سکاری وه ک چون خولقاوه. به بی هیچ کار تی کردنیکی هویه کانی دهره وه دوور له ده ستکاری و زیاکردن چ به هوی ده سکه و ته شارستانییه کانه وه چ یاساو دام و ده ستگا کانی خویندن، به لام ریالیست نه و شته ده گریته وه ده گه ینی نه و شته سروشتیانه یه که به کاریگه ریتی نه و هویه ده سکه و تیانه وه، واته هویه یاریده دهره دهره وه یه کان کاریان تی کردوه، نه دب و هونه ری ریالیست نه و جوړه ن که له باره ی ژیانی واقعی پوخت کراوه وه ده دوین، به هموو کارتی کراویه کی هویه ده ست که و ته کانه وه.

پروفیسور و . ا . نلسن له باسیانه وه به م کورته یه ده دوی . . «نایتورالیزم نه و ریازیه که حقیقه ت به سهر هوش و بیرکردنه وه دا زال ده بی. به لام نووسه ری ریالیست نه و نووسه ریبه که هه میسه واقع ده خاته بهرچاوی. هه روه ها خراپه یه ک له وه دا نایی نه گه ر لیکدانه وه و شی کردنه وه یان قسه ی پیوه نی، شیتال کردنه وه و نانه سر، هه رچون «ئه پسن - ۱۸۲۸ lbscn - ۱۹۰۶» ده یکرد . . به لام نووسه ری نایتورالیزم ته نها خه ریکی وینه کیشانه وه ی حه قیقه تی به ته نیا ده بی و ناخه کانی ناشکرا ده کات و هیچ گوئی به شهرم و شوره بی و ره سم و عاده ت نادات، ریگا به بیرکردنه وه ی نادات که به هیچ شیوه یه ک توخنی وینه کیشانه که ی بکه وی. وه ک له نووسه ری ریالیست روو ده دات. وه ک ریالیسته کان ناچی زیادو کهم بکات، یان تیکی بدات و هه لسی به شیتال کردنه وه و لیکدانه وه ی، چونکه نه و کارانه په یوه ندی به نووسه ری نایتورالیسته وه نی یه، نه وه کاری نووسه ری ریالیسته، چونکه نه وه له واقعی ژباندا یه، چونکه واقعی ژبانه نه وه هه موویه تی، هونه رمه ندی نایتورالیست له ته ک سروشتدا یه ک ده که وی تا به به شیکه راستگویی بی، نه خش کاری و رازاندنه وه ی تیا ناکات وه ک

رۆمانتیکه که ، وهک ئایدیالسته کهش دایناتاشی به رهو ته واوه تی ، وهک هونه رهنده
ریالیسته کهش به لیکدانه وهو شیتال کردنه وهی زور و لی ده رچوون نایشیوینی . «

* * *

«پیشرهوانی ریپازی ریالسیم»

۱ - ستندال

له چیرۆك نووسینی ریالیزمیانه دا یه کم داهینه‌ری ریپازه‌که‌یه هاوبه‌شی جه‌نگ و هیرشه‌کانی «ناپلیون» ی کردووه. چیرۆکه به‌ناو بانگه‌که‌ی «سوورو ره‌ش - Blac And Red» یه کم هه‌نگاویه‌تی بو هینانه پیشه‌وه‌ی ریپازی ریالیزم له‌بری رۆمانتیزم له فهره‌نسادا. لهو چیرۆکه‌یدا زور به وردی و واقعیانه باسی ژیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی ده‌کات.

۲ - بلزاک:

شان به‌شانی «ستندال» «بلزاک» ی مه‌زن هاته ئاراهه، گورینکی گه‌وره‌ی به هونه‌ری چیرۆکی ریالیزمی فهره‌نسابی دا... بووه مایه‌ی سه‌ر سوورمان و رابه‌ری زوربه‌ی نووسه‌رانی هاوچه‌رخ‌ی زور به‌وردی و ناسکی وه‌سپی ژیان و که‌سه‌کان و هه‌لس و که‌وتیان ده‌کات.

۳ - فلوبیر:

خاوه‌نی چیرۆکی «مدام بوڤاری» که به واقعی ترین چیرۆك داده‌نری. چاکترین وینه کیشانی راستگوییانه‌ی ژیانی لادییه‌تی فهره‌نسابی ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه، به‌وردی باسی چینی بوژوا ده‌کات...

* * *

به‌ناوبانگه‌ری داهینه‌رانی ریپازی ناتیورالیزم: -

۱ - برایان: جول - ادمون

ئه‌م دوو برابه به‌داهینه‌ری ریپازی سروشتی ئه‌ده‌بی فهره‌نسابی داده‌نری. ئه‌و رۆژنامه‌یه‌یان که له‌نیوانی سالانی ۱۸۵۱ تا ۱۸۹۵ به‌رده‌وام بوو دیارده‌یه‌کی گرنگ و به‌بایه‌خی میژووی فهره‌نسابیه.

۲ - ئەمیل زولا: -

برایانی دی جونکه‌ر، کاریان کرده سه‌ر ئه‌م نووسه‌ره بالایه که‌وته نووسینی

زنجیره چیرۆکیکی سروشتیانهی درێژ بهناوی «Rougon - Macquarty» بهدریژی سێ سال لهو زنجیرهیهدا باسی له ژبانی خیزانی ئاسایی فره‌نسایییهوه ده‌کرد، ئهم نووسهرهش وهك زۆربهی نووسهره‌کانی قوناغی له دایك بوونی سروشت لیزم و ریالیزم که ههر دوولایان دیوو واته، نه‌گه‌ر بلوی بلین دوو ره‌گه‌. جارو باره‌ ده‌رچوونی رۆمانتیکانه، یان هه‌ناسه‌یه‌کیان لێوه‌ ده‌هات، به‌ر له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م ریالیست وه‌ك توخم له‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریدا هه‌بووه، به‌لام وه‌ك ریبازیك دژ به‌ رۆمانتیک وه‌ك حه‌تمیه‌تیکي میژووی له‌گه‌ل گورانکاریه‌کانی ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا له‌ دایك بوو. که ده‌لین ریالیست وه‌یان ریالیزم چهنده‌ها لایه‌نی گرتووه، لێره‌دا بو‌ نمونه‌ چهندیکیان ناو ده‌به‌ین: «ریالیزمی ره‌خنه‌گرانه، ریالیزمی ده‌ره‌وانه، ریالیزمی شیوه‌یی، ریالیزمی ئایدیایی، ژیر ریالیزمی، ریالیزمی گالته‌سازی، ریالیزمی جه‌نگاوه‌رانه، ریالیزمی ساکارانه، ریالیزمی نه‌ته‌وايه‌تی، ریالیزمی سروشتیانه، ریالیزمی بابه‌تیانه، ریالیزمی گه‌شبینانه، ریالیزمی ره‌شبینانه، ریالیزمی پلاستیکانه، ریالیزمی رۆمانسیانه، ریالیزمی خودیانه، ریالیزمی سه‌رو و خودیانه، ریالیزمی سۆشیالیست، ریالیزمی هیرش بردنانه، ریالیزمی گیانیانه، ریالیزمی منی قولانه، ریالیزمی ته‌تومیانه، ریالیزمی نوێی، ریالیزمی شه‌پۆلی نوێی، ریالیزمی چاخ‌ی ناوه‌راست، ریالیزمی ره‌خنه‌ له‌ هونه‌ردا... هتد».

لێره‌دا به‌ کورتی له‌سه‌ر چهند جو‌ریکیان ده‌دوین:

١ - ریالیزمی سۆشیالیست «Socialist Realism»

شیوازو ریبازیکی ته‌سته‌تیکای مارکسیزمی لیلینزمه. به‌و پێیه‌ ده‌بی هونه‌رو ئه‌ده‌ب ره‌نگدانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ کومه‌لایه‌تیه‌که‌ بن، ده‌بی له‌ په‌ره‌سه‌ندنه شو‌ر‌ش‌گیریه‌کانیه‌وه‌ بدوین و مزگینی ئاینده‌ی ئاسووده‌ی یه‌کسانی بدن. گرنگی به‌رۆلی پرۆلیتاریا بدات و هه‌رده‌م سه‌رکه‌وتنی بیری سۆشیالیست بخاته‌ به‌رچاو. ئهم کیشه‌یه‌ له‌ لایه‌ن هه‌ندیکه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ق و وشک به‌کار هینرا به‌تایبه‌تی له‌ رۆژانی «ستالین - Stalin - ۱۸۷۹ - ۱۹۵۳» دا له‌ سنوور به‌ده‌ر

بوو، بگره له نیوانی رُوشنیری و پروپاگنده و هونهرو بانگ بو همداندا نیکدل
 کراو مهبهسته هونهریه که نالوز بوو. له گدل ئەمهشدا بهرای سوشیالیسته
 مارکسیه کان وایه که رهچه لهک و دایکبوونی گه لیک پیش شورشی سوشیالیسته
 ئەم زاراوهیه بو یه کهم جار له ولاتی یه کگرتووی سوئیت دا سالی «۱۹۳۲» به کار
 هینراوه، سهرتا دروست بوونی ریپازه هونهریه که بو سهرتای سهدهی بیستم
 ده گهریته وه واته له تهک ئەو ناماده بوون و بزوتنه وه نایدولوزیهی شورشی
 ئوکتوبه ری هینایه ئاراوه. مهبهست لهو هونهرو ئەدهبهی له خزمهتی چینی
 پرولیتاریا دایه و ئامانجی مسوگر کردنی ژیانیکی سهر بهست و خوش گوزهرانی و
 دهسه لاتداریه تی، چاکترین نموونهش، رومانی «دایک» ی «ماکسیم گورکی -
Maxime Gorki - ۱۸۶۸ - ۱۹۳۶» که سالی «۱۹۰۸» به زنجیره یهک له
 گوٹاری «زنانی» دا بلاوی کرده وه. به پای رهخه گرانه وه چاکترین و ده برینی
 رۆژگاره که یه تی، له باره ی ئەو گیانی بزوتنه وه وه یه که بووه هوی ئەو ته قینه وه
 شورشگیریه ی پرولیتاریای روس و رژی میکی نوی هینایه دی.

هه مان نووسهر به شانونامه نووسین پیشره وایه تی ههنگاوی ریپازه که ی کرد،
 باشترین نموونه ی شانونامه ی «له ناخه وه یان ئەوانه له پله نزمه کانداه ژین -
Lower Depths» و «دورژمان». ئەو شانونامه گرنگه یه که «پلیخانوف -
Plekhanov ۱۸۵۶ - ۱۹۱۸» له باره یه وه ووتویه: «هه رچی له م شانونامه یه دا
 هه یه چاکه، چونکه هه یچ شتیکی ساخته و دهست هه لبهستی تیا نی یه، به لکو
 هه مووی راسته قینه و ره سه نه».

به لی له م ریپازه دا کریکار بووه قاره مانی ناو رومان و شانونامه و بابه ته کانی دی
 ئەدهب و هونهر. ئەوه ی شایانی باسه ئەم ریپازه بووه هه یزکی هونهری و ئەدهبی
 نوی به رامبه ر شیواز و شیوه ی کون و لاسایی کارانه، به تایبه تی به رامبه ر به ره می
 هونهر مه نده نا واقعه کانی وه «مایرخولد - **Miarkold** - ۱۸۷۳ - ۱۹۴۳» و
 «تایروپ **Tyrewop** ۱۸۸۵ - ۱۹۵۰». له م بابه ته دا ژیان خه لک و خواکه
 ده کرایه که ره سه ی سهره کی مهبهست و که ره سه ش هه ر چینی کریکاره. له

زۆر بهی بهرهمهکاندا ژيانی پر له کویرهوه ری و تالی جارانیان بهسەر ده کرده وه له گهڵ ههنگاوی بروانان بهر وه جهانی سوشیالیستی خوشی و سهر بهرزی. له شانونامهی «ئهوانهی له پله نزمهکاندا ده ژیین» گورگی که سانیک پیشاندهدات که بهرامبهریک ههوالهی ئه و دۆزهخه تالهی کردوون، بهلام بهسەرجهمی شانونامه که واتایهك ده گهینی، که دهلی: مروّف له پیناوی ژیانیکی ناسووده تر دا دهژی. له بارهی ئه م بهرهمه می «گورگی» یه وه ده گیریته وه، گوایه کاتی ده رهینه ری مهزن «ستان سلافسکی - Stanislavski ۱۸۶۳ - ۱۹۳۸» ده یه ونی پیشکشی بکات، پرسیار له نووسه ر ده کات، تا هندی لایه نی بو روون بکاته وه، له وه رامدا دهلی: هه موو چاوگه کان له ناخی ژیانه وه یه، پروره فلانه گه ره ك ژيانی ئه وانه هه موو شتیكت بو روون ده که نه وه، که سم له ئاسمانه وه نه هیناوه. واته ئه م ریبازه بریتی یه له پیشاندانه وه یه کی راستگو یانه ی و دیاری کراوی. به واتا میژووی یه که. . . واقع، له رووی په ره سه نندی شو ر شگیرانه یه وه. هه ر چون ریالیستی سوشیالیست به رده وامیه کی ماقوول و په ره پیدانیکی چاکترینی که لتووری ریالیستی له هونه ری رابووردوودا، به لکو ههنگاویکی نوئی پیشکوتنی، مروّفه له هونه رو ژياندا.

مه بده ئه ئایدۆلوژیه کان و ئه ستاتیکیه سه ره کی و بنه ره تیه کانی ئه م ریالیزمه سوشیالیسته به م شیوه یه یه:

«تهرخان کردنه بو ئایدۆلوژی کۆمینست. یهك بوون له گهڵ ئاوات و خهباتی پرولیتاریادا، مروّفایه تی یه و دوخیکی جهانی هه یه، گهش بینیه کی میژووی یه، بهر په رچ دانه وه ی روکهش داری و خودی و سروشتی سه ره تاییه.»

② - ریالیزمی ره خنه گرانه «له هونه ردا»:

«Critical Realism inart»:

له ناوه راسته کانی سه ره ی نۆز ده هه مه وه، وهك قوتابخانه و ریپازیك گه لیک، نووسه رو هونه ر مهن دی پیشکوتن خوازی له خوگرت، مه بهستی سه ره کی ئه م ریبازه بریتی یه له ئاشکرا کردن و بهر ههنگار بوونی چهوت و چه ویلی و که م و

کوریه‌کانی کومه‌لگا بوژوایه‌تی، یان بلین سهرکه‌وتن به‌سهر جیاوازیه‌کان و که‌م و کوریه‌کانیا، به‌مه‌ش کاریکی گرنگه ده‌بینی له‌ئازادکردنی بیری ئاده‌میزاد، چ له‌رووی کومه‌لایه‌تی و چ له‌رووی گیانیه‌وه. ده‌یه‌وی خه‌لکی به‌گیانی به‌رزی کومه‌لایه‌تی و دیمکراسیانه‌گوش بکات، «گوگول - Gogol - ۱۸۰۹ - ۱۸۵۲»ی نووسه‌ری رووس چاکترین نمونه‌ی ئەم ریپازیه‌یه بر‌وانه‌شانونامه‌ی «موفه‌تیشی گشتی» ته‌ماشایه‌چ شیویه‌ک به‌ره‌لایی لی پراسراوه‌بیروکراتیه‌کان ده‌خاته‌روو، چ‌گالته‌جاریک، چ‌ئازاوه‌یه‌ک به‌شیویه‌ک که‌به‌ته‌واوی له‌گشت ره‌وشتیکی به‌رزو جوان و مرو‌فایه‌تی بی‌به‌رییان ده‌کات، سهره‌رای دامالینیان له‌هه‌موو بایه‌خیکی پیروزو به‌نرخ.

کاری ناته‌واوی پیشادانه‌وه به‌شیویه‌کی ریالیستیانه‌ده‌خاته‌به‌رگیکی کاریکاتوریه‌یه‌پیکه‌نیناویه‌وه، ئەوه‌تا له‌به‌ر ده‌ست برین و که‌له‌ک و کوله‌ک و ساخته‌بازیان له‌سیه‌ری خویمان ده‌سه‌لمه‌ینه‌وه‌وه، که‌سیکی هیچ‌و‌پو‌وچ به‌گه‌وره‌یه‌کی خویمان ده‌زانن و به‌سهریا ده‌سه‌پینن، هیزی گالته‌جاریه‌که له‌وه‌دایه، که له‌سهره‌تاوه‌بینه‌رگشت شتی‌ک ده‌زانن و که‌سه‌کان به‌گیلی به‌به‌ر ده‌میانه‌وه هه‌لس و که‌وت و ره‌فتار ده‌که‌ن. ده‌یان نووسه‌ری مه‌زن وه‌ک - «تولستوی - Tolstoi ۱۸۲۸ - ۱۹۱۰» و «تورگنیف - Turgueniev - ۱۸۱۸ - ۱۸۸۳» و «ستندال - Standal - ۱۷۸۳ - ۱۸۴۲» و «بلزاک - Balzac - ۱۷۹۹ - ۱۸۵۰» و «دیکنز - Dickens ۱۸۱۲ - ۱۸۷۰» له‌م بواره‌دا کاریان کردووه. له‌سه‌ده‌ی نویدا، گه‌لنکی وه‌ک هونه‌رمه‌ندی مه‌زن «شارلی شابلن - Charlie» و «چاپلین - Chaplin» کاری کردووه، ئەم هونه‌رمه‌نده مه‌زنه تا له‌ژیاندا بووه له‌ره‌خنه‌ی رژیمه‌که رانه‌وه‌ستا، ره‌خنه له‌گشت به‌ره‌بسته‌یکی ئازادی و ویستی مرو‌ف. ئەوه‌ی شایانی باسه به‌روو بوومی هونه‌رمه‌ندانی ئەم ریپازیه هونه‌ریه‌گه‌لنک کاریگه‌ر بووه بو‌به‌ره‌می هونه‌رمه‌ندانی پاش خویمان به‌تاییه‌تی بو‌قوتابخانه‌ی ریالستی سوشیالیست.

«ریالیست و سنوور»

له روزانی پهرسه نندی ریالیسته وه، وهك گشت ریازیکی دی چهن دین شیوه و شیوازو بوچوون قوت بووه وه. یه کی لهو کیشانه بریتی بوو له زیا دهرچوون، گوی دان به گشت ورده کاریهك وهك به کامیرایه کی زور ههستدار گیرابی، لهم خو نوقم کردنه ی دهریای سروشتی و ریالیسته وه نهك ههرکاتیکی زوری دهر برد، به لکو کیشه گه وه رهینه کانشی گوم ده کرد. چونکه نهو زور خهریک کردنه ده که وته سهر شیوه ی دهر وه، بو نمونه شیوه ی که سه کان یان دیکورو کهل و پهل و ته و او که ره هونه ریه کان. یان جاری وا هه بوو نووسه ره که کت و مت واقعیه که ی دهنایه سهر شانو. لهم کاره دا بوونی دروست که ری خوی ده کرده قوربان له واقع چوونه ته و او ته که ههر له گهل سهره تای سالی «۱۸۵۰» دا «توم روبرتسون - Tom» Robertson و کهسانی دی، که وتنه به کارهینانی دیکوری هه لواسراو، که بریتی بوو له دیکوری بنمیچ دارو سی لا دیوار، نه مه هه نگاویکی گرنگی هونه ری دیکوربوو، واته له بری نهو پهرده به کارهینانه ی جارن، یان نمونه هینانه وه له بری کو، نه مانه به ره وه هه نگاوی باوش کردنه واقیعدا چوون، په نجه ره وه دهرگاو ناگردان و... هه مووی له خوگردن.

نه مه و او له لای «دافید بلاسکو - David Belasco» - ش له نه مه ریکا گه لیک خهست تر بویه وه. نه مه دهرهینه ره کاتی شانونامه ی «ریگای ئاسان - The Easiest Way» ی دهرده هینا، چوو ژووریکی جی هیلراوی بینیه وه، به بی دهستکاری هه و الهی سهر ته خته ی شانوی کرد. وهك لهم هونه رمه نده ده گیریته وه، که گوایه پیوستی به شتی بکردایه که سیکی بو نهو ولاته دهنارد که نیشتمانی نهو شته پیوسته یه تا بوی ناماده بکریت. نه مه نهك ههر لای نه وانه به لکو له لایهن «ستان سلافسکی - Stanislavski - ۱۸۶۳ - ۱۹۳۸» یشه وه، زیاتر پهره ی سهند لهم خو نوقم کردنی ریالیسته وه بوو له لای ره خه گران ناوی

سروشستی به سهره سهره پینرا .

«فاختانگوف - **Khaftatgof**» له یه کی له وانه کانیا سالی «۱۹۲۲» له باره ی نه م هونه رمه نده وه ده دوی و ده لی : «ستانسلافسکی له بینهرانی ده وی که له بیریان بچیته وه له شانودان ، به لکو وان له ناو هه مان بارو بینراوی پاله وانانی شانویه که دا ، ستانسلافسکی به خوشی یه وه ده یگوت : بینهران نه هاتبوونه شانو بو بینینی «سی خوشکه که - **The Three Sisters**» به لکو به میوانیتیان هاتبوون .

* * *

«کورت هه رگوزشته یه کی نه بسن»

«هنریک نه بسن - **Henrik Ibsen**» له مانگی مارتی «۱۸۲۸» دا له گوندی «نهستین» ی ولاتی «نهرویچ» له دایک بووه . منال ده بی که باوکی لات ده بی و نه میش ده خریته به رکار کردن له لای ده رمان فروشیکی شاری «گرمستاد» به لام به وه پرسیه وه سالی «۱۸۵۰» ده ست له و کاره هه لده گری و روو له شاری «کرستیانیا» ده کات ، نه مجاره مه رami پزشکی خویندن له سهر ده نی ، له وهش واز ده هی نی و روو له جهانی نه ده ب ده کات له ده روازه ی شیعره وه ده چیته ژووری . نه وسا ده ست ده داته شانونامه نووسین و بو یه که م جار له سالی «۱۸۵۰» دا یه که م ته راژیدنامه ی که به شیعی سهر به ست نووسیوی به ناوی «کاتلینا» وه بلاوی ده کاته وه . له بهر ده ست کورتی روو ده کاته کارکردن له بلاوکردنه وه ی گو فاریکی هه فتانه ی رامیاری ره خنه گر .

نه مه شیانی بو ناچیته سهر ، له ریگی «ئولیه بول - **Ole Bull**» ی که مانچه ژهنه وه روو له شانوی «برگن - **Bergen**» ده کات که نه وسا که تازه هاتبووه ئاراهه . بو ماوه ی شش سال به شیوه ی به ریوه به رو و راویژکارو ده رهینه ر کاری تیا دا کرد ، تا سالی «۱۸۵۷» که رووی له شاری «کرستیانیا» کرده وه و به ریوه به ریته شانوی شاره وانی نه و شاره ی پی سپردرا .

له م ماوه یه دا چند شانونامه یه کی داناو بلاو کرده وه وه ک «داواکارانی تهخت» که سالی ۱۸۶۴ بلاو کرایه وه ، پاشان کومیدیا نامه ی «خوشه ویستی» سالی ۱۸۶۲ ،

که دهنگ داناوویه کی گورهی نایه وه . له گه ل کوشش و ههولیکی چاکدا ، به لام شانوکه یان باشی نه هیناو به مهره ی دهست به تال بوون و لاتیتی چوو ، ناچارما رووکاته «روما» ، چند شانونامه یه کی گرنگی تیادانووسی ، له وانه «براند» سالی «۱۸۶۶» و «پیرگنت» سالی «۱۸۶۷» و کومیدیانامه ی «یه کیتی لاوان» سالی «۱۸۶۹» ، له گه ل ئەمانه شدا شانونامه میژووویانه که ی «سیزه رو پیاویکی جه لیلی» ، «ئه پسن» تا سالی «۱۸۶۸» له «ئیتالیا مایه وه ، له وه و دوا چوو درسدن» و «میونخ» تا سالی «۱۸۷۵» له «ئه له مانیا» مایه وه . بو جاریکی تر گه رایه وه «ئیتالیا» سالی «۱۸۸۵» له هه مان سالد ا جاریکی تریش بو «میونخ» گه رایه وه .

سالی «۱۸۶۹» بو ئاههنگی کردنه وه ی که ناتی «سوئیس» ده عوه تی «میسر» کرا . له سالی «۱۸۵۷» له هات و چوو گه راندا بوو تا سالی «۱۸۹۲» که بو دواچار گه رایه وه شاری «کرستیانیا» و له سالی «۱۹۰۶» دا ، پاش ئه وه ی چوار سالی به بی هوشی و نازارو میشک تیکچووی به سه ربرد کوچی دواپی کرد .

* * *

شانونامه‌ی «دوژنی گه‌ل»

نووسینی : هنریک نه‌بس‌ن

«که‌مایه‌تیه‌کی هوشیار هه‌میشه له سه‌ره‌ه‌قن و زور به‌یه‌کی نه‌فامیش
له‌سه‌ر ناهه‌قن»

«ناوه‌روکی شانونامه‌که»

«مروفتیکی سه‌ر راست له کومه‌لیکی چه‌وتدا به‌مه‌ره‌ی دوژمن و سه‌ر
لی‌شیواو ده‌چی».

«پوخته‌که‌ی»

که‌سانی شانونامه‌که : -

دکتور ستوکمان : - به‌ریوه‌ری ته‌ندروستی گه‌رماوه‌کانه .

خاتوستوکمان : خیزانیتی .

پیترا : کچیانه - ماموستایه .

ئیلیون مورتن : کورپانن .

پیتهر ستوکمان : براگه‌وره‌ی دکتوره، سه‌روکی شارو نه‌نجوومه‌نی
گه‌رماوه‌کانه .

مورتنی کیل : وه‌ستای ده‌باغی‌یه .

هوفستاد : نووسه‌ری ر‌وژنامه‌ی «ده‌نگی‌گه‌ل»ه .

هورسته‌م : کاپتنی که‌شتیه .

ئاسلاکسن : خاوه‌نی چاپخانه‌یه .

«به‌هاوبه‌شی خه‌لکی شار» .

شوین: شاریکی که نار ده‌ریایه له باشووری نه‌رویج

کات: ئیواریه. ژووری دانیشتنی مالی دکتوره.

به‌شی‌یه‌که‌م: مالی کتور ستوکمانه، کات ئیواریه و که‌سانیک نان ده‌خون، له‌باسی نان خواردنه‌وه ده‌چنه سهر بسی روزنامه‌ی «ده‌نگی گهل» و نه‌وتارو باسانه‌ی تیادا ده‌نوسری «قایمقام» بزوینه‌ری قسه و باسه‌کانه، پاشان له باره‌ی چاکیتی و ئاکارو گرنگی گه‌رماوه‌کانه‌وه ده‌دوین. «ئه‌پسن» ی گه‌وره نووسه‌ر زور به‌وریایی و هونه‌رمه‌ندانه ده‌مانخاته ئاستی گه‌وه‌رو کیشه‌سه‌ره‌کی‌ی دراماکه. له‌لایه‌که‌وه، بازارگه‌رمی‌ی خاوه‌ن گه‌رماوه‌کان و هاوشانه‌کانی له‌خاوه‌ن زه‌وی خانوه‌کان، له‌لایه‌کیشه‌وه هینانه‌وه‌ی وتارو روزنامه‌که، ئه‌م به‌شه وه‌ک ده‌ست نیشانکه‌ره‌ی، یان ریگا‌خوشکه‌ره‌ی گشت رووداوه‌کان، بینه‌ر ده‌خاته سهر ریگای ته‌ماشاکردن و دواکه‌وتنی دوو لایه‌نی مملانی‌یه‌که، لایه‌نی به‌رگری و لایه‌نی «دکتور ستوکمان».

«قایمقام»: ئیوه هه‌روا سه‌رنج بدن. بزنانن چون ئه‌م شاره به‌م یه‌ک دوو ساله وه‌ها پیش که‌وت و خیره‌به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا رزّا؟ چون له‌گهل خویدا ژیان و جم و جولی هینا؟ نرخی زه‌وی و کری خانوو هه‌موو روزیک لووت به‌رز ده‌که‌نه‌وه.»

لایه‌نی به‌رامبه‌ر سه‌ره‌کی و قاره‌مانی دراماکه «دکتور ستوکمان» ئاماده ده‌بیته. له‌گهل میوانه‌کانیا ده‌مه‌ته‌قی‌ی ئاسایی ده‌کات له‌نیوان وت ویزی دکتورو قایمقام دا لایه‌نی که‌سایه‌تی «دکتور» ئاشکرا ده‌بیته. «قایمقام» ده‌یه‌ویت دکتور نیازو مه‌به‌ستی له‌و وتاره‌ی و که ده‌یه‌وی بلاوی بکاته‌وه روون بکاته‌وه. لیره‌وه هه‌ست به‌وه ده‌کری که شتیکی تیادایه‌و به‌دلی قایمقام نی‌یه، بویه «دکتور» به‌تاک ره‌وو دزیو داده‌نی، ئاگاداری ده‌کاته‌وه له‌ئاکام خرابی و چاره‌ره‌شی ئه‌و تاک ره‌وی‌یه‌ی. «قایمقام»: به‌هه‌ر حال، زور هه‌زت به‌تاک ره‌وی‌یه. ئه‌میش له‌ناو کومه‌لیکی ریک و پیکدا نالری. تاک ده‌بی مل که‌چی کومه‌ل بی. راسته‌ر وایه بلیم تاک ده‌بی مل که‌چی فه‌رمانه‌واکان بی، چونکه ئه‌وانن هه‌میشه چاویری خیره‌سوودی

کومهل ده‌که‌ن .

دکتور ستوکمان : نهمه دروسته . به‌لام نهم باس و خواسه کوا په‌یوه‌ندی
به‌منه‌وه هه‌یه ؟

قایم‌مقام : په‌یوه‌ندی پینه‌وه هه‌یه توماسی نازیز، به‌لام تو‌پیی نازانی . هه‌ر له
نیستاوه وریای خوت به ، نه‌گینا ده‌رننگ بی یان زوو، زورت له‌سه‌ر ده‌که‌وی،
نه‌وا وریام کریته‌وه، به‌نیازی دیدار .

نوسه‌ر په‌یتا په‌یتا باسی وتاره‌که‌ی «دکتور» ده‌کات تا بیکاته کیشه‌یه‌کی گرننگ و
له‌کاتی خویدا گه‌وره‌ترین کار له‌بینه‌ر بکات، وه‌ک گری و کیشه‌ی بنه‌ره‌تی .
چونکه سه‌لمان‌دی حه‌قیقه‌تیکی پیوه به‌ستوه که راسته‌وخو گری مملانی‌یه‌که
خوش ده‌کات . له‌ده‌مه‌ته‌قی‌ی نیوان «دکتور» و «خاتوو ستوکمان» هه‌وه حه‌قیقه‌نی
وتارو گه‌رماوه‌کان ده‌درکینری، که نه‌و گه‌رماوانه نه‌ک ده‌ردپه‌رین نین به‌لکو
کانگای ده‌ردوو دوون .

«دوکتور ستوکمان : داخو ده‌زانن باری راسته‌قینه‌ی گه‌رماوه‌کان له‌چدایه ؟ نهم
توانا بزورگه، نهمه‌ی به‌بالایدا هه‌لده‌لین و زورمان له‌سه‌ر که‌وتوهه، ده‌زانن
به‌چی شکاوه‌ته‌وه ؟

هوفستاد : نه‌خیر به‌چی شکاوه‌ته‌وه ؟

خاتوو ستوکمان : توزاتی خوا بیدرکینه، ئوقره‌کان نه‌ما!

دکتور ستوکمان : کانگای نه‌خوشی و ده‌ردوو دوو نه‌بی هیچی تر نی‌یه . . .

به‌شی دووه‌م : ژووری دانیشتی مالی دوکتوره، کات به‌یانی‌یه .

له‌م به‌شه‌وه روشنایی ناشکرا بوونی دوزینه‌وه‌که‌ی دوکتور ده‌رده‌که‌وی . بوون
به‌باس و خواسی خه‌لک و قابوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا سه‌ره‌تای هه‌ول و
جولانه‌وه‌ی کپ کردن و به‌ره‌نگاری کردنی دیته‌ ناراهه . چ له‌نامه‌که‌ی
«قایم‌مقام» هه‌و چ له «مورتن کیل» هه‌وه .

«هوفستاد : دوینی وتت ناوه‌که له‌ناو زه‌وی‌یه‌وه میکروباوی بوو .

دوكتور ستوكمان: هلي بي كومان وايه، نهم زه هر هيش له زه لكاوه كه ي
كارگه كاني دال - هوه ديت

هونستاد: بمبه خسه دوكتور من و ابرانم له زه لكاويكي دي غه بيري نه ي ...
دوكتور ستولكمان: كام زه لكاوه ت مهبسته؟

هونستاد: نه زه لكاوه ي هه موو پيسايي به كي ژياني روزانه ماني تيدا كو ده بيته وه.
دوكتور ستوكمان: به شي خوت شهيتاني، نهم بيره ت له كوئوه به خه يالدا
هات؟

پاشان رووبه رووي نووسه ري روزنامه ي «دهنگي گهل» ده بينه وه و سه ير
ده كه ين له باره ي كيشه ي گه رماوه كانه وه ده كه ونه قسه. نووسه ري دراما كه
دهرگايه كي فراوان و گرنگ بو مهبسته و گرنگي وتاره كه ي دوكتور ده خاته سه ر
غازي پشت. ليره و دوكتور ده كه ويته هانداني كه ساني دي له پاي پشتگرتنيا بو
سه ركه وتني كيشه ي مهبسته او داكوكي له چه وساوه و زور لي كراوان. به ره به ره
كه ساني دي وهك «قايمقام» پهيدا ده بن. نه وانيش دم له هه مان باسه وه ده دن.
«قايمقام» زور له گهل دوكتور ي براي دا ده كات تا پاشگه ز بيته وه، ليره و دوو رووي
دژ به يهك ده رده كه ون، كه جياوازيان نه رزو ناسمانه.

به شي سي يه م: جيگا ژووري روزنامه نووساني «دهنگي گهل»، سه ره تا به باسي
نووسينه كه ي دوكتور ستوكمان ده ست بي ده كات نه و وتاره ي جه ماوه ره له حه قيقه تي
گه رماوه كاني ده گه يني. هه ندي له وانه كو مهك له بيره كه ي دوكتور ده كه ن، پاشان
«قايمقام» له دهرگايه كي پشته وه خوي ده گه نيته ژووري. «هونستاد» پيشوازي لي
ده كات، «قايمقام» ناره زايي و دلتهنگي به و وتاره ي دكتور ده رده بري.
قايمقام: نه مرو دوكتور بووه مايه ي سه غله ت كردنم.

هونستاد: دوكتور؟

قايمقام: نيمچه بيرخه ره وه يه كي بو ده سته ي به ريوه به ران نووسيوه، گوايه
كه مته رخمه ي له گه رماوه كاندا كراوه.

هونستاد: جا به راست شتي وه هاي نووسيوه؟

قایمقام: به لئی ئەی پئی نه وتووی؟ وایزانم وتی...»
«قایمقام» کیشەیی خەرج و باج دەهینیتەوه، هەر وهك هەرەشه کردنیشی له وو لهوانەیی پشتی دەگرن.

«قایمقام»: به پێوستمان زانی که شارەوانی خەلکی بخاتە ژیر باری قەرزەوه،... کارەساتی جگەر بر له وه دایه ئیمه ناچار دەبین بو چەند سالیك خانوو کانمان داخەین.»

بەشی چوارەم: شوین مالی کاپتن هورستەرە، کو بوونه وهیهکی فراوانه، له هه مه جوړو هه مه چین و دهسته و بهره، چەند ئافرهت و چەند قوتایهك، بهره بهره خەلکی دین، «بیلینگ»ی رۆژنامه نووسی «دەنگی گەل» و پاشان «قایمقام» دیت ئەوسا دوکتور دەر دەکهوی. کو بوونه وه دەست پئی دەکات دەیانەوی قایمقام بکەنه سەرۆکی کو بوونه وه که، ئەویش «ئەسلاکسن»ی سەرۆکی نه قابەیی خاوهن خانوو کان دەپالیوی. ورده ورده ئەو پیلانە ئاشکرا دەبی که دژ به دکتور و پرۆژه کهی نه خشینراوه. سەرۆکی هه لبرژیراو قایمقام پیشکەش دەکات، ئیتر چ بهم و چ به «ئەسلاکسن» ده که ونه سار کردنه وهی خەلکی و پووچ و بی مایه کردنی کوششه کانی دوکتور، له گەل سەرزەنشت کردنی، که سانیکی قورمیش کراوی وهك «هوفستاد» یش له بهرەیی دژ به دوکتور راده وهستن.

«ئەسلاکسن»: پیم خوشه ماوهم بدن دەنگم بخه مه پالی دەنگی قایمقام. بو ئەوهشیان له گەلیدام له وه ده چی شتیکی نادیار له پشت ئەم گومانانەیی دوکتورەوه هه بی. له بن دیری گفتم و گوکانیدا سه بارهت به گەرماوه کان شوړشیک ههست پئی ده کری. شوړشیک دژ به دابهش بوونی هیزه کان له شارەکه دا... هتد

هوفستاد: منیش هه روه ها چه ده کهم هه لویستم ئاشکرا بکه م. شوړشه کهی دوکتور ستوکمان، یه کهم جار وا ده رکهوت له زور لایه نه وه پشتگیری ده کری. من خوم بی سلی کردنه وه، به هه موو هیزیکمه وه پشتگیری کرد... به لام پاشان بومان ده رکهوت ئیمه هه لخه له تاوین و له ریگیاهه کی چه وته وه پالیان پئوه ناوین، به وهی حه قیقه تیان لی گوړین...»

ئەم بەشە گرنگىيەكى گەورە ھەيە لەوھدا كە دەگاتە تىزۆپىك و لايسەك بەلادا
دەكەھى، دەبىنن لەپاي ئەو كۆمەكە زۆرەھەي كە خاوەن پەرژەوھەندىھەكان
دەيكەن، دوكتور رەنجەرۇر رەنج خەسار دەكەن، لەرووي ھونەرىشەوھە
شونىنكى ديارى لە ھونەرى نووسىنى درامادا ھەيە، لە رووي مەبەستەوھە ورە
بەرزى و ئازايەتى و چابووکی و ھونەرمەندىتى دوكتور لەرووي وتار بىژتەوھە
دەردەخات .

«دوكتور: قەت رۆژنى لەرۆژان زۆر بە حەقى بەدەستەوھە نەبووھە؛ ئەمەيەكىكە لە
دروكانى كۆمەل و پيوستە لەسەر پياوي سەربەست و خاوەن بىر دژى بوھستىتەوھە .
ئەو ئاقمەي لە ھەموو شارىكدا زۆر بە پىك دىنى كامەيە؟ داخو ئاقي ئاقلەكانە
ياخود دەبەنگەكان؟ لەو بروايەدام ھەموومان لەسەر ئەوھە يەك دەگرىنەوھە كە
دەبەنگەكان زۆر بەن و وھزىشيان زۆرە لە سەرانسەرى ولات دا .

بەلام چون دەكەرى بەوھە قايل بىن دەبەنگەكان بەسەر ئاقلە كاندا زال بن و
ھوكمىان بكن؟ «ھاوارو ژاوەژاوە» بەلى لە دەستيان دى بمدەن بە زەويدا . . بەلام
ناتوان دژى راکەم بوھستەوھە . بو نەگبەتى . . زۆر بە ھىنرى بە دەستە بەلام
حەقى بە دەستەوھە نىيە، منم، من و كەمايەتى لەم خەلكە لەسەر راستىن،
ھەمىشە كەمايەتى لەسەر راستە» .

لەئاكامى كۆبوونەوھەكەدا لەرىگاي دەنگدانىكى نارەواوھە مايسەپوچى بە دوكتور
دەبەخشن . ئەك ھەر ئەوھەندە بەلكو بە كافر و گىرەشونىن و ترسناك ناوى دەبەن . و
بەشيوھەكى سووك كەردنى گالته جارىانە بەرىى دەخەن .
بەشى پىنجەم: شونىن نووسىنگەي دوكتور ستوكمانە، دوكتور چاوى بەو
بەردانە دەكەوى كە پىي بەردەباران كراوھە .

«دوكتور: سەيرم بكنە بدە كاترىنا بەردىكى تىشم دوزىيەوھە .
خاتوو شوكمان: دلنيام زورى تىش دە دوزىتەوھە .

دوكتور: ئەم بەردانە وەك پاشماوھەيەكى پىروز دەپارىزم! دواى مردنم وەك
بادگارى بو ئىلياف و مورتىن جى دەمىنى . «ئىتر يەك بە دواى يەك كارى نارەواى
دەرمەن دەتوانن . . .» خاوەن . . . دەگات كە داواى چۆل

کردنی لی دهکات. پاشان منالهکانی له قوتابخانه دینهوه چونکه قایوان داون، بهلام گهورهترین بازار که ناخی دوکتور دهخوات، نازاری ساویلکهی و نهزانی خه لکه کهیه. . قایمقام دیت و ئه ویش بریاری له کار ده رکردنی پی راده گهینی. ناگاداریشی دهکات بهوهی که چاکتر وایه شاره که جی بهیلی و بروات. کوتایی دراما که به ده مه ته قییه کی جوان دیت، که پر به پری گیانه ئه بسنه کهیه، «دوکتور: بهلی ئیستا ده توانم بلیم که له پیاوه هره به هیزهکانی دنیا شم.

مورتن: چند خوشه.

دوکتور: وس جاری باسی ئه مه یان مه کن. بهلام دوزینه وهیه کی مه زنم به ده ست هیناوه.

خاتوو ستوکمان: چییه؟ دوزینه وهیه کی کهیه؟

دوکتور: بی گومان «به خوشیه وه له ده وری خوئی کوئیان ده کاته وه»

ئهمه یه که دوزیومه ته وه: به هیزترین پیاو له جهاندا ئه وه یه که به تاقی ته نیا راده وهستی.

خاتوو ستوکمان: ئای توماسی نازیزم. . .

پیترا: باوکی خوشه ویستم.

«دراما که ته واو ده بی»

.....

پهراویزه کان : -

- ۱ - دیلاکروا - اوجیین دیلاکروا من خلال یومیاته . ص - ۴۹ .
- ۲ - لیلیان ر . فرست - الرومانسیه - ص - ۱۷۷ .
- ۳ - هه مان سه رچاوه - لا - ۱۷۷ - ۱۷۸ .
- ۴ - هه مان سه رچاوه - لا - ۱۶۱ .
- ۵ - هه مان سه رچاوه - لا - ۱۶۲ .
- ۶ - محمد غنیمی هلال - الرومانتیکیه - ص - ۷ .
- ۷ - هه مان سه رچاوه - لا - ۷ .
- ۸ - هه مان سه رچاوه - لا - ۸ .
- ۹ - فلهسه فهی جوانی و هونه ر - لا - ۲۶۸ .
- ۱۰ - پروانه چامه ی « قه ره ج » .
- ۱۱ - دیلاکروا - ص - ۵۹ .
- ۱۲ - هه مان سه رچاوه - لا - ۵۹ .
- ۱۳ - الرومانتیکیه - ص - ۷۳ .
- ۱۴ - الرومانطقیه فی الادب الفرنسی - ص - ۴۸ .
- ۱۵ - هه مان سه رچاوه - لا - ۴۹ .
- ۱۶ - یوسف الیوسف - الادب الاجنبیه - ص - ۲۴۴ .
- ۱۷ - الرومانتیکیه - ص - ۵۵ .
- ۱۸ - دیلاکروا - ص - ۶۵ .
- ۱۹ - الرومانتیکیه - ص - ۶۶ .
- ۲۰ - هه مان سه رچاوه - لا - ۲۶ .
- ۲۱ - فکتور هیجو - ص - ۷۰ .
- ۲۲ - دراسات فی الادب المقارن - ص - ۱۹۹ - ۲۰۰ .
- ۲۳ - هه مان سه رچاوه - لا - ۱۹۸ .

- ٢٤ - ديلاكروا - ص - ٢٥ .
٢٥ - الرومانتيكية - ص - ١٦ .
٢٦ - دراسات في الادب المقارن - ص - ٢٠٦ .
٢٧ - الرومانتيكية - ص - ١٨٩ .
٢٨ - هيمان سهرجاوه - لا - ١٨٩ .
٢٩ - پووشكين - لا - ٢١٥ .
٣٠ - الرومانتيكية - ص - ١٩٣ .
٣١ - هيمان سهرجاوه - لا - ١٥٦ - ١٥٧ .
٣٢ - ديلاكروا - ص - ٢٤ .
٣٣ - فن المسرحية - ص - ٣٢٢ .
٣٤ - أليون شانصورييل - تاريخ المسرح - ص - ٧٥ .

سه رچاوه كان : -

١ - أرسطو طاليس - فن الشعر - ترجمة عن اليونانية وشرحه وحقق نصوصه عبد الرحمن بدوي - بيروت - ١٩٧٣ .

٢ - هوارس . فن الشعر - ترجمة - د - لويس عوض «ط - د» قاهرة - بلا .

٣ - د - محمد مندور - في الأدب والنقد - قاهرة - ١٩٧٣ .

٤ - د - محمد مندور - الكلاسيكية والاصول الفنية للدراما - قاهرة .

٥ - د - رشاد رشدي - نظرية الدراما من ارسطو الى الان «ط - ٢» - بيروت - ١٩٧٥ .

٦ - فرانك . م . هوايتنج - المدخل الى الفنون المسرحية - ترجمة - كامل يوسف - بدر الديب - د - رمزي مصطفى محمود السباع - دريني خشبة - قاهرة - ١٩٧٠ .

٧ - د - ابراهيم حمادة - معجم المصطلحات الدرامية والمسرحية - قاهرة - ١٩٧١ .

٨ - د - ماهر حسن فهمي - د - كمال فريد - الكلاسيكية فن الاداب والفنون العربية والمسرحية - قاهرة .

٩ - حسين رامز محمد رضا - الدراما بين النظرية والتطبيق - بيروت - ١٩٧٢ .

١٠ - دريني خشبة - أشهر المذاهب المسرحية - قاهرة .

١١ - فليب فان تيغيم - المذاهب الادبية الكبرى فن فرنسا - ترجمة فريد انطونيوس - «ط - ٢» بيروت - ١٩٨٠ .

١٢ - د - محمد محمد صالح - تأريخ اوربا من عصر النهضة وحتى الثورة الفرنسية - بغداد - ١٩٨٢ .

- ١٣- د - عز الدين اسماعيل - الأدب وفنونه - «ط - ٧» - قاهرة
١٩٧٨ .
- ١٤ - عدد من الباحثين السوفيت المختصين بنظرية الادب والادب
العالمي - نظرية الادب - ترجمة - د - جميل نصيف التكريتي - بغداد
- ١٩٨٠ .
- ١٥ - بي - أيفور أيفانز - تأريخ الأدب المسرحي الأنكليزي - ترجمة -
علاء الدين حمودي و عبد المطلب عبد الرحمن - بغداد - ١٩٦٢ .
- ١٦ - هيغل - الفن الكلاسيكي - ترجمة - جورج طرابيشي - بيروت -
١٩٧٩ .
- ١٧ - ليليان ر. عبد الواحد لؤلؤة - بغداد - ١٩٧٣ .
- ١٨ - د - محمد غنيمي هلال - الرومانتيكية - بيروت - ١٩٧٣ .
- ١٩ - ف - ل - سولينه - الرومانطيقية في الادب الفرنسي - ترجمة -
أحمد دمشقية - بيروت - ١٩٦٠ .
- ٢٠ - د - جليل كمال الدين - الرومانسية - الثقافة - العدد الثاني السنة
الثالثة عشرة - شباط - ١٩٨٣ - بغداد .
- ٢١ - الموسوعة الفلسفية - لجنة في العلماء الاكاديمين السوفياتيت
بأشراف - م - روزنتال - ب - يودين - ترجمة - سميركرم - «ط - ٣» -
بيروت - ١٩٨١ .
- ٢٢ - د - صفاء خلوصي - دراسات في الادب المقارن والمذاهب
الادبية - بغداد - ١٩٥٧ .
- ٢٣ - ستانلى هايمان - النقد الادبي ومدارسه الحديثة - «ج - ١»
ترجمة د - احسان عباس - و - د - محمد يوسف النجم - بيروت -
١٩٥٨ .
- ٢٤ - عواد مجيد الاعظمي - نزعات في الفكر الاوربي - بغداد .
١٩٥٢ .

- ٢٥ - يوسف ليوسف - الرومانسية - مجلة الاداب الاجنبية - سنة
الاولى - العدد الاول - تموز ١٩٧٤ - دمشق .
- ٢٦ - جبور عبد النور - المعجم الادبي - بيروت - ١٩٧٩ .
- ٢٧ - ميشال ليور - فن الدراما - ترجمة - احمد بهجت فضة - بيروت
- ١٩٦٥ .
- ٢٨ - ف - كيللى - و - م . كوفالزون - المادية التاريخية - ترجمة -
أحمد داود - دمشق - ١٩٧٠ .
- ٢٩ - فرد - ب - ميليت - و - جير الدايدس تبتلى - فن المسرحية -
ترجمة صدقي خطاب - بيروت - ١٩٦٦ .
- ٣٠ - عمر الدسوقي - المسرحية نشأتها وتاريخها وأصولها - «ط - ٣»
قاهرة .
- ٣١ - ليون شانصوريل - تاريخ المسرح - نقله الى العربية - خليل شرف
الدين و نعمان ابازة - بيروت - ١٩٦٠ .
- ٣٢ - أرنولد كهاوزر - الفن والمجتمع عبر التاريخ - ترجمة - د - فؤاد ذكريا -
«ج - ١» - القاهرة .
- ٣٣ - زينب عبد العزيز - أوجين ديلاكروا من خلال يومياته - القاهرة - ١٩٧١ .
- ٣٤ - فرنسوا سرقيس - فيكتور هيغو - بيروت - ١٩٥٦ .
- ٣٥ - ليديا لامبير - بوشكين الشاعر والعاشق - ترجمة فرج جبران - القاهرة .
- ٣٦ - هيغل - الفن الرومانسي - ترجمة - جورج طريشي - بيروت - ١٩٧٩ .
- ٣٧ - شاكرونورى - بوشكين - الاقلام - العدد «٥» السنة التاسعة - ١٩٧٩ -
بغداد .
- ٣٨ - د - عبد المنعم تليمة - مقدمة من نظرية الادب - بيروت - ١٩٧٩ .
- ٣٩ - م . أوفسيانيكوف - ز - سميرنوف - موجز تاريخ النظريات الجمالية -
تعريب - باسم السقا - بيروت - ١٩٧٩ .

- ٤٠ - جمعة أحمد قاجه - المدارس المسرحية وطرق اخراجها من الاغريق الى الان - بيروت .
- ٤١ - وليم شكسبير - مسرحياته .
- ٤٢ - شارل بودلير - ازهار الشر- ترجمة - ابراهيم ناجي - بيروت - ١٩٧٧ .
- ٤٣ - ول ديورانت - قصة الفلسفة - ترجمة - د - فتح الله محمد المشعشع . «ط - ٤» بيروت - ١٩٧٩ .
- ٤٤ - مايسترو - يونس السيسى - دعوة الى الموسيقى - كويت - ١٩٨١ .
- ٤٥ - د - محمد غنيمي هلال - الادب المقارن - بيروت
- ٤٦ - د - زكريا ابراهيم - مشكلة الحب - بيروت - ١٩٦٣ .
- ٤٧ - عبد الطيف شراره - فلسفة الحب عند العرب - بيروت - ١٩٦٠ .
- ٤٨ - د - زكي مبارك - التصوف الاسلامي في الادب والاخلاق «ج - ١» - «ط - ٢» قاهرة - ١٩٥٤ .
- ٤٩ - أسكندر دوماس - برج نيل - تعريبي - حسن الزمرى - تونس - - ١٩٦٧ .
- ٥٠ - هوجر لاختنتريت - الموسيقى والحضارة - ترجمة - أحمد حمدي محمود - مراجعة - د - حسين فوزى - قاهرة - ١٩٦٤ .
- ٥١ - د - عز الدين رسول - الواقعية في الادب الكردي - بيروت .
- ٥٢ - ديمين كرانت - الواقعية - ترجمة - د - عبد الواحد لؤلؤة - بغداد - ١٩٨٠ .
- ٥٣ - هوميروس - الاليادة - ترجمة - عنبرة سلام الخالدي - بيروا ١٩٧٤ .
- ٥٤ - د - علي عبد الواحد وامن - الادب اليوناني القديم - قاهرة - ١٩٦٠ .
- ٥٥ - راسين - مسرحيات راسين - مطبوعات الجامعة العربية - أربعة مجلدات - قاهرة - ١٩٦٥ .
- ٥٦ - يورپيدس - مسرحيات .
- ٥٧ - جورج طومسن - أسخيلوس وأشينا - بغداد - ١٩٧٥ .

- ٥٨ - أيليا حاوى - يوربيدى - بيروت - ١٩٨٠ .
- ٥٩ - فاختا نكوف - الواقعية الخيالية - ترجمة قاسم محمد - مجلة المسرح والسينما - العدد الثالث - ١٩٧١ - بغداد .
- ٦٠ - د - سمير سرحان - تجارب جديدة من الفن المسرحي - قاهرة - ١٩٧٠ - قاهرة .
- ٦١ - روبرت بروستايين - المسرح الثوري - ترجمة عبد الحيم الشبلاوى - قاهرة .
- ٦٢ - موسوعة الهلال الاشتراكية - قاهرة - ١٩٦٨ .
- ٦٤ - د - كمال مهزهر - رينيسانس - و - فؤاد ميسرى - بهغداد - ١٩٨٤ .
- ٦٥ - كهمال مه مهند - فلهسه فهى جوانى و هونهر مليانى - ١٩٧٩ .
- ٦٦ - گورگى - دوژمنان - د - نهوره حماى حاجى مارف و محمدى مهلا كريم كردوويانن به كوردى .
- ٦٧ - نهحمهد سالار - دهروازهى دراما - بهرگى يهك و بهرگى دووهم .
- ٦٨ - مصلح مصطفى جلالى - شيخ نورى دهنگى رهسهنى شيعر - بهغدا - ١٩٨٤ .
- ٦٩ - نهحمهد ههردى - رازى تهنيابى - .
- ٧٠ - محهمهد عارف سيامه نسورى - زنجيره وتاريك لهسه رهونهر .
- ٧١ - نه بسن دوژمنى گهل - محمد فريق حسن كردوويه به كوردى «دهست نووس» .
- «به ئينگليزى» .

Cheney Sheldon. The The atre in, Three Thousand - ٧٢
years of dnama, london. 1930

Freedley, G. and Reeves, J.A History of the theatne. - ٧٣
Mew york. 1965.

**John dolman. the ant of play prouduction - Newyork - - vξ
1940.**

F. chopin - obras elegidas - vθ

ناوهرۆك :

۳	پیشکەش کردن
۴	پیشەکی
۶	سەرەتا
۹	بەشی یەكەم «ریبازی کلاسیزم»
وتەبەك .
۱۱	زاراوهی کلاسیزم
پەیدا بوونی کلاسیزم
۲۲	نمایشکردنی «هونەری شیعر»ی «ئەستو»
۲۵	بابەتەکانی کیتبی «هونەری شیعر»ی «هوراس»
۳۰	ئاکام و بەراوردیکی خیرا
۳۹	خاسیەتەکانی کلاسیزم
۴۷	گۆشەنیگای کلاسیزمانە
۴۸	کلاسیزم و تاین شانووی کلاسیزم و کیشەیی یەكەکان
۵۴	بیراوی خویناوی و شانووی کلاسیزم
۵۸	شیوه و ناوهرۆك
۶۰	پەراویزی بەشی یەكەم
۶۲	نمایشکردنی شاننامەیی «ئافرەتە پاراوه‌کان»ی «ئەسکیلیوس»
۷۲	ئەندروماك
ئەندروماکی یورپیدس
۷۳	ئەلیازە
۷۴	ئەنیادە
۸۰	راسین و ئەندروماك
ئەندروماك لە نیوانی یورپیدس و راسین دا

۹۱	بهشی دووهم «ریبازی رومانیزم»
۹۲	دهروو
۹۵	ههلوئیستهیهك له ئاستی رۆشنکاری و فهلسهفه‌ی هۆشمه‌ندیی
۱۰۱	«رۆمانسیزم» ی. زاراوه‌چاوگ
۱۰۵	پوخته و ئاکام
	له‌دایکبوونی رۆمانسیزم
۱۱۷	خاسیه‌ته‌کانی رۆمانسیزم
۱۳۳	به‌راوردیکی خیرا
۱۳۸	مۆسیقاو رۆمانتیک
	خاسیه‌ته‌کانی مۆسیقای رۆمانتیک
۱۴۶	گۆرانی هاوینی خوشی
۱۴۸	ده‌قی مۆسیقاکه به‌نوته
۱۵۳	خۆشه‌ویستی و رۆمانتیک
	سه‌ره‌تا بو خۆشه‌ویستی
۱۵۹	رۆمانتیک و هه‌لکردنی چرای خۆشه‌ویستی
۱۶۶	مه‌ی و رۆمانتیک
۱۷۰	رۆمانتیک و ئایین
۱۷۴	هه‌لوئیست بو ژیان
۱۷۶	هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و رۆمانتیک
	درامای رۆمانتیک
۱۸۴	به‌راوردی ته‌راژیدیای کلاسیزم و رۆمانسیزم
۱۸۷	نمایشکردنی نموونه‌یه‌کی شانوی رۆمانتیک
۱۹۵	مه‌رگی رۆمانتیک

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر:

- ۱ - سالم له‌نای تهرازوی ویزه‌دا - ۱۹۶۸
- ۲ - شانۆنامه‌ی وانهی ره‌شه‌له‌ك - ۱۹۷۸
- ۳ - شانۆنامه‌ی دلدارانی باران - ۱۹۷۵
- ۴ - هونه‌رو سه‌ره تایه‌ك له‌میزووی هونه‌ری - ۱۹۷۹
- ۵ - کۆمیدیا - ۱۹۸۱
- ۶ - ده‌روازه‌ی دراما «به‌رگی‌یه‌که‌م» - ۱۹۸۱
- ۷ - ئە‌فیگینیا له‌ ئولیس - ۱۹۸۲
- ۸ - ئوتیللو - ۱۹۸۳
- ۹ - ده‌روازه‌ی دراما «به‌رگی دووهم» - ۱۹۸۴
- ۱۰ - ریبازه سه‌ره‌کیه‌کانی ئە‌ده‌ب و هونه‌ر - ۱۹۸۸

سەرپەرشتكارى چاپ
محمد زهه‌اوسى

رقم الايداع في دار الكتب والوثائق (٧٥٦)

بيغداد لسنة ١٩٨٨

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والاعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
التسلسل رقم (٢٠٩)

المذاهب الرئيسية في الادب والفن

احمد سالار